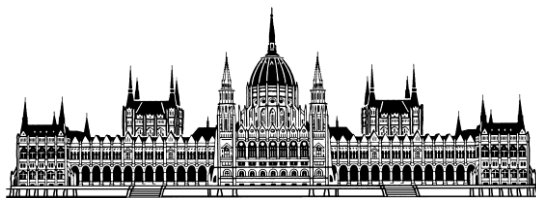

Országgyűlési Napló

***Dr. Hiller István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás***
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Földi László, Gúr Nándor,
Ikotity István, Móring József Attila***

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	26741
Napirend előtti felszólalók:	
Dr. Molnár Zsolt (MSZP).....	26741
Konrád Károly belügyminisztériumi államtitkár	26743
Ikotity István (LMP).....	26744
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	26746
Rig Lajos (Jobbik)	26748
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	26750
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP).....	26752
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	26753
Németh Zsolt (Fidesz)	26755
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	26757
A Magyarország Kormánya és az Egészségügyi Világszervezet között az Egészségügyi Világszervezet Budapesti Központjának létrehozásáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	26758
A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	26759
Az egyes kárpótlással összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	26759
A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény és a Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló 2012. évi CXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	26760
A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	26760
Az állami tisztviselőkről szóló 2016. évi... törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	26761
A terrorizmus elleni fellépéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	26762
Magyarország Alaptörvényének hatodik módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	26764
Egyes törvényeknek a terrorveszélyhelyzettel kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	26765
Energetikai tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	26765
A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	26766
A Független Rendészeti Panasztestület tagjainak megválasztásáról szóló 10/2008. (II. 28.) OGY határozat módosításáról szóló határozati javaslat szavazása	26767

Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	26768
A jövedéki adóról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	26770
A Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	26771
Magyarország 2017. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	26771
Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	26773
A Budapesten megrendezendő Úszó-, Vízilabda-, Múugró, Múúszó és Nyíltvízi Világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló 2015. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és zárószavazás.....	26777
A XXXIII. nyári olimpiai és XVII. nyári paralimpiai játékok pályázatáról és rendezéséről szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	26778
Az 1956. évi forradalom és szabadságharc utáni leszámolással összefüggő elítélések semmisségének megállapításáról szóló 2000. évi CXXX. törvénynek a semmisség igazolása iránti eljárás hatékonyabb működése érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	26779
Egyes törvényeknek a szövetkezeti hitelintézetek integrációjával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat összevont vitája.....	26779
Hornung Ágnes Anna nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	26779
Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	26780
Dr. Bárándy Gergely , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	26781
Dr. Mengyi Roland , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	26783
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	26786
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	26790
Nyitrai Zsolt (Fidesz)	26791
Dr. Szakács László (MSZP)	26792
Dr. Mengyi Roland (Fidesz).....	26793
Tukacs István (MSZP)	26794
Dr. Szakács László (MSZP)	26795
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	26795
Hornung Ágnes Anna nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	26796
Egyes törvényeknek a szövetkezeti hitelintézetek integrációjával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	26797
Egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló beszámoló, valamint ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat összevont vitája a lezárásig	26798
Dr. Hörcsik Richárd , az Európai ügyek bizottsága elnöke, a napirendi pont előterjesztője	26798

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	26802
Dr. Mátrai Márta , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	26803
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	26806
Firtl Máttyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről	26810
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	26813
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről	26818
Nyitrai Zsolt (Fidesz)	26823
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	26823
Dr. Hörcsik Richárd , az Európai ügyek bizottsága elnökének előterjesztői válasza	26824

Az országgyűlési képviselők választásának demokratikusabbá tételéről szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	26826
Szelényi Zsuzsanna (független), a napirendi pont előterjesztője	26826

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	26827
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	26828
Dr. Schiffer András (LMP).....	26829
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	26830
Dr. Vadai Ágnes (független).....	26831
Szelényi Zsuzsanna (független) előterjesztői válasza.....	26832

Az Isztambuli Egyezmény elfogadásáról szóló határozati javaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása.....	26832
---	-------

Szelényi Zsuzsanna (független), a napirendi pont előterjesztője	26833
--	-------

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	26834
Dr. Schiffer András (LMP).....	26835
Dúró Dóra (Jobbik).....	26836
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	26837
Dr. Vadai Ágnes (független).....	26837
Szelényi Zsuzsanna (független) előterjesztői válasza.....	26838

A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvénynek a jegybanki működés észszerű keretek közé szorításához szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	26839
---	-------

Schmuck Erzsébet (LMP), a napirendi pont előterjesztője.....	26839
---	-------

Felszólalók:

Dr. Schiffer András (LMP).....	26841
Volner János (Jobbik).....	26842
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	26843
Schmuck Erzsébet (LMP) előterjesztői válasza	26843

Az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, valamint az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonsága hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	26843
---	-------

Dr. Schiffer András (LMP), a napirendi pont előterjesztője	26844
---	-------

Felszólalók:

Novák Előd (Jobbik)	26845
Mesterházy Attila (MSZP).....	26846
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	26847
Sallai R. Benedek (LMP).....	26848
Dr. Schiffer András (LMP) előterjesztői válasza.....	26849

A versenysportban és különösen a sportvezetésben uralkodó morális deficit miatt a fiatalok lelki és testi fejlődését durván sértő cselekményeket vizsgáló bizottságról szóló határozati javaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása.....	26850
--	-------

Dr. Vadai Ágnes (független), a napirendi pont előterjesztője.....	26850
--	-------

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	26851
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	26852
Dúró Dóra (Jobbik)	26853
Sallai R. Benedek (LMP)	26854
Dr. Vadai Ágnes (független) előterjesztői válasza	26855

A vasárnapi munkavégzés fokozottabb elismerése érdekében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény, valamint az egyes adótörvények és összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény módosításáról szóló

törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	26856
Lukács Zoltán (MSZP), a napirendi pont előterjesztője	26856

Felszólalók:

Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	26857
Gúr Nándor (MSZP)	26858
Sallai R. Benedek (LMP)	26859
Lukács Zoltán (MSZP) előterjesztői válasza	26860

A határon lefolytatott menekültügyi eljárás széles körben való alkalmazhatóságának megvalósításához szükséges törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott

bizottsági jelentés vitája	26861
----------------------------------	-------

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója	26861
Horváth Imre (MSZP)	26861
Konráth Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	26863

A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény, valamint az energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi XXIX. törvény módosításáról szóló

törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	26864
---	-------

Felszólalók:

Dr. Vejkey Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	26864
Kepli Lajos (Jobbik)	26865
Gúr Nándor (MSZP)	26866
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	26867

Az engedély nélkül személygépkocsival végzett személyszállító szolgáltatásokhoz kapcsolódó jogkövetkezményekről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági

jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	26868
--	-------

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	26868
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	26868
Heringes Anita (MSZP)	26870
Sallai R. Benedek (LMP)	26871
Gúr Nándor (MSZP)	26873
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	26875

Egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	26877
Heringes Anita (MSZP)	26877
Kepli Lajos (Jobbik)	26878
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	26879

A földgáz biztonsági készletezéséről szóló 2006. évi XXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája

Felszólalók:

Dr. Vejkey Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	26880
Kepli Lajos (Jobbik)	26881

Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	26882
A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	26882
Egyes foglalkoztatási tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	26883
Felszólalók:	
Dr. Selmeczi Gabriella , a Törvényalkotási bizottság előadója	26883
Gúr Nándor (MSZP)	26884
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	26886
Az oktatás szabályozására vonatkozó és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	26886
Felszólalók:	
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	26887
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	26888
A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	26890
Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	26890
Csenger-Zalán Zsolt , a Külügyi bizottság előadója	26891
Demeter Márta (MSZP).....	26893
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz).....	26894
Mesterházy Attila (MSZP).....	26895
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	26898
Az Európai Unió harmadik országokkal kötött kereskedelmi és beruházási megállapodásaival kapcsolatos követelményekről szóló határozati javaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	26901
Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	26901
Dr. Schiffer András (LMP), a napirendi pont előterjesztője	26902
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	26905
Mesterházy Attila (MSZP).....	26907
Sallai R. Benedek (LMP).....	26909
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	26911
Bana Tibor (Jobbik).....	26911
A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	26913
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	26913
Mesterházy Attila (MSZP).....	26914
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	26915
Dr. Schiffer András (LMP).....	26916
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	26917
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	26918
A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	26918
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	26918
Dr. Bárándy Gergely , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója.....	26919
Dr. Schiffer András (LMP).....	26921
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	26923

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	26923
Felszólalók:	
Dr. Vejkey Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	26924
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	26924
Herings Anita (MSZP)	26925
Kepli Lajos (Jobbik).....	26926
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői	26928
A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	26929
Farkas Sándor (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	26929
Felszólalók:	
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	26930
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	26931
Sallai R. Benedek (LMP).....	26931
Magyar Zoltán (Jobbik)	26932
Farkas Sándor (Fidesz) előterjesztői válasza	26933
A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	26934
Felszólalók:	
Hadházy Sándor , a Törvényalkotási bizottság előadója	26934
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	26935
A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény és az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	26935
Felszólalók:	
Hadházy Sándor , a Törvényalkotási bizottság előadója	26935
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	26936
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	26937
Ikotity István (LMP).....	26937
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	26939
Egyes területrendezési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	26940
Felszólalók:	
Hadházy Sándor , a Törvényalkotási bizottság előadója	26940
Harangozó Gábor István (MSZP).....	26940
Ikotity István (LMP).....	26943
Kepli Lajos (Jobbik).....	26943
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	26945
A településkép védelméről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	26945
Felszólalók:	
Hadházy Sándor , a Törvényalkotási bizottság előadója	26945
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	26946
A Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	26947
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	26947
Felszólalók:	
Farkas Sándor , a Mezőgazdasági bizottság előadója.....	26947
Harangozó Gábor István , a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének előadója.....	26948
Farkas Sándor (Fidesz)	26949
Harangozó Gábor István (MSZP).....	26950

Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	26953
A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	26954
Felszólalók:	
Dr. Vejkey Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	26954
Dr. Vejkey Imre (KDNP), a napirendi pont előterjesztője	26954
László Tamás (Fidesz)	26955
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	26955
Dr. Vejkey Imre (KDNP) előterjesztői válasza	26955
Napirend utáni felszólaló:	
Fuzik János nemzetiségi szószóló	26956
Kepli Lajos (Jobbik)	26957
Bana Tibor (Jobbik)	26959
Az ülésnap bezárása	26962

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR, államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. ARADSZKI ANDRÁS államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, SZABÓ ZSOLT államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, MAGYAR LEVENTE államtitkár, DR. MIKOLA ISTVÁN államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, HORNUNG ÁGNES ANNA államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
34. ülésnapja
2016. június 7-én, kedden
(9.01 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Móring József Attila és Ikotity István)

ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket. Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 34. **ülénapját megnyitom.**

Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Ikotity István jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Napirend előtti felszólalások következnek. Az MSZP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Molnár Zsolt képviselő úr: „Beszéljünk valóban a magyar emberek biztonságáról!” címmel. Molnár Zsolt képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azzal kezdeném, hogy szinte zavarban van az ember, hogy ilyen tömeg előtt kell hogy beszéljen egy egyébként ilyen fontos témáról, hiszen a magyar emberek biztonsága, közte az európai emberek biztonsága, azt gondolom, valamennyi pártnak egyformán fontos, és nemcsak szavakban, hanem tettekben is.

Közeleg a labdarúgó-Európa-bajnokság, pár nap múlva kezdődik, majd azt követi egy olimpia, és az elmúlt másfél év biztonsági kihívásai azt mondatják velünk, hogy mind Magyarországnak, mind Európának radikálisan megváltozott és sajnos romlott az esélye a biztonságos mindennapi élethez. E megváltozott biztonsági körülmények között kell a mindennapjainkat úgy rendezni, hogy a terroristák ne érijék el céljukat, ne a rettegés és a félelem legyen a mindennapok része, azonban a felkészülés és az előrelátás legalább annyira fontos, mint a pánik elkerülése és a félelemtől mentes mindennapi élet.

Ebben a nemzetközi viszonyrendszerben két fontos döntés áll most előttünk a mai napon: az egyik az alaptörvény-javaslat, amely lassan fél éve tematizálja a magyar közvéleményt, a második pedig a Belügyminisztérium által előterjesztett széles körű javaslatcsomag a terrorizmus elleni hatékonyabb fellépésről.

Az Alaptörvény módosítási folyamata már technikai értelemben is elfogadhatatlan volt, hiszen nem kezelték sem a Szocialista Pártot, sem a többi ellenzéki pártot partnerként, hanem a médián keresztül üzengetve, alapvetően pártpolitikai célokra felhasználva próbálják áterőltetni az Alaptörvény módosítását, amely, el kell mondani, kétségkívül az eredeti változathoz képest emészthetőbbnek tűnne, azonban teljesen világos, hogy attól, hogy emészthetőbb, még semmilyen szükség nincs rá, nincs szükség újabb különleges jogrendre.

Több kísérletet is tettek a kormánypártok, valamint a Honvédelmi Minisztérium, hogy bemutassa, hogy miért van szükség egy ilyen különleges jogrendszerre, azonban ez nem sikerült egyáltalán meggyőzően. Azt a következtetést vontuk le, hogy továbbra is a pártpolitikai célok megvalósítását szolgálja és a propagandát ennek az alaptörvényjavaslatnak a napirenden tartása.

A honvédség jogállásáról valóban kellene vitát nyitni, azonban ehhez nincs szükség újabb különleges jogrendre, hanem le kellene ülni és érdemben áttekinteni a honvédség helyzetét. Ebben a Szocialista Párt partner lenne, azonban az a mellébeszélés, ami ekörül zajlik, azt mondatja velünk, hogy valójában nem ez a cél, nem a honvédség jogállásának a rendezése a cél, hanem valójában az, hogy hibást és bűnbakot keressenek a kormánypártok.

Benyújtásra került a Belügyminisztérium javaslatcsomagja, ami hosszú hónapok egyeztetése után jutott el a nem támogatható színtről a támogatható szintre. Sok minden változáson ment keresztül. Befogadtak ellenzéki javaslatokat, köztük a Szocialista Párt javaslatát, amely a büntető törvénykönyv érdemi módosításáról szól, hogy a terrorcselekmények már megelőzhetőek legyenek, és a bizonyítási eljárásban a rendőrségnek és az ügyészségnek könnyebb legyen, már a propagandát, a finanszírozást és az előkészület előkészületét is büntetni lehessen, hogy ne kelljen megvárni, amíg valaki Kalasnyikovval vagy bombamellénnyel követ el terrorcselekményt.

A jogállamot sértő javaslatok kikerültek a törvénycsomagból. A teljesség igénye nélkül kiemelném a tömegrendezvények parttalan korlátozását, valamint a felhasználók és az alkalmazásszolgáltatók büntetőjogi felelősségét, hiszen ezek elfogadhatatlannak lettek volna. Ezért a szocialista frakció ennek a támogatásáról döntött, természetesen a pártpolitikát félretéve a magyar és az európai emberek biztonsága érdekében.

Viszont a Nemzetbiztonsági bizottság elnökeként elmondom, hogy szigorú és alapos felügyelet alatt fogjuk tartani az újonnan létrejövő titkosszolgálatot, a koordinatív titkosszolgálati funkciót is betöltő Tibeket, és már a megalakulásától fogva fokozott ellenőrzést gyakorlunk felette.

Összegzésül: arra kérjük a kormánypártokat, hogy ne legyen - futballnyelven - döntetlen a mai nap, tehát a terrorcsomag támogatása és az Alaptörvény elutasítása ne legyen 1:1, hanem a magyar emberek győzzenek és a magyar emberek biztonsága győzőn: vonják vissza az alaptörvény-javaslatot, támogassuk a terrorcsomag törvényjavaslatát, és kezdjünk érdemi párbeszédet a honvédség jogállásáról, hogyan lehetne segíteni a rendőrségnek és a nemzetbiztonsági szolgálatoknak egy-egy súlyos helyzet esetén, azonban ehhez nincs szükség újabb különleges jogrendre. Kérjük a kormánypártokat és a kormánypárti frakciót, hogy ne pártpolitikát csináljanak a magyar emberek biztonságából. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! 2013 óta Magyarország fokozott, egyre növekvő migrációs nyomásnak van kitéve. Ezt a számok is bizonyítják: 2014-ben már 44 ezren, 2015-ben több mint 417 ezren érkeztek az országba illegálisan a zöldhatár átlépésével. Ezeknek a migránsoknak a többsége nem valódi menekült, kizárólag a jogszabályok kijátszása végett nyújtottak be menedéjogi kérelmet annak érdekében, hogy az Európai Unió más országaiba, különösen Németországba utazzanak tovább. Egyetlen céljuk volt: a jobb megélhetés.

Az Európai Unióban Magyarország volt az első, amely kiállt amellett, és világosan ezt mondtuk kezdetektől fogva, hogy az Európai Unió külső határait, a schengeni külső határokat meg kell védeni minden országnak. Magyarország eszerint cselekedett, hiszen hármass védelmet hoztunk létre. Létrehoztuk a fizikai védelmet, a kerítést a magyar-szerb, illetőleg a magyar-horvát határon felépítettük. 2015 szeptemberében itt a parlament szeptember elején elfogadta a jogi védelmet. Több mint tucat törvényt módosítottunk. Létrehoztuk az élőerős védelmet, megerősítettük a rendőrséget, határvadász századok jöttek létre a rendőrség keretein belül, és a honvédségnek is lehetővé tettük, hogy részt vegyenek a határ védelmében.

Valamennyien emlékszünk azokra a képekre 2015. augusztus végén, szeptember elején, amikor a Keleti pályaudvart szó szerint elfoglalták ezek az illegális migránsok. Vagy emlékszünk azokra a képekre, ami 2015. szeptember közepén a röskei határátelkélőhelyen történt, amikor is megrohamozták a migránsok a magyar határt, és a magyar rendőröknek erejük megfeszítésével kellett megvédeni a határt, az országot, Magyarországot. Tehát világosan azt mondtuk, hogy meg kell védeni a határokat, meg kell védeni a schengeni külső határokat, és senki ne jöhessen be Magyarországra, illetve az Európai Unió területére jogellenesen.

Ezt követően a 2015. november 13-i párizsi, majd a 2016. március 22-i brüsszeli súlyos, brutális terrorcselekmények következtében világosan látszott az, hogy az addig hatályban levő biztonsági rezsim nem elegendő, meg kell erősíteni ezeket az intézkedéseket, ezeket a törvényeket, és ezért új szabályokra van szükség a magyar hatóságok, a rendvédelmi szervek, a szolgálatok, a Terrorelhárítási Központ részére annak érdekében, hogy tudjuk szavatolni az emberek biztonságát ebben a súlyos biztonsági helyzetben, mert hiszen az világossá vált mindenki számára, hogy a terrorizmus a bevándorláshoz is köthető, és ezért új törvényekre van szükség.

Ezért kezdeményezte a kormány a terrorizmus elleni fellépéssel összefüggő egyes törvények módosí-

tásáról szóló T/10307. számon benyújtott törvényjavaslat keretében jelentős törvényjavaslatok benyújtását, és több törvény módosítására tettünk javaslatot ebben a nagyon fontos kérdésben. Ezért történt a Belügyminisztériumban többkörös egyeztetés. Köszönjük a parlamenti pártoknak, így a Magyar Szocialista Pártnak is, hogy részt vettek ebben az egyeztetési folyamatban, amelynek fontos eleme volt, és ezt kezdetétől fogva kimondtuk, hogy semmivel nem kérünk több eszközt a magyar hatóságok számára, mint amilyen eszközökkel a nyugat-európai országok hatóságai, szolgálatai, rendőrségei, terrorelhárítási egységei rendelkeztek.

(9.10)

Nagyon fontos ez, és erről a mai nap fogunk dönteni, a parlament ma fog határozni a javaslatról. A javaslat elfogadásával létrejön egy olyan szervezet, amely rendelkezik a szükséges információkkal, tudással, képességgel, amely egyszerre biztosít hatékony fellépést a nemzetközi és hazai terrorizmus, illetve annak bázisát jelentő szervezett bűnözés, valamint az egyre növekvő erőszakosságot mutató bűncselekmények elkövetőivel szemben. Ez lesz a Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ.

Arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassák ezt a T/10307. számú törvényjavaslatot, de arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa az alaptörvény-módosítást is, hiszen ez is a magyar emberek biztonságát szolgálja, a honvédség jogállásával kapcsolatos szabályok is ezt a célt szolgálják. Akinek fontos Magyarország biztonsága, a magyar emberek biztonsága, az Unió biztonsága, kérem, hogy támogassa a javaslatainkat. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Dr. Rétvári Bence tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Az LMP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője: „Pedagógusnap alkalmából” címmel. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Vasárnap ünnepeltük a pedagógusnapot, pontosabban ünnepeltük volna. Normális esetben ugyanis a pedagógusnap valóban az ünneplésről szól, a pedagógusok elismeréséről, munkájuk megbecsüléséről. Csakhogy mostanában szó sincs normális körülményekről.

Az LMP a köznevelési törvény 2011-es elfogadása óta mondja, hogy az államosított iskolarendszer egy rossz modell. 2011 óta mondjuk, hogy nem szabad agyonterhelni a pedagógusokat, bekorlátozni a mozgásterüket. Nem szabad felülről diktálni minden téren, nem lehet gúzsba kötni az oktatás szereplőit.

Az államosítást komoly forráselvonás is kísérte. Az oktatás forrásai már 2003 óta apadnak, a GDP-arányos finanszírozás a harmadával csökkent a Fidesz-KDNP kormányzásának idejére. Csak 2010 óta,

hat év alatt évente 200 milliárd forintot vonnak ki az iskolarendszer működtetéséből, éves szinten hiányzik ennyi. Majd most, amikor gyakorlatilag csődbe jutott a KLIK, akarnak visszaadni valamennyit az elvett finanszírozásból. De hiába, mert a totális államosítás, amit éppen most tesznek, hogy még a településektől, akik választották ezt, azoktól is elveszik a működtetés jogát, mindez olyan pluszköltségekkel járhat, amelynek fedezetét még a mostani módosítóval, az önkormányzatok megsemmisítésével sem teremtik meg.

Az államosítás és a folyamatos megszorítások minden korábbinál rosszabbul érintették a pedagógusokat is. A munkakörülmények romlása mellett hadd hozzunk néhány negatív példát. A pedagógusok munkaterhei a béremelés mértékénél nagyobb mértékkel nőttek, nemhogy év végére, már év közepén is elképesztő fáradtság látszott az iskolákban, de az oktatási rendszer butaságai miatt nemcsak a pedagógusok, hanem az iskolában dolgozó összes munkatárs is, még a diákok is nagyon el vannak fáradva.

Előírták a teljesen felesleges kötelező iskolában tartózkodást a csak papíron létező hivatalos munkaidő 80 százalékában. Ez tovább növeli a terheket, és rontja a munkakörülményeket. A pedagógusoknak nincs beleszólásuk az iskolavezetők, igazgatók kinevezésébe. Számos esetben felülről erőltetnek intézményvezetőket a tantestületekre, ami számos konfliktus forrása. Az igazgatóktól ráadásul elvették a munkáltatói jogokat is. Jóformán elvették a beleszólásukat a tantervek, tankönyvek és tanítási módszerek megválasztásába. Nem bíznak bennük, ebből az látszik, nem tekintik őket szabad és autonóm tanerőnek.

A kormány gyakran hivatkozik a pedagógusbéremelésre, de mi mindig emlékeztetjük rá őket: a pedagógusoknak tett ígéreteket megszegve, csak több részletben adták oda az emelést, ráadásul a választások után azonnal megszüntették a béremelés automatizmusát, elválasztották a pedagógusbéremelését a minimálbér emelésétől. Mindemellett is, ami az egyik legsúlyosabb, hogy a tanári pálya, korábbi voltával ellentétben, kiszámíthatatlanná vált, a tanári szobákban félelem és bizonytalanság uralkodik. Ismét az ötvenes-hatvanas évek szocializmusát idézi, hogy gyakran számonkérlik a pedagógusokon, hogy ki miként nyilvánít tetszést. Ezt most nem tapsal teszik meg, hogy ki hagyja hamarabb abba a tapsot, hanem hogy közösségi oldalakon ki mit és miért lájkol, fejezi ki tetszését. Az önálló gondolatokat, pláne ha valaki nem ért egyet a kormány oktatáspolitikájával, nagyon rossz szemmel nézik a tankerületekben.

Pedagógusnak lenni hivatást is jelent, de csak akkor, ha ehhez hozzátartozik a bizalom, a szabadság és a felelősség is. Ma nem ebbe az irányba megyünk, hanem ellenkezőleg: tovább tolják a biciklit a rossz irányba. Jön az iskolarendszer totális államosítása, és lebutítják a szakközépiskolai képzést. Mindeközben a pedagógusok problémáit lényegében nem or-

vosolják továbbra sem. A pedagógustársadalom kiállítását semmibe vette a kormány, javaslataikat lesöpörték. A Pedagógusok Szakszervezetétől azt is tudjuk, hogy ismét becsapták a pedagógusokat, számos megígért intézkedést kihagytak a legutóbbi salátatörvényből.

Tisztelt Ház! Az LMP üzeni a kormánynak, hogy teremtsen nyugodt és kiszámítható feltételeket az iskolákban, bizzanak a pedagógusokban, adjanak nekik mozgásteret, tekintsek őket partnernek. A társadalomtól azt kérjük, hogy segítsék, támogassák a tanárokat, hiszen nagyon rossz helyzetben vannak most. Nemcsak szavakkal, hanem konkrét lépésekkel is kell ezt a munkájukat segíteni, és megadni nekik azt a megbecsülést, ami jár nekik. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Amit ön elmondott, tisztelt képviselő úr, annak az első felének a fele talán egy kiemelt budapesti elit iskolában valamekkora valóság tartalommal rendelkezne. De ha ön kilép a Nagykörút világából, és a teljes Magyarországra tekint, akkor igazából a saját mondatainak a cáfolatával talán már 30 kilométerre Budapesttől is találkozhatna, hiszen az a fajta megközelítés, amit ön mond, pár elit iskolának lehet, hogy előnyös megközelítés, de ha az ország egészét nézi, akkor ez nem való.

Ha csak a saját felszólalását végigolvassa, tisztelt képviselő úr, aminek az elején azt mondja, hogy túlterheltek a tanárok, túlterheltek a diákok, majd pedig a saját beszédének a végén azt mondja, hogy az iskola keveset tanít, és lebutítja a diákokat, akkor láthatja, hogy a saját gondolatvilágában, a saját kritikájában sincsen egység, hiszen egyszerre mondja azt, hogy túl sokat tanít az iskola, és egyszerre mondja azt, hogy túl keveset, egyszerre mondja, hogy túlterhel, és egyszerre mondja, hogy lebutít. Legalább azt döntse el, hogy a kommunikációban melyik irányt választja, de az, hogy öt percen belül ugyanazt és ugyanannak az ellenkezőjét is kormányzati kritikaként elmondja, ez jelenti az, hogy nem egy koherens, nem a pedagógusokkal való párbeszédben kialakult kritikáról van szó, hanem egy egyszerű politikai szöveg-összeollózásról.

Minden téren igyekeztünk megadni a pedagógusoknak a lehető legnagyobb tiszteletet, visszaadni a társadalmi megbecsülését ennek a pályának, hiszen tudjuk, hogy 2010-re anyagilag rengeteg pénzt vettek ki a pedagógusok és az iskolák zsebéből is, hogy valóban 2010-re... - ügyesen fogalmazott ön, képviselő úr, mert úgy mondta pontosan, hogy harmadával csökkent 2010-re az oktatásra fordított költségek aránya. Tehát ha 2010-re a harmadával csökkent,

akkor nyilván ez volt az a helyzet, amit a Fidesz-KDNP örökölt. Ez egy ügyes retorikai megoldás, nem fejtette ki az igazság minden részét, retorikailag azt kell mondjam, hogy jeles, de a valóság bemutatásában igencsak megtévesztő, amit ön mondott.

Tehát valóban, 2008-2010 között úgy csökkent több mint 10 százalékkal az oktatásra fordított GDP-arányos költség, hogy közben a GDP maga is csökkent. Egy ilyen helyzetet örököltünk.

(9.20)

Ha csak a 13. havi bér elvételét nézem: 17 milliárd forint mínusz volt, ami 78 milliárd forintot jelent összességében, amit a szocialisták kivettek az oktatási rendszerből, bezártak közben 381 feladatellátási helyen oktatási intézményeket, és még sorolhatnám, hogy miből állt az a 200 milliárd forint, amit kivontak.

Mi viszont a társadalmi megbecsültségét vissza akartuk adni ennek a pályának, ezért hirdettük meg elsőként az ágazatok közül a pedagógusok körében azt az életpályaprogramot, amelyben nagyon nagy mértékű béremelés is volt, amelynek a költségvetési plusz forrásnövelő tétele már az első évben is 34 milliárd forint volt, aztán 120, és minden évben 30 milliárd fölötti. Ha önök támogatják a jövő évi költségvetést ma és a jövő hétfőn, akkor ezzel további 38 milliárd forintot tudnak adni a pedagógusok bérére. Amennyiben viszont nem támogatják, akkor nem támogatják azt a plusz 38 milliárd forintot, amivel a pedagógusok számára nyújtható megbecsülést anyagi formában jelentő béremelést a költségvetési törvény tartalmazza.

Ennek természetesen vannak alelemei, amelyek mutatják, hogy a minőségi bérekre is mennyit kívánunk költeni, hiszen ebből a 38 milliárdból 14 milliárd kifejezetten a minőségre való ösztönzésre megy. A diákok számára az a legfontosabb, hogy minél felkészültebbek legyenek a tanáraik, akik maguk is pedagógus I. fokozatból pedagógus II. fokozatba akarnak lépni, vagy előre akarnak lépni mesterpedagógusnak, vagy előre akarnak lépni kutatótanárnak. Nekik külön, az ő minőségi munkavégzésük ösztönzésére tartalmaz a jövő évi költségvetés plusz 14 milliárd forintot a korábbiakhoz képest. Ebből is látszik, hogy igyekszünk a diákokból kiindulni, és akik a diákok számára a legnagyobb áldozatot hozzák meg, és még önmagukat is igyekeznek továbbképezni vagy magasabb fokozatba juttatni, azoknak különleges, extratámogatást ad a költségvetésből a kormányzat.

A másik fontos mód, ahogy igyekeztünk a pedagógusoknak járó tiszteletet megadni, az a köznevelési kerekasztal összehívása (*Ikotity István a szakértői páholyhoz megy és ott beszélget.*), ahol napról napra gyakorló pedagógusoknak - én szívesen beszélek az ön hátának is, képviselő úr, de én sem háttal hallgattam önt (*Az elnök csenget.*); ez is a tisztelet egyfajta megnyilvánulása -, tehát ahol gyakorló pedagógusoknak, gyakorló iskolaigazgatóknak igyekeztünk a véleményét becsatornázni. Nyolc munkacsoportban

hétről hétre összeülve próbáltunk ott javítani a köznevelési kerekasztal munkáján belül, ahol arra szükség volt, és azt mondom, hogy sikeres volt ez a munka, hiszen a parlament asztalán fekszik az a terjedelmes törvénycsomag, amivel igyekszünk a korábbi működtetési és fenntartási problémákból adódó kérdéseket rendezni, hiszen mindenért egy kézbe kerül a felelősség, egységes lesz az oktatás irányítása, és mindez megnövekszik a működtetésre fordítható költségek 100 milliárdos megemelésével. Köszönöm szépen. (*Taps a KDNP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjából „Simmelweis-terv 3:0 - avagy elérkezett a változás szele Budapesten?” címmel Rig Lajos képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Rig Lajos képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! 3.0, tehát nem 3:0 a Semmelweis-terv javára, inkább a hátrányára.

Úgy gondolom, ha visszatekintünk az elmúlt évtizedekre, akkor el lehet azt mondani, hogy a szocialisták egészségügy-rombolása után folytatódott a Fidesz egészségügy-rombolása is. Emlékszünk még arra, amikor kasszákat helyeztünk el eszméletlen betegek mellé, és ez a szocialisták bűne, illetve bevették a vizitdíjat, majd sorra zártak be olyan kórházakat, amelyekről kiderült, hogy szükség van rájuk.

Elérkezett 2010, amikor az akkori Fidesz-kormány letett az asztalra egy Semmelweis-terv nevű förmedvényt, amelynek az egyik célja és előirányzata az volt, hogy a vidéki kórházakat strukturálisan átalakítsa. Az volt az indok, hogy ettől gazdaságosabb, fenntarthatóbb, átláthatóbb lesz a rendszer, és jóval nagyobb mértékben kezelhető az az adósságállomány, ami évek alatt felhalmozódott a kórházaknál. Az évek és a tapasztalatok viszont azt bizonyították, hogy ez az átalakítás nem sikerült, rosszul sikerült, és nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket.

Azt elmondtam, hogy gazdasági hatékonyság volt a racionalizálás és a struktúraváltás célja. Sok osztályt bezártak, átcsoportosították más kórházba, kistérségi kórházakká avanszálták, kiskórházakká változtatták a kistélepelepeken, például Tapolcán vagy Körmenen található olyan kórházakat, amelyekben olyan gyógyító tevékenység folyt, ami az ott élők és az odalátogatók biztonságát szolgálta. A felújításokra országosan, akár az egészségügyi intézmények, akár a mentőállomások energiahatékonysági beruházását, akár új mentőállomások létesítését nézzük, 500 milliárdot fordított a kormány, ami úgy gondolom, hogy dicséretes. Ez már kellett, ez előtt tíz éve is kellett volna, és ezt mindig is felelmegetik a válaszukban.

A napokban viszont fény derült arra, hogy Budapestre is elérkezett a változás szele. Régen egy szuperkórházról volt szó, most már három olyan sürgősségi centrumokat igyekeznek kialakítani Bu-

dapesten, amelyek megoldanak a budapesti lakosok egészségügyi ellátását. Mi ezt támogatjuk, hiszen a Jobbiknak alapkonceptiója volt az, hogy nem egy szuperkórház kell Budapest és az agglomeráció egészségügyi ellátására biztosítani, hanem hármat. Viszont mi megjelöltünk egy olyan nagy budai kórházat, amely fényes múltra tekint vissza, nagyon jó ellátás van benne, ez pedig a Szent János Kórház, a Keresztelő Szent Jánosról - ha önök kereszténydemokratának is nevezik magukat - elnevezett nagy kórház, amelyben 1 millió járóbetegét látnak el éves szinten. Itt szeretnének megszüntetni 744 aktív ágyat, és átcsoportosítani egy olyan helyre, amelynek a megközelítése sem jó, és a hozzáférhetősége is nagyon nehéz. Nem mindenki megy metróval és tömegközlekedéssel, nagyon sok olyan látogató van, aki személyautóval szeretné meglátogatni a bent fekvő rokonát, és ez nem lehetséges. Viszont ott van a Szent János Kórház, amely jó helyen van, nyugodt környezetben, nagyon jó a megközelíthetősége, sőt a kórház vezetése évekkal ezelőtt letett az asztalra egy olyan felújítási koncepciót, amely véleményünk szerint megvalósítható.

Ha a számokat nézzük, hogy mennyit szeretne a kormány a három új szuperkórház létesítésére fordítani, akkor ár-érték aránytalanságot veszünk észre. Az előzőekben említettem, hogy a vidéki kórházak felújítására, mentőállomások építésére 500, azaz ötszáz milliárdot szánt a kormány, a három új budapesti szuperkórház létesítésére pedig 335 milliárdot. Véleményem szerint ha ezt egy-egy kórházra elosztjuk, akkor is nagyon sok.

Felmerül tehát bennünk a kérdés: mi a szándékuk a Szent János Kórházzal? Az első: a Szent János Kórházból kikerül az aktív ellátás, oda szeretnék telepíteni a krónikus ellátást, és egy krónikus szakápolási otthonná próbálják átminősíteni a Szent János Kórházat? Vagy a B-variáció, ami a lehető legrosszabb, hogy strómanok kezébe adják, kiárusítják, és valamilyen hotelt vagy magasabb szintű kényelmi funkciót biztosító ellátást szeretnének ott végrehajtani. A Jobbik ezt teljes mértékben elutasítja. Aláírásgyűjtést fogunk kezdeményezni az ott élő lakosok körében, és úgy gondolom, hogy itt százszázalékos támogatottságra lehet szert tenni, hiszen a Szent János Kórház a budaiak és az ott élők kórháza, ha ezt elveszik tőlük, az olyan, mint ha a szívükből kiszakítanának egy darabot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr, köszönöm szépen, hogy kijavította a címet, de én kötve vagyok ahhoz, ami az önök bejelentésében van, és ebben sajnos 3:0 szerepel. Kerestem is, hogy ki az ellenfél, mert csak a Semmelweis-terv volt az egyik oldalon megjelölve, a másikat nem találtam. Elnézését kérem, de a levezető elnök nem változtathat a bejelentésen. Köszönöm szépen.

A választ az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha majd egyszer személyesen is meglátogatja a Szent János Kórházat, akkor a bejáratnál Nepomuki Szent János szobrával fog találkozni. De ezt csak mellékesen jegyeztem meg.

Ami a kórházak elmúlt időszakbeli fejlesztését illeti: ön is utalt rá, hogy a kormányzat 500 milliárd forinttal igyekezett évtizedes lemaradásokat behozni az egészségügy területén. Ahol ebből az 500 milliárdból több mint 100 milliárdért, egész pontosan 104 milliárdért berendezéseket cseréltek le, azok között volt olyan hely, ahol 30-40 éves egészségügyi műszereket kellett lecserélni, amelyek nyilván már évtizedek óta nem nyújtották a kor színvonalának megfelelő ellátást. Ez a 104 milliárd forint, valamint az a 322 milliárd forint, amit a kórházak infrastruktúrájára fordítottunk, elsősorban vidékre érkezett. Így tehát vidéken az úgynevezett szuperkórházi követelményeknek megfelelő, a sokszakmás, komplex ellátást nyújtó, megerősített sürgősséggel rendelkező, a nap 24 órájában, az év 365 napján, szökőévekben 366 napján rendelkezésre álló és a betegeket kiszolgáló kórház több helyen is felépült.

(9.30)

Vidéken több kórházat is hívhatunk már szuperkórháznak, ugyanakkor Budapest így relatíve hátrányba került. Ön persze rombolásnak hívta ezt, amikor 500 milliárd forintot költenek arra, hogy az egészségügy helyzetén javítsanak, amire generációk óta nem volt példa Magyarországon, hogy ilyen nagyszámú fejlesztés áramlott volna az egészségügybe hazai és uniós forrásokból egyaránt. Ha ön ezt rombolásnak nevezi, akkor nem tudom, mi az, amit a jobbikosok építkezésnek hívnak. Úgy gondolom, hogy generációs szinten a legnagyobb mértékű egészségügyi fejlesztés valósult meg az elmúlt hat évben, főleg vidéken.

Ehhez az eredményhez képest kell tehát Budapesten is hasonló fejlesztéseket létrehozunk. A kormány azt tűzte ki céljául, hogy egy évvel növeli mindenki számára az egészségben eltölthető évek számát. Ennek fontos része van a népegészségügyi programokban, fontos része van a megelőzésben, fontos része van az alapellátás megerősítésében. De ugyanilyen fontos a kórházak állapotának javítása. Ezért, ha ezt már vidéken sikerült megtennünk, akkor fontos, hogy itt, Budapest is létrejön, ahogy már említettem, ez a komplex, sokszakmás, sürgősségi ellátásra is alkalmas centrum, ami egy telephelyen az év minden napján szolgálja a betegeket.

Azt hiszem, a budapesti sürgősségi ellátás április elejei átszervezése már bizonyította azt, hogy a kormányzat szervezési képességei a budapesti egészségügy átalakítása területén jók, hiszen azóta javult az ellátás minősége. De ha a betegbiztonsági szempontokat fontosnak tartjuk, akkor igenis, erre a buda-

pesti kórházfejlesztésre szükség van. Nem mondhatja senki, hogy elhamarkodottan vagy kapkodva születnének meg ezzel kapcsolatban a döntések, hiszen a tavalyi évben már a költségvetésben biztosítottunk idénre 1 milliárd forintot az előkészítésre. Azért kellett ezt viszonylag hosszabb időre szabni és nagyobb költségvetésre is, hiszen rengeteg alternatíva, rengeteg lehetőség van.

Budapesten a lakossági igények, az agglomerációban lakók igényeinek figyelembevételén kívül nagyon fontosak Budapest közlekedési szempontjai is. Hiszen egyrészt szükség van arra, hogy a mentők minél gyorsabban eljussanak akár Budapestről, akár a közvetlen környezetből ezekbe a kórházakba. Ez nyilván minél kijebbi helyszínek mellett szól. Ugyanakkor az is fontos, hogy ki-ki a kontrollra, az utólagos vizsgálatokra minél könnyebben oda tudjon jutni. Fontos, hogy ne csak autóval, ahogy ön mondta, képviselő úr, hanem bizonyára sokan vannak itt Budapesten, akik tömegközlekedéssel, busszal, trolival, villamossal, metróval szeretnének vagy tudnak eljutni a kórházba. Ez viszont a minél bentebbi helyszínválasztás mellett szól.

Az is fontos, ahogy mondtam, hogy minden ellátást egy helyen kell biztosítani. A sok telephelyen létrehozandó szuperkórház szerintünk nem igazán jó megoldás. Egy helyen kell hogy minden összpontosuljon, hiszen így tudják a betegbiztonsági szempontokat a legjobban érvényesíteni. Tehát olyan helyszínre, helyszínekre van szükség, ahol ezt a sok szakmát egy helyen, a mentők által is könnyen, több irányból megközelíthetően és utólag a betegek számára is a kontrollvizsgálatokra vagy a megelőző vizsgálatokra könnyen megközelíthetően tudjuk kialakítani. Ezért döntött a kormány a korábban ismertetett helyszínek mellett.

Ez természetesen befolyással lesz a teljes budapesti ellátásra, ezért nemcsak a helyszíneket vizsgálta meg a külön erre felkért miniszteri biztos, hanem azt is, hogy ha ezek a gócpontok, csomópontok létrejönnek a fejlesztés révén, ami több száz milliárd forintos egészségügyi fejlesztést jelent Budapesten, akkor ez hogyan fogja a többi ellátási térképet is átszervezni. Eppen ezért nem kell azoktól a rémképektől tartani, amiket ön is mond, tisztelt képviselő úr, és a Jobbik hangsúlyoz az elmúlt három napban a Szent János Kórházzal kapcsolatban. Természetesen az azon a környéken élőknek is továbbra is jó ellátásuk lesz, és a fejlesztés során jobb ellátás jön létre. Ez a kormány olyan kormány, amelyik kórházakat fejleszt, Budapesten kórházat épít, így senkinek nem kell tartania attól, hogy a közelében bármilyen ellátás megszűnne. Csak jobb minőségűre fog változni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel arra kérem, hogy majd igyekezzen az időkezetet betartani.

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a KDNP képviselőcsoportjából Hoffmann Rózsa képviselő asszony: „Tisztelet a nevelőknek” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony! Ön a szó.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A mögöttünk hagyott hétvégén két jeles nap szolgáltatott alkalmat az emlékezésre és az ünneplésre. Tekintve, hogy mind a kettő úgyszólván mindannyiunkat érint, fontosnak tartja a Kereszténydemokrata Néppárt frakciója, hogy erről a két jeles napról, illetőleg azok tartalmáról itt az ország házában is szó essék. Annál is inkább, miután a kettő szorosan összefügg egymással.

A nemzeti összetartozás napjáról tegnap napirend előtti felszólalásában Firtl Mátyás képviselőtársam szólt. Én magam a nevelőkről, a nevelők tiszteletéről a pedagógusnap kapcsán kívánok szólni. És igen, a kettő összefügg, mert az iskola az, ami átadja a gyerekeknek azt a tudást, amelynek során megismerik a történelmi eseményeket, azokat, amelyek a nemzeti összetartozás napjához vezettek. Az iskola az, amely elviszi kirándulni a gyerekeket a határon túl, hogy megismerjék a valóságban is történelmi emlékhelyeinket. Az iskola azonban, és ha most megengedik, Korzenszky Richárd perjel urat, köztisztelőben álló bencés pedagógust idézem: „Az iskola nem a tantervektől és a tankönyvektől lesz iskolává. Nem az épület felszereltségétől függ, hogy egy iskola jó-e vagy sem. Sokkal fontosabbak kellenek, igazi elkötelezett, magukat szétszakítani, szétosztani kész emberek, akik kézen fogják a gyermekeket, és felvezetik őket az életbe.”

Igen, felvezetik az életbe. Ez az a magas hivatás, amely mindenképpen tiszteletet érdemel és tisztelet követel. Ezért csak a tisztelet hangján szabad és kell a pedagógusokról beszélni. Akiket tisztelünk, azokhoz igazodunk, azokat példának tekintjük, de magas mércét is állítunk eléjük. Mi a tisztelet forrása? Lehet természetesen külső forrása, ilyen az állam, a társadalom, a közösség megbecsülése, egy státuszszimbólum, egy magasabb fizetés. Ez forrása lehet, de az igazi forrása maga az a személy, maga az a hivatási kör, amely azt a feladatot végzi, amely tisztelet parancsol és tiszteletet érdemel. Az a munka, ami áthatja mindennapjaikat és heteiket.

Kevesen tudják, hogy mivel telnek egy tanító, tanárember hétköznapijai, hogyan múlnak a hetei. Minden délután azzal kezdi a tevékenységét, hogy végiggondolja mindazt, ami történt aznap és előző nap az osztályban, az osztályaiban, átnézi a tanterveit, végiggondolja, hogy a következő napon mit szeretne elérni, melyik gyerekkel éppen milyen feladatot kell elvégeztetni ahhoz, hogy az a gyerek és az az osztály fejlődjön. Aztán dolgozatokat javít, osztálykirándulásokat tervez és szervez, elvégzi a szükséges naplóbeírásokat és az adminisztrációt. Igen, ebben a munkában elfárad, ahogy hallottuk.

De kérem, ki nem fárad el, aki szorgalmasan, tisztességesen végzi a munkáját? Elfárad az államtitkár, elfárad a földműves, elfárad a kamionvezető, elfárad a busz- és az autósófor, hiszen a jól végzett

munka fárasztó. Ugyanakkor ez a fáradtság adja meg a pihenés lehetőségét. A pedagógusok napja is, a pedagógusok munkája is ilyen. Mondják, hogy a pedagógus munkája a leghálátlanabb, ugyanakkor a leghálásabb feladat is. Hálátlan azért, mert az eredményét nem látja azonnal, sokszor csak évek, évtizedek múltán, a leghálásabb viszont azért, mert látja ezt az eredményt. És ez az eredmény visszaköszön.

A pedagógusnap alkalmából a falumban volt alkalmam részt venni egy olyan ünnepségen, ahol arany- és ezüstdiplomás tanítónőket köszöntöttek. Visszatérő szó volt a tisztelet, a megbecsülés és a visszaemlékezésekben a szigorúság. Igen, megint csak Korzenszky Richárd perjel úr szavait idézem: „A társadalmat nem a gazdaságpolitika fogja megváltoztatni, hanem az emberi minőség.” Az az emberi minőség, amit ezek a tanító emberek szolgáltatnak.

A pedagógusnapot a legsötétebb kommunista években vezették be ebben az országban. Volt a rendszerváltoztatás idején egy gyenge tiltakozás, hogy el kellene törölni. Mégsem sikerült. Jól is van így. Így legalább a társadalom figyelme egy napon rájuk irányul.

A múlt héten Bonis Bona kitüntetések adott át a miniszter, ma délután pedig a kiváló pedagógusokat köszönti. Engedjék meg, hogy én is itt szimbolikusan köszöntsem az ország összes tanárát, és megköszönjem a munkáját ezzel a virággal. *(Felmutat egy szál rózsát.)* Köszönöm.

(9.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A képviselő asszony napirend előtti felszólalására Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Én is természetesen csatlakoznék önhöz, és azt hiszem, mindenkit innen a parlamentből is tisztelet illet, aki a családok számára a legfontosabbat, a gyermek nevelését, oktatását végzi 8-12 éven keresztül. Azt hiszem, nagyon fontos missziót, küldetést végeznek, ezért is illeti őket különös tisztelet mind a családok, mind az állam részéről.

Azért is fontos, hogy a képviselő asszony is a tartalmi kérdésekre igyekezett rátérni, hiszen az a szervezetrendszeri átalakítás, ami zajlott, zajlik a köznevelés rendszerében, mind csak előkészítő lépés, egy másodlagos lépés ahhoz, azt kell hogy mondjam, hogy az a tartalmi többlet, az a tartalmi megújulás megtörténhessen, amire igazából nyilván minden időszakban, időről időre a köznevelés rendszerének szüksége van. Nem azért foglalkozunk a köznevelés formális kérdéseivel, mert az lenne az öncél, hanem azért, mert olyan rendszert szeretnénk teremteni, amelyben a tartalmi tanulásnak, a fejlődésnek, az erkölcsi és tudásbeli fejlődésnek egyaránt megte-

remtjük az egyenlő feltételeit, egyenlő lehetőségeit kistélepülésen, nagytelepülésen, Kelet-Magyarországon, Nyugat-Magyarországon, a fővárosban és vidéken egyaránt.

Az a célunk, hogy ne érezze senki magát magára hagyottnak, ne érezze magát senki cserbenhagyottnak vagy nehéz helyzetben lévőnek akkor, amikor adott esetben egy nehezebb területen, egy nehezebb környéken lévő iskolában tanít, ugyanazt a támogatást kapja meg az államtól, mint ha egy jobb környéken tanítana. És egy diák is ne érezze magát cserbenhagyottnak, hogy az egyik helyen megtalálja a tanárát tanórán kívül is, és segít neki a felkészülésben, akár a tehetséggondozás terén, akár a felzárkózás területén, akár korrepetálni akarják, akár tanulmányi versenyre felkészíteni, hanem minden iskolában megtalálja azt a tanárt, aki neki a segítségére lehet.

Ezért fontos az az állami garancia, amelyik kiszámítható feltételeket teremt minden iskolában. Nyilván vannak olyan iskolák, amelyek jobb környéken helyezkednek el, és a korábbiakban sem volt gond azzal, hogy az egyik tanévről a másik tanévre hogyan tudják az anyagi fedezetet megteremteni, de bizony voltak az országnak olyan részei, ahol ez igenis problémát jelentett. Ezért a minőségjavítás szempontjából ez a fajta állami felelősségvállalás, háttérből való garanciavállalás nagyon fontos, de ez csak a tartalmi megújulásnak, a tartalmi fejlődésnek jelentheti az előkészítést, enélkül viszont a tartalmi fejlődés sem valósítható meg.

Fontos eredményei voltak az elmúlt időszakban a köznevelési kerekasztalnak, ahol ezeket a témákat mind megvitattuk. Elég az új Nemzeti alaptanterv koncepciója elfogadásának határidejére gondolni, ami 2016. december 31., majd az új NAT elfogadása jövő év, 2017. december 31. Már idén augusztusra megjelennek új tantárgyi tanmenetjavaslatok, akár a magyar nyelv és irodalom, akár a matematika terén, a társadalmi vagy természeti műveltség területe kapcsán, amelyek ajánlások lesznek, és segítik a tanárok munkáját.

Az intézményfenntartás új rendszere, amely szintén a ma és a jövő héten elfogadandó törvényjavaslat nyomán megszülethet, egyfajta keretgazdálkodást biztosít az iskoláknak bővülő munkáltatói jogokkal, hiszen a kinevezés és a felmentés kivételével a munkáltatói jogok az iskolánál, az iskolaigazgatónál lehetnek. Bővül az intézményi vezetőknek mind a gazdálkodási, mind a szakmai önállósága, nem sértve ezzel természetesen azt, hogy ha bárki bármelyik iskolából bármelyik iskolába viszi át a gyermekét, ne legyenek olyan nagymértékű különbségek iskola és iskola között, mint amelyek 2010-ben voltak. A mi célunk az, hogy a nehezebb helyzetű iskolákban is javuljon a minőség. Ez persze minden esetben csak akkor várható el, ha többletforrásokat is rak hozzá a kormányzat. A pedagógusbéremelésen kívüli többletforrás az idei évi költségvetésben, pontosan a működtetés, az üzemeltetés fel-

adataihoz 91,5 milliárd forint, a jövő évben pedig még magasabb összeg, 105,6 milliárd forint, ha az idei év alapjavaslatát vesszük bázisnak.

Igyekeztünk a hét évnél kevesebb hátralévő szolgálati idővel rendelkező pedagógusok helyzetét is biztosabbá tenni, akik hét éven belül nyugdíjba vonulnak. Az ő esetükben is a pedagógus II. fokozatba kerülés és az ezzel járó 28-31 ezer forintos fizetésnövekedés garantálttá vált, illetőleg az ideiglenes pedagógus II. fokozatban lévők is pedagógus II. fokozatba kerültek. Kiszámíthatóbbá tettük a nyugdíjazással kapcsolatos szabályokat is, pontosan azért, hogy a diákok év közbeni rendje ne akadjon meg. Ahogy említettem, fontos, hogy a pedagógusbér-emelésen belül, ami 38,4 milliárd forint lesz a jövő évben, 14 milliárd forint kifejezetten a minőségi munkavégzés céljait szolgálja.

Azt hiszem, ha ezeket a változásokat az ellenzéki oldalról is támogatnák, az jól lenne, de ha nem, akkor kormányoldalról igyekszünk kiszámíthatóvá tenni a minőségi munkavégzés kereteit, ami a gyermekek érdekét szolgálja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportjából Németh Zsolt képviselő úr, a Külügyi bizottság elnöke jelentkezett napirend előtti felszólalásra: „A NATO-csúcs előtt” címmel. Képviselő úr, öné a szó. Parancsoljon!

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Egy hónap van a NATO varsói csúcstalálkozójáig, és néhány nap múlva ratifikáljuk Montenegró NATO-csatlakozását, az első között egyébként.

Mi a tétje ennek a csúcstalálkozásnak, tisztelt Ház? Úgy vélem, a csúcstalálkozó legfontosabb tétje, hogy képesek leszünk-e arra, hogy lereagáljuk azt az új biztonságpolitikai helyzetet, amit nem lehet elválasztani attól, hogy Oroszország az elmúlt években katonai agresszióval sújtotta a szomszédságát, Grúziát, Ukrajnát. Ebben az új biztonságpolitikai helyzetben már a walesi csúcstalálkozó is kijelölt rövid távú alkalmazkodási célokat, de a hosszú távú alkalmazkodásnak lesz meggyőződésem szerint kulcsfontosságú fóruma a NATO varsói csúcstalálkozója.

Szimbolikus a helyszínválasztás, hiszen már ezzel is a szövetség demonstrálni kívánja Lengyelország irányába a szolidaritásunkat. Igen, a szövetségi szolidaritásnak lesz a NATO csúcstalálkozója talán a legfontosabb fóruma, és ennek a szövetségi szolidaritásnak a célországai Lengyelország és a három balti köztársaság kell legyen. Fontosnak tartom azt a döntést, hogy négy zászlóaljjal fogja a NATO megerősíteni Lengyelországot és a három balti köztársaságot. Folyamatos állomásoztatást fog biztosítani immáron a NATO ezekben az országokban, noha nem állandó állomásoztatást, de meg fogja oldani a szövetség azt, hogy azt a fajta aggodalmat, azt a biz-

tonsági félelmet, amit ezek az országok táplálnak, ellensúlyozni tudja. Nagyon fontosnak tartom a magyar kormányzatnak azt a döntését, hogy a visegrádi országok 2017-ben egy további zászlóaljjal fogják a balti országok biztonságát erősíteni, tehát a balti országokban nem pusztán három, hanem négy zászlóalj állomásoztatására fog sor kerülni 2017-ben.

Másodsorban, ennek a hosszú távú alkalmazkodásnak nagyon fontos összetevője az, hogy a honvédelmi költségvetésünknek immáron mi is a 2 százalékos részarányát közelítjük, és fontos eredménynek tartom azt, hogy már az idei esztendőben minden jel szerint Magyarország GDP-jéből 1 százalékot fogunk a honvédelmi költségvetésre fordítani, ami jelentős eredmény, noha ez még mindig távol van a 2 százaléktól. Ugyanakkor nagyon fontosnak tartom azt, hogy az elkövetkezendő tíz évben évente 0,1 százalékkal fogjuk emelni a honvédelmi költségvetésünket, és ez reális célkitűzéssé teszi azt, hogy 2026-ra elérjük a 2 százalékos ráfordítást.

Mit tükröz ez Magyarország részéről? Magyarország részéről azt tükrözi, amit hála istennek, immáron szinte kivétel nélkül az összes európai szövetséges részéről tapasztalhatunk, hogy egy újfajta európai biztonsági tudatosság született meg az elmúlt években. Európa nem lehet az amerikai biztonsági ernyő kizárólagos haszonélvezője, fordítanunk kell forrásokat a saját biztonságunkra.

Harmadsorban pedig: a „nyitott ajtók” politikája megerősítésének a csúcstalálkozója is lesz. Magyarország azáltal, hogy elsőként vagy az első között ratifikálja Montenegró csatlakozását, elkötelezettséget demonstrál a Nyugat-Balkán stabilitásának megerősítése irányába.

(9.50)

A Nyugat-Balkán elindul ezáltal az euroatlanti integrációnak az útján; most a NATO- és reményeink szerint hamarosan az európai uniós csatlakozás is következhet. A balkáni országokkal való együttműködés, illetőleg a keleti partnerekkel való NATO-együttműködés azt a történelmi kihívást tükrözi, amit a keleti partnerség, illetőleg a Nyugat-Balkán stabilizálása jelent.

Tehát összegezném, tisztelt elnök úr *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*: egy erős NATO megerősítésének lehet a csúcstalálkozója a varsói csúcstalálkozó, ehhez viszont nélkülözhetetlen egy erős Közép-Európa, egy összetartó Közép-Európa, és ez járulhat hozzá egy erős Magyarország megerősítéséhez is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Arra kérem önöket, hogy foglalják el a helyüket, és lehetőleg csöndben hallgassák, amint Magyar Levente államtitkár úr az elhangzott napirend előtti felszólalásra válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Abban a kérdésben feltétlenül egyetérték a képviselő úrral, hogy elementáris szövetségi és tagállami érdekünk Magyarország védelmi képességeinek jelentős ütemű és mértékű folyamatos fejlesztése. Törekszünk NATO-vállalásaink teljesítésére, illetve egészen pontos ütemtervvel rendelkezünk arra nézve, hogy ezt milyen ütemezéssel, milyen időtávon tudjuk elérni.

Tisztelt Képviselő Úr! Kétségtelen, hogy a NATO stratégiai kihívásokkal néz szembe, ezek a stratégiai kihívások több irányból is érkeznek, és ebben az értelemben Varsó és a szolidaritás fogalma számunkra teljes mértékben egybecseng. A közelgő csúcstalálkozótól is a szövetségi szolidaritás és a transzatlanti közösség kohéziójának megerősítését várjuk, a szövetségi egység fenntartása érdekében pedig egy földrajzilag kiegyensúlyozott és átfogó Kelet- és Dél-megközelítést várunk és támogatunk.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ennek értelmében a magyar kormány öt pontban határozta meg azokat a lépéseket, amelyeket a következő években teljesíteni kell annak érdekében, hogy ezeket a stratégiai kihívásokat a NATO részeként eredményesen és hatékonyan meg tudjuk válaszolni.

Először is, tisztelt képviselő úr, döntés született arról, hogy a 2022-ig érvényes GDP-arányos védelmi költségvetés-növelés időszakát kiterjesztjük a 2023-2026-os időszakra, így a következő tíz év alatt egészen érdemben megközelítjük azt a 2 százalékos NATO-előírást, amelyet nagy erőfeszítések árán teljesíteni fogunk belátható időn belül.

Tisztelt Képviselő Úr! A tavalyi évben elláttuk a balti légtér védelmét, és mivel megértéssel viszonyulunk a keleti NATO-szövetségeseink, a balti államok biztonsági igényeihez, fenn fogjuk tartani katonai jelenlétünket, támogatásunkat a balti államok tekintetében.

Döntés született arról, hogy egy századnyi magyar erő 2017-ben telepítésre kerül a Baltikumban, V4-keretben, egészen konkrét egyeztetéseket folytattunk már V4-es partnereinkkel ennek a katonai jelenlétnek a konkrétumairól. Ez a 2. számú fontos stratégiai döntés, amit a kormány meghozott a NATO-képességeink fejlesztése és szövetségi szolidaritásunk vonatkozásában.

Képviselő úr, a déli kihívások vonatkozásában a NATO védelmi képesség-fejlesztési programja keretében hazánk kész képzést nyújtani Jordániának, jordán tiszteteket fognak magyar szakemberek, tűzszerész szakemberek kiképezni. Jelenleg vita van arról, hogy a NATO vállalon-e formális szerepet az ISIL elleni küzdelemben, ugyanakkor kiemelendő, hogy hazánk átlagon felül teljesít e vonatkozásban is - 150 katonával vagyunk jelen Kurdisztánban, és kivesszük aktívan a részünket az ISIL Daesh barbár terroristái elleni küzdelemből.

A kormány legutóbbi döntése alapján hazánk 2016 után is fenntartja katonai jelenlétét a NATO

afganisztáni missziójában, valamint a 2018-2020 közötti időszakra is meghosszabbítjuk az évi félmillió dolláros hozzájárulásunkat az afgán biztonsági erők fejlesztése tekintetében.

A NATO-csúcsot megelőzően a magyar kül- és biztonságpolitika egyik kiemelt jelentőségű eseménye lesz Montenegró NATO-csatlakozási jegyzőkönyvének ratifikálása, ahogyan a képviselő úr is erre kitért. A nyugat-balkáni államok euroatlanti integrációja továbbra is a magyar külpolitika egyik legfontosabb törekvése, nemcsak Montenegró, hanem a későbbiekben a többi soron következő ország, különösképpen Macedónia is teljes magyar támogatásban részesül ezen törekvései vonatkozásában.

Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném arról is tájékoztatni, hogy döntés született egy jelentős képességfejlesztési programról, aminek keretében helikopterek felújítására fog sor kerülni a közeljövőben. Ezzel is Magyarország érdemben növeli azon képességét, hogy hozzájáruljon a NATO kollektív biztonsági doktrínájának a magyar alátámasztásához.

Tisztelt Képviselő Úr! Mindezekből kitűnik, hogy Magyarország továbbra is elkötelezetten törekszik NATO-vállalásainak teljesítésére, felismerve azokat a biztonsági kihívásokat, amelyek több irányból is érik Európát, illetve a NATO-szövetséget. A jövőben is mindent megteszünk annak érdekében, hogy szövetségeseink körében kétség se legyen afelől, hogy Magyarország kiszámítható, hosszú távú és stabil partnere minden szövetségeseinek a NATO keretében (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és ennek megerősítését várjuk a varsói csúcstól a többi tagállam vonatkozásában is.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Arra kérem a képviselőtársaimat, hogy foglalják el a helyüket, és ellenőrizzék, hogy megfelelően elhelyezték-e a kártyájukat a szavazógépekben, hiszen határozathozatalok következnek. Arra is kérem önöket, hogy megfelelő figyelemmel kísérjék mindazt, amit a levezető elnök az ülés folyamán az önök számára mondani fog. Megvárom, amíg Seszták miniszter úr is elfoglalja a helyét. Köszönöm szépen, miniszter úr.

Soron következik a **Magyarország Kormányának és az Egészségügyi Világszervezet között az Egészségügyi Világszervezet Budapesti Központjának létrehozásáról szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/10725. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10725. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 189 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról** szóló T/10632. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10632/9., összegző jelentését pedig T/10632/10. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Hárszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja az 5. számú, az MSZP képviselőcsoportja pedig a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

Az 5. számú módosító javaslat Apáti István indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 130 nem ellenében, 4 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Hiszékeny Dezső indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 62 igen szavazattal, 127 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

(10.00)

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10632/9. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 127 igen, 62 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10632/11. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 128 igen, 62 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes kárpótlással összefüggő törvények módosításáról** szóló T/10727. számú törvényjavaslat zárószavazása. Frakciókérésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról kell döntenünk.

Tájékoztatom önöket, hogy a Hárszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 3. számú módosító javaslat Magyar Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen, 126 nem szavazattal, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10727. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 127 igen, 37 nem szavazattal, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a mezőgazdasági, agrárvidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény és a Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló 2012. évi CXXVI. törvény módosításáról** szóló T/10518. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10518/7., összegző jelentését pedig T/10518/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10518/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 158 igen, 4 nem szavazattal, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10518/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 134 igen, 4 nem szavazattal, 56 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról** szóló T/10399. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10399/10., összegző jelentését pedig T/10399/11. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Tájékoztatom önöket, hogy a Hárszabály 48. § (2) bekezdése alapján a Fidesz képviselőcsoportja a T/10399/10. számú összegző módosító javaslat 1., 3. és 8. pontjáról, a KDNP képviselőcsoportja pedig a 6. és 9. pontjáról külön szavazást kezdeményezett. Az összefüggésekre való tekintettel a külön szavazás kérése között együtt döntünk az összegző módosító javaslat 1., 3., 8. pontjáról, valamint a 6. és 9. pontjáról Ezután határozunk az összegző módosító javaslat további pontjairól. Az összegző módosító javaslat 1.,

3. és 8. pontjában a bizottság a törvényjavaslat 1. §-ának és 3. §-ának módosítását, valamint a törvényjavaslat új 7. §-sal történő kiegészítését javasolja. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a módosítójavaslatpontok elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 1., 3. és 8. pontját. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontokat 158 igen, 36 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Az összegző módosító javaslat 6. és 9. pontjában a bizottság a törvényjavaslat új 6. és 8. §-sal történő kiegészítését javasolja. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 6. és 9. pontját. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontokat 158 igen, 35 nem szavazattal, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10399/10. számú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 157 igen, 35 nem szavazattal, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a T/10399/14. számú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10399/14. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 158 igen, 36 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10399/14. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 157 igen, 36 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.10)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **állami tisztviselőkről szóló 2016. évi... törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvé-**

nyek módosításáról szóló T/10723. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10723/7. számon, összegző jelentését pedig T/10723/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Tisztelt Képviselőtársaim! Arra figyelemmel, hogy ennek 3., 14., 15., 16., 17. pontjának és a 21/15. alpontjának elfogadásához minősített többségre van szükség, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10723/7. számú összegző módosító javaslatának minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő részét 153 igen szavazattal, 37 nem ellenében és 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10723/7. számú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 153 igen szavazattal, 36 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a T/10723/9. számú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10723/9. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 152 igen szavazattal, 37 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10723/9. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 151 igen szavazattal, 37 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta. Köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik a **terrorizmus elleni fellépéssel összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló T/10307. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző mó-

dosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10307/17. számon, összegző jelentését pedig T/10307/18. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom Önöket, hogy a Hárszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 3., 5. és 7. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Schiffer András és Szél Bernadett indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 40 igen szavazattal, 151 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 5. számú módosító javaslat is Schiffer András és Szél Bernadett indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 11 igen szavazattal, 152 nem ellenében, 32 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslat is Schiffer András és Szél Bernadett indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 64 igen szavazattal, 127 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 1-3., 5-7., valamint 13-15. pontjainak elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10307/17. számú összegző módosító javaslatának minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő részét 186 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egyszerű többséget igénylő további pontokról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10307/17. számú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 185 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a T/10307/20. számú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának

igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10307/20. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 185 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Elnézésüket kérem, de nekem ilyenkor a következő lapok között kell válogatnom és ez néhány másodpercig tart.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10307/20. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 182 igen szavazattal, 9 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Alaptörvényének hatodik módosításáról** szóló T/10416. számú javaslat zárószavazása. Frakciókéreésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról is döntenünk kell.

Tájékoztatom önöket, hogy a Hárszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 3. és 6. számú, a Jobbik képviselőcsoportja pedig a 7. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a módosító javaslatok fenntartásához 133 képviselő igen szavazatára van szükség.

A 3. számú módosító javaslat Schiffer András indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 31 igen szavazattal, 127 nem ellenében, 9 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(10.20)

A 6. számú módosító javaslat is Schiffer András indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 32 igen szavazattal, 128 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslat Mirkóczki Ádám javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 30 igen szavazattal, 130 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző

módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény S) cikk (2) bekezdése alapján az Alaptörvény módosítására irányuló javaslat elfogadásához az országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges, ez jelen esetben 133 fő.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Magyarország Alaptörvényének hatodik módosításáról szóló T/10416. számú javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a javaslatot 153 igen szavazattal, 13 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek a terrorveszélyhelyzettel kapcsolatos módosításáról** szóló T/10417. számú törvényjavaslat zárószavazása. Frakciókérésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról is döntenünk kell.

Tájékoztatom önöket, hogy a Házaszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 4. módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 4. számú módosító javaslat Schiffer András indítványa. A fenntartásához minősített többség szükséges, a jelenlévők kétharmada.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az Országgyűlés Schiffer András javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 128 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a törvényjavaslat sarkalatosági rendelkezésében meghatározottak szerint a törvényjavaslat az Alaptörvény vonatkozó szakaszai alapján sarkalatosnak minősül, ezért elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10417. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 152 igen szavazattal, 42 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **energetikai tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló T/10523. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10523/6. számon, összegző jelentését pedig T/10523/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Tör-

vényalkotási bizottság T/10523/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 130 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 61 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a T/10523/8. számú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ennek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10523/8. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezését. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezését 157 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 31 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10523/8. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 129 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 59 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény módosításáról** szóló T/10718. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10718/6. számon, összegző jelentését pedig T/10718/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 2. pontja elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10718/6. számú összegző módosító javaslatának minősített többséget igénylő pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontját 150 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 11 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10718/6. számú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 153 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a T/10718/8. számú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10718/8. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 186 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egyszerű többséget igénylő részekről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10718/8. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 185 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.30)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Független Rendészeti Panasztestület egy tagjának megválasztása**. Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem a jelöltet, családtagjait, köszöntsem a Panasztestület jelen lévő tagjait, az Országgyűlés valamennyi állandó meghívottját, kedves vendégeinket, akik a helyszínen, a négyes páholyban kísérik figyelemmel a szavazást. *(Taps.)*

A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 6/A. § (2) bekezdése alapján az Országgyűlés elnöke az Igazságügyi bizottság, valamint a Honvédelmi és Rendészeti bizottság együttes javaslatára az S/11018. számú javaslatában a Független Rendészeti Panasztestület tagjának Kozma Ákos urat javasolja 2016. július 23-ai hatállyal újraválasztani. A javaslat a honlapon mindenki számára elérhető.

A törvény rendelkezései szerint a testület tagját az Országgyűlés a jelen lévő képviselők kétharmadának szavazatával választja meg.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy az Országgyűlés elnökének S/11018. számú javaslata alapján megválasztja-e Kozma Ákos a Független Rendészeti Panasztestület tagjává. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Kozma Ákos a Független Rendészeti Panasztestület tagjává 153 igen szavazattal, 41 nem ellenében, tartózkodás nélkül megválasztotta. *(Taps a kormánypárti sorokból és az LMP padsoraiból.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most a Független Rendészeti Panasztestület megválasztott tagjának ünnepélyes eskütetele és az esküokmány aláírása követke-

zik. Tisztelettel kérem Kozma Ákos urat, hogy fáradjon az ülésterem közepére, és tegye le esküjét. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hagyományainknak megfelelően olvassa elő az esküszöveget, az Országgyűlés tagjait pedig arra kérem, hogy ugyancsak hagyományainknak, szokásunknak megfelelően állva hallgassák meg az esküt. Most felkérem Móring József Attila jegyző urat, hogy készítse elő aláírásra az esküokmányt, a megválasztott Kozma Ákos urat pedig majd arra, hogy esküjének letétele után azt kézjegyével lássa el. *(A teremben lévőek felállnak. Kozma Ákos a terem közepére lép. Móring József Attila előolvassa az eskü szövegét.)*

KOZMA ÁKOS, a Független Rendészeti Panasztestület megválasztott tagja: Én, Kozma Ákos fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek; jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; független rendészeti panasztestületi tagságomat a magyar nemzet javára gyakorolom. Isten engem úgy segéljen! *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérem az Országgyűlést, foglaljon helyet. Kozma Ákos urat kérem, foglalja el a széket, lássa el kézjegyével az esküokmányt. *(Megtörténik.)* Engedje meg, hogy a Független Rendészeti Panasztestület imént újraválasztott tagjának az Országgyűlés és a magam nevében is gratuláljak, munkája ellátásához sok sikert, erőt, egészséget kívánjak. Isten éltesse! *(Az esküokmányt aláírató Móring József Attila gratulál Kozma Ákosnak, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát. - Kozma Ákosnak Orbán Viktor, majd Kósa Lajos, Kövér László, dr. Semjén Zsolt, Harrach Péter, dr. Schiffer András, dr. Tóth Bertalan gratulál.)* A gratulációkat követően majd folytatjuk munkánkat. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról** szóló T/10537. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10537/18., összegző jelentését pedig T/10537/19. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Hárszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 8., 9. és 10., az MSZP képviselőcsoportja az 5., a Jobbik képviselőcsoportja pedig a 6. és 7. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 8. számú módosító javaslat Szél Bernadett és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 62 igen szavazattal, 128 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 9. számú módosító javaslat is Szél Bernadett és képviselőtársainak javaslata. Ennek elfogadása kizárja az 5. számú módosító javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 37 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 5. számú módosító javaslat Tóth Bertalan és Gőgös Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 125 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 10. számú módosító javaslat Szél Bernadett és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 42 igen szavazattal, 121 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 6. számú módosító javaslat Lukács László György indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslat Novák Előd képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 31 igen szavazattal, 123 nem ellenében, 32 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Tájékoztatom önöket, hogy a Hárszabály 48. § (2) bekezdése alapján a Fidesz képviselőcsoportja a T/10537/18. számú összegző módosító javaslat 12., 49. és 107. pontjáról külön szavazást kezdeményezett. Először ezekről döntünk, és ezután határozunk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Az összegző módosító javaslat 12. pontjában a bizottság a törvényjavaslat új 16. §-sal történő kiegészítését javasolja. A Fidesz képviselőcsoportja kérésére döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 12. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 182 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Az összegző módosító javaslat 49. pontjában a bizottság a törvényjavaslat 87. §-ának új 3. ponttal történő kiegészítését javasolja. A Fidesz kérésére szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 49. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot igen szavazat nélkül, 155 nem szavazat és 33 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Az összegző módosító javaslat 107. pontjában a bizottság a törvényjavaslat 1. mellékletének új 6. és 7. ponttal történő kiegészítését javasolja. A Fidesz kérésére döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 107. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 156 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.40)

Most a további pontokról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10537/18. számú összegző módosító javaslatának további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 126 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 62 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Tisztelt Képviselőtársaim! Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, a zárószavazás során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosult szövegéről döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10537. számú, módosult törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 126 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 59 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **jövedéki adóról** szóló T/10539. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10539/9., összegző jelentését pedig T/10539/10. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Hárszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 4. számú, az MSZP képviselőcsoportja pedig a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 4. számú módosító javaslat Szél Bernadett és képviselőtársai indítványa. Ennek elfogadása kizárja a 3. számú módosító javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 126 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Tóth Bertalan és Szakács László indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 42 igen szavazattal, 125 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10539/9. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 124 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 32 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés elfogadta az összegző módosító javaslatot, a benyújtott törvényjavaslat úgy módosult, hogy nem maradt minősített többséget igénylő rendelkezése. Ezért a zárószavazás során az egyszerű többség szabályai szerint döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10539/13. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 124 igen szavazattal, 37 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény módosításáról** szóló T/10534. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés. A Költségvetési bizottság összegző módosító javaslatát T/10534/12., összegző jelentését pedig T/10534/13. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Költségvetési bizottság T/10534/12. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 126 igen szavazattal, 41 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A stabilitási törvény és a Hárszabály rendelkezései alapján az Országgyűlés elnöke az előterjesztő által benyújtott T/10534/14. számú egységes költségvetési törvényjavaslatot megküldi a Költségvetési Tanács elnökének. A tanács három napon belül tájékoztatja az Országgyűlés elnökét a törvény 25. § (3) bekezdés szerinti véleményéről. Elfogadott napirendünknek megfelelően ezért a zárószavazásra hétfői ülésnapunkon kerül sor.

Most soron következik a **Magyarország 2017. évi központi költségvetésének megalapozásáról** szóló T/10536. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10536/44. számon, összegző jelentését pedig T/10536/45. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Hárszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 29., 33. és 34., a Jobbik képviselőcsoportja a 13., 23. és 24., míg az MSZP képviselőcsoportja a 12., 19. és

21. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 29. számú módosító javaslatban Schiffer András, a 12. számú módosító javaslatban pedig Tóth Bertalan és Szakács László azonos tartalommal terjesztettek elő javaslatot. A frakciók mindkét indítvány fenntartását kezdeményezték, ezért ezekről egy döntéssel határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 64 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 33. számú módosító javaslat Ikotity István és Szél Bernadett indítványa. Ennek elfogadása magában foglalja a 23. és 24. számú módosító javaslatokat. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 124 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 23. számú módosító javaslat Dúró Dóra és Farkas Gergely indítványa. Kérdezem a tisztelt országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 125 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 24. számú módosító javaslat is Dúró Dóra és Farkas Gergely indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 125 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 34. számú módosító javaslat Schiffer András és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 39 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(10.50)

A 13. számú módosító javaslat Kepli Lajos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 127 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 19. számú módosító javaslat Gúr Nándor és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 41 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 21. számú módosító javaslat Korózs Lajos és Bangóné Borbély Ildikó indítványa. Kérdezem a

tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 37 igen szavazattal, 123 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10536/44. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 124 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 58 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10536/49. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 125 igen szavazattal, 41 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről** szóló T/10377. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés. A Költségvetési bizottság összegző módosító javaslatát T/10377/1165., összegző jelentését pedig T/10377/1166. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Emlékeztetem önöket, hogy előző ülésünkön hárszabálytól való eltéréssel döntöttünk arról, hogy bármely képviselőcsoport vezetője legfeljebb tíz, a határozati Hárszabály 48. § (1) és (4) bekezdése szerinti kérést nyújthat be. Az ellenzéki frakciók vezetői a módosító javaslatok fenntartáskérésének lehetőségével éltek. Ezekről képviselőcsoportonként a frakcióvezetők által megadott sorrend szerint határozunk. A fenntartásra kért módosító javaslatok egymás mellett is elfogadhatók.

Először az MSZP képviselőcsoportja által indított fenntartásról határozunk.

A 467. számú módosító javaslat Tóth Csaba indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 122 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 482. számú módosító javaslat Hiller István alelnök úr és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 121 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 573. számú módosító javaslat Burány Sándor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 64 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 602. számú módosító javaslat Varga László és Gúr Nándor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 68 igen szavazattal, 118 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 629. számú módosító javaslat Tóbiás József és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 64 igen szavazattal, 122 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 630. számú módosító javaslat szintén Tóbiás József és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 65 igen szavazattal, 122 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 631. számú módosító javaslat is Tóbiás József és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 65 igen szavazattal, 121 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 632. számú módosító javaslat Harangozó Gábor István és Heringes Anita indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 64 igen szavazattal, 123 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 646. számú módosító javaslat Szakács László és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 64 igen szavazattal, 122 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 647. számú módosító javaslat Szabó Sándor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 65 igen szavazattal, 123 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Most az LMP képviselőcsoportja által indított fenntartásról határozunk.

A 785. számú módosító javaslat Schiffer András és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 789. számú módosító javaslat Schiffer András és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 38 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 798. számú módosító javaslat Schiffer András és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 62 igen szavazattal, 123 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 808. számú módosító javaslat is Schiffer András és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 64 igen szavazattal, 122 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 1064. számú módosító javaslat Schiffer András és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 123 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 1066. számú módosító javaslat Schiffer András és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(11.00)

Az 1078. számú módosító javaslat Schiffer András és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 122 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 1090. számú módosító javaslat Schiffer András és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 1099. számú módosító javaslat Schiffer András és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 125 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 1108. számú módosító javaslat Schiffer András és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 37 igen szavazattal, 123 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Most a Jobbik képviselőcsoportja által indított módosító javaslatok fenntartásáról határozunk.

A 350. számú módosító javaslat Hegedűs Lorántné és Gyüre Csaba indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 125 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 511. számú módosító javaslat Szávay István és Dúró Dóra indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 120 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 1005. számú módosító javaslat Dúró Dóra és képviselőtársa indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 45 igen szavazattal, 123 nem ellenében, 16 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 357. számú módosító javaslat Magyar Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 122 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 527. számú módosító javaslat Dúró Dóra és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 125 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 650. számú módosító javaslat Sneider Tamás alelnök úr és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 51 igen szavazattal, 120 nem ellenében, 14 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 124. számú módosító javaslat Lukács László György és Rig Lajos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 121 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 633. számú módosító javaslat Dúró Dóra és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Jelzésre:)* Bocsánatot kérek, 653. Jelzik nekem, hogy 633-ast mondtam. Amennyiben valóban így van, kérem a jegyzőkönyvet is 653-ra javítani, és képviselőtársaimat ismételten kérem. Kérem a szavazást törölni! Köszönöm szépen. Ismételten fölteszem a kérdést az egyértelműség érdekében.

A 653. számú módosító javaslat Dúró Dóra és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 127 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 1007. számú módosító javaslat Z. Kárpát Dániel és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 125 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 456. számú módosító javaslat Staudt Gábor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Költségvetési bizottság T/10377/1165. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 125 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A stabilitási törvény és a Házaszály rendelkezései alapján az Országgyűlés elnöke az előterjesztő által benyújtott T/10377/1167. számú egységes költségvetési törvényjavaslatot megküldi a Költségvetési Tanács elnökének. A tanács 3 napon belül tájékoztatja az országgyűlés elnökét a törvény 25. § (3) bekezdés szerinti véleményéről. Elfogadott napirendünknek megfelelően a zárószavazásra hétfői ünnepnapunkon... *(Derült-ség.)* - ülésnapunkon kerül sor. Tisztelt Képviselőtársaim! Biztos ünnepnap lesz, úgyhogy köszönöm szépen együttérzésük kifejezését.

Soron következik a **Budapesten megrendendő Úszó-, Vízilabda-, Múugró, Múúzó és Nyíltvízi Világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló 2015. évi XXXIII. törvény módosításáról** szóló T/10535. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és záró-

szavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10535/6. számon, összegző jelentését pedig T/10535/7. számon terjesztette elő.

Nagy tisztelettel köszöntöm a 4-es páholyban helyet foglaló Olimpiai Bizottság elnökét és vele lévő olimpiikonokat, olimpiai bajnokokat. *(Taps.)* Köszönjük, hogy megtisztelik jelenlétükkel ülésünket. Köszönjük, hogy jelen vannak a döntés során.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10535/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 124 igen szavazattal, 10 nem ellenében, 50 tartózkodás mellett elfogadta.

(11.10)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10535/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás. - A táblán megjelenő eredmény láttán Soltész Miklós: A szocialisták gyűlölik a sportot.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 124 igen szavazattal, 12 nem ellenében és 51 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **XXXIII. nyári olimpiai és XVII. nyári paralimpiai játékok pályázatáról és rendezéséről** szóló T/10726. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Már az előző szavazási napirendi pont keretében köszöntöttem az Olimpiai Bizottság elnökét és a jelen lévő olimpiikonokat, olimpiai bajnokokat, úgy gondolom, hogy ez a pont pedig különösen érdekes számukra, ezért ismételten köszönöm, hogy megtiszteltek bennünket a jelenlétükkel.

Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10726/6., összegző jelentését pedig T/10726/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10726/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 151 igen szavazattal, 26 nem ellenében és 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10726/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 149 igen szavazattal, 24 nem ellenében és 5 tartózkodás mellett elfogadta. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)* Köszönöm szépen.

Megköszönöm az Olimpiai Bizottság elnökének és küldöttségének a jelenlétet. Eredményeket, kiváló

arany-, ezüst-, bronzérmeket és sikeres résztvevőt kívánok majd a következő olimpiához, és nagyon bízunk benne, hogy ennek az elfogadott törvényjavaslatnak megfelelően a budapesti olimpiára is sor fog kerülni.

Soron következik az **1956. évi forradalom és szabadságharc utáni lezárással összefüggő elítélések semmisségének megállapításáról szóló 2000. évi CXXX. törvénynek a semmisség igazolása iránti eljárás hatékonyabb működése érdekében szükséges módosításáról** szóló T/11005. számú törvényjavaslat zárószavazása. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot házszabálytól eltéréssel tárgyalja az Országgyűlés.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/11005. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 185 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok első blokkjának a végére értünk. Tegnapi döntésünknek megfelelően most kivételes eljárásban tárgyalt előterjesztés összevont vitájára kerül sor. Majd várhatóan 13 óra 30 perctől pedig határozathozatalra kerül sor. Ezt ajánlom a szíves figyelmükbe. Tehát a határozathozatalunk ezen blokkjának végére értünk. Megköszönöm együttműködésüket.

Most két perc technikai szünetet rendelék el annak érdekében, hogy mindazon képviselőtársaim, akik hivatalos, halaszthatatlan feladatuk ellátása miatt most elhagyják az üléstermet, azt zavartalanul megtehessek. *(Képviselők távoznak az ülésteremből. - Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, foglalják el helyüket. Akinek halaszthatatlan feladatban távoznia kell, kérem, hogy ezt tegye meg.

Soron következik az **egyes törvényeknek a szövetkezeti hitelintézetek integrációjával összefüggő módosításáról** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája. A kormány-előterjesztés T/11014. számon a parlament informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Hornung Ágnes asszonynak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, a törvényjavaslat előterjesztőjének, 15 perces időkeretben. Államtitkár asszony, benn van a kártyája? *(Hornung Ágnes Anna: Igen.)* Benn. Államtitkár asszony, öné a szó.

HORNUNG ÁGNES ANNA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint önök előtt is ismeretes, a szövetkezeti integrációs rendszer kiemelt jelentőségű a magyar bankrendszerben, éppen ezért 2013-ban egy olyan

törvény született, amely elindította a szövetkezeti integráció kialakítását.

(11.20)

Ez egy folyamat volt, amely 2013-ban azért indult el, hogy a pénzügyi rendszer ezen fontos elemének stabilitását és fenntarthatóságát hosszú távon is megalapozza. Ez az integráció 2013-ban kezdődött, és ennek a szoros integrációs folyamatnak az első fázisa zárult le az elmúlt hónapokban. Ez teremtett arra lehetőséget a magyar kormánynak, hogy a szövetkezeti integrációs rendszer stabilitását, illetve integrációját, valamint a transzparenciát tovább fokozza. Éppen ezért a kormány úgy döntött, hogy egy újabb törvényt terjeszt az Országgyűlés elé, amely a szövetkezeti integráció felügyeleti rendszerét szabályozná. Ezen új törvénymódosításnak a lényege, hogy a bankrendszerre vonatkozó felügyeleti szabályokat kiterjeszti a szövetkezeti integrációra is, megteremtve ezzel a transzparenciát, illetve a stabil gazdasági működés alapjait.

A módosítások alapvető lényege, hogy a jegybank felügyeleti jogkörét kiterjesztik a szövetkezeti integrációra. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy mind az integrációs szervezetet, mind az egyes szövetkezeti hitelintézeteket illetően nagyobb mandátummal tudja a felügyelet a jogkörét alkalmazni. Ezenkívül mind az integrációs szervezet, mind az egyes szövetkezeti integrációs szervek közötti viszonyba is betekintést nyerhet most már a Nemzeti Bank felügyelete. Ez megteremti annak a lehetőségét, hogy ebben a szektorban is egy olyan átlátható és egy olyan versenysemleges szabályozás alapján működhessenek ezek a pénzügyi intézetek is, ugyanúgy, mint a bankszektorban. A módosítások a felügyelet kiterjesztése mellett megnövelik a szövetkezeti integrációs szervezet szerepkörét, ezáltal is egy stabilabb és hatékonyabb működést lehetővé téve az integrációs szervezetnek, mind egészében, mind pedig az egyes hitelintézetek vonatkozásában. Azt gondolom, hogy ez egy pozitív és előremutató jogszabály, amely a stabil működést, illetve a gazdasági növekedés egyik fontos motorját, a hitelezés előmozdítását szolgálja, éppen ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor, összesen 15 perces időkeretben, amelyben a Törvényalkotási bizottság többségi álláspontjára 8 perc, a kisebbségire pedig 7 perc időkeret áll rendelkezésre. A többségi véleményt a bizottság előadójaként Salacz László képviselő úr ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton

tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a tegnapi napon kivételes eljárás keretében megtárgyalta az egyes törvényeknek a szövetkezeti hitelintézetek integrációjával összefüggő módosításáról szóló T/11014. számon benyújtott törvényjavaslatot, amelyhez a bizottság 22 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat a TAB saját indítványát tartalmazza, amely csupán jogtechnikai pontosításokat hajt végre. Az ellenzék a bizottsági ülésen érdemi kritikát nem fogalmazott meg, talán azért, mert ők is belátták, hogy a szocialista brókerbotrányok és az emberek devizahitelekbe kergetése után igenis szükség van erős felügyeletre a pénzügyi szektorban. *(Dr. Bárándy Gergely: Nem volt szó erről a bizottsági ülésen ám!)*

Az intézményekre vonatkozóan megvalósuló egységes és erős felügyelet az ügyfelek bizalmát növeli, a transzparenciát tovább fokozza, és a stabilitást erősíti. Az integráció egy folyamat, amelynek keretében a szoros integráció lezárult. Ezt követően az integráció további kiteljesítése, a szövetkezeti hitelintézetek közösségének erősítése és a felügyelet ellenőrzésének a kiterjesztése teszi szükségessé az integráció stabilabb és hatékonyabb működését, a közbizalom fenntartását és erősítését.

Mindezzel újabb lehetősége nyílik a szövetkezeti hitelintézeteknek mint a vidék bankjainak a stabil, megbízható működésre, a bővülésre, valamint az ügyfelek magas színvonalú kiszolgálására. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kisebbségi véleményt Bárándy Gergely képviselő úr ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! Érdeklődéssel hallgattam Salacz képviselőtársam beszámolóját a bizottsági ülésről, már csak azért is, mert amiket ő elmondott, olyanokról nem volt szó a bizottsági ülésen. Tehát többségi véleményként talán azt kellene ismertetni, amiről szó van, nem pedig a saját véleményét, vagy valószínűleg valaki olyan írta neki ezt a felszólalást, akinek fogalma sincsen arról, hogy a bizottsági ülésen mi hangzott el, ugyanis brókerbotrányról és társairól szó sem esett egyetlenegy sem.

Szó eshetett volna persze a fideszes brókerbotrányról, a Quaestor-ügyről, amikor a Magyar Nemzeti Bank például és a bankfelügyelet nem látta el megfelelően a dolgát, és még hasonló témákról, de, Salacz képviselőtársam, ilyen nem volt.

Ami viszont volt és amiről szó esett, az alapvetően nem a törvény tartalma, hanem a törvénynek, ha úgy tetszik, a kidolgozottsága, a kodifikációs színvonal volt. Azt kifogásolták a kisebbségi véleményt megfogalmazó ellenzéki képviselők elsősorban, hogy

a törvényt olyan színvonalon nyújtotta be az előterjesztő miniszter, hogy a Törvényalkotási bizottságnak - amit ilyen elegánsan fogalmazott Salacz képviselő úr, hogy csak néhány ilyen technikai pontosítást kellett javítani - egy elég vastkos módosító javaslatot kellett előterjesztenie a bizottság titkárságának azért, hogy egyébként el lehessen egyáltalán fogadni ezt a törvényt. Csak olyan apróságok nem voltak benne, mint például a hatályba léptető rendelkezés. Tudom, hogy ez egy jogtechnikai történet Salacz képviselő úr szerint, de azt gondolom, hogy mégis egy törvénynél nem baj, ha ez szerepel a törvényjavaslatban. Az sem baj, ha nem hemzseg a helyesírási hibáktól. Az sem baj, ha nem hemzseg a kodifikációs hibáktól. Államtitkár asszony az ülésen elmondta, hogy ez több minisztérium kiváló eredménye. Én azt tudom erre mondani, hogy az sem jó, ha a Nemzetgazdasági Minisztérium ilyen színvonalon terjeszt be egy törvényt, az viszont egyenesen tragikus, hogyha az Igazságügyi Minisztérium véleményezte ezt a javaslatot, és továbbengedte ilyen módon.

Ezt hangoztattuk mint a kisebbségi vélemény megfogalmazói, és azt, hogy nagyon üdvös lenne, ha a Törvényalkotási bizottság titkárságát nem kényszerítenék arra, hogy gyakorlatilag olyan dolgokat hozzon helyre, amik szinte helyrehozhatatlanok. Bár, ahogy talán jómagam fogalmaztam, az ilyen színvonalú törvények javításában az elmúlt időszakban igen nagy gyakorlatra sikerült szert tennie a Törvényalkotási bizottság titkárságának.

Más egyébként nem hangzott el a bizottsági ülésen. Tehát a jogalkotás színvonaláról volt szó, és azt tudom mondani ma is, most is - mint egyébként a kisebbségi véleményt képviselő egyik bizottsági tag -, hogy én azt a plenáris ülésen is kérném a kormánytól, hogy ilyen színvonalú törvényjavaslatokat legyenek szívesek nem benyújtani. Van egy elvárható minimum. Amikor a javítások majdnem akkora vagy annál nagyobb terjedelmet tesznek ki, mint maga a törvényjavaslat, akkor azt gondolom, hogy az felháborítóan is nevezhető egészen nyugodtan.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még egyszer mondom, mivel más nem hangzott el a bizottsági ülésen, ezért az egyéb kritikai észrevételeket majd Szakács László képviselőtársam fogja elmondani, már ami a szakmai észrevételeket illeti.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek pedig összesen 8 perc áll rendelkezésükre. A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben.

Elsőnek megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, Mengyi Roland képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. MENGYI ROLAND, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Bizonyára még önök is emlékeznek a Soltvadkert és Vidéke Takarékszövetkezet csődjére és az azt övező botrányokra. A szövetkezet 17 ezer ügyfelének mintegy 32 milliárd forintnyi betéte ragadt bent a csőd következtében, amelyet végül az Országos Betétbiztosítási Alapnak kellett kifizetnie.

(11.30)

Az eset ráirányította a figyelmet a takarékszövetkezeti rendszer működésének problémáira, kihívásaira, aminek következtében elindult a szektor átalakítása. Az elmúlt három évben a komoly munka eredményeként és a szövetkezeti hitelintézetekről szóló törvény útmutatásai alapján létrejött a takarékszövetkezeti integráció, amely meggyőződésünk szerint elérte a célját.

Engedjék meg, hogy ennek alátámasztására és a Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Szervezete közleményeit is segítségül hívva, néhány számot osszak meg önökkel! A takarékszövetkezeteknek 1 millió 300 ezer ügyfele van, 1500 fiókjukkal az egész országot behálózzák. A magyarországi bankfiókok több mint fele takarékszövetkezeti. Tavaly alakult ki az az 1118 fiókból álló hálózat, amely egységes befektetési szolgáltatásokat nyújt az ügyfeleinek, és állampapírokkal, értékpapírokkal, befektetési jegyekkel, értékpapírszámla-nyitással kapcsolatos ügyintézés is vehet igénybe a lakosság, illetve a vállalati és intézményi ügyfelek egyaránt. A takarékszövetkezetek a mikro-, kis- és középvállalkozásoknak, ami nagyon fontos, több mint 170 milliárd forintnyi hitelt folyósítottak tavaly. A takarékszövetkezeti szektor az integrációt megelőző széttörédezett struktúrája és széttagolt működése miatt soha nem tudott egységes, erős piaci tényezővé válni, ehhez képest az elmúlt években megerősödött szervezetté és biztonságossá vált. A takarékszövetkezeti integráció együttes mérlegfőösszege a 2014-es 1800 milliárd forintról mostanra mintegy 2400 milliárd forintra nőtt, ezzel az integráció a hazai bankpiac egyik legnagyobb és legbiztonságosabb szereplőjévé vált.

Az átalakítás következménye volt az is, hogy a szektort sikerült megtisztítani a korábbi visszaélésektől, az elmúlt évek csődjeitől és a szabálytalanul, az ügyfelek pénzével felelőtlenül gazdálkodó takarékoktól. Kiepillt a garanciaközösség, ami kulcsfontosságú feltétele a szövetkezeti hitelintézetek egységes piaci fellépésének, piaci bővülésének, és aminek révén a takarékok ügyfelei kettős biztonságban tudhatják betétjeiket.

Az integráció a 2014-es 1 millió 30 ezres ügyfél-számát egy év alatt 26 százalékkal, összesen 1 millió 300 ezer ügyfélre növelte 2015-re. És ahogy említettem, az összes Magyarországon működő bankfiók közel fele a szövetkezeti hitelintézeti integráció tulajdonában van. Mindehhez hozzátenném még, hogy

miközben a bankpiacon zajló folyamatok eredményeként a bankszektor egyes szereplőinek mérlegfőösszege 2015-ben is csökkent, a takarékszövetkezeti szektor mérlegfőösszege gyarapodott. Tehát az integráció iránya, azt gondolom, nagyon is indokolt volt, a Ház előtt fekvő törvénytervezet pedig tulajdonképpen kiteljesíti, lekerekíti és biztonságosabbá teszi ezt a folyamatot, erős felügyeleti eszközöket épít és ad.

Most engedjék meg, hogy a törvényjavaslatról is szóljak néhány gondolatot! A javaslat teljes egészében a bankfelügyelet ellenőrzése alá rendeli a takarékszövetkezeti rendszert. A módosítás értelmében az integráció központi bankja, vagyis a Takarékbank helyett a Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Szervezete lesz a központi, erősebb szereplő, amely új jogosítványokhoz jut. Új elem, hogy az integrációs szervezet igazgatósága kötelező szabályzatot fogad el a jogszabályokon és egyéb kötelező szabályokon felüli addicionális, egyedi tőkekövetelményekre vonatkozó szabályokról és az egységes informatikai rendszer kialakításáról.

A javaslat kimondja, hogy az integrációs szervezet határozza meg a szövetkezeti hitelintézeti integráció biztonságos működését garantáló irányelveket. Az integrációba történő be- és kilépésre is más szabályok vonatkoznak a tervezet értelmében. Eszerint az úgynevezett központi bank igazgatóságának kezdeményezésére az integrációs szervezet igazgatósága a felügyelet előzetes hozzájárulásával dönt a szövetkezeti hitelintézet felvételéről, illetve kizárásáról. Ebben a felügyelet előzetes hozzájárulása jelent újdonságot, illetve ezt érdemes aláhúzni.

Az integrációban azzal is erősödik az integrációs szervezet szerepe, hogy utasítási jogot kap a szövetkezeti hitelintézeteknek és a szövetkezeti hitelintézeti integrációval kapcsolatos feladatkörében eljáró központi banknak, amely utasításainak ezek kötelesek eleget tenni. *(Sic!)* A központi bank ebben az esetben természetesen nem a Magyar Nemzeti Bankot jelöli, hanem a szövetkezeti integrációban a központi szerepet ellátó bankot.

Azt is kimondja az új jogszabály, hogy az integrációs szervezet az utasítás címzettjének történő megküldésével egyidejűleg köteles továbbítani azt a felügyelet részére. Amennyiben a központi bank vagy a szövetkezeti hitelintézet nem tesz eleget az utasításnak, akkor az integrációs szervezet dönt a szövetkezeti hitelintézet, illetve a központi bank vezető tisztségviselői megbízásának felfüggesztéséről legfeljebb 180 napra, amit legfeljebb további 180 napra meghosszabbíthat.

A központi bank igazgatósága kezdeményezése alapján vagy saját kezdeményezésből az integrációs szervezet igazgatósága a jövőben dönthet a szövetkezeti hitelintézet integrációs szervezeti tagságának felfüggesztéséről vagy indokolt esetben a szövetkezeti hitelintézet integrációs szervezetből történő kizárásáról is.

A szövetkezeti hitelintézet esetleges válsághelyzetét is másképpen kezeli az új szabályozás. Itt a

központi banknak a jövőben kezdeményezési jogköre lenne, míg a döntést az integrációs szervezet hozza meg. A szervezet dönt a szövetkezeti hitelintézetek esetleges kizárásáról, illetve válsághelyzet esetében a felügyelet előzetes hozzájárulását követően. Változás továbbá, hogy a javaslat értelmében nem a Takarékbank, illetve a központi bank, hanem az integrációs szervezet előzetes hozzájárulása szükséges a szövetkezeti hitelintézet vezető tisztségviselőinek kinevezéséhez. Jelentős átalakítást jelent az a törvényi kitétel is, hogy az integrációból kizárható a központi bank, amelynek szerepét pillanatnyilag a Takarékbank látja el az integrációban. A központi bank kilépéséről, kizárásáról és új bank kiválasztásáról szóló rendeletet a javaslat értelmében a nemzetgazdasági miniszter alkotja meg.

Az új rendszerben nagyobb szerepet fog kapni a jegybank mint felügyelet. A felügyelet kötelezheti a központi bankot, hogy átfogó ellenőrzést folytasson le, ha az adott tag nem felel meg a jogszabályoknak. Ha szabályszegést állapít meg a vizsgálat, akkor a felügyelet felszólíthat, vagy bírságot szabhat ki, vagy visszavonhatja a központi bank igazgatósága vagy felügyelőbizottsága vezetőinek, tagjainak engedélyét is.

Változást jelent a jelenlegi rendszerhez képest, hogy az integrált informatikai rendszerrel kapcsolatos beszerzési döntéseket az integrációs szervezet hozza meg, míg ez korábban a mindenkor központi bank feladata volt. A felelősség tekintetében a javaslat kimondja, hogy az integrációs szervezet, a központi bank és a szövetkezeti hitelintézet egyetemlegesen felelnek egymás valamennyi kötelezettségéért, függetlenül azok keletkezésének időpontjától.

A kártalanításra vonatkozóan a javaslat kimondja, hogy az integrációs szervezetnek a megszűnt intézményvédelmi alapoktól átvett vagyon erejéig meg kell térítenie az Országos Betétbiztosítási Alap által a Takarékbank Zrt. általi kibocsátást megelőzően kizárt szövetkezeti hitelintézeti betétesek kártalanítására fordított összeget.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, a három évvel ezelőtti botrányok, visszaélések a takarékszövetkezeti rendszerben bizonyították, hogy ezen a területen igenis szükség van egy erős integrációra és egy erős felügyeletre is. Amennyiben önök is egyetértenek - és ahogy a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményében elhangzott, tartalmi kritikájuk nem merült fel, kizárólag formai, tehát gondolom, egyetértenek - a folyamat teljességével, a komplex szabályozás és a még erősebb és biztosabb felügyeleti rendszer kialakításával, kérem, önök is támogassák a javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(11.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Szakács László képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Más van ám ennek a hátterében, nem az, amire önök gondolnak, nem a korábbi takarékszövetkezeti botrányok - egész egyszerűen arról van szó, hogy Lázár János és Spéder Zoltán újabb meccset veszített. Ez egy kormányzati kötérlhúzás. Látszik, hogy hiába szól arról a kormányzati státútum, hogy ennek a területnek a szabályozása a Miniszterelnökséghez tartozik, ha nem akarják, hogy Lázár János és Spéder Zoltán helyzetbe kerüljön, akkor kicsavarják a kezéből, és a Nemzetgazdasági Minisztérium terjeszti elő azt, amit valaki megírt, mert én biztos vagyok benne, hogy a Nemzetgazdasági Minisztériumban annyi hibát nem követnek el, mint amennyi akár csak egy írott szövegben olvasható volt ebben. Mondjuk, az „együtt” az nem két gy, és mondhatnék még több ilyen helyesírási hibát, amitől hemzsegett ez a javaslat.

Ami miatt veszítettek ebben a küzdelemben, az az volt - és ez nem az első fordulója ennek -, hogy először is a Postát és a takarékszövetkezeteket szerették volna összetolni, és ez nem úgy lett volna, mint ahogyan a világon nagyon sok helyen, hogy a postán is lehet pénzt felvenni, a postán is lehet pénzt feladni, hanem úgy lett volna, hogy a takarékszövetkezetekben is lehetett volna levelet feladni. És ezzel egyébként a pillanatnyilag nem feltétlenül jól teljesítő Postát, amiről elmondhatják ezerszer, hogy piaci körülmények között is megállja a helyét, nem így van - látjuk, hogy az elektronika fejlődésével a papíralapú levelezés és az abszolút klasszikus postai szolgáltatások rendesen esnek vissza -, ezért megpróbálták nem a Postát megmenteni, nem az állami céget megmenteni, hanem összetolni a Spéder Zoltán nevével fémjelzett Takarékbankkal, és még egyszer mondom, nem úgy, hogy a postán is lehetett volna pénzt föladni, hanem úgy, hogy a takarékszövetkezeti pontokban is lehetett volna levelet feladni.

Aztán amikor itt megkérdeztük azt, hogy mást is érhetett volna-e ekkora szerencse, hogy elindulhatott volna, mondjuk, ezen a közbeszerzési eljáráson, és a postai szolgáltatásokra a Posta vele is kötött volna ilyen szolgáltatási szerződést, akkor kiderült, hogy nem volt ilyen közbeszerzési eljárás, majd lekerült a Ház napirendjéről. Ez az egyik előzménye ennek a javaslatnak, ez volt az első mérkőzés, amit, én úgy gondolom, már az első félidőben elvesztett a Lázár-Spéder kettős. A második, most ott tartunk nagyjában-egészében, ahol ön is úgy mondja, hogy a Takarékbank, illetve központi bank, ahogyan mondja tisztelt képviselőtársam, ennek a jogszabálytervezetnek is, gondolom, az első variációjában még a Takarékbank Zrt. szerepelt megnevezett félként, majd ezt átváltotta a csupa kisbetűvel írt „központi bank” nevű társaság, amelyik lehet, hogy még a későbbiekben a Takarékbank Zrt. lesz, de ez egyáltalán nem biztos, hogy az lesz.

Akkor, amikor nyílt levéllel fordult az Országos Takarékszövetkezeti Szövetség elnöke, Demján Sán-

dor, a Bankszövetség elnöke, Patai Mihály úr, levéllel fordultak Orbán Viktor miniszterelnök úrhoz, és ennek a takarékszövetkezeti integrációnak, tehát ahol a Takarékbank, a Posta, az FHB és minden ilyen szolgáltató összetolását, a Spéder Zoltán kezébe való átjuttatását sejtették mögötte, akkor készült egy ilyen jogszabály, álláspontunk szerint - hogy példát mondjak, a kivételes eljárás szabályait kifejezetten visszaélésszerűen használva -, készült ez a jogszabály. De mi volt ezekben a levelekben, ami ennyire meggyőző volt, hogy erre jogszabály is született?

Azt mondta képviselőtársam, hogy a takarékinTEGRÁCIÓ pénzügyi adatai kiválóak. Ehhez képest az Országos Takarékszövetkezeti Szövetség elnöke valójában azt írta, hogy az integráció előtt ez egy 10 milliárdos többletet mutatott, az integráció után egy 2 milliárdos mínuszt mutatott ez a mérleg. Úgy gondolom, hogy ez nem az az eredmény, amire ennyire büszkének kellene lenni, ez egy arcpirító eredmény. Majd azt is látjuk, hogy az ugyancsak az ebbe az érdekeltségi körbe, tehát Spéder Zoltán érdekeltségi körébe tartozó FHB bank az elmúlt időszakban a tőkemegefelelési mutató szerint 30 milliárd forinttal alacsonyabb volt, ekkora tőkehiány keletkezett az FHB-ban.

Demján Sándor leírja levelében, hogy ezt a 30 milliárd forintot az FHB egészen biztosan nem tudta volna a piacról beszerezni, viszont visszaélve azzal a fölényével, ami a takarékszövetkezeti integrációban neki megadatott - és itt mondanám, másnak nem, csak neki adatott meg -, visszaélve, a takarékszövetkezeteket arra kényszerítette, hogy nagyjából hétszeres áron jegyezzenek le részjegyeket, és mellette azt is lehet látni, és ez a levélben, Demján Sándor levelében is olvasható, hogy mellé pedig egy olyan céghálót építettek, ahol, őt idézve, parazitaként ki tudták abból szívni a nyereséget. Tehát más cégek nagyon jól élnek abból, hogy a takarékszövetkezetekben mások ott tartják a megtakarításaikat, más cégek abból nagyon jól élnek, és más emberek abból nagyon jól élnek, hogy a takarékszövetkezeteket integrálni kellett, és a takarékszövetkezetektől elvették az önállóságot, az önálló döntést, amit ön széttervezett és felelőtlenül gazdálkodó takarékszövetkezeteknek hív. Valójában ezt az önállóságot elvették tőlük, és egy céghálózaton keresztül, ahogyan a miniszterelnöknek megírt levelében Demján Sándor ezt írja, kicsorgatják ennek a nyereségét, és azt lehet látni, hogy az FHB veszteségeit is egyébként a takarékszövetkezeteknek kell finanszírozni.

Mindezek után inkább azt lehet ebben látni, hogy nem az a kormányzati törekvés, amit ön mond, ettől nem lesz közbizalom. Miért lenne abból közbizalom, hogy egy ember megpróbált valamit, és nem sikerült neki? Miért lenne abból közbizalom, hogy egy ember épít egy cégbirodalmat, megpróbálja maga alá gyűrti az FHB-t, a Postát, a takarékszövetkezeteket, egy céghálózaton keresztül megpróbálja abból kiszivattyúzni annak az összes olyan vagyont, pénzét, bármijét, amittől ez nem átláthatóan, hanem

átláthatatlanabban fog működni? Ezt írják le a szakszövetségek, tisztelt képviselőtársam, ezt írja le a Bankszövetség elnöke és a Takarékszövetkezeti Szövetségének az elnöke, amelyre Orbán Viktor nem azt mondta, hogy ez nem így van, nem azt mondta a miniszterelnök, hogy ez nem így van, pontosan próbálom idézni, azt mondta, hogy a kormány sikeresnek és lezártnak ítéli meg a takarékszövetkezeti rendszer átalakítását, és végre sikerülhet ezzel a törvénnyel a kétes ügyletektől megszabadítani. Nem azt írja, hogy ez nem így van, azt írja, hogy ebben kétes ügyletek vannak, ezért kerül ki a Takarékbank Zrt. a törvényjavaslatból, és ezért kerül bele csupa kisbetűvel a központi bank ebbe a javaslatba.

Ez nagyon hasonlít egyébként a Széchenyi Bank esetére, nagyon-nagyon hasonlít. Ott Töröcskei bankját a Fidesz jó kedvező szabályokkal, jó megbízásokkal feltőkésítette, az állam is beszállt, aztán, amikor látták, hogy ez nem működik, akkor kihátráltak belőle, jó hangos botrány mellett, jó hangos botrány mellett, és én úgy gondolom, hogy egy ilyen nem engedhet meg magának még egyszer a kormányzat. Ez már csak abból is látszik egyébként, hogy pontosan azt, amit én elmondtam, azt az összefonódást, a Posta, az FHB, a takarékszövetkezetek, a Takarékbank botrányát, azért lássuk be, hogy a kormányközelinek mondható, Habony Árpád által működtetett Lokál nevű ingyenes újság is eléggé erősen taglalta, és mondjuk így, mondjuk ki szépen, rendesen nekiment Spéder Zoltánnak. Önök is felismerték ezt. Egyáltalán nem arról van szó, hogy itt a törvényalkotó a Soltvadkert és Vidéke meg az OBA-kifizetések miatt és a hibákra a figyelmet felhívó problémák miatt most fogta volna és a homlokára csapott volna, és azt gondolta, hogy most ide más szabályozás kell. Nem, nem sikerült megcsinálni azt a tengelyt, amiben benne van Lázár János, benne van Spéder Zoltán, benne van a Posta, benne van az FHB és benne vannak a takarékszövetkezetek, és megpróbálják ezt így megcsinálni.

Ahogyan azt Bárándy Gergely képviselőtársam elmondta, egy picikét suta módon, először is nem az az előterjesztő, akinek a statútum szerint lennie kellene. A statútum szerint ezt a Lázár János-féle Miniszterelnökségnek kellene ide elénk hozni, ehelyett a Nemzetgazdasági Minisztérium hozza ide. Az az önök dolga, hogy éppen melyik minisztériumot és melyik minisztert kiskorúsítják, ebben az ügyben ki kerül gyámság alá, ki az, aki nem csinálhatja meg azt, ami a feladata, és ezt másra bízzák, csak lássuk be, a statútum nem ezt mondja.

(11.50)

Ahogyan arra ugyancsak utalt Bárándy Gergely képviselőtársam is: ez azért a jogalkotás minőségét mindenképpen jellemzi. Nem volt ennek a törvényjavaslatnak a benyújtásakor hatályba léptető rendelkezése. Ez egy elfogadhatatlan hiba, mert ez elválaszthatatlan eleme a kodifikációnak, a törvényalko-

tásnak, ebből az előterjesztett normaszövegből azonban nem derül ki, hogy hogyan és mikor kerül kihirdetésre, hogyan és mikor hatályosul. Persze lehet mindent megcsinálni, lehet később mindennel kapkodni, és ki lehet javítani a helyesírási hibákat, de úgy gondolom, hogy ezt a minőséget, egészen biztosan nem engedheti meg magának sem a minisztérium, sem pedig a parlament, már csak a saját tekintélyének megóvása érdekében sem.

A helyesírási hibákról is beszéltem már. Nem lehet, hogy valaki egyszer nem olvassa el. Ezért gondolom azt, hogy ez nem az NGM-ben készült. Önök az előterjesztői, államtitkár asszony, önök hozzák ki, de biztos vagyok benne, hogy önök nem engednék meg az apparátusuknak, hogy egy ilyen minőségű munkát hozzanak elének, amelyből hiányzik egy nagyon fontos eleme a törvénynek. Tudják nagyon jól, hogy a státútumukban nem foglaltatik benne, másik státútumban meg benne foglaltatik ez a fajta felügyelet és terület. Nem utolsósorban: amikor beterjesztették, nem tudták, hogyan kell és melyik miniszternek végrehajtási rendeletet alkotnia hozzá. Most már végre tudom a vezérszónoki felszólalásokból, hogy ez az NGM lesz.

Úgy gondolom, hogy mindazok a példák és mindaz a háttér, amit elmondtam hozzá, nem teszik lehetővé, hogy a szocialista frakció támogassa ezt a törvényjavaslatot, hiszen visszaélészerűen használják a házszabálytól való eltérést. Valójában nem az emberek problémáját akarják megoldani, hanem egész egyszerűen arról van szó, hogy nem sikerült egy tengelyt felállítani, amiben szerepel a Posta, az FHB és a Takarékbank. Nem sikerült ezt a tengelyt felállítani, kicsavarták egy miniszterük kezéből, és most megpróbálnak melléteni 2-3 olyan garanciát, amely alapján önök úgy gondolják, hogy ez, a takarékszövetkezetek világa most már egy biztonságos hely lesz.

Visszatérve arra, hogy Salacz képviselőtársam valójában egy sajtótájékoztatót tartott a többségi vélemény elmondása helyett, hozzáteszem, hogy nem szocialista, hanem fideszes brókerbotrányok vannak. Én találkoztam nagyon sok károsulttal. Hát, az Isten óvjon meg mindenkit attól, hogy Matolcsy György védje őt, mint MNB és mint pénzügyi szervezetek állami felügyelete, akinek az orra előtt elvitték a pénzt! Ez nem egy nagy garancia, lássuk be, a mai világunkban! Úgy gondolom, nagyon sok olyan emberrel lehet találkozni, aki inkább elszaladna a másik irányba, mint hogy őt Matolcsy György megvédje. Ennél kicsit komolyabb garanciákat kell beletenni.

Zárásképpen annyit, hogy újra fel kell hívni a minisztérium figyelmét arra, hogy a TAB titkársága nem az Igazságügyi Minisztérium és nem is az NGM kodifikációs osztálya. Erre a minőségre oda kell figyelni, ez így nem kerülhet be a Ház elé, mert nehéz lesz megóvni a saját tekintélyüket és nekünk is a saját tekintélyünket.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy köszöntsem a karzaton helyet foglaló egri Hunyadi Mátyás Általános Iskola tanárait és diákjait. Eredményes budapesti kirándulást és élményeket kívánok valamennyiüknek. *(Taps.)*

A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igen sajnálom azokat az iskolásokat, akiknek egy ilyen színvonalú vitát kell végighallgatniuk, és így ismerik meg a parlament működését. A létszámtól függetlenül, ami azért szintén egy érdekes dolog, de látjuk, hogy tulajdonképpen ettől a kormánytól rendelni lehet törvényjavaslatokat, kézi vezérléssel ide be lehet hozni olyan kodifikációs szemetet, amely tulajdonképpen értékelhetetlen. Azt is látjuk, hogy sajnálatosan kellemetlen helyzetbe hozzák államtitkár asszonyt, azokat, akiknek ide kell hozniuk és meg kell védeniük a védhetlent.

Tehát röviden: arra szólítom fel önöket, hogy ezt a kodifikációs szemetet minden hiányosságával együtt azonnal vonják vissza. Hiszen lényegében nincs miről vitatkozunk. A Jobbik frakciója előtt két döntési út áll. Az egyik, hogy nem vesz részt egy olyan szavazásban, amely erről a kutyakomédiáról szól, a másik pedig az, hogy egy tartózkodással kifejezi, hogy egy fideszes bandaháborúnak nem kíván színpadot ácsolni, és nem akar ennek a kellékei között szerepelni.

Láthatjuk, hogy az, ami előttünk van, nem az MNB pénzügyi vagy egyéb felügyeleti jogának kiterjesztéséről szól. Amúgy ismerjük már a fogyasztóvédelem összeomlását, és ismerjük azokat a katasztrofális helyzeteket, amelyekből kifolyólag pénzügyi fogyasztóvédelemről Magyarországon a klasszikus értelmében nem beszélhetünk. Pontosan a Quaestorbotrány a leginkább figyelmeztető. Ha Volner János képviselőtársam húsz módosító indítványát befogadják még az előző ciklus elején, akkor nem lett volna Quaestorbotrány, megelőzhető lett volna ez az egész. Ugyanakkor az akkori bizottságban ülő Fidesz-KDNP-s többség egyszerűen elutasította a rendcsinálás, a rendbe tétel lehetőségét. Éppen ezért mondhatjuk, hogy lehet itt fényezni azt a bevezetendő rendszert, amelyről önök beszélnek, de a háttérfolyamatok egyértelműek.

A Bankszövetség levelet írt önöknek, miszerint a takarékszövetkezetek integrációja nem működik megfelelően, és miután a Bankszövetség levélben leadta ezt az idézőjeles „rendelését”, élénk került ez a hirtelen törvényjavaslat. Ebben az „együtt” tényleg két gy-vel szerepel, helyesírási hibáktól, kodifikációs hibáktól hemzsegő valami került ide. Én magam is biztos vagyok benne, hogy ezt nem az NGM tette le az asztalra, hiszen az ott dolgozó szakemberek képesek a színvonalas munkára, ilyen színvonalú munkát

nem adnának ki a kezükből álláspontom szerint. Ez pedig felveti annak a sajnálatos gyanúját, és maradjunk meg a gyanúnál, hogy itt lehet jogszabályokat ilyen módon rendelni, majd valaki elkészíti ezeket, és aztán valaki itt megpróbálja védeni a védhetetlent. De mi ehhez asszisztálni egész egyszerűen nem tudunk és nem is akarunk.

Azt látjuk, hogy a Bankszövetséggel az önök kapcsolata sokkal szorosabb, mint kellene. Tavaly kötöttek a Bankszövetséggel egy paktumot, ahol lényegében a devizahitel-károsultak bőrére és kárára önök megegyeztek, kiegyeztek a Bankszövetséggel azt illetően, hogy további terheket az érintett pénzügyi intézetekre nem tesznek még a hitelkárosultak helyzetének megkönnyítése érdekében sem. Ez a paktum megkötött, ha jól tudom, azóta sem került felrúgásra. Most pedig a Bankszövetség ír egy levelet, és bekerül ide egy ilyen színvonalú vállalhatatlan - még egyszer mondom: abszolút vállalhatatlan - törvényjavaslat, és azt látjuk, hogy bár lehet a Miniszterelnökség és az NGM között egyfajta háborút kezdeményezniük, egyértelműen úriemberhez méltó kérés és elvárás lenne, hogy ne tekintsék a parlament egészét egy kelléknek az önök bandaháborúja során. Mi tehát nem leszünk az önök kellékesei, nem akarunk színpadot ácsolni. A bandaháborúikat vívják meg a saját szekértáboraikon belül! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most az elsőként jelentkező független képviselő felszólalhat. Tisztelettel kérdezem képviselőtársaimat, hogy kívánnak-e szólni. *(Szabó Szabolcs és Varju László nemet int.)* Nem kívánnak szólni.

Most kétperces felszólalásokra van lehetőség, frakciónként egy képviselő, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő számára az időkeretek terhére. Ennek során megadom a szót Nyitrai Zsolt képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Asszony! Kétperces felszólalásomban az MSZP képviselőcsoportjának felszólására kívánok reagálni, aki előadta itt a Házban a javaslattal kapcsolatos összeesküvés-elméletét. Azt kell mondanom, nincs ebben igaza, bár eléggé színes a fantáziája.

Az előttünk fekvő módosítás a szövetkezeti hitelintézetek integrációjával kapcsolatos, amely egy nagyon fontos folyamat, és amelynek része ez a mostani szabályozás. A fő cél nyilvánvalóan a transzparencia, az, hogy nagyobb mandátuma legyen a felügyeletnek az ellenőrzéssel. Nyilvánvalóan fontos ez, de elhiszem, hogy az önök időszakában nem volt fontos, hiszen ekkor került a magyarok nagy része a devizahiteles csapdába. Tehát az átláthatóság, ami fontos, a versenysemleges működés, valamint az, hogy a hitelezést összességében minél dinamikusabban elő tudjuk mozdítani. Azt gondolom, ezt szolgálja elsősor-

ban ez a mostani módosítás. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most képviselői felszólalások következhetnek a hirdetőtáblán megjelent időkeret terhére. Elsőnek megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én is csak reagálni szeretnék.

Nem összeesküvés sajnós. Tisztelt képviselőtársam, ez nem összeesküvés-elmélet, részt kell venni a parlamenti vitákban, és akkor az ember pontosan látja, hogy milyen előterjesztések érkeznek ide. Pontosan el lehet olvasni akár a sajtóban, akár a nyílt levelekben, amelyekkel támadják ezeket a konstrukciókat, nem erőltlen, és egyébként a gazdasági életben alapvetően korpulens, tehát megjelenést biztosító olyan személyek, akik, azt kell mondanom, időnként hitelesebbek, mint ez a kormány.

(12.00)

A devizahiteleket idehozni, idecitolni csak azért, hogy egy jót lehessen elmútnyolcévezni, úgy gondolom, hogy egyfelől méltatlan is, legalább annyira egyébként, mint amennyire a megszővegezése volt ennek a törvénynek, másfelől pedig, ha nem követjük az előterjesztéseket, és ha nem követjük azoknak a sorát, nem követjük azoknak a sorsát, akkor tényleg nem lehet levonni következtetéseket, akkor tényleg ki lehet indulni Soltvadkertről, és hogy Soltvadkertről hogyan érkezünk el odáig, hogy a takarékszövetkezetek óriási integrációját meg kell valósítani.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nézzék, a Takarékbank, az FHB kereszttulajdonol egymással. 25,3 százalékos tulajdona van a Takarékbankban az FHB-nak. A Postával szerződést akartak kötni, előttünk volt ez az előterjesztés. Mikor rákérdeztünk, hogy mást is érhetett volna-e ekkora szerencse, hogy a Postával ilyen szerződést kössön a postai szolgáltatásokra, akkor a bizottsági ülésen az önök államtitkára, Németh Lászlóné, akinek a kezéből egyébként most kicsavarták ezt az előterjesztést, és az NGM az, amely előterjeszti, ő mondta el, hogy nem, nem volt közbeszerzési eljárás. Ez nem összeesküvés-elmélet, ez a tények egymás mellé rakása. Lehet ezt egyébként, persze önöknek másképpen kell ezt kommunikációsan becsomagolni, ezt hallottuk is természetesen, ezt hallottuk, csak mindenki lássa, hogy nem ez áll mögötte. Erre használják a parlamentet, egy ilyen paravánnak ebben a történetben.

Mi is annak örülünk egyébként, hogyha a Magyar Nemzeti Banknak mint pénzügyi szervezetek állami felügyeletét ellátó szervnek egyébként nőni fog majd a szerepe akkor, amikor a takarékszövetke-

zeteket ellenőrizni kell. Valószínűleg erre gondolhatt a miniszterelnök, amikor levélben válaszolt a Takarékszövetkezetek Országos Szövetsége elnökének, hogy törvényben ezt rendbe szeretné tenni. Szerintem még a miniszterelnök is úgy gondolta, hogy majd valamelyik minisztérium írja meg ezt a törvényjavaslatot. Nem, a minisztérium csak beteszti ezt a javaslatot. Ez nem összeesküvés-elmélet, hanem a tényekből okszerű következtetés, amit önök nem tudnak cáfolni akkor sem, ha közben elmúlnyolcéveznek, devizahiteleznek, és még nem tudom én, mit csinálnak, amit egyébként a mai kommunikációs pamfletben megkaptak. Nem erről van szó. Arról van szó, hogy a tényekből érdemes következtetéseket levonni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak, Fidesz.

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm a szót. Tényleg csak egy gyors reagálás vagy az ellenzéki pártok pontosítása, az elmondottak pontosítása kedvéért. Tehát minden tiszteletem a vidéki szövetkezeti hitelintézeteké és az ott dolgozóké, valamint azé a munkáé, amit ott folytatnak a helyben élők hitelezése, betétgyűjtése kapcsán. Éppen ezért én nem azt mondtam, amire ön visszaemlékezett. Én azt mondtam, hogy a széttöredezottség miatt nem tudott úgy piaci tényezővé válni, ahogy egyébként a bankszektor versenyhelyzetében ezt megtehetette vagy megteheti most, hogy integrálódott.

Másrésről azt is mondtam, hogy az új integrációs átalakítás következménye volt 2013-ban, hogy sikerült megtisztítani a felelőtlenül gazdálkodó takarékszövetkezetektől, és ezt nem kérdőjelezheti meg ön sem, mert a kettő így függ össze. Tehát nem az történt, amit ön mondott.

Másrészt szintén a pontosítás kedvéért. A Matolcsy György által vezetett jegybank nem okozta, hanem éppen hogy észrevette a Quaestor-botrányt, és intézkedett, tehát az idősíkokkal van problémája mindkét ellenzéki pártnak; valamint a devizahiteleseket nem betaszította a nehézségbe, hanem éppen próbálta a Fidesz-kormány kimenteni és eredménnyel kimenteni őket innen. Nyilván politikai vita, ahogy önök szoktak fogalmazni, védik a védhetlent, hogy nekünk ezeket a lépéseket önök helyett kellett megtennünk, és sikeresen tettük, de a mai javaslat nem erről szól. Ez arról szól, hogy volt egy sikeresnek mondható, számok által alátámasztott, eredményes, piaci tényezővé alakított integrációs modell, amelyet le kell zárni, és úgy kell lezárni, hogy még biztonságosabb legyen, és még nagyobb, illetve még erősebb legyen a felügyeleti rendszer, amely efelett gondoskodik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Tukaacs István képviselő úrnak, MSZP.

TUKACCS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azért szeretnék részt venni a vitában, mert szeretném tisztelt képviselőtársaimat emlékeztetni arra, hogy ez az egész történet egy szégyenteljes történet. Ez semmi egyébről nem szól, mint egy pénzügyi hálózat lenyúlásáról.

Egyetlen mozzanatra szeretném emlékeztetni képviselőtársaimat ebben a folyamatban, amikor a Postán és egy állami bankon keresztül gyakorlatilag átjárt az egész bizonyos körnek a takarékszövetkezeti rendszert a Fidesz. Egyetlen példa szemlélteti a legjobban ezt a folyamatot, amikor a takarékszövetkezetek tagsága leült, hogy a törvényben foglalt új szervezeti és működési szabályzatról szavazzon, nem szavazhatott nemmel, csak igen szavazata volt lehetséges abban az esetben. Hát miféle zsarolás volt ez azokkal szemben, akik gyakorlatilag tulajdonolták, működtették és fenntartották ezt az egész rendszert?

Tisztelt Képviselőtársaim! A devizahiteles ügy behozása ebbe a vitába szemfényvesztés. Nem erről kell beszélni. Arról kell beszélni, hogy önök előbb körmönfont módon lenyúlták ezt az egész szektort, majd most egy törvényjavaslattal gyakorlatilag szedett-vedett módon és képviselőtársaim által már említett hiányosságokkal próbálnak most itt szépségetni egy kicsit meg gépészetni. Csakhogy ez nem fog menni, most már nem.

Ráadásul a Magyar Nemzeti Bankba integrált PSZÁF-nek dolga és kötelessége lett volna az ellenőrzés és a megelőzés. A kérdés úgy merül fel, hogy akkor miért nem tette, hogyha bajok voltak egyes takarékszövetkezetekkel kapcsolatban, mi volt az oka, hogy nem cselekedett, és mitől kellene megvédeni bárkinek is egy működő pénzügyi hálózatot akkor, amikor az a tagok dolga lenne. A tagoknak kell sírnia azon, hogyha nem működik ez a hálózat, a tagoknak kell azon dolgoznia és a vezetéseknél, hogy működőképesebb legyen. Mert ha az önök logikáját jól követem, tisztelt képviselőtársaim, ott kormányon, akkor bármire rá lehet mutatni, hogy az rosszul működik, akár magántulajdonra is, mint ahogy egyébként most rámutattak már néhány dologra, például az alapítványi iskolákra, majd azt mondani, hogy azért akarom állami tulajdonba venni, majd később egy másik tulajdonosnak átjárszani ezt, mert ez szerintem nem működik jól. Ezen a fajta logikán piacgazdaság nem működik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szégyenteljes ez a történet. Tehát én nagyon kérem önöket, hogy legalább védeni ne próbálják meg ezt a helyzetet. Legalább próbáljanak meg - hogy mondjam - ízléssel viszonyulni ehhez a tolvajláshoz, ami megtörtént a takarékszövetkezetek esetében, és azt mondani, hogy most benyújtották ezt a tövel-heggyel összehányt törvényjavaslatot, ami helyesírási hibáktól hemzseg. Azért ne vicceljenek már, képviselőtársaim!

Szóval, csak azt szeretném mondani, hogy ebben a vitában önöknek tudomásul kellene venniük ezt a helyzetet, nem megvédeni azokat, akik jól jártak ebből a folyamatból, és nem próbálni megvédeni azt,

ami tulajdonképpen védhetetlen. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Úgy látszik, ma egy jót fogunk vitázni ebben. Mengyi képviselőtársamnak mondom. A pénzügyi szervezetek állami felügyeletét is ellátó Magyar Nemzeti Banknak nem a felderítés a feladata. Bármilyen hihetetlen, de arra ott van a rendőrség meg az ügyészség a pénzügyi visszaélések tekintetében. A Magyar Nemzeti Bank egy folyamatos felügyeletet kell hogy ellásson, és meg kell előznie azokat a fajta cselekményeket, amelyek esetleg Soltvadkerten is történtek, a Quaestorban is történtek, meg talán Karcagon, Kalocsán, nem akarok butaságot mondani. Meg kell előznie. A felderítésre teljesen más, a nyomozó és a vádhatóság az, amelynek van hatásköre, van illetékessége és nem utolsósorban kizárólagossága, hiszen az állam kizárólagos erőszakhatalmát ezek a szervezetek kell hogy képviseljék és nem más. Neki meg kell előznie.

Amit ezzel mondani szeretnék. Ami történt, teljesen mindegy, hogy a Quaestorról beszélek, teljesen mindegy, hogy a takarékszövetkezetekről beszélek, bármiről beszélek, azért, mert nekik mindennap el kell látni egy kapuőri szerepet, mindennap figyelniük kell, bármi, ami történt, az az orruk előtt történt, az orruk előtt kellett hogy történjen. Az orruk elöl vitték el a Quaestor 200 milliárdját, az orruk elöl vitték el a Soltvadkerti Takarékszövetkezet pénzét és károsítottak meg embereket.

(12.10)

De ez a történet nem erről szól, higgye el! Bandaháborút mondott jobbikos képviselőtársam, én cicaharcnak szoktam mondani. Lázár megint vesztett. Felpuhították a jogosítványait, felpuhították azt a tengelyt, amiben ő érdekelt lehetett, és Spéder most ezzel nem tud annyira jól járni, mint ahogy eddig szokott, csak most törvény is van róla. Ennyi van. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre Legény Zsolt képviselő urat illeti a szó, MSZP.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak azért, hogy az almanachban is rögzítésre kerüljön, néhány mondattal beszéljünk arról, hogy mi is történt itt valójában.

A miniszterelnöknek van egy lázálma - nem egy, több is -, és ez a lázálom sajnos rémálommá válik a magyar társadalom számára akkor is, amikor most például azt látjuk, hogy egy új oligarchatéget akar

kinevelni a Fidesz; egy új, ők úgy nevezik, hogy nemzeti nagytőkés osztályt akarnak létrehozni. Ennek az egyik eleme, amikor a takarékszövetkezeteket lenyúlják. Tukacs képviselőtársam már beszélt róla, ezért azt nem ismételném meg, de a lényeg az volt, hogy a takarékszövetkezetek tulajdonosi hátterét átrendezik, fideszes haveroknak játsszák át a takarékszövetkezeteket úgy, hogy egyébként még fel is tőkésítik, mint ahogy az a Széchenyi Banknál is történt. Ez egyszerűen példátlan.

Sajnos azt gondoljuk, hogy nem példátlan, mert már többször láttuk ezt a fideszes módszert, hogy ezt hogyan oldják meg, azonban ezt mindenképpen vissza kell hogy utasítsuk. Ez az egész egyébként egy kutyakomédia. Köszönjük szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a megadott időkereteken belül kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Tisztelt Országgyűlés! Az összevont vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Hornung Ágnes államtitkár asszonynak.

HORNUNG ÁGNES ANNA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Elnök Úr! Azért a végén gondoltam hozzászólni, mert számos érv elhangzott, azonban ezek egy-egy témakör köré csoportosultak, és azt gondolom, hogy ezt a végén érdemes azért tisztába tenni.

Pár technikai módosítást szeretnék először megemlíteni. Egy picit úgy éreztem, hogy itt összekeveredik, hogyan is működik egy ilyen integrációs szervezet. Ezen módosítás nyomán az integrációs szervezet szerepe erősödik, és az ő tagjainak, illetve a központi banknak a szerepe pedig ezáltal csökken, tehát ez egy relatív arány. Központi bankot pedig azért kell kialakítani, eddig is volt, ezután is lesz, hiszen a takarékszövetkezeteknek mind a működését, mind a technikai hátteret meg kell valósítani, tehát ennek az integrációnak valahogy működnie kell. Ezt a szerepet tölti be a központi bank. Ezek a módosítások ezt a célt szolgálják.

Hogy ki nyújtotta be az előterjesztést, számos érv elhangzott itt is. Én nem találtam meg azt, ami a tényleges hátteret adta. *(Dr. Szakács László folyamatos közbeszólásai.)* Azért a Nemzetgazdasági Minisztérium az előterjesztő ebben a kérdésben, mert ahogy ezt kiemeltük, illetve ezt számos képviselő is megerősítette, ennek a módosításnak az a célja, hogy a felügyelet szerepét erősítse, ezáltal a stabilitást, a versenyképességet és a transzparenciát fokozza.

A felügyelet, illetve a pénzügyi ágazathoz tartozó stabilitás, a versenyképesség, illetve a gazdasági növekedés megalapozása a Nemzetgazdasági Minisztérium feladatkörébe tartozik, ezért döntött úgy a kormány, hogy ezt az előterjesztést NGM-színekben nyújtja be.

Azért most történik meg ez az előterjesztés, hiszen ezek az előbb is felsorolt célok olyan célok, amelyekért nem érdemes várni egy nyarat. Ezeket minél előbb létrehozzuk a takarékszövetkezeti szektorban is, annál fontosabbak. Ezért történt meg az előterjesztés; ezért kérte azt a kormány, hogy ezt kivételes eljárás keretei között tárgyalják.

A felügyelet kiterjesztése. Itt is elhangzott pár olyan érv, hogy ez kinek az érdeke. Hogy egy bankrendszer, illetve egy pénzügyi rendszer stabilan működik, függetlenül attól, hogy az bank vagy takarékszövetkezet, az mindenkinek az érdeke, az emberek, a betétesek, a hitelezők érdekeit szolgálja. Azt gondolom, ezek olyan általános célok, amiket senki nem vitathat el. Ennyit szeretnék mondani a takarékszövetkezeti integrációról.

Elhangzott még egy vélemény a Bankszövetséggel, illetve a bankrendszerrel való viszonyról. Ott azt szeretném tisztába tenni, hogy született egy megállapodás, azonban az nem a Bankszövetséggel született, hanem a Nemzetközi Fejlesztési Bankkal annak érdekében, hogy a hitelezést megalapozza; annak érdekében, hogy többletforrásokat juttassanak el az országba. Ez is a gazdasági növekedést, illetve a stabilitást szolgálja, úgyhogy ennek érdekében születnek a megállapodások.

Ennyit szerettem volna mondani. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padso-raiból. - Dr. Legény Zsolt tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra 13 óra 30 perctől kerül majd sor. Addig szünetet rendelék el.

(Szünet: 12.15 - 13.31

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: Gúr Nándor és Móring József Attila)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el a helyüket, és ellenőrizzék a kártyájukat, hogy a helyén van-e.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatal következik.

Soron következik az **egyes törvényeknek a szövetkezeti hitelintézetek integrációjával összefüggő módosításáról** szóló T/11014. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/11014/2. számon, összegző jelentését pedig T/11014/3. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/11014/2. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 119 igen szavazattal, 17 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/11014. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 119 igen szavazattal, 22 nem ellenében, 19 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt vitákkal folytatjuk munkánkat, kettő perc szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el a helyüket.

Soron következik az **egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról** szóló beszámoló, valamint ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat összevont vitája a lezárásig. Az Európai ügyek bizottsága által benyújtott előterjesztések B/10929. számon, valamint H/10931. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házsabálytól eltérés szerint a nyitóbeszédre 15 perc, a kormány képviselőjének nyilatkozatára 15 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 15 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 7 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 15-15 perc, a független képviselők felszólalására 7 perc, a zárószó elhangzására pedig 10 perc áll rendelkezésükre.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Hörcsik Richárd képviselő úrnak, az Európai ügyek bizottsága elnökének, a napirendi pont előterjesztőjének, 15 perces időkeretben. Öné a szó.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD, az Európai ügyek bizottságának elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A szubszidiaritásvizsgálat egy olyan különleges, a lisszaboni szerződés második jegyzőkönyve szerinti parlamenti eljárás, amelynek célja, hogy a nemzeti parlamentek együttes fellépésével megakadályozza, hogy az uniós intézmények átruházott hatásköreit túllépjék. Az Országgyűlés immáron negyedik alkalommal folytat le ilyen eljárást, amelyre minden esetben az Európai ügyek bizottságának a kezdeményezésére kerülhet sor. A bizottság május

30-ai ülésén egyhangúlag döntött a B/10929. számú jelentés és a kapcsolódó határozati javaslat benyújtásáról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát a mai vizsgáltunk tárgya nem más, mint az Európai Bizottság által 2016. május 4-én előterjesztett menekültügyi javaslatcsomag egyik eleme, nevezetesen a hatályos Dublin III. rendelet átdolgozása. Természetesen, amikor a dublini rendeletről beszélünk, akkor az alatt a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó uniós szabályokra kell gondolnunk.

(13.40)

A Dublin III. rendelet átdolgozása, jól tudjuk, régóta esedékes az Európai Unióban, azonban az európai bizottsági javaslat előterjesztésének időzítése némileg váratlanul ért bennünket. Ugyanis 2016. április elején kibocsátott menekültügyi közlemény alapján még úgy tűnt, hogy a Bizottság ilyen kényes és fontos kérdésben alapos egyeztetésre készül, minden tagállamot előzetesen megkérdez. Nem így történt. Ehelyett elhamarkodottan lépett, és nem akart előzetes párbeszédet sem a tagállamokkal, sem a tagállami parlamentekkel a felülvizsgálat tekintetében. Ez ügyben is beigazolódott a magyar közmondás: hamar munka ritkán jó.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy felfrissítem emlékezetüket, és röviden áttekintsük a dublini felülvizsgálat előzményeit, azaz az elmúlt 9 hónap során történt európai uniós lépéseket a menekültválság kapcsán. Először is: 2015. szeptember 22-én az Európai Tanács, az Európai Unió Tanácsa minősített többséggel határozatot hozott, jól emlékszünk, az olaszországi és a görögországi 120 ezer menekült átmeneti elhelyezéséről. Ezt közismerten úgy ismerjük, hogy a kvótahatározat ellen szavazott nemcsak Magyarország, hanem Csehország, Szlovákia, Románia, továbbá tartózkodott Finnország. Tehát a kötelező kvóta volt az első olyan döntés, ami a tagállamok egy része számára teljesen elfogadhatatlan volt.

Másodszor: e határozat kapcsán a Fidesz-KDNP-frakció képviselői 2015 novemberében törvényjavaslatot terjesztettek elő „Magyarország és Európa védelmében a kötelező betelepítési kvóta elleni fellépésről” címmel. Mindezt tettük annak érdekében, hogy a kormány nyújtson be keresetet az Európai Bíróság előtt; egyrészt azért, mert szerintünk a kvótahatározat az Európai Tanács következtéseivel ellentétes módon a menekültek áthelyezését kötelezően és nem önkéntes alapon rendelve el. Azaz a miniszterek minősített többséggel megkerülték és szembementek az Európai Tanács, tehát a miniszterelnökök egyhangú álláspontjával. Másrészt nemzeti parlamentként egyáltalán nem volt lehetőségünk, hogy megvizsgáljuk a tanácsi határozattervezetet. Egy szó mint száz, tehát a jog eszközével kellett megkérdőjelezni a Tanács határozatát.

Harmadszor: Magyarország 2015 decemberében benyújtotta a keresetet a Tanács ellen, Szlovákiával együtt, a tanácsi határozat megsemmisítését kérve az Európai Bíróságtól. Lengyelország időközben beavatkozóként mellénk állt.

De ezzel a történet, tisztelt képviselőtársaim, nem ért véget. Időközben ugyanis 2015 szeptemberében az Európai Bizottság egy másik javaslattal is előrukkolt a menekültválság kezelése kapcsán. Ez szintén a Dublin III. rendelet egy nagyon szűk körű, ugyanakkor véleményem szerint igen veszélyes módosítását jelentette, nevezetesen: az úgynevezett áthelyezési válságmechanizmus bevezetésével. Az a szeptemberi javaslat valójában a mai vitánk tárgyát képező javaslat előfutárának vagy előképének is tekinthető, hiszen egy teljesen új jogintézmény, nevezetesen az áthelyezési válságmechanizmus létrehozásával kerülhetne sor a menekültek áthelyezésére a tagállami népesség, a GDP alapján kiszámított kvóta szerint. Az eljárás, ahogy olvassuk, teljesen automatikus lenne, nem ismerne felső korlátokat, és minden végrehajtási kérdés az Európai Bizottság hatáskörébe kerülne.

És végül az áthelyezési válságmechanizmus kapcsán az Országgyűlés tavaly októberben egy hasonló eljárásban az 55/2016. számú határozatával emelt kifogást és fogadott el úgynevezett indokolt véleményt. Idetartozik még, hogy ez a válságmechanizmus-ügy egyelőre a Tanácsban véleményem szerint megrekedni látszik, nincs előrelépés, nincs terv, nincs folytatás - egyelőre.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fenti előzmények után joggal mondhatjuk tehát, hogy vártuk, vártuk a dublini szabályok korrekcióját. No de a jó magyar közmondás szerint nem ilyen lovat akartunk. A mai vitánk szempontjából a választókat is leginkább foglalkoztató két kérdésről kell beszélni, az egyik a kvóta, a másik a pénzbírság. Az Európai Bizottság ugyanis nem adja fel, hiszen ismét ránk akarja erőltetni a valós társadalmi akarattal nem találkozó ötletét. Azt is mondhatnám, hogy a Dublin III. rendelet májusi átdolgozása nem más, mint a tavalyi elképzelés egy új köntösben. De a lényeg nem változik. Kimondani is nehéz a májusi rendeletervezet által bevezetendő új európai szakzsargont, de úgy hiszem, érdemes megjegyeznünk: korrekciós elosztási mechanizmus.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előzmények ismeretében eszembe jut egy ókori mondás: „Timeo Danaos et dona ferentes”, azaz: félek a görögöktől, még ha ajándékot hoznak is. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elképzelés szerint, amennyiben egy tagállam aránytalanul nagy számú menedékkérelmi iránti kérelemmel szembesülne, azaz tehát a kérelmek száma 150 százalékkal meghaladná az adott tagállami referenciaszámot, és ide beleértve a ténylegesen áttelepített harmadik országbeli állampolgárokat is, akkor egy automatizált rendszer lépne működésbe. Ez a korrekciós elosztási mechanizmus. Ennek alapján olyan tagállamnak osztaná a kérelmezőket a számí-

tógépes rendszer, ahol a kérelmek száma a referenciaszám alatt van. Nos, csak megjegyzem, tisztelt képviselőtársaim, hogy ezt az informatikai csodát az Unióban eu-LISA néven csúfolják.

Ha valamely tagállam bármely okból nem kíván a mechanizmusban részt venni, akkor természetesen van lehetőség a kimaradásra. Na de milyen áron, tisztelt képviselőtársaim? A kimaradásnak súlyos ára van. A méltányossági mechanizmus alapján fizetendő pénzügyi szolidaritás, ahogy az Unió nevezi, amit az érintett személy áthelyezését vállaló másik tagállam számára kéne befizetni. Na persze, az „opt out” nem örökre szól, legfeljebb egy évre. És hogy mibe kerülne mindez, tisztelt képviselőtársaim? Írd és mondd, pusztán személyenként 250 ezer euróba. Hát ez a szolidaritás? Ez a méltányosság, tisztelt képviselőtársaim? Személyenként tehát mintegy 79 millió forintot kellene fizetnünk. Felháborító!

Tisztelt Képviselőtársaim! A mostani vizsgálatunk tehát a szubszidiaritás elvére korlátozódik, és ennek keretében azt kell megnéznünk elsősorban, hogy az Európai Bizottság által az előbb említett, május 4-én előterjesztett rendelettervezet indokolt volt-e, továbbá az uniós fellépés tényleges hozzáadott értéket teremtett-e vagy sem. Tehát ennek a rendelettervezetnek a tárgya a menekültügy, ami az alapszerződésünk alapján az Unió és a tagállamok között megosztott hatáskörbe tartozó kérdés.

(13-50)

Azaz az Unió fellépését a szükségesség és az arányosság elve korlátozza, ráadásul azt a választott jogalapnak is alá kell támasztania. A választott jogalap az egyik kulcsszó, ami az alapszerződés 78. cikk (2) bekezdés e) pontja, amely lehetőséget csak a kérelmek elbírálásáért felelős tagállam meghatározására ad, vagyis automatizmusra, pénzbírságra, felső korlátok nélküli kérelmek befogadására egyáltalán nem. Ebből is látható, tisztelt képviselőtársaim, hogy a Bizottság bizony túlterjeszkedik a választott jogalapon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát a benyújtott jelentés, amit önök is nyilván olvashattak, részletesen kifejti az ezzel kapcsolatos aggályainkat, de szeretném még egyszer megismételni a plenáris ülésen is, hogy mely indokok miatt sérti a rendelettervezet a szubszidiaritás elvét.

1. A rendelettervezet 34-36. cikke által bevezetendő korrekciós elosztási mechanizmus egy teljesen automatizált, informatikai rendszer által vezérelt eljárást irányoz elő, amelynek alakítására a tagállamnak semmilyen beleszólási lehetősége nincs.

2. A rendelettervezet 37. cikkében szabályozott pénzügyi szolidaritás semmilyen méltányosságot, rugalmasságot vagy éppen objektív kimentési okot nem ismer el, mértéke egyértelműen ellentétes az arányosság elvével.

Végül 3., tisztelt képviselőtársaim, még egyszer szeretném aláhúzni, hogy a rendelettervezet túlter-

jeszkedik a választott jogalapon, az alapszerződés 78. cikk (2) bekezdés e) pontjában kapott felhatalmazáson, mert az nem biztosít jogalapot sem az úgynevezett pénzügyi szolidaritás bevezetésére, sem az automatizált, felső korlátok nélküli elosztási mechanizmus létrehozására.

Tisztelt Képviselőtársaim! A brüsszeli gyorsvonalat tehát hamar kifutott, de véleményem szerint ugyanolyan hamar el is akadt és elakadhat, hiszen tavaly szeptember óta az Európai Bizottság ugyanabban a téves koordináta-rendszerben él, amelynek közös eleme nem más, mint a kötelező kvóta. Nem elég, hogy számos tagállam a korábbi javaslatok ellen szavazott vagy éppen az Európai Bírósághoz fordult, de még azok a tagállamok is, tisztelt képviselőtársaim, amelyek a Tanácsban igennel szavaztak, odahaza egyszerűen nem hajtják végre az áthelyezéseket. Így fordulhat elő az, hogy alig félezer főt sikerült áthelyezni eddig az összesen 160 ezerből, tehát látszik, hogy Brüsszel mennyire eltávolodott az európai valóságtól.

A mostani eljárásunkkal, úgy vélem, tisztelt képviselőtársaim, hogy segíthetünk Brüsszelnek, hogy felébredjen, és végre a menekültek áthelyezése tekintetében az önkéntesség elvét részesítse előnyben, és közös tagállami erőfeszítéseink a külső határaink megvédésére és a közel-keleti, az észak-afrikai konfliktusok tompítására irányuljanak. Véleményem szerint ez lehet a közös európai fellépés indokolt és szükséges eleme.

Tisztelt képviselőtársaimat kérem, támogassák a H/10931. számú határozati javaslat mielőbbi elfogadását. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormány párti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, bizottsági elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a házszabályi rendelkezésektől való eltérés alapján a tegnapi napon lefolytatta az egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat vitáját, amely indítványt a bizottság 28 igen szavazattal, 1 nem mellett támogatott. A Törvényalkotási bizottság úgy folytatott le hosszas vitát elsősorban a magyarországi gazdasági bevándorlók kezelésének ügyében, hogy alapvetően az előttünk fekvő javaslattal egy képviselő kivételével mindenki egyetértett.

Még a korábban a migrációs válságot álproblémának tituláló MSZP is úgy nyilatkozott az EU-s szervek kötelező betelepítési kvótát megfogalmazó javaslatáról, hogy eszement ötlet. Talán lassan kezdik belátni ők is, hogy a miniszterelnöknek, a magyar kormány-nak igaza volt, amikor korlátlan utánpótlásról beszélt a gazdasági bevándorlók Európába történő özönlésével kapcsolatban.

A határozati javaslat elfogadásával az Országgyűlés megállapítja, hogy az érintett EU-s rendelettervezet sérti a szubszidiaritás elvét. Az úgynevezett korrekciós elosztási mechanizmus, közismert nevén a kötelező betelepítési kvóta teljesen automatizált, informatikai rendszer által vezérelt eljárást irányoz elő, amelynek alakítására a tagállamoknak nincs lehetőségük, magyarul rá akarják kényszeríteni folyamatosan a gazdasági bevándorlókat a nemzetállamokra. A javaslat 37. cikkében szabályozott pénzügyi szolidaritás, ami valójában egy büntetés, semmilyen méltányosságot, rugalmasságot, objektív kimentési okot nem ismer el, horribilis mértéke pedig egyértelműen ellentétes az arányosság elvével. A teljesítésre pedig egy később elfogandó európai bizottsági végrehajtási határozat alapján kerülne sor.

Úgy gondolom, hogy ezen két alapvető érv alapján könnyen beláthatjuk, az EU szervei megsértik a lisszaboni szerződést, ha kötelező kényszerbetelepítést akarnak előírni a tagállamokra vonatkozóan. Ezt a magyar érdekeket felismerő országgyűlési képviselő nem hagyhatja, ezért kérem, támogassák a betervezett határozati javaslatot, amely lehetőséget ad ezen elképzelések elleni fellépésre. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 15-15 perc, a független képviselőknek összesen 7 perc áll rendelkezésükre.

Először az írásban jelentkezett képviselők felszólalása következik. Megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak a Fidesz-képviselőcsoportból, a Fidesz vezérszónokának. Öné a szó, képviselő asszony.

*(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)
(A jegyzői székben Móriny József Attilát
Földi László váltja fel.)*

DR. MÁTRAJ MÁRTA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A dublini III. rendelet átdolgozását érintő európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet módosítása tárgyában az Országgyűlés Európai ügyek bizottságának B/10929. számú beszámolójához és ennek elfogadásáról szóló H/10931. számú határozati javaslatához kívánok hozzászólni.

A mai vita a szubszidiaritás vizsgálatáról is szól. Ez egy olyan előterjesztés, amelynek tartalma az el-

múlt esztendőig ismeretlen volt számunkra. Tanulunk már népek bevándorlásáról, vándorlásáról, harcok hódításokról, de olyat még nem éltünk meg, hogy fegyvertelen emberek tömegei az emberi jogok tág és téves értelmezésével igényelnek gondoskodást, megélhetést, ellátást, munkalehetőséget és mindenféle támogatást.

Feltehetjük a kérdést, milyen állam vagy államközösség az, amelynek belső rendjét az idegenek átalakítják. Milyen állam és milyen államközösség az, amely védtelen, ezért megalkuvó, és ezt azzal leplezi el, hogy védekezés nélkül minden követelést kiszolgál.

(14.00)

Ehhez járul még az is, hogy inkább szét akarja osztani az európai népekre zúduló terheket, semmint ellenálljon a követeléseknek. Sőt, az Unió tervezett rendeletében a szubszidiaritás elvét megsérti, a kényszerszétosztási mechanizmust nem vállalkozókkal szemben, az arányosság alapkövetelményét is figyelmen kívül hagyva tehát a pénzügyi szolidaritás mértékén felül pénzbírságot szabna ki.

Az egészséges életosztóniunk védelme érdekében rögzítenünk kell, hogy a népek szabad vándorlásának kora Európában lejárt. A dán, svéd vagy éppen a portugál, spanyol nép is úgy maradhat meg, ha nyelvüket, szokásaikat meg tudják őrizni, a nekik kedves helyeiket utódaiknak a megörökölt állapotban. Hasonló okokból kiindulva a jelenkori népvándorlás kezdetén mi is azt kérdezzük, vajon a hozzánk betelepülők és leszármazóik énekelnek-e majd magyar népdalokat, jelent-e valamit nekik az egri várvédők hősiessége, Arany János nyelve vagy pedig a magyar puszta.

Vannak más lelki okai is az óvatosságnak. Nekünk Magyarország szent hely. Amikor az idegenek közelednek a szent helyeink felé, azt kérdezzük, vajon a betelepülni szándékozók tiszteletben tartják-e majd ezeket, őrzik-e történelmi emlékeinket, műemlékeinket, templomainkat, szokásainkat, vagy más szokások szerint akarnak-e élni. Sokan azt mondják, hogy ez önző beszéd, de ez nem más, mint a nemzetért való aggodalom, annak a szakadatlan küzdelemnek a tapasztalata, amelyet őseink folytattak a magyar nép fennmaradásáért. Vannak, akiknek ez nem fontos, mert nekik már ott a hazájuk, ahol a kifizetőhelyük, és így ebből a megközelítésből minősítenek bennünket is. Mi, keresztény konzervatívok megkerülhetetlennek érezzük a felelősséget a magyar nemzet fennmaradásáért, amely abból ered, hogy tiszteljük a múlt nemzetmegtartó igekezetét, és felelőségünk van a magyar nemzet közösségként való megőrzésében. Ezt a felelősséget az Alaptörvénybe foglalva a Nemzeti hitvallásban is rögzítettük.

A gazdasági visszaesés, a klímaváltozás, a népesedési krízis, az önvédelmi képesség hiánya és az értelmetlen demokráciaexport okozta háború együttesen egy újkori népvándorlási hullámot indítanak el Európa felé. Ehhez járult még, hogy a nyilvánvaló jó-

lét és bőség, valamint a fogyasztás világméretű reklámja, amely természetesen mindenkit elért és mindenki számára megfigyelhető volt, felkeltette a nyomorúságban élő népek figyelmét, így ma már olyan területekről is özönlenek Európa felé, ahol nincsenek háborús konfliktusok. Jönnek tömegesen Pakisztánból, Bangladesből vagy Afrika egyébként békés országaiból. Ők is részt kérnek a jólétekből, még ha számukra ismeretlen is az európai kultúra, szokásrend, életmód és együttélés rendje. Indulnak tömegesen a befogadó európai jobb élet, megélhetés felé. Számukra a korlátok nélküli kötelezően szétosztandó betelepítési kvóta, uniós nyelven állandó elosztási kulcs csak biztatást jelent.

Az még nyitott kérdés, hogy hol lesz a befogadás határa az Ázsia és Afrika túlnépesedett területeiről elvándorlók Európán belüli letelepítésében. Úgy tűnik, hogy ma már Európa számos országában nyomaszó a bevándorlók tömege, különösen, amikor nyilvánvalóvá válik, hogy nagy részük nem is akar azonosulni az ott lakók munkafelfogásával, szokásrendjével, kultúrájával és a kivívott szabadságesszéményekkel, mint például a nők egyenjogúsága.

A jogállami eszmék által megszervezett Európa szembesül az inkább nyers fizikai erőt ismerő társadalomszervezéssel. Európa behódolt ennek a ma már elfeledett, ismeretlen erőnek, és eddig megalkuvónak bizonyult. Párizsban, Brüsszelben, Berlinben vannak olyan kerületek, ahol az állam lényegében elvesztette a közigazgatási felügyeletet egyes városrészek felett, mert ott már más szokású népek igazgatják életüket a maguk értékrendje szerint. Úgy tűnik, hogy a betelepülők az európai keresztény kultúrának csak az eredményét akarják birtokba venni: az együttműködés és a kölcsönös tisztelet teremtette életszínvonalat. Azonban az ezt megalapozó hitet, világképet, erkölcsi és világi szokásrendet elutasítják. Ebben van a tömeges betelepülés kockázata is, mert a sokaság növekedésével nő az európai életforma elutasítása, és megerősödik a más körülmények között megélt szokásrend védelme. Ezt nevezik párhuzamos társadalmaknak.

A bevándorlást pártoló és a menekültek által leginkább érintett országok vezérletével tartja magát az az európai álláspont, hogy mindenki vigye a menekültkvótáját és tartsa el őket. A kényszerbetelepítési kvóták elutasítására vonatkozó magyar álláspont újra és újra európai összűz alá került, amelyben az őszinte beszédnek sajnos nyoma sincs. Megint jön az átlagos demokráciavita, hivatkozás az európai értékekre meg a szolidaritásra.

A magyarok hazájukban erős közösségben élnek, nyelvi, kulturális és nemzeti azonosságban, amit nehéz fellazítani. A gyengítés eszköze az önvédő erők nacionalistának bélyegzése, a közösség legjobbainak külföldre csábítása, az elvándorlás folyamatos reklámozása, de ehhez tartozik a népesség szokásainak, természetének, kötődésének lenézése, kultúrájának semmibe vétele. A magyar társadalom korszakonként eltérő mértékben, de eddig eredményesen ellenállt

önazonosságának csorbításában. Aki hozzánk látogat, az tudja, hogy a magyar nép földjére jött, látja, hogy az ország lakosai nemzetiségeikkel békében élnek. Tapasztalhatja, hogy az ország működik, épül, lakói összefogva fenntartják ezen a földterületen az élnéltség feltételeit. Magyarország a menekülőkkel szemben nemzetközi kötelezettségének eleget tesz, miként azt a délszláv válság idején is bebizonyította. De egyvalamit mégsem enged meg: hogy átalakítsák a magyar élet szokásrendjét, valamint megfoghatatlan világemberi és világnépi jelleget hozzanak létre. Ez a támadások egyik eredője. Akik Magyarországra érkeznek, ha velünk együtt akarnak élni, segíteniük kell az európai értékek és kultúra továbbvitelét, a magyar örökség megmaradását, a magyar nyelv megőrzését és szokásaink védelmét. Ezt lehet nemzeti álláspontnak is tartani és tekinteni, de nekünk a múlt és jelen polgárai erre adtak felhatalmazást, az önfeladásra nem.

Az egyszerű kérdés tehát így hangzik: van-e joga a magyar népnek magyarként megmaradni a szülőföldjén, mai polgárai tudatában vannak-e a megmaradás felelősségének, és erősen akarják-e ezt. Meggyőződésem, hogy igen. Az országból eltávozóknak pedig félve jegyzem meg, vigyázzák hazájukat külföldön is, hogy később, ha zavaros idők jönnének, legyen hova hazatérniük.

Összességében ma is érvényes a kormány által eddig képviselt álláspont, amelyet a 2015. év végén fogalmazott meg a migránsok kötelező kvóták szerinti szétosztásáról szóló európai uniós döntést megtámadó keresetében, amely szerint hibás az Európai Unió által választott azon megoldás, mely a nemzetközi védelmet kérő tagállamok közötti kötelező kvóták alapján alapuló elosztást írja elő. A nemzetközi jog alapján egyetlen szuverén állam sem kötelezhető arra, hogy átvállaljon és elbíráljon más tagállamban benyújtott, nemzetközi védelem iránti kérelmet. A helyzet nem javul, amely megerősíti korábbi kétségeinket, így nincs okunk arra, hogy meggyőződésünkön változtassunk, sőt minden magyar embert arra kérünk, hogy az országos népszavazás keretében a kötelező betelepítési kvótát utasítsa el.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek alapján kérem, támogassák az Európai ügyek bizottságának beszámolója alapján előterjesztett határozati javaslatot, amelynek elfogadása nemcsak a szubszidiaritás elvének megsértését kifogásolja, de egyúttal a józan ész szabályainak is megfelel. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, háznagy asszony. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Harangozó Tamás képviselő úr, aki szintén az emelvényen mondja el felszólalását. Megvárom, amíg elkészíti magának a helyet. Igen, köszönöm szépen. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Bizottság rendeltet-

vezetéről és az azt támadó, most előttünk fekvő határozati javaslatról röviden összefoglalva az MSZP álláspontja következő.

(14.10)

1. Meggyőződésünk, hogy a menekültválságot csak közös európai fellépéssel lehet hatékonyan kezelni. Ehhez közös európai határvédelemre és menekültügyi rendszerre van szükség. Ennek terhei és felelőssége nem háríthatók kizárólag a határ menti tagállamokra.

2. Ezért elvi élel elutasítjuk azt a fideszes álláspontot, miszerint a tagállamok egyedül hatékonyabban képesek kezelni a válságot, mint egy erős Európai Unió, ez a rövidlátó politika belső határok nélküli schengeni övezet teljes szétesésének veszélyét hordozza magában.

3. Az Európai Bizottság vitatott rendelettervezete viszont alkalmatlan a menekültválság kezelésére, mert nem visz közelebb a rendszerszintű megoldást jelentő, égetően szükséges európai intézményrendszer megteremtéséhez. Ráadásul az Európai Bizottság rendelettervezete 250 ezer euró/fő fizetési kötelezettséget ró azon tagállamokra, amelyek átmenetileg kimaradnak a menedékkérelmek elosztására kidolgozott mechanizmusból. Ez az összeg meghaladja a menedékkérelmek elbírálását átvevő tagállamok költségeit, így ez a fizetési kötelezettség egyértelműen sérti az Európai Unió alapszerződésének 5. cikke szerinti arányosság elvét. Az arányosság elvének sérelme miatt az MSZP is meg fogja szavazni a sárga lapos eljárás megindításáról szóló határozati javaslatot.

A továbbiakban az MSZP e pontokba szedett álláspontját kívánom részletesebben ismertetni. Először is, meggyőződésünk, hogy a menekültválságot csak közös európai fellépéssel lehet hatékonyan kezelni. Egyetlen hosszú távú, működőképes, rendszerszintű megoldás a közös, uniós szintű határvédelem megteremtése, az uniós szinten megszervezett közös menekültügyi rendszer kialakítása, valamint a közös kül- és biztonságpolitika megerősítése és a válság-övezetekben való aktívabb szerepvállalás. Az Unió külső határán kell megszervezni a menedékkérelmek elbírálását és a kérelmezők ideiglenes elhelyezését. Ugyancsak uniós szinten kell megszervezni a védelemben részesített személyek befogadását, továbbá közösen kell gondoskodni mindazoknak a hazajuttatásáról, kitoloncolásáról, akik nem jogosultak menedékre. Mindehhez uniós határvédelmi szervre, menekültügyi szervezetre és a menekültpolitikára vonatkozó uniós szabályok teljes megújítására van szükség. A hatályos uniós szabályozás, az úgynevezett Dublin III. rendelet ugyanis teljesen és javíthatatlanul alkalmatlan a kialakult helyzet kezelésére. A Dublin III. rendelet rendkívül igazságtalan módon mind a határvédelem, mind a menekültek tekintetében minden jogi felelősséget az Unió külső határain fekvő országokra hárít. Ezen alapvetően a Bizottság mostani rendelettervezete sem akar változtatni.

Az MSZP a közös európai szabályozás koncepciójára vonatkozó javaslatát múlt év szeptemberében benyújtotta az Országgyűlésnek. Az általunk kidolgozott határozati javaslat ennek a hatékony, egységes európai megoldásnak a képviselőjére kötelezte volna a magyar kormányt. A múlt év szeptembere óta több alkalommal megfogalmazott MSZP-s javaslat visszaköszött az európai politikában is. A közös uniós határ- és parti őrség kialakítása már az Európai Bizottság javaslatai között is szerepel, és a hétvégén az osztrák külügyminiszter fogalmazott meg a miénkhez hasonló javaslatokat.

Sajnos azonban az Európai Bizottság kellő munióciót szolgáltat az euroszeptikus érvelésekhez is. Az Európai Bizottság javaslata alkalmatlan a menekültválság rendszerszintű, hatékony kezelésére, ugyanis az nem visz közelebb az uniós szinten megszervezett határvédelemhez, nem teremti meg a menedékkérelmek külső határokon történő elbírálásának feltételeit. Ehelyett az alapvetően elhibázott dublini rendeletet toldozgatja tovább, ami minden jogi felelősséget, mint ahogy mondtam, a külső országokra hárít. Az Unió külső határai védelme igenis minden uniós tagállam közös felelőssége kell hogy legyen, vállaljanak ebben felelősséget a nyugat-európai államok is. Ma talán úgy tűnhet, ez Görögország és Olaszország problémája, azonban az őszi parlamenti vitához hasonlóan ezúttal is szeretném felhívni a képviselőtársaim figyelmét arra a szerencsétlen körülményre, hogy Magyarország sem az Unió szívében, hanem annak határán fekszik. Ez pedig nem pusztán elméleti kockázat. Alig egy éve, hogy lecsengett a Koszovóból kiinduló menekülthullám, amit az útba eső legelső schengeni államként éppen Magyarországnak kellett volna kezelni. Akkor a most oly dölyfős Orbán-kormány tudományából is csak annyira futotta, hogy egy regisztrációt követően mindenkit hagytak Nyugatra távozni. Ez is egyértelmű figyelmeztetés arra vonatkozóan, hogy az Unió külső határán fekvő országgént Magyarországnak sem most, sem hosszabb távon nem érdeke egy olyan szabályozás fenntartása, amely minden terhet a határon fekvő országokra hárít. Éppen ezért össz-európai szempontból és a magyar nemzeti érdek szempontjából is elfogadhatatlan, hogy az Európai Bizottság továbbra is ragaszkodik a dublini rendszerhez.

Elfogadhatatlan továbbá, hogy nem a menekült-eljárások hatékonyabbá tétele, hanem a menedékkérelmek Európán belüli mozgatása áll az Európai Bizottság erőfeszítésének központjában. Nem annak kellene ugyanis a központi kérdésnek lennie, hogy hol bírálják el a menedékkérelmet, hanem annak, hogy a kérelmező jogosult-e egyáltalán menedékjogi védelemre vagy sem. Erről azonban az európai fórumokon alig esik szó. Ez a megközelítés nemcsak észszerűtlen és biztonsági szempontból aggályos, sőt kockázatos, de a menedékkérőkkel szemben is méltánytalan helyzeteket eredményezhet. Ugyanis az a menedékkérő, akít beengedtek az Európai Unió területe-

tére, és eljutott, mondjuk, Németországba vagy Svédországba, már azt hiheti, elérte célját, a csalódás annál nagyobb lesz, ha az eljárás végén kiderül, hogy visszatoloncolják hazájába.

Mindenkinek, azaz a menekülteknek, az Európai Unió tagállamainak és nem utolsósorban minden európai polgárnak az az érdeke, hogy minél gyorsabban, lehetőleg még az Unió külső határainál tisztázzák: ki az, aki valóban háború és üldöztetés elől menekül és ki nem. Láthatóan azonban ezt a lényegi kérdést az Európai Bizottság sokadlagosnak tekinti, és ez tükröződik ebben az alapvetően elhibázott rendelettervezetben is. Szemben a Bizottság ősszel ismertetett rendelettervezetével, ez az újabb javaslat nemcsak célszerűtlen, ésszerűtlen és koncepcionálisan hibás, de egyes rendelkezései az Unió alapszerződését is sértik, ugyanis nyilvánvalóan aránytalan 250 ezer euró/fő fizetésére kötelezni azokat a tagállamokat, amelyek átmenetileg nem vesznek részt a menedékkérelmek elosztására vonatkozó mechanizmusban. Ez az összeg meghaladja, mint mondtam, a menedékkérelmek elbírálását átvevő tagállam feltételezhető költségeit. Emellett a rendelettervezet hatályon kívül helyezi azt a rendelkezést, miszerint a határ menti államok a menedékkérő határátlépésétől számított egy év után mentesülnek a menekültügyi eljárás lefolytatásának kötelezettsége alól. Így az úgynevezett dublini átadási eljárás keretében a menedékkérőket akár évek múltán is vissza lehetne toloncolni a határ menti országokba. A határ menti országokra vonatkozó időkorlátozás nélküli kötelezettség szintén aránytalan terhet jelent.

Mindezekre figyelemmel az Európai Bizottság rendelettervezete megítélésünk szerint sérti az Európai Unió alapszerződésének 5. cikke szerinti arányosság elvét. Ezért az MSZP a Bizottság javaslatát nem támogatja, a határozati javaslatot, a sárga lapos eljárást pedig igen szavazatával támogatni fogja, és meg fogja szavazni. Azt szeretnénk elérni, hogyha a magyar kormány, a magyar parlament és egyébként az Unió tagállamainak döntő többsége rá tudná bírni az Európai Bizottságot, hogy értse meg: az európai menekültválságot mindaddig nem lehet kezelni, amíg világosan el nem választjuk a valódi üldöztetés, háborús övezetből vagy politikai okokból menekülő embereket az egyébként bevándorlási céllal, munkavállalási céllal érkező migránsoktól, bevándorlóktól. Ez a bizottsági javaslat erre egyetlen mondatot nem szán. Ez a bizottsági javaslat csak arról szól, hogy a már ideérkező embereket hogy osztjuk szét egymás között.

Ennek a javaslatnak hiányzik az eleje és hiányzik a legvége. Az eleje az, hogy amint az előbb mondtam, legyen világos, hogy ki a menekült és ki nem, és azt gondolom, nincsen fideszes képviselő, maga Orbán Viktor is világossá tette, hogy valódi háborús menekülteknek és politikai menekülteknek egyetlen európai ország sem fordíthat hátat. És derüljön ki, hogy ki nem az, azokkal kapcsolatban pedig minden tagállamnak megvan a saját szuverén joga, hogy

eldöntse, hogy kívánja-e a saját munkaerőpiacán alkalmazni őket vagy nem, de az nem az európai menekültügyi eljárás része.

Ha ezt végre tudjuk tisztázni, akkor az európai menekültproblémának a legnagyobb kérdésére választ tudunk adni. És akkor, azt gondolom, lehet méltányos egy európai akár elosztási mechanizmus, ami nyilvánvalóan nem milliókról és százazokról, hanem maximum tízezrekről szólhatna évente, aminek a szétosztása, azt gondolom, hogy egyetlen európai ország szempontjából sem lehet más, mint alapvető erkölcsi kérdés, sem anyagi, sem más problémát nem okozhat.

Végezetül arról is szólni kellene majd egy bizottsági javaslatnak, hogy mit tud tenni Európa azokkal az ideérkezőkkel, akiknek semmilyen valódi jogalapja nincsen arra, hogy Európában tartózkodjanak, és itt maradjanak. Tehát sem nem menekültek, sem nem kaptak letelepedési, bevándorlási vagy munkavállalási engedélyt. Az ő hazajuttatásuk szintén olyan ügy, amit egyetlen tagállam sem tud - és ezt Magyarország már kipróbálta - önerőből megoldani.

Amíg ezekre a kérdésekre nem kapunk választ, addig az Európai Bizottság javaslata számunkra sem támogatható. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP és az LMP soraiból. - Szórványos taps a Fidesz padsoraiból.)*

(14.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Firtl Máttyás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

FIRTLMÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés elfogadásáról szóló javaslatot, továbbá annak a megállapításnak az elfogadását, hogy a rendelettervezet sérti a szubszidiaritás elvét, a magyar emberek biztonságának védelme teszi elsősorban indokolttá. A szubszidiaritás elvének vizsgálata során az Európai ügyek bizottsága erre a következtetésre jutott, az úgynevezett korrekciós elosztási mechanizmus és a jogalap megalapozottságának vizsgálata során.

A Magyarországra nehezedő migrációs nyomás jelentős. A déli határszakaszon 13 ezer fölé emelkedett a határsértők száma, nő az erőszakos határátlépési kísérletek száma, és már több mint 17 ezren nyújtottak be menedékkérelmet. A tranzitónákban menedékkérelmet beadók többsége olyan bevándorló, aki biztonságos országból érkezik, tehát gazdasági bevándorló.

A Kereszténydemokrata Néppárt a migránskérdéssel kapcsolatban minden alkalommal igyekezett hiteles keresztény véleményt és egyidejűleg felelős politikai álláspontot megfogalmazni. A kettős fele-

lősség elve szerint a tényleges üldözötteknek segítséget kell adni, elsősorban saját hazájukban, az elüldözötteknek pedig leginkább saját kultúrkörhöz tartozó szomszédos országokban átmeneti menedéket kell nyújtani. De nekünk mindenekelőtt elsődleges kötelességünk családjaink biztonságát, hazánkat, szülőföldünket megvédeni. Továbbá Európát is meg kell védeni az integrálódni képtelen tömegektől, hogy ne alakuljanak ki veszélyeket hordozó párhuzamos társadalmak.

A tömeges bevándorlás miatt Európában nőtt a terrorveszély, romlott a közbiztonság, nő a kulturális-gazdasági-szociális feszültség. A migránsáradat, a nem kellőképpen ellenőrzött migráció közvetlen és közvetett veszélyeket hordoz, ezért közös európai megoldásra van szükség a bevándorlási válság megoldására. Magyarország a kezdetektől következetes bevándorláspolitikát folytat: megvédi Európa schengeni határait, elválasztja a menekülteket a gazdasági bevándorlóktól, elutasítja a kényszerbetelepítést, és Schengen 2.0 néven akciótervet dolgozott ki a brüsszeli bevándorláspolitikai irányváltásának ösztönzésére.

Mindezekkel összhangban az Európai ügyek bizottsága jelentése és elfogadott határozata szorosan összefügg az ismertetett helyzettel, és következetesen képviseli a magyar bevándorláspolitikát, amely a magyar emberek védelmét tartja a legfontosabbnak, értékeink, eredményeink, jövőnk védelmét, biztonságát. Ugyanakkor az eddigi tapasztalatok, az uniós megoldáskeresések kudarca és működésképtelensége jelzi számunkra, hogy a probléma világméretű megoldására csak azok az országok képesek hiteles, hatékony működő választ adni, akik ismerik, tisztelik a hagyományos európai értékeket, és azok, akik közös értékrend alapján és akaratlanul össze tudnak fogni érdekük képviselőiben.

A hosszú és összetett cím gyakorlatilag a dublini rendelet módosítása, illetve egyfajta kodifikációs technika révén gyakorlatilag egy új rendelet megalkotása lenne. Ezzel kapcsolatban az Európai ügyek bizottsága az átdolgozott rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény feltételeinek fennállásáról szóló jelentését megtette, továbbá megállapította azt, hogy a szubszidiaritás elvének vizsgálata jogilag lehetséges. Így az Európai ügyek bizottsága két ülésén is részletesen és érdemben tárgyalta a kérdést, alakította ki álláspontját, illetve fogalmazta meg a jelentését és fogadta el azt határozattal. A jelentés tartalmazza a szubszidiaritásvizsgálat jogszabályi hátterét, annak tárgyát, az Európai Bizottság javaslatát. Ez utóbbi jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés, amelynek alapján az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében intézkedéseket állapít meg egy közös európai menekültügyi rendszer létrehozása céljából, beleértve a menedékjog vagy a kiegészítő védelem iránti kérelem elbírálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó kritériumok, eljárások szabályait. A migránsválságra adott EP-válaszok

eddigi hatékonyságára jellemző, hogy az említett tanácsi határozatok végrehajtása gyakorlatilag eredménytelennek tekinthető.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmondottak alapján is, de a tapasztalataink szerint is ismételtlen meggyőződhetünk arról, hogy Magyarország migránsválságra adott válasza és javasolt megoldásai voltak kezdetektől fogva működésképesek és megfelelőek. A jelenlegi jelentésben foglaltakat ismerve, véleményünk szerint alapvetően rossz a kiindulási pontja az Európai Parlamentnek, amikor a megoldást abban látja, hogy az Európai Unióra háruló migrációs terhek szerintük igazságosabb, hatékonyabb vagy bármilyen egyéb szempontú elosztására vagy továbbosztására tesznek kísérletet a rendeletmódosítással.

Megfelelő és működőképes megoldást Orbán Viktor miniszterelnök tízpontos Schengen 2.0 akcióterve kínál. Elsődleges és meghatározó a megoldás kezelésében, külkapcsolati dimenzióban kellene hogy legyen, azaz a migrációt kiváltó okokat kellene kezelni, megszüntetni, minimalizálni. Az Európai Unió külső határait kellene biztosítani, és a menekültügyi szabályok bármilyen módosításának csak ezután kellene következnie.

Másrésről a hatályos dublini rendszer szerinti kötelezettségek kapcsán az is része a magyar álláspontnak, hogy a hatályos jogszabályok betartását kellene elsősorban minden érintett tagállamtól elvárni, és a jog eszközeivel kikényszeríteni, mert ha az eddigi jogszabályokat sem tartották be, akkor az sem hoz megoldást, hogy új szabályokat alkotunk. Jelenleg még a migránsok és a menedékkérők regisztrációjának sem tesznek eleget.

További, az EP-s tanácsi rendelettervezet létjogosultságával kapcsolatban általánosságban megfontolandó kérdésként még felmerül, hogy a bizottsági javaslat nem terjeszkedik-e túl a dublini rendszer jogalapján, tekintettel arra, hogy az a szerződéses rendelkezés, amit a Bizottság felhívott, kifejezetten a menekültkérelem elbírálásáért való felelősség meghatározására szolgál, ami valóban a dublini rendszer alapja, ugyanakkor az automatikus és mind mennyiségileg, mind időben korlátlan elosztási mechanizmus beépítését is tartalmazza.

Az általános aggályokon túl néhány kidolgozatlan és szerintünk működésképtelen, abszurdnak tűnő elképzelés is szerepel a javaslatban. Például az automatizált folyamatos monitorozó rendszer, ami naprakész nyilvántartás lenne arról, hogy egy adott időpontban az Unióban hol és hány menedékkérelmet nyújtottak be, előre meghatározott referenciaértékek lennének, hogy egy tagállamnak egy adott tárgyévben hány menedékkérelmet kell elbírálnia vagy befogadnia. Amennyiben ezt a referenciaértéket 150 százalékban elérné a tagállam, akkor a rendszer gyakorlatilag automatizáltan működésbe lépne, hozna egy bizonyos kiegészítő elosztási mechanizmust vagy egy kiegészítő elosztási mechanizmust. A véletlenszerű elosztásban egyetlen szabály érvényesülne,

nem tudni egyébként még, hogy a családtagokra vonatkozóan hogyan kezelné a szervergép, hogyan kapcsolná össze a családtagjaikat is az embereknek. Ebben a tagállamok felelősségi körei még minden egyéb fontos részletben is kidolgozatlanok.

Aránytalan, észszerűtlen, aggályos és elfogadhatatlan a gyakorlatilag büntetéspénzként fizetendő, menedékkérelmenkénti 250 ezer eurós hozzájárulás abban az esetben, amikor egy tagállam 12 hónapos időtartamra jelezni, hogy nem kíván vagy nem tud részt venni ebben a mechanizmusban. Csak összehasonlításképpen, a tavalyi, általunk az Európai Bíróságon megtámadott relokációs határozatnál a relokálandó személyek után 6 ezer eurós támogatást fizet a Bizottság, tehát ez abszolút nincs arányban a 250 ezer eurós tétellel. Amúgy a jelzések szerint még nem is adna az EP mentességet vagy megváltással való mentesítést.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmondottak alapján a Kereszténydemokrata Néppárt frakciója támogatja és az Országgyűlésnek elfogadásra javasolja az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentést és a jelentés elfogadásáról szóló határozat elfogadásáról szóló országgyűlési határozatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP véleményének ismertetése után köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(14.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Staudt Gábor képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon örülök neki, hogy egy ilyen fontos kérdésben végre konszenzus alakult ki az Országgyűlésnek a főbb, meghatározó pártjai között, és úgy gondolom, a képviselők javarésze is egyetért azzal, hogy ezt a javaslatot, illetve a szubszidiaritás vizsgálatát, amelyet elvégzett az Európai ügyek bizottsága, továbbítsuk, hagyjuk jóvá, és továbbítsuk az Uniónak a megfelelő szervei felé. Ez egyrészt jogilag egy megalapozott döntés, tehát én végigolvastam azt a jelentést, amit letettek az asztalunkra, ami benne van, az jogilag korrekt, és az uniós jog alapján is megállja a helyét. Ez az egyik fele a dolognak. Természetesen láttunk olyat is, amikor, mondjuk, a Magyar Országgyűlés sem minden esetben használja ki azokat a lehetőségeket, amelyek az uniós jog által ráruházódnak, de ebben az esetben örülünk neki, hogyha ez sikerült.

De azért nagyon fontos annak a háttérét is ismertetni, hogy hogyan jutottunk el ide, lévén, hogy egyrészt örülünk neki, hogy a baloldal is belátja, hogy egy ilyen javaslat támogatása, egy ilyen határozati javaslat támogatása elengedhetetlen, hogy legalább az Unió felé jelezzük azt, hogy rossz irányba haladnak. Tudom, hogy a jelzés sokszor nem elég, és adott esetben, ahogy a tavalyi, 2015. szeptemberi tanácsi határozatot meg kellett támadni az uniós bíróság előtt, néha arra is szükség van, és egyébként sokszor azt is láthatjuk, hogy sok esetben még mindkettő is kevés, viszont az nagyon fontos, hogy egy ilyen határozatot minél nagyobb létszámban szavazzon meg az Országgyűlés.

Hozzáteszem, nagyon örültünk volna neki, hogyha mondjuk, egy évvel ezelőtt a baloldal is hasonlókat mondott volna, illetőleg azt kell mondjam, hogy időben egy versenyzésbe nem szeretnék belemenni, de egyébként a menekült- vagy bevándorlási válság - az elnevezés bizonyos embercsoportok tekintetében változhat, hiszen vannak menekültek, illetve vannak bevándorlók, gazdasági bevándorlók - kapcsán először mi jeleztük, hogy ez egy komoly probléma lesz. Egyébként a határőrségnek a megszüntetését is ezért tartottuk óriási problémának, hibának annak idején, de annak örülünk, hogy egyébként a kormány ezzel Európa-szinten relatíve gyorsan kapcsolódott, és megtette azokat az intézkedéseket, ami egyébként minden uniós országnak, így Magyarországnak is a kötelezettsége. Abban, hogy a schengeni határokat megvédjük, nincs semmi novum, ez egy kötelezettség, amit magunkra vállaltunk. Amikor tehát kialakult ez az egész helyzet, az volt az érthetetlen, hogy hogyan lehet az, hogy Európa jó része, a demokratikus, magukat jogkövetőnek tartó országok javarésze azt nem értette, hogy Magyarország megpróbálja így vagy úgy, hatékonyan vagy kevésbé hatékonyan, de legalább megpróbálja megvédeni a határait. Tehát eljutottunk oda, hogy a hatályos jogszabályok betartását kérik számon egy tagországon.

Azóta persze sok víz lefolyt a Dunán, és a választópolgárok is szembesültek azzal úgy Németországban, mint egyéb szegletekben, akár az északabbi országokban, hogy mit jelent az, hogyha kinyitjuk a határokat, és mindenkit beengedünk, anélkül, hogy tekintettel lennénk rá, hogy ők honnan jönnek, milyen célból szeretnének az Unióba bejönni, menekültek vagy gazdasági bevándorlók vagy akár terroristák. Azt is láthattuk, hogy nagyon sok terrorista jött be ezzel a hullámmal, és hazánkban keresztül is több terrorista egyrészt átvonult, illetve itt is voltak találkozási pontok, illetve akár Brüsszelből idejöttek, és itt vették fel terroristatársaikat. Ezek nagyon veszélyes tendenciák. Egyébként természetesen az első körben sült bolondnak neveztek azokat is, akik azt mondták, hogy összefügg a bevándorlási kérdés és a terrorizmus, pedig nem hiszem, hogy túl nehéz kérdés lenne azt belátni, hogy ha számolatlanul, szabályozatlanul bejöhetnek az emberek, akkor a terroristák ezt nyilván ki fogják használni, mert miért ne

tennék, ostobák lennének a maguk szempontjából, hogyha ezt nem tennék meg. Úgyhogy nagyot fordult az időnek a kereke, és egyébként remélem, hogy ezek a tendenciák Európában is meg fognak erősödni.

Benne van ebben a jelentésben, és én örülök neki, hogy egy mondat erejéig szerepel benne, hogy egyrészt a problémát ott kell megoldani, ahol az képződött, a problémát egyébként nem Európa okozta, nem az európai államok okozták, ezzel is tisztában kell lenni, illetőleg felmerülhet - itt persze világviszonylatról beszélünk - azoknak az országoknak a felelősége, amelyek egyrészt gazdag muzulmán országgént, arab országgént semmiféle erőfeszítést nem tettek arra, hogy befogadják ezeket az embereket, sőt egy az egyben bezárták a határaikat, nemhogy a gazdasági bevándorlók, még a menekültek előtt is, a valós menekültek előtt, ez az egyik helyzet a világban. De egyébként még olyan fejlett országok is, amelyekben sokszor..., vagy inkább úgy fogalmazok, hogy - nem jó szó a „számonkérés”, hanem - amely országokban sokszor jelentek meg olyan cikkek, hogy mi folyik Magyarországon, például Japánra is lehet gondolni, amely egy modern demokrácia, messze van tőlünk, egy gazdag ország, de amikor megnéztük azokat a menedékkérelmeket, és ez a nemzetközi médiában is megjelent, hogy mondjuk, Japán hány embert fogadott be, egyébként a több ezer kérelemből mennyit bírált el pozitívan, nem akarok butaságot mondani, talán volt olyan év, hogy 16-ot. És ráadásul a japán miniszterelnök - a sajtóban megjelent -, amikor rákérdeztek, hogy hogyan lehet, hogy Japán ilyen gazdag országgént, ahova azért jó pár ezer menedékkérelmet benyújtottak, így áll hozzá, akkor azt mondta, hogy a demográfiai kérdés a legfontosabb Japánban, és most, ne haragudjanak, nem érnek rá más kérdésekkel foglalkozni. Ja, és ott is megjelentek egyébként azok a cikkek, hogy mi folyik itt Magyarországon és Európa keleti végein. Tehát egyfajta álságos média-hozzáállást is tapasztalhattunk, de azért a nemzetközi sajtó is folyamatosan elment abba az irányba, hogy a vélemény változott - persze addig sok pofont kiosztottak oktalanul és igazságtalanul, és utána meg nem mondták azt, hogy esetleg azoknak volt igaza, azoknak a politikai erőknak, amelyek azt mondták, hogy ebből probléma lesz, illetve hogy a problémát helyben kell megoldani.

Örülök tehát neki, hogy egyrészt szerepel, hogy helyben kell megoldani, ez akár egyébként pénzügyi hozzájárulással is járhat, tehát ne legyünk farizeusok, lehet, hogy ahhoz, hogy egy problémát megoldjunk, valamennyi... nem ebben a formában egyébként, amire ki fogok térni, hanem hogy bizonyos terheket levegyünk bizonyos országok válláról, illetve hogy a menekülteket, mondjuk, a környező országokban el lehessen helyezni, lehet, hogy az Uniónak erre pénzt kell szánnia, illetve a világnak pénzt kell szánnia, illetve adott esetben más módon meg kell ezeket a konfliktusokat oldania, de egyébként ez nem is csak Európa felelősége, az Egyesült Államok bevonása is ugyanolyan fontos lenne. Ők is befogadtak

egyébként - és ez a sajtóban megjelent - néhány ezer szír menekültet, arról kevesebb szó esik, hogy Amerikában nagyjából olyan másfél év volt egy embernek az átvilágítása, és egyébként javarészt nőket és gyerekeket fogadtak be, és még őket is átvilágították egy-másfél éves átvilágítási folyamattal, horror összegeket költöttek arra, hogy az a néhány ezer ember, akit befogadnak, semmilyen módon ne lehessen a terrorizmussal kapcsolatba hozható, és ezek után természetesen Amerika is beengedett néhány embert, de ez nem összemérhető azzal, amit Európára rákényszerítettek a körülmények.

Ilyen helyzetben Európának nyilvánvalóan ki kell állnia magáért, és nem azt kell tennie - hogy egy kicsit a jogi érvek felé kanyarodjak -, hogy az Unió vezetői, látva, hogy nincs jogalapjuk arra, hogy egy olyan szabályozást lenyomjanak a tagországok torkán, amelyet ők nem szeretnének, hiszen az alapszerződésekből nem származik ilyen joguk, elkezdtek trükközni. Elkezdtek trükközni, és a trükkök százait vetették be - hogyha szabad klasszikust idéznem. Először is tavaly elfogadták, több körben, de most csak a szeptemberi határozatra gondolok, azt, hogy egy ilyen elosztási mechanizmussal kvázi kötelező jelleggel át lehessen küldeni, át lehessen helyezni ezeket az embereket. Hozzáteszem, hogy a jogalapja annak sem volt meg, ezért jogos, hogy megtámadtuk bíróság előtt, az uniós bíróság előtt, hiszen egy olyan passzusra hivatkozik, amely arról szól, hogy milyen módon és hogyan lehet segítséget nyújtani egy olyan országnak, amelynek problémái vannak amiatt, hogy túl nagy számban jelentkeznek nála menedékkérők. Tehát egy olyan mechanizmusra egy olyan jogalkotási lehetőséget ad, amely egy adott országot megsegíti, de ez nem jár azzal, hogy a többi ország nyakába egy olyan terhet tesznek, amit ő nem vállalt, és nincs ebben egy európai konszenzus.

Valószínűleg amikor látták, hogy ez így nem végigvihető, akkor idén egy új trükkhöz folyamodtak, és beterveztették, illetve a Bizottság beterveztette azt a javaslatot, amely már egy rendelettervezetet jelent, amellyel gyakorlatilag a fennálló jogszabályokat írják át úgy, hogy elméletileg az még benne legyen egy rendes jogalkotási eljárás keretében, de azért, ahogy látjuk, jogilag jóval túlnő, túlmutat a szerepe azon, mint amire a felhatalmazás szól.

(14.40)

Az anyagban egyébként szerepel, hogy az az e) pont, amelyre hivatkoznak mint jogalapra, csak arról szól, hogy a menedékkérelmi vagy kiegészítő védelem iránti kérelem elbírálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó kritériumokra és eljárásokra van felhatalmazása rendes jogalkotási eljárás keretében az Uniónak.

Hogy ebbe milyen módon illeszkedik, vagy hogy tudják belevenni, egyrészt egy kötelező elosztási mechanizmus felé eltolni; egyébként számomra az sem egyértelmű, illetve valószínűleg ezt trükkösen

megint úgy fogalmazták meg, hogy itt tulajdonképpen a kérelmek elbírálásáról beszélünk. Gondolom - bár nem voltam ott nyilván azokon a vitákon, amelyek a Bizottság környékén zajlottak, de gondolom, úgy próbálták ezt eladni, hogy ez csak egy elbírálási mechanizmus, hogy majd azt mondják, hogy Magyarországnak hány fő menedékkérelmének az elbírálását kell elvégezni. Az egy másik kérdés, hogy számomra nem egyértelmű, hogy ha mondjuk, megküldik azt a százas listát - csak mondtam valamit -, akit nekünk el kell bírálnunk, de mondjuk, azoknak az embereknek nem túl sok kedvük van, mondjuk, Németországból idejönni, akkor mi van?

Vagy ha eltűnnek ezek az emberek a hatóságok színe vagy a hatóságok látóköréből, akkor mi történik? Egyrészt Magyarország el tudja bírálni ezeket a kérelmeket? Tudom, hogy majd itt részletszabályokat megpróbálna elfogadni a Bizottság, ha hagynánk nekik. Reméljük, hogy ez az egész rendszer hamvába fog fulladni, de ha nem találják ezeket az embereket, vagy Magyarország elbírálja, és azt mondja, hogy nem jogos a menedékkérelmem, akkor hogy lehet ezeket kitoloncolni? Tehát annyi kérdés felmerül ezzel kapcsolatosan. Az viszont megint probléma, hogy ha ők elérhetőek, akkor ezek szerint át is toloncolnák ide őket, akár úgy, hogy nem szeretnének jönni? És akkor nekünk egy zárt táborban kellene elhelyezni, mert ha megnyitjuk, akkor nyilván az Unión belüli határok hiánya miatt odamennek, ahova akarnak? Egy csomó kérdés, amire a választ nehéz megtalálni.

A 250 ezer eurós összeg egészen egyszerűen, engedjék meg, hogy egy perverz viccnek minősítem, és két dolog miatt is érdekes ennek az előírása. Egyrésztől ha ez egy büntető összeg, egyébként valószínűleg ez egy büntető összeg szeretne lenni, ha egy büntető összeg, akkor duplán nincs meg a jogalapja. Tehát milyen módon lehet megbüntetni egy tagországot, egyébként szolidaritásra hivatkozva, de hát nyilvánvalóan az összeg mértéke olyan, hogy nem szolidaritásról beszélünk, hanem büntetésről, hogy ő nem kíván elbírálni kérelmeket vagy átvenni menedékkérőket? Ezt büntetésként próbálja kiróni az Unió, a Bizottság az előterjesztésében, ami egyrészt nem jó, jogalapja nincsen rá, még egyébként a szolidaritási összeg fizetésére sem véleményem szerint, nemhogy egy büntető összeg kirovására.

Ha viszont ők arra hivatkoznának, hogy ez nem büntetés, hanem ez egy valós szolidaritási hozzájárulás, akkor viszont óriási a gond, hogy 250 ezer euró a valós költsége egy menekültnek, akár egy menekültnek is - mert egy menekültnek sincs akkora költsége, hozzáteszem -, de ha meg integrációról beszélünk, akkor azt kell mondjam, hogy az unió vezetői látják, hogy 250 ezer euróba fog kerülni egy országnak akár egy gazdasági bevándorló elhelyezése. Tehát hazugok azok az érvek, hogy majd értéket fognak teremteni, GDP-t fognak növelni, vagy legalábbis már ők Brüsszelben sem gondolják így, és ezáltal próbálják ezeket a terheket elosztani a különböző uniós országok között.

Tehát a tervezet felháborító, nem támogatható, nincs meg a jogalapja az uniós szerződésekből, ezért nagyon örülünk neki, hogyha az Országgyűlés egyöntetűen utasítja el, de azt kell mondjam, hogy nem dőlhetünk hátra, mert ezeket a döntéseket az Unió vissza fogja hozni, és nem úgy, hogy egyhangú döntést kérjenek, mert legyünk világosak: egyhangú döntéssel ezeket a határozatokat meg lehetne hozni. Az egy másik dolog, hogy lennének olyan tagországok, amelyek vétót emelnek, de akkor egy olyan szabályozást kellene elfogadni, amivel mindenki egyetért - és szerintem lehetne ilyen szabályozás, ha az Unió fő bürokratái nem erőből szeretnének mindent végignyomni, hanem valóban a nemzetállamok érdekeit néznék, illetve kikérnék a véleményüket.

Bízzunk benne, hogy ez lesz a jövőben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letelét.)*, de legyünk résen, mert ezekben az emberekben, úgy tűnik, nem bízhatunk, sajnálatos módon. Elnök úr, köszönöm szépen a szót. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mielőtt Schiffer András frakcióvezető úrnak lehetőséget adnék a felszólalásra, engedjék meg, hogy nagy tisztelettel köszöntsem a karzaton helyet foglaló, az ország legrégebbi, 1530-ban alapított Mezőtúri Református Kollégium és Gimnázium tanárait és diákjait. Isten hozta valamennyiüket! Legyen ez a látogatás emlékezetes a számukra, életük pedig legyen akadályoktól mentes, sikerekben teljes! Köszönöm szépen. *(Taps.)*

Elnézést, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is szeretném elmondani azt, ami a rövid lényeg, hogy a H/10931. számú határozati javaslatot a Lehet Más a Politika frakciója támogatni fogja. Fontosnak tartjuk a sárga lapos eljárás megindítását.

Viszont hasonlóan ahhoz, amit Mátrai Márta vezérszónoklatában hallottunk, én is fontosnak tartanám, hogy fölidézzük az elmúlt bő év eseményeit, illetve beszéljünk arról, hogy egyébként milyen globális, illetve Európán belüli folyamatok vezettek ide. Erről azért kell beszélni, mert önmagában sem az európai renDELETErvezet, sem önmagában a jogorvoslati eljárások nem visznek közelebb a megoldáshoz.

Igen, eléggé egyértelmű, hogy az a globális migrációs válság, ami elérte Magyarország határait, illetve Európa kapuit 2015-ben, feltehetően a megelőző évtizedekben nem tudott volna kibontakozni. Nem tudott volna kibontakozni azért egyrészt, mert a globalizáció olyan irányt vett az elmúlt évtizedekben, hogy nagyon hasonlatos kulturális mintázatokat látnak ma már a legkülönbözőbb kultúrákban felnövekvő generációk szerte az egész bolygón.

És ennek az iránynak következménye az is, hogy az, ami mondjuk, akár a 70-es, 80-as években egész egyszerűen elgondolhatatlan lett volna például Afri-

ka vagy Ázsia távoli pontjain, az bizony a XXI. századra már elgondolhatóvá vált.

Itt szeretném leszögezni, hogy egy zöldpárt számára mindig az az alapvető tétel, hogy mindenkinek joga van az emberhez méltó élethez a saját szülőföldjén. Amiben felelősségünk van nekünk, magyaroknak és az egész Európai Uniónak, hogy lehetőleg az egész bolygón mindenki emberhez méltó életet élhessen ott, ahova születik. Ez azért is fontos, mert egy zöldpárt elkötelezett a kulturális sokféleség mellett, és a kulturális sokféleség nem a kultúrák végtelenített összekeveredését jelenti, hanem azt, hogy minden kultúra a keletkezési területén tudjon kivirágozni és fejlődni. Éppen ezért különböztetjük meg világosan a kulturális sokféleség politikáját a multikulturalizmus politikájától.

Tisztelt Országgyűlés! Amikor az okokról beszélünk, akkor első helyen beszélni kell arról, hogy az, ami az ezredfordulón demokráciaexport néven elhíresült, nem egyéb, mint az újgyarmatosítás folytatása XXI. századi eszközökkel. A demokráciaexport politikája, amiben súlyos felelősség terheli az Amerikai Egyesült Államokat, de bizony bennünket is mint szövetséges államot, az nem szolt másról, mint a természeti erőforrások kíméletlen elsajátításának, elrablásának a kiterjesztéséről.

A demokráciaexport eredményeként összeomló államokat látunk ma Európa kapuinál a mediterrán térségben. Nem gondolom azt, hogy miközben természetesen van helye egyetemes emberi jogi elvekről beszélni, a demokráciát illetően bármely nép, bármely ország a világon veheti magának a bátorságot, hogy egyféle mintát próbáljon ráerőszakolni más országokra, más népekre. Látnunk kell viszont azt is - akárcsak ha az elmúlt egy-két év eseményeit nézzük -, hogy abban, ami Európa kapuinál kialakult, súlyos felelősség terheli komoly hadiipari kapacitásokkal rendelkező európai államokat, európai uniós tagállamokat, NATO-szövetséges államokat.

(14.50)

Milyen érdekes, hogy akkor, amikor történik egy megrázó terrorcselekmény Európában, hirtelen az európai fegyvercégek részvényárfolyamai felszökkennek. Az első lépés, amit az Európai Uniónak meg kellett volna cselekednie már 2015 folyamán, hogy a fegyverkereskedelmet megtiltsák a kibocsátó államok irányába.

Másrészt nem lehet elmenni szó nélkül amellett sem, hogy európai nagyvállalatok számára az olcsó munkaerő ígérete jelentékeny kihívást jelent, jelenlényes kihívást jelent arra, hogy olyan politika irányába befolyásolják egyes európai államok kormányait, ami a profitmaximalizálásról szól. A kérdés tehát az, hogy ha kritikával illetjük azt, amilyen irányba fejlődik ma a bolygó, ha kritikával illetjük a globális kapitalizmus jelenlegi irányát, lehet-e helyeselni azt, hogy tömegével áramolnak be Európába szerencsétlen sorsú országokból emberek a munka

és a megélhetés reményében, és így az európai központtal rendelkező óriásvállalatok végtelenen kizsákmányolhatják ezeket az embereket. Azt gondolom, ezt nem lehet helyeselni, a kizsákmányolásra és a végtelen kizsákmányolásra nemet kell mondani.

A globális felelősség viszont arról is szól, hogy a meghatározó propagandaműsorok helyett gondoljuk már végig egyszer azt, hogy ha mégis olyan irányt vesz a világ, hogy újjá lehet építeni a szétvert államokat a Közel-Keleten, a mediterrán térségekben, és a képzett munkaerőt a centrumországok, a globális nagyvállalatok lefölköznek, kik fognak működésképes államokat teremteni akár a mediterrán térségben, akár Afrikában. Képmutató tehát az a politika, amelyik abban látja a maga humanizmusát, hogy nyissuk tágra a kapukat, és mindenki jöjjön ide. Ez nem pusztán csak Európa számára probléma, hanem megkérdőjelezi a lehetőségét annak, hogy az Európa kapuinál fekvő államokban vagy Afrika, Ázsia mélyén valaha is lehet emberhez méltó életet élni annak, aki odaszületik. Nyilván komoly kihívás Európa számára egy olyan folyamat, ami nem a kulturális sokféleség megőrzéséről szól, hanem egy olyan egyenkultúra kialakításáról, ami természetesen jó azoknak, akik mélységesen hisznek a fogyasztói társadalom jótékony hatásaiban.

Beszélnünk kell viszont arról is, hogy a globális migrációs krízis egyértelművé tette, hogy az Európai Unió jelenlegi szabályai nem alkalmasak ennek a válságnak a kezelésére. Igen, mi tavaly is azt mondtuk és idén is azt mondjuk, most ebben a vitában is azt mondjuk, hogy ezt a válságot kizárólag közös európai fellépéssel lehet megoldani. Más kérdés, hogy ennek a közös európai fellépésnek a nulladik pontja az, hogy a francia, angol és más hadiipari cégek azonnal fejezzék be a fegyverexportot a kibocsátó országokba.

Azért is van szükség közös európai fellépésre, közös európai megoldásra, azért is ez egy új kihívás, hiszen nem egy XX. századi migrációs jelenséggel állunk szemben, ahol pontosan tudjuk, hogy hol van az a kibocsátó terület, ahol éppen harcok dúlnak, és pontosan tudjuk azt, hogy hol van az első biztonságos szomszédos ország. Csak Magyarországra az elmúlt esztendőben több mint száz országból érkeztek bevándorlók, ebben az esztendőben, 2016-ban több mint 60 országból, Haititól egészen Bangladesig, még az uniós társult országból, Albániából is érkeztek migránsok Magyarország területére 2016-ban. Ez egyértelműen mutatja azt, hogy természetesen vannak háborús menekültek, vannak, illetve lehetnek klímamenekültek, akik státuszának elismeréséért egyébként a zöldpártok mindent megtesznek az Európai Unióban, vannak viszont gazdasági bevándorlók, és az elmúlt egy év eseményei mutatják, hogy ebbe a tömegbe bekeverednek potenciális bűnelkövetők.

Az Európai Unió és benne Magyarország abban mondott csődöt az elmúlt egy esztendőben, és ebben súlyos felelősség terheli a magyar kormányt is, hogy

képtelen volt arra, hogy a háborús menekülteket, adott esetben a klímamenekülteket, a gazdasági bevándorlókat, illetve a potenciális bűnelkövetőket megkülönböztesse egymástól, jóllehet erre a titkoszolgálati kapacitások mind Magyarország, mind pedig az Európai Unió számára rendelkezésre állnak.

Azt gondolom, hogy akkor, amikor közös európai megoldásról beszélünk, valóban szükség van azokra az elemekre, amelyeket egyébként a bizottsági javaslat tartalmaz. Nem hiszem azt, hogy akár Magyarország, akár az Európai Unió számára jóra vezet az, ha bármi politikai erő az Unión belül, itt Magyarországon is önmagában a kvótából, ha úgy tetszik, hitbéli kérdést csinál. Egyszerűen arról van szó, hogy arra Magyarország sem mondhat nemet, hogy adott esetben háborús menekülteket meghatározott számban, meghatározott feltételek között befogad. Most viszont egy olyan helyzettel állunk szemben, ahol nem kizárólag háborús menekültekről van szó, viszont a háborús menekültek és a klímamenekültek vonatkozásában Magyarország a nemzetközi jogi és erkölcsi felelősséget nem háríthatja el.

Vizont az is teljesen nyilvánvaló, hogy miután ez a tömeg úgy keletkezett, hogy egyes európai államok, itt jelesül Németország, a Német Szövetségi Köztársaság, illetve Svédország, a Svéd Királyság önhatalmúlag meghívólevet küldött nem uniós hatáskörben, nyilvánvalóan ebben az esetben, tehát ha a meghívólevél nemzetállami hatáskörben lett kiküldve, nem lehet az ebből keletkezett probléma terhét uniós hatáskörben eldönteni. Van szükség közös európai megoldásra, ez a közös európai megoldás viszont nem születhet meg a nemzetállami parlamentek nélkül, és osztjuk azokat az európai jogi aggodalmakat, amelyek az imént már elhangoztak nemcsak kormányoldalról, hanem Harangozó képviselőtársam részéről is a bizottsági javaslattal kapcsolatban.

Az LMP frakciója egy sárga lapos eljárást már tavaly ősszel támogatott azért, mert még ha egyet is értenénk egy ilyen javaslat irányával, mondom még egyszer, ami több szempontból egyébként tartalmaz előrelépést a tavaly szeptemberi tervekhez képest, a lehető legrosszabb megoldás az lenne, ha úgy lépne érvénybe egy uniós jogi norma, hogy utána keletkeznek nagyon komoly jogi, jogértelmezési viták. Az a sárga lapos eljárás, amit a kormányoldal kezdeményezett, adott esetben még szolgálhatja is a közös európai megoldást, hiszen tiszta jogi helyzetet teremt. Itt jegyzem meg, hogy mi éppen ezért ellenezük a népszavazás kezdeményezését addig, amíg ezekben az ügyekben nem születik uniós bírósági állásfoglalás.

Vizont ami a bizottsági javaslat tartalmát illeti, igen, nem lehet a kvótakérdésből hitbéli kérdést csinálni, ahogy azt a Fidesz, illetve a Jobbik is tette tavaly ősszel, viszont világossá kell tenni, hogy Európa számára katasztrofális következményekkel jár minden olyan kvótarendszer, minden olyan általános elosztási mechanizmus, amelyik nem tartalmaz felső

korlátot. Az LMP világosan megfogalmazta már tavaly szeptemberben is, hogy felső korlát nélküli menekültkvótát támogatni nem lehet. Mindenkinek számot kell azzal vetnie Európában, hogy Európa integrációs kapacitásai végesek. A felső korlát nélküli kvóta nem pusztán pénzügyi kérdés, nem pusztán az európai jóléti rendszereket terheli meg, hanem olyan kulturális konfliktusokat idéz elő, amit egész egyszerűen az európai nemzetek, az európai államok képtelenek lesznek kezelni.

Tisztelt Országgyűlés! Természetesen osztjuk mi is azt az aggályt, ami a pénzügyi szankcióval kapcsolatban itt megfogalmazásra került mind a kormányoldal, mind a Szocialista Párt részéről. Összességében azt tudom mondani, hogy nyilván olyan esetben, amikor egy ilyen jelentőségű krízisnél olyan határozati javaslattal állunk szemben, amely túlterjeszkedik vélhetően az uniós szerződés pontjain, szubszidiaritási kérdéseket vet fel, mindenki akkor jár a legjobban, ha tiszta vizet öntünk a pohárba, és lefolytatjuk ezt a sárga lapos eljárást. Vizont Magyarország számára létkérdés az, hogy előmozdítsa egy közös európai megoldás létrejöttét, ami nem ez, ami itt van bizottsági javaslatként.

Létkérdés Magyarország számára, hogy létrejön egy közös európai mechanizmus, egy közös európai szervezetrendszer az ehhez szükséges pénzügyi alappal, viszont ez a közös európai megoldás nem jöhet létre a nemzetállami parlamentek ratifikációja nélkül.

(15.00)

És nem utolsósorban világossá kell tenni azt is, hogy Magyarország nem a menekültekkel - háborús menekültekkel, klímamenekültekkel - szembeni erkölcsi és nemzetközi jogi kötelezettségét hárítja el, hanem nem kíván részt venni annak a problémának a felszámolásában, amit egyes európai országok önhatalmúlag idéztek elő. Hogy világos legyen, itt nem áttelepítésről, betelepítésről van szó, hanem arról, hogy akik bementek Németország és Svédország területére 2015-ben, a velük kapcsolatos menedékkérelmi eljárást ki folytatja le.

Azt gondolom, hogy ezt a problémát Németország okozta, Svédország okozta, ezért elsődlegesen nekik kell megoldani, Magyarországnak viszont mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy legyen egy felső korlátot tartalmazó elosztási mechanizmus, egy felső korlátot tartalmazó menekültügyi rendszer, ahol egyszerre tudjuk a humanitárius elveinket, kötelezettségeinket érvényesíteni, ugyanakkor biztosítani Európa nemcsak gazdasági, hanem kulturális stabilitását, kulturális sokféleségét is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Az időkereteknek megfelelő további felszólalásokra van lehetőség. A Fidesz képviselőcsoportjából Nyitrai

Zsolt képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót és a lehetőséget. A kormánypártok, a Fidesz és a KDNP azt üzeni Brüsszelnek, azt üzenik az Európai Bizottságnak, hogy a dublini rendszer csak akkor működhet megfelelően, ha minden tagállam teljes mértékben alkalmazza ezeket az uniós szabályokat. A mi álláspontunk szerint nem az a megoldás, ha új szabályokat alkotunk, hanem az, ha a már meglévő szabályokat alkalmazzuk és minden egyes tagállammal betartatjuk.

A dublini rendszer megreformálása előtt azonban álláspontunk szerint elsősorban a schengeni szabályokat kell maximálisan érvényesítenünk, a Schengen 2.0 akciótervben foglaltak figyelembevételével. Nyilvánvalóan fő törekvése a tagállamoknak, akik ezt komolyan gondolják, az illegális migráció kiváltó okainak Európai Unión kívüli kezelése. Nem a terheket kell ezzel kapcsolatban újraelosztani, hanem a terheket csökkenteni kell.

Magyarország hamarosan döntést fog hozni ebben a kérdéskörben, erre is felhívjuk az Európai Bizottság figyelmét, hiszen ősszel várható ebben a kérdéskörben egy népszavazás, amikor is minden magyar állampolgár el tudja majd mondani az ezzel kapcsolatos véleményét. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kettőperces felszólalásra Legény Zsolt képviselő úr következik, az MSZP képviselőcsoportjából. Megvárom, míg felteszi a mikrofonját. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai ügyek bizottságának ülésén már többször is elmondtam, hogy én az Európai Unió támogató tagja vagyok. Azt gondolom, hogy Magyarországnak az Európai Unióban van a helye, ha lehet így fogalmazni, akkor én eurokrata vagyok, de nem mindenáron, nem minden feltétellel és nem mindenképpen.

Azt gondoljuk, hogy ez a rendelettervezet, amelyet Dublin III. felülvizsgálatára és módosítására akart az Európai Bizottság beterjeszteni, nem megfelelő és nem jó rendelettervezet, mind a tartalmát, mind pedig az eljárását tekintve. Ahogyan Harangozó képviselőtársam a vezérszónoki felszólalásában elmondta, szerintünk ez nem megfelelő eljárásrend.

A Magyar Szocialista Párt már többször is elmondta, hogy a Dublin III. rendeletet úgy, ahogy van, fel kellene függeszteni, nem toldozgatni, nem foldozgatni, nem javíthatni kellene, merthogy az nem jó megoldást fog eredményezni. Ezért azt gondoljuk, hogy tartalmilag semmiképpen nem állja meg a helyét ez a rendelettervezet, és azt gondoljuk, hogy valóban úgynevezett sárga lapos eljárás keretében azt kell jeleznünk, hogy ez a rendelettervezet így,

ahogy van, túlterjeszkedik azon a hatáskörön és azon a módokon, amelyek akár a Bizottságnak, akár más esetben a Tanácsnak rendelkezésére állnának.

Ezért tehát azt gondoljuk, hogy ezt a sárga lapos eljárást valóban meg kell indítanunk. A bizottsági ülésen ezt már egyértelműsítettük, de itt a Házban is egyértelműsíteni szeretnénk volna. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az összevont vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztők képviseletében Hörcsik Richárd képviselő urat, hogy kíván-e élni a válaszadás lehetőségével. *(Dr. Hörcsik Richárd: Igen.)* Képviselő úr, ön é a szó. Parancsoljon!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD, az Európai ügyek bizottsága elnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megköszönni a frakcióknak, képviselőtársaimnak, hogy erre az összevont vitára a házzabálytól eltéréssel kerülhetett sor, azaz a jövő héten már a határozat elfogadásáról dönthetünk. Amint már korábban elmondtam, az Országgyűlésben ez a negyedik olyan alkalom, amikor szubszidiaritásvizsgálatot folytathatunk le, közismerten a sárga lapos eljárást kezdetjük el. Ez a lisszaboni szerződés által a jog eszköze, amit mi igénybe vehetünk, ha úgy tetszik, az Európai Bizottság lopakodó jogalkotásával szemben.

Azt is szeretném megköszönni képviselőtársaimnak, hogy a határozati javaslattal a tartalmi elemekre koncentráltak, és rendkívül konstruktívan vettek részt a vitában. Azt is mondhatnám, hogy egy rég nem látott konszenzus alakult ki a tisztelt Ház falai között. Örülök annak, hogy képviselőtársaim hasonlóképpen látják. Fél éve vagy egy éve sokan még másképpen vélekedtek erről, de azt hiszem, hogy az események sodrában nemcsak a magyar parlamenti pártok, hanem az Európai Unióban is nagyon sok tagország véleménye megváltozott. Bármit lehet mondani Magyarországnak miniszterelnökére, a Fidesz-KDNP frakciójára, de úgy hiszem, a kezdetektől fogva azonos volt az álláspontunk, és a szilárd álláspontunkkal felhívtuk a figyelmet. Nem véletlenül fogadta el legutóbb miniszterelnök úr javaslatát az Európai Tanács, és beépítette azt remélhetőleg a következő, június végi Európai Tanács határozatába. Tehát érdemes volt küzdeni, érdemes volt harcolni.

(15.10)

Szeretném hangsúlyozni képviselőtársaimnak azt is, hogy jelenleg az uniós döntéshozatal korai szakaszában vagyunk, tehát még semmi sincs veszve, és ebben a periódusban a nemzeti parlamenteknek nemcsak lehetőségük, hanem egyenesen kötelességük is, hogy felhívják a figyelmet, az Európai Bizottság figyelmét azokra a szempontokra, amelyek alap-

ján a rendelettervezetet nem tartják úgymond kompatibilisnek a szubszidiaritás elvével. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, ahogy már többször elhangzott, hogy a jog eszközével lövünk vissza az Európai Bizottságra, a szubszidiaritási eljárás elindításával, amivel a nemzeti parlamentek szükség esetén meg tudják akadályozni, hogy az uniós intézmények a rájuk ruházott hatáskörüket túllépjék.

Engedjék meg, hogy még röviden utaljak a Törvényalkotási bizottság tegnapi, közel háromórás vitájában elhangzottakra. A szubszidiaritásvizsgálatra csak olyan esetben kerülhet sor, amikor az adott uniós jogszabálytervezet nem kizárólagos uniós hatáskörbe tartozó kérdést szabályoz, vagyis a lisszaboni szerződés 2. számú jegyzőkönyve alapján csak megosztott hatáskörbe tartozó jogalkotási kezdeményezések tartoznak ezen eljárás alá. Úgy hiszem, tisztelt képviselőtársaim, hogy a mi esetünkben a Magyar Országgyűlés fellépése fontos és szükséges, hiszen a rendelettervezet VII. fejezete - ahogy itt is elhangzott - egyrészt az elosztási mechanizmus, a kötelező kvóta, a pénzügyi szolidaritás, azaz a pénzbírság, továbbá a választott jogalapban foglalt felhatalmazáson való túlterjeszkedés miatt ismételtelen el kell mondanunk, hogy a jog eszközt használjuk arra, amit az Európai Bizottság a lopakodó jogalkotással, megkerülvén a tagállamok államfőit, csak miniszteri szinten akarja a jogalkotást elintézni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai vitánk is megmutatta, hogy a holland EU-elnökség alatti egyik legjelentősebb európai bizottsági kezdeményezésről van szó, amely mind a magyar, mind az európai polgárokat élénken foglalkoztatja. Nem tehetjük meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy a magyar polgárok biztonságát és jövőjét alapvetően befolyásoló kérdésekben ne alakítsunk ki határozott álláspontot. Bizom abban, hogy számos tagállami parlament követi majd eljárásunkat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végül engedjék meg, hogy megköszönjem az Európai ügyek bizottsága munkatársainak, Juhász Lászlónak, Tamás Csabának és Dóczy Zsuzsának e kiváló jelentés elkészítését. Remek munkát végeztek. Ahogy elnézem az Európai Bizottság jogalkotási menetét, azt látom, hogy a köz-eljövőben egyre többször fognak ilyen jelentéseket készíteni. Tehát ez a feladatunk.

Végül még egyszer megköszönöm képviselőtársaimnak, hogy a vitában részt vettek. Most már úgy látom, hogy az egész eljárási mechanizmust értik, hogy miről van szó. És ezzel a jogi lehetőséggel, amivel nemcsak a magyar parlament, hanem reménységünk szerint ugyanúgy, mint korábban, a sárga lapos eljárásnál, legalább a tagállamok parlamentjeinek egyharmada élni fog, hogy felhívja az Európai Bizottság jogalkotási ámokfutására a figyelmet. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalra a hétfői ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztések tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása következik.

Szelényi Zsuzsanna független képviselő asszony és a támogató képviselők azt indítványozták, hogy az Országgyűlés döntsön **az országgyűlési képviselők választásának demokratikusabbá tételéről** szóló T/10347. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság elutasította.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek, 5 perces időkeretben. Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

SZELÉNYI ZSUSZANNA (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! A mai nap, amikor egy óra leforgása alatt egy fél tucat kétharmados törvényt zspisz-zsupsz, elfogadott ez a törvényhozás, ebből is látszik, miközben, ugye, ma, június 7-én azért nem gondolnánk azt, hogy feltétlenül alkotmányozó súlyú dolgokra van szükség itt ma Magyarországon, ez is azt mutatja, hogy ez a Ház nem optimális módon működik. Azt mutatja, hogy ebben az országban egy olyan túlhatalom működik, amire Magyarországnak nincs szüksége, amely bármit, bármikor megtehet. Nem jól működik Magyarország demokratikus rendszere.

Sok lehetőség van arra, és nyilvánvalóan előbbutóbb sor fog arra kerülni, hogy ezen érdemben változtatni lehessen, mindenképpen a választási törvény egy olyan eleme a magyar demokratikus rendszernek, ami hozzájárul ahhoz, hogy alapvetően egy torz, igazságtalan, elképesztő visszaélésekre lehetőséget adó politikai hatalom épüljön fel Magyarországon. A választási törvény jelentős reformjára korábban javaslatot tett az Együtt képviselő-testülete, illetve az Együtt politikusai, amit nem fogadott el ez a Ház, amelyben alapvetően egy arányos választási rendszer kidolgozására szólítottuk fel a Magyar Országgyűlést.

A most előttünk lévő javaslat, amit beterjesztünk, egy szolidabb, visszafogottabb ambícióval rendelkezik, és olyan megoldásokat javasol elsősorban, amelyek nagyon nyilvánvaló módon problémások a magyar választási törvényben, illetve elemi igazságtalanságokat próbálunk korrigálni. Mindenekelőtt elővettük az EBESZ magyarországi választási megfigyelő delegációjának két évvel ezelőtti riportját. Alaposan áttanulmányoztuk, és azokat a javaslatokat, amelyeket ők javasoltak a magyar választási törvény visszaéléseinek elkerülésére, törvénybe iktattuk. *(Sic!)*

Mik ezek a javaslatok? A tisztességes választásokhoz szükség van arra Magyarországon, hogy egyenlőek legyenek, egyenlő jogosítványokkal rendelkezzenek a választópolgárok. Elfogadhatatlan, hogy külföldön élő vagy tartózkodó magyar állampolgárok más módon szavaznak, és ebbéli jogosítványaik látványosan különbözőek. Teljesen tarthatat-

lan, hogy Magyarországon többes ajánlás lehetséges, amit nyilvánvalóan semmi nem indokol, viszont elképesztő mennyiségű visszaélésre ad okot. Nagyon problémásnak tartjuk, ahogy az EBESZ delegációja is ezt tette, az egyéni választókerületek rendszerét. Azt javasoljuk a törvényjavaslatunkban, hogy független szakértők javaslata alapján húzzuk újra a választókerületek határait.

Azt is javasoljuk, hogy a győzteskompenzációnak ezt a ma létező formáját mindenképpen töröljük el, mert rendkívül torz és igazságtalan rendszert hoz létre. Nagyon problémásak a választási kampány hirdetési helyzetei, nevezetesen a hozzáférés az állami, illetve a közmédiához, ezek árszabása miatt. Javasoljuk, hogy ezekhez mindenképpen hozzájáruljunk. Valamint javasoljuk azt, hogy legyen minden kampányszámla nyilvános. Hihetetlen pénzeket költenek el a politikusok és politikai pártok ma Magyarországon is kampányolásra, aminek sehol semmiféle nyoma végső soron nem keletkezik. Valamint nagyon problémásnak tartjuk azt, hogy álcivil szervezetek jelentős állami támogatásból módosítják, befolyásolják, torzítják a szabad versenyt a tisztességes pártok között. A tisztességes választás elveit javasoljuk ebben a törvényjavaslatban megvalósítani.

Emellett pedig szeretnénk elérni, hogy a magyar parlamentben a jelenleginél sokkal több nő legyen. Úgy gondoljuk, ez egy társadalmi igazságossági kérdés, és egyébként a választópolgárok 70 százaléka igényelné azt, hogy Magyarországon a lakosságnak, a választóknak megfelelően sokkal több nő vegyen részt a parlamenti munkában.

Ahogy a sportolónál 1924 óta, amikor nem volt a magyar olimpiai delegációban nő, ahhoz képest ma a sportolók majdnem fele nőből áll, mindez nem történt meg a politika világában. Magyarországon 10 százaléknál kevesebb nő vesz részt a politikában, és ez mindenekelőtt azon múlik, hogy a magyarországi pártok egyszerűen nem foglalkoznak azzal, hogy nőket helyzetbe hozzanak a politikában. A kvóta alapvetően ezt a hihetetlen hátrányt próbálja meg kiküszöbölni. Kérem, hogy a javaslatomat támogassák. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a függetlenek és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő kétperces időkeretben, valamint az elsőnek jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját. Elsőnek a Fidesz képviselőcsoportjából Répássy Róbert képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Igazságügyi bizottság többségi álláspontja szerint, amely alapján elutasította a képviselő asszony indítványának tárgysorozatba vételét, a jelenleg hatályos választójogi törvény demokratikusabb és igazságosabb, mint a korábban hatályos választójogi törvény. 2010-ben a jelenlegi

kormánypártok a korábbi választási törvény alapján kétharmados többséget szereztek, és 2014-ben is, az új választási törvény alapján is kétharmados többséget szereztek, miközben 2010-ben 176 egyéni választókerületből összesen 2-ben tudott ellenzéki képviselő nyerni, az új választójogi törvényben 106 egyéni választókerületből pedig 10 egyéni választókerületben nyertek ellenzéki pártok. *(Nagy zaj az ellenzéki padosorokban.)*

Mi lehetne demokratikusabb és igazságosabb, mint hogy az ellenzéki pártok több egyéni választókerületet tudtak megszerezni az új választójogi rendszerben, mint a korábbiakban, miközben a kormánypártok parlamenti aránya nem változott? Tehát ebből is látszik, hogy nem a választójogi törvény miatt szereztek a kormánypártok kétharmados többséget, hiszen mind a két választójogi rendszerben kétharmados többséget szereztek. És nem a választójogi törvény miatt, hanem a választók szabad akaratából kerültek többségbe és ellenzékbe a jelenlegi pártok.

Ami pedig a választójogi törvény vagy a választási eljárás egyéb technikáit illeti, például a külképviseleteken való szavazás évtizedek óta változatlan szabályait rögzíti a jelenleg hatályos választójogi törvény is. Tehát a külképviseleteken pontosan ugyanúgy lehet szavazni ma, ahogyan korábban szavaztak a választópolgárok. *(Dúró Dóra: Kicsit többen élnek külföldön.)* Ezért nem támogatta az Igazságügyi bizottság többsége a javaslatot.

(15.20)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Először megköszönöm képviselő úr felszólalását, aztán arra kérem képviselőtársaimat, hogy a két perc keretéig a függetleneknek is van lehetősége bejelentkezni, egyelőre senki nem jelentkezett be tőlük. Most Gyüre Csaba képviselő úr következik, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Két perc alatt rettenetesen nehéz erről beszélni, főleg hogy Répássy képviselőtársam itt nagyon felborzolta a kedélyeket, és a két perc arra nem lenne elég, hogy erre válaszoljak, de egyszerűen nevetséges, hogy azért, mert több ellenzéki képviselő került be egyéni mandátumban mostanáig, ezt bizonyítaná, hogy ettől demokratikusabb a rendszer. Gyurcsány Ferenc rendezte a 2010-es választást önknek, hogy a Fidesz gyakorlatilag mindent vitt az egyéni választókerületekben, de ez teljesen más téma.

Egy biztos, leszögezhetjük, hogy ez a választási törvény, ami van, rossz, teljesen és tökéletesen rossz. Miért rossz? Azért rossz, mert az ország 56 százaléka 2014-ben kormányváltást akart, ehhez képest kétharmaddal győzött a Fidesz-KDNP. Magyarozza meg valaki nekem, hogy ha bőven több mint a fele az országnak kormányváltást akar, hogy nyerhet az a párt!? Egyértelmű, hogy egy teljesen aránytalan

rendszerrel beszélünk, amely tökéletesen túlkompensálja a győztest mindenféle módon. Itt a töredékszavazatok kérdése, egyszerűen nevetséges, a győztes mindent visz, nevetséges; az, hogy a külföldön dolgozókat, akik itt, Magyarországon rendelkeznek állandó lakcímmel, őket kizárják a választásból, és a magyaroknak sok százezres tömege van kizárva. Persze, elmehet a tőle 800 kilométerre lévő nagykövetségre és szavazhat, beállhat a sorba reggel 6-kor, és talán éjfél után sorra kerülhetne. Ha mindenki elmenne, százezrek mennének el, mondjuk, Angliában, Londonban a magyar nagykövetségre. Egyszerűen elképesztő, technikailag és minden formában kivitelezhetetlen!

Egyet leszögezhetünk, hogy önök rengeteg embert ki akartak zárni, azokat, akikről önök nagyon jól tudják, hogy nem önökre fognak szavazni, mert önök voltak, akik kikényszerítették őket, hogy nem tudnak Magyarországon dolgozni, és 1000-1500 kilométerre kell lenniük a saját hazájuktól. Egy biztos, hogy ezen változtatni kell. Hogy ily módon kell-e változtatni, az már kérdéses, nagyon sok dologban egyetértünk, ami ebben a törvényjavaslatban szerepel, természetesen nem azt gondoljuk, hogy a kvótákkal, női kvótával, férfikvótával lehet megoldani azt a kérdést, hogy minél szélesebb rétege a társadalomnak képviselve legyen. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Schiffer András frakcióvezető úr következik. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP frakciója a tárgysorozatba vételt támogatja annak ellenére, hogy természetesen vannak itt olyan elemek, amikkel nem értünk egyet, vitatkozunk, viszont a felvetett problémák a jelenlegi választójogi rendszerrel kapcsolatban valóságosak. Ilyen például az, amire törekszik a javaslat, hogy a töredékszavazatokkal kapcsolatos rendszer megváltozzon, megszűnjön a túlkompensálás, megszűnjön „a győztes mindent visz” elve, mert bármit mond Répássy képviselőtársam, ez bizony torzítja a választói akaratot.

Fontos eleme a törvényjavaslatnak a nemi kvóta érvényesítése, egész egyszerűen azért, mert amíg évszázados beidegződések nem egyszerűen hátrányba szorítják a nőket, hanem hogy úgy mondjam, föl se idézik egyébként a szándékát nagyon sok tehetséges, kompetenciával rendelkező nőben arra, hogy a közéletben részt vegyen, bizony, ezek a, ha úgy tesszük, durva jogi eszközök segíthetnek abban, hogy ezek a sokszázados gétek leomoljanak.

Szeretnék arról is szólni, hogy fontos eleme a javaslatnak továbbá az, amikor lehetővé akarja tenni, hogy bizony azok, akik az Orbán-rezsim elől menekültek külföldre, gazdasági bevándorlók ma Nagy-Britanniában, Németországban vagy éppen az Egyesült Államokban, egyenlően velünk, akik itt vagyunk, élhessenek a választójogukkal. Szeretném felhívni

Répássy képviselőtársam figyelmét arra, hogy például pár héttel ezelőtt volt Ausztriában egy elnökválasztás, ahol a zöldpárt nyert, ott a választópolgárok sok esetben elektronikusan adták le a szavazatukat külföldről. Tehát csak azt tudom mondani, egy kis akarat kellene ahhoz, hogy a kivándorlók százezrei is tudjanak korrekt módon szavazni. Igaz, ez a szándék a Fideszben nincs meg, hiszen ezek az emberek éppen a Fidesz elől menekültek külföldre.

Ami pedig a politikai reklámokat illeti, egyetértünk a javaslat irányával, de a megoldás az lenne, ha az LMP követelésének megfelelően *(Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a kormányzati propagandát egyszer s mindenkorra megtiltanánk, és egy fillért nem adnánk a mindenkorri kormánynak politikai propagandára. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Bárándy Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném megkérdezni, hogy milyen az a választási rendszer, ahol az ellenzéki pártok több szavazatot kapnak a választópolgároktól, mint a mostani kormánypártok, mégis a mostani kormánypártok kétharmaddal nyerik meg a választást. Azt gondolom, hogy ez az, ami tarthatatlan, torz rendszer, és többek között erre mondja az EBESZ szakértő csapata, hogy nem volt fair a választás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Milyen az a választási rendszer, ahol civilbe öltözött fideszesek tudják elvégezni a kormány helyett a piszkos munkát közpénzen, és ez nem számít bele a kampány költségvetésébe a kormánypártoknak? Milyen az a választási rendszer és milyen az a kormány, ahol az önök által megválasztott, egyébként országos választási bizottsági elnök ajánlásait sem hajlandók megfogadni? Patyi András egyébként többször elmondta, hogy a többes ajánlás rendszerét meg kell szüntetni, mert visszaélésekre ad okot.

Tudja, képviselőtársam, Répássy képviselő úr, a külföldi szavazás szabályai valóban korábban is így néztek ki, csak ezt nem arra találták ki, hogy a Fidesz-kormány több százezer, egyébként munkavállalót és magyar embert új külföldre azzal a politikával, amit folytat, mert ez a rengeteg ember nem fog tudni szavazni a külképviseleteken, és egyébként ugyanezt meg nem követelik meg, mondjuk, a határon túl élő magyaroktól. Ezt a disszonanciát, én azt gondolom, hogy ideje volna végre megszüntetni.

Persze, a győzteskompensációról is szólhatunk, a választókerületi határok meghúzásáról is, ezek mind-mind olyan elemek, amelyek igazságtalanná, torzzá és tarthatatlanná teszik a mostani választási rendszert; egynek tud megfelelni, egyetlen elvnek, a „csak a Fidesz” elvének. Éppen ezért mi minden olyan javaslatot, ami arányosabbá teszi ezt a mostani

torz és tarthatatlan választási rendszert, támogattunk, így az előttünk fekvőt is. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Vadai Ágnes képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Demokratikus Koalíció támogatni fogja ennek a javaslatnak a tárgysorozatba vételét több ok miatt is, most kettőt szeretnék kiemelni. Egyrészt képviselőtársaim is beszéltek már arról, hogy százezres, ha nem, lassan milliós azoknak a létszáma, akik az Orbán-rezsim elől menekültek egy jobb élet reményében, s akik számára a jelenlegi választási törvény megnehezíti azt, hogy éljenek alapvető demokratikus jogukkal, ezáltal elidegenítve őket saját hazájuktól, hiszen ha a saját hazájuk sorsát nem tudják alakítani, akkor előbb-utóbb nemcsak munkát, nemcsak foglalkozást fognak váltani, hanem hazát is, és ez óriási veszteség lesz Magyarország számára. Éppen ezért ebben az ügyben feltétlenül lépni kell, már csak azért is, mert azt gondoljuk, hogy valamennyi magyar állampolgár, éljen bár éppen Londonban vagy éppen valamelyik környező országban, ugyanolyan joggal kell hogy rendelkezzen, és ugyanolyan lehetőséggel kell hogy rendelkezzen a szavazás tekintetében.

A másik téma, amiről nagyon sokat beszéltünk és ebben a Demokratikus Koalíció programja nagyon világosan beszél, ez a női kvóta kérdése. Ebben az ügyben, a kvóta ügyében vannak olyan országok, amelyek sokkal előrébb járnak, mint Magyarország, és bebizonyosodott, hogy ahol nagyobb létszámban vannak jelen a politikában, ott sokkal másabb a törvényhozás menete, ott sokkal inkább érvényesülnek olyan szempontok, amelyek a mai magyar parlamentben a legkevésbé érvényesülnek. Azokban az országokban, ahol a nők nagyobb politikai szerepet és nagyobb gazdasági szerepet vállalnak, ott a korrupciós esetek száma jóval kisebb, bár a jelenlegi maffiaállam-szerű működés bármilyen kormány esetében, demokratikus kormány esetében csak kisebb tud lenni, ahhoz még nők se kellenek igazán, csak normálisan gondolkodó politikusok.

Mi nagyon szeretnénk, hogy legyen kvóta, a Demokratikus Koalíció programjában egyébként 30 százalékos listás női kvóta szerepel, de mi kvótát szeretnénk a gazdasági társaságok igazgatótanácsaiba és felügyelőbizottságába is azért *(Az elnök a csengető megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy minél többen legyünk, és jó irányba tudjuk befolyásolni az ország életét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megkérdezem Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonyt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Két perc az időkerete. Parancsoljon, képviselő asszony!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Köszönöm szépen a hozzászólásokat, a támogatót is, a vitatkozót is. Nyilvánvaló, hogy Répássy Róbert úr nem tudott egyetlen vállalható kritikát sem mondani a felvetéssel kapcsolatban, csak a 2014 előtti választástörvény-módosítás bevezette a gerrymanderinget, nyilvánvaló módon az ellenzéki pártok hozzáférése a közmédiához erősen korlátozva volt.

(15:30)

Semmi ok nincs, hogy Magyarországon ne lehessen levélben szavazni, mint a világ legtöbb országában. Semmi ok nincs arra, hogy kamupártokat kelljen egy kormánynak finanszírozni. Semmi ok nincs arra, hogy egészen elképesztő visszaéléseket okozó többletjárnásokat lehessen gyűjteni, aminek semmiféle indoka nem volt.

Tehát azok a javaslatok, amiket letettem, és láthatóan az ellenzéki pártok mind támogatták, magától értetődő, észszerű, racionális elképzelések, a legkevesebb, amit ma Magyarországon meg kell tenni ennek a parlamentnek, hogy legközelebb tisztább és tisztességesebb legyen a parlamenti választás.

A női kvótával kapcsolatban az a helyzet, hogy ez egyszerűen egy civilizációs vívmány. Európa legtöbb országában már-már ilyen működik, nem az északi országokban, hanem Kelet-Európában is, és ez abból az egyértelmű követelésből fakad, hogy az emberek igénylik, hogy a nőket nők képviseljék a parlament színpalái között.

Nem női kvótáról beszélünk. A helyzet az, hogy ma Magyarországon 90 százalékos férfikvóta van ebben a Házban, a Fidesz frakciójában 95 százalékos férfikvóta van, és mindenhol a világon bebizonyosodott, hogy a politikai pártok azok, amelyek hátráltatják azt, hogy az alsóbb politikai szinteken egyébként aktívan működő nők feljebb jussanak az országos döntéshozatal színtereire. Ha a pártok nem képesek ezt megcsinálni, ezt az elemi civilizációs mozgást és támogatást, akkor szokott közbelépni a bölcs parlament *(Az elnök csenget.)*, és lehetővé teszi ezt kötelező módon a nők számára. Ez Magyarországon is elkerülhetetlen lesz, egyszerűen enélkül ez a parlament félkezű, féllábú, igazságtalan, és nem tudja betölteni a feladatát.

Köszönöm szépen. *(Dr. Vadai Ágnes és dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tájékoztatom a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a döntés hatályosul a következő ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Szelényi Zsuzsanna és Szél Bernadett képviselő asszonyok, valamint a támogató képviselők azt indítványozták, hogy az Országgyűlés döntsön **az Isztambuli Egyezmény elfogadásáról** szóló H/10286. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság elutasította.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek ötperces időkeretben. Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Nem először terjesztettük elő az isztambuli egyezmény ratifikációját a magyar parlamentben. Kicsit megtévesztő ez a cím, sokkal jobb lenne, ha nem egy idegen város nevét kellene hangoztatnunk, hanem arról beszélhetnénk, hogy a magyar parlament hogyan járul hozzá, hogyan erősíti meg azt, hogy az állam megvédje az állampolgárait az erőszaktól, egészen pontosan a nőket és a gyerekeket, azokat, akiket női mivoltuk miatt vagy a családon belül ér folyamatos és szisztematikus erőszak. Erről szól ugyanis az isztambuli egyezmény.

Az isztambuli egyezmény egy olyan nagyon előremutató nemzetközi egyezmény, aminek az a lényegi eleme, hogy az erőszak tűrhetetlen és nem fogadható el, ez az első számú alapelve, illetve az, hogy az erőszak elől az államnak kell megvédenie az állampolgárait. Az állam feladata az, hogy senkit se az utcán, se a munkahelyen, se a parlamentben, se az otthonában, se a sportcsarnokokban, se egyházi intézményekben, semmiféle láthatatlan, a nyilvánosság számára láthatatlan helyen senkit ne lehessen erőszaknak kitenni.

Magyarországon az európai számokkal ellentétben bár ugyanolyan jelentős a nők és a gyerekek kitettsége a családon belüli erőszakra és más, zárt helyeken lévő erőszakra, mint más országokban, viszont az az intézményrendszer, ami azt szolgálná, hogy ez ne történhessen meg velük, hogy elkerülhető legyen az erőszak, és büntetést kapjanak azok, szankcionálni lehessen azokat, akik bántalmaznak másokat, olyan gyenge ebben az országban, hogy Magyarországon ezért minden héten meghal egy nő. Az elmúlt három hétben is több ilyen eset történt, amelyek között még egy kisgyermek éhezéssel halála is megtörtént.

Mindez nem lehetne, hogyha ez az ország azt a nemzetközileg is elismert protokollt már felállította volna, ami azt szolgálja, hogy legyen folyamatosan erőszakellenes kampány ebben az országban. Buszokon, metrókon, állami hivatalokban, orvosi rendelőknél, sportcsarnokokban, mindenhol erőszakellenes kampánynak kellene felhívnia a figyelmet arra, hogy nem kell eltérni az erőszakot, és arra, hogy hova lehet fordulni segítségért, ha valaki mégis erőszaknak van kitéve.

Az erőszak lehet fizikai bántalmazás, lelki bántalmazás és szexuális erőszak. Ma Magyarországon egyre többet tudunk arról, hogy ez milyen széles körben elterjedt. Kampányolni kell és folyamatosan tudni, hiszen az erőszak titokban zajlik nagyon sokszor, a hatalomról szól az erőszak, arról szól, hogy azt tesztek veled, amit akarok, és olyan helyzetekben a legjellemzőbb, amikor kiszolgáltatott állapotban vannak nők és gyerekek.

A második feladata az államnak a nők, a gyermekek és a családon belüli erőszak visszaszorítása érdekében az, hogy olyan védelmi intézményrendszert állítson föl, hogy ha valakit bántalmaznak, az tudjon hova menekülni. Én az elmúlt évben többször voltam olyan menedékhelyekben, melyek titkos helyeken vannak, és ahol mindenhol egy csomó nővel és a velük lévő gyerekekkel találkoztam. Nincs szívszorítóbb élmény annál, mint ezekkel az emberekkel beszélgetni, akik többnyire hosszú évek után, az éjszaka leple alatt egy újabb brutális bántalmazás elől menekülnek el, mindent hátrahagyva azért, hogy az életüket megmentse, hogy az egészségüket megmentse, olyan gyerekek és nők, akik évek óta otthoni terrorban élnek, amit senki nem vesz észre, mert a körülöttük lévő intézmények, hivatalok behunyják a szemüket.

Ha van intézményrendszer, akkor ez nem törénthet meg, hanem a védőnő, az óvónő, a bíróság, a rendőrség, egy falusi elit ezeket észreveszi, tudja, és tudja, hogy mit kell tennie, mert ki van rá képezve, és azért, mert tudja, hogy mi a teendője. Ez minden különösebb nehézség nélkül megcsinálható, mert egy csomó más országban ez már megtörtént. Csak politikai szándék kérdése, hogy Magyarországon a magyar kormány akarja-e megvédelmezni a nőket és a gyerekeket a láthatatlan helyeken zajló erőszak ellen, vagy nem akarja.

Amikor önök szisztematikusán kéthavonta lezavazzák az isztambuli egyezmény ratifikációját, azt kell hogy gondoljam, hogy nincs erre politikai szándék ebben a kormányban, tehát a parlament feladata, hogy ezt létrehozzuk, és az önök együttműködésében bévezen, ugyanis nem folyik a kormányban olyan tevékenység az elmúlt egy évben, ami ezt a ratifikációt megelőlegezné (*Az elnök csejget.*), és nincs költségvetési tervezés 2017-re ennek az intézményrendszernek a létrehozására. Három sor stadionszékéből létre lehet hozni azt az intézményt, ami ahhoz kell, hogy ne haljon meg annyi nő erőszak következtében Magyarországon.

Nagyon bízom a támogatásukban, és remélem, hogy ez lesz az az alkalom, amikor végre ezt a javaslatot napirendre tűzi a parlament. Köszönöm szépen. (*Dr. Schiffer András tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén 2 perces időkeretben ismertetheti álláspontját. Elsőnek megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! A kormánypártok olyannyira egyetértének az isztambuli egyezménnyel, hogy 2014. március 14-én Magyarország nevében Magyarország kormánya írta alá

az isztambuli egyezményt. Tehát ez a kormány írta alá az isztambuli egyezményt, és teljes mértékben egyetért az isztambuli egyezménnyel.

Amiről ön előterjesztést nyújtott be, az az isztambuli egyezmény ratifikációja, azaz az Országgyűlés általi elfogadása, amelynek előfeltétele, hogy bizonyos magyar jogszabályokat hozzáigazítson az isztambuli egyezményben vállalt kötelezettségekhez. Ez egyébként döntő részben megtörtént már, tehát Magyarország döntő részben, döntő hányadában megfelel az isztambuli egyezményben előírt követelményeknek.

Ne felejtsek el, hogy az elmúlt években fogadott el az Országgyűlés például a hozzátartozók közötti erőszakról büntetőjogi tényállást vagy más, a családon belüli erőszak jelenségeire reagáló jogszabályokat, azonban a kormány előkészíti az isztambuli egyezmény ratifikációjához szükséges jogszabálymódosításokat. Az, amit ön javasol, egy olyan látzatmegoldás lenne, amellyel az Országgyűlés úgy ratifikálná az isztambuli egyezményt, hogy az isztambuli egyezményben vállalt kötelezettségeket még nem tudja teljesíteni az ország.

(15.40)

Ezért szükség van arra, hogy előbb a kormány jogszabályok formájában előkészítse e kötelezettségek vállalását az Országgyűlés számára, vagy akár alacsonyabb szintű jogszabályokban a kormány megalkossa ezeket, és ezek után semmi akadálya a ratifikációnak. Megjegyzem, hogy az elmúlt két évben, hiszen két év telt el azóta, hogy a kormány aláírta, csak néhány tagállam tudta még ratifikálni az isztambuli egyezményt, számos tagállam még nem. Örülünk annak, hogy Magyarország élen jár az isztambuli egyezményben vállalt kötelezettségek végrehajtásában, viszont korainak tartjuk még az ön javaslatának elfogadását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Schiffer András frakcióvezető úr következik. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem véletlen, hogy képviselőtársam, Szél Bernadett is az előterjesztők egyike, ezért nem feltétlenül vitatkozva persze azzal, amit bevezetőjében Répássy Róbert elmondott, én annak a jelentőségére hívnám fel a figyelmét, hogy ezt az egyezményt miért kell ratifikálni. Nem utolsósorban azért, ami az indoklásban is szerepel, hogy ma az Európa Tanács kilenc olyan tagállamának egyike Magyarország, ahol nem garantált, hogy az ügyész a családon belüli erőszak valamennyi formája esetén eljárást indít.

Nem önmagában az aláírásnak, hanem a ratifikációnak van azért egy, a jogrendszeren túlmutató jelentősége, Répássy képviselőtársam. Egyszerűen arról van szó, hogy azokról a nemcsak nőket, hanem

gyermeket is védő normákról, amelyek egyébként testet öltenek az isztambuli egyezményben, kinyilvánítja Magyarország, a Magyar Országgyűlés, hogy ennek értékeit, céljait Magyarországon is mindenkinek kötelezőnek kell elfogadnia. Ez egy olyan országban, ahol sok esetben riasztóak a statisztikák a családon belüli erőszak tekintetében, egy fontos jelzés az állampolgárok irányába.

De fontos jelzés egyébként az államszervezet, ha úgy tetszik, alsóbb szintjei számára is. Hiszen ma óriási probléma, hogy az illetékes hatóságok, közbiztonsági intézmények, gondolok akár a rendőrségre, akár a kórházakra, nincsenek is feltétlenül érzékenyítve, nincsenek meg azok a mechanizmusok, hogy ha ezekhez az intézményekhez érkezik egy jelzés, vagy ők tapasztalnak ilyen erőszakcselekményeket, akkor kellő érzékenységgel forduljanak az áldozatok iránt. Nincs egy megfelelő áldozatsegítő szervezetrendszer, adott esetben nincsenek meg azok a pszichológusok a rendőrségen, kórházakban, akik egyébként hatékonyan el tudnák látni az erőszakot elszenvedett embereket. Éppen ezért fontos önmagában a jelzése is annak, ha minél előbb egy ország ratifikálja az isztambuli egyezményt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Dúró Dóra képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Legfontosabbnak tartom leszögezni, hogy azokkal az alapelvekkel, azzal a szándékkal, azzal a támogatással, amit ez a határozati javaslat az erőszakot elszenvedett nőknek, gyerekeknek kíván nyújtani, a leghatározottabban egyetért a Jobbik is, és elítéljük az erőszaknak minden formáját.

Ugyanakkor vannak olyan pontjai ennek a határozati javaslatnak, amelyekkel nem értünk egyet. A 2. pontban például azt írják, hogy a családon belüli és elsősorban a nők elleni erőszak minden formájának felszámolása a cél. Úgy gondoljuk, hogy hibás dolog a családon belüli erőszak bármely formáját kiemelni és elsősorban megemlíteni, rangsorolni ennek az erőszaknak a formáit. De ha már megteszünk, hogy kiemeljük az erőszak bármely formáját, akkor kiemelhetjük például azt, hogy melyik a legelterjedtebb, melyik a legbrutálisabb, vagy melyik az, ahol az áldozat a legártatlanabb és a legvédtelenebb. Mert ez a négy „leg”, ez a négy kitétel a családon belüli erőszak esetében az abortuszra igaz. Mind a négy eset, tehát az, hogy a legelterjedtebb, a legbrutálisabb forma és az, hogy a legártatlanabb és a legvédtelenebb az áldozat, ez mind a négy egyszerre az abortuszra igaz.

1956. június 4-e óta - még egy gyászos évforduló tehát, ami szintén június 4-éhez kötődik - hatmillió magzati korú magyar gyermek lett abortusz áldozata úgy, hogy egyébként nemzetközi felmérések azt mutatják, hogy a nem kívánt várandósságok is kívánt

gyermekekhez vezetnek. Az Egyesült Államokban és Csehországban végeztek ilyen felmérést. Olyan nőket kérdeztek meg, akik előzetesen tervezték az abortuszt, majd ezt megtagadták tőlük. Megkérdezték, hogy örülnek-e annak, hogy ezt megtagadták tőlük, és 95 százalék mondta, hogy igen, rossz döntés lett volna az abortusz. Ha családon belüli erőszakra beszélünk, akkor erről is beszélni kellene. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az MSZP képviselőcsoportjából Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony következik. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Igen, a kabinet korábban aláírta az egyezményt, ennek ellenére nem szívesen beszél a családon belüli erőszakra, főleg a magyarországi helyzetéről, holott ez nemcsak a nőket érinti Magyarországon, hanem a fogyatékkal élőket, az időseket és a gyerekeket is érinti. Én most kimondottan a gyerekekről szeretnék beszélni.

Tudják-e önök, hogy Magyarországon 2005 óta jogszabály tiltja a gyermekekkel szembeni erőszak minden egyes formáját? Tudják-e önök, hogy bár hazánkban zéró tolerancia van a gyermekbántalmazással szemben, mégis a szülők 70 százaléka elfogadhatónak tartja, hogy megüti a gyermekét? Tudják-e önök, hogy a gyermekek több mint negyede is úgy gondolja, hogy szüleinek joguk van megütni őt, akár úgy is, hogy annak nyoma maradjon? A gyermekekkel szembeni erőszak jelenti az egyik legnagyobb gyermekjogi problémát Magyarországon, hiába tiltják ezt jogszabályok, látjuk is.

A gyermekekkel szembeni erőszak négy formáját különböztetik meg: fizikai erőszak, szexuális erőszak, elhanyagolás és érzelmi bántalmazás. A családon belüli erőszak egyéni, családi és közösségi következményeiről és generációkon átívelő sokoldalú hatásáról semmiféle számszerűsíthető anyag nincs ma Magyarországon. Ezt nagyon pótolni kellene a mostani kabinetnek. Szorgalmazni kellene az erőszak közvetlen és közvetett költségeinek számszerűsítését abból a praktikus okból kiindulva, hogy láthatóvá váljék, milyen sokba kerül az erőszak és annak következményei, bárkivel történik ez Magyarországon.

Azt gondolom, hogy az utóbbi hónapok eseményei is megmutatták nekünk, hogy minél hamarabb ratifikálni kellene az isztambuli egyezményt, és az nem indok a kormánypárt részéről, hogy más országok sem tették meg ezt. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Vadai Ágnes képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A De-

mokratikus Koalíció támogatni fogja e javaslat tárgysorozatba vételét. Természetesen támogatjuk az isztambuli egyezmény ratifikálását.

Az egyezményt 2011-ben nyitották meg aláírásra, így nem is csoda, hogy az Orbán-kormány írhatta alá. Viszont az előző ciklusokban kezdtünk el ebben az Országgyűlésben akkor még normális hangnemben beszélni arról, hogy mit kellene tenni a családon belüli erőszak ügyében. Emlékszem arra, hogy akkor fideszes képviselőtársaim is határozottan normális hangnemben szóltak ehhez a témához, nem úgy, ahogy az előző ciklusban egyes fideszes képviselő urak; volt olyan, aki azt mondta, hogy majd ha a nők szülnek 3-4, vagy inkább 4-5 gyermeket, akkor nem lesz családon belüli erőszak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az isztambuli egyezmény nem pusztán arról szól, hogy a magyar állam elkészíti-e, létrehozza-e azt az intézményrendszert, amellyel meg tudja védeni a családon belüli fizikai, lelki vagy szexuális bántalmazást elszenvedett védelmét. Az egy filozófiai kérdés. Az isztambuli egyezmény arról szól, hogy ez az ország megvédi-e azokat, akiknek erre szükségük van. Legyen ő gyerek, legyen ő nő, idős vagy fiatal. Arról is szól, hogy a nők önrendelkezési jogáról miképpen vélekedik ez az ország. Az isztambuli egyezmény nem pusztán arról szól, hogy meg kell büntetni azt, aki megüti egy nőt. Az arról szól, hogy mit gondolunk a magyar nők és természetesen a magyar férfiak esélyegyenlőségéről, hiszen a családon belüli erőszak magas látenciával érinti a férfiakat is. Ez nem pusztán arról szól, hogy képezzük-e a rendőröket, hogy hogyan viselkedjenek egy ilyen esetben, vagy képezzük-e a bírókat, hogy hogyan viselkedjenek. Ez arról szól, hogy a parlament és a kormánypárti többség, a jelenlegi kormány és a hozzá kapcsolódó parlamenti frakció mit gondol a nők szabadságáról ma Magyarországon.

A Demokratikus Koalíció azt gondolja, hogy ez egy újabb lépés lenne annak érdekében, hogy a nőférfi esélyegyenlőség és egyenjogúság megvalósuljon Magyarországon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megkérdem Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonyt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Szelényi Zsuzsanna igent int.)* Igen, kíván válaszolni. Parancsoljon, képviselő asszony!

(15-50)

SZELÉNYI ZSUSZANNA (független): Köszönöm szépen. Magyarország egyáltalán semmiben nem jár elől ezen a téren. Nem érdekes, hogy ki mikor ratifikálja, lépteti életbe, valósítja meg az isztambuli egyezményt, az a kérdés, hogy mi zajlik abban az ominózus országban. Van egy csomó európai ország, amely nem ratifikálta az isztambuli egyezményt, mert anélkül is komolyan veszik azt, hogy nem lehet erőszakot elviselni a családon belül meg zárt helyeken. Tehát az isztambuli egyezmény számunkra egy

mankó, hiszen Magyarország az az európai ország, ahol a legtöbb nő hal bele a családon belüli erőszakba.

Azt javaslom mindenkinek, aki azt gondolja, hogy Magyarország jó úton jár vagy jól áll, hogy beszélgesse olyan nőkkel, akik bántalmazásban élnek. Egyszerűen minden kiderül abból, hogy mi zajlik ebben az országban, és hogy mi nem zajlik. És hogy egy ilyen nő a gyerekeivel milyen elképesztően kiszolgáltatott, milyen elképesztően megalázott, alapvetően a bántalmazott nők benne maradnak Magyarországon ezekben a kapcsolatokban, életük végéig szenvednek. Ha kilépnek belőle, az öt-tíz év után történik, mert már olyan elképesztő állapotban vannak, hogy menekülniük kell mindent hátrahagyva, és akkor történik az velük, hogy megpróbálják, ha sikerül nekik valamilyen védő intézménybe bejutni, amiből pont egytizede áll rendelkezésre ma Magyarországon, mint amennyi egy ekkora lakosságú országban szükséges lenne - akkor utána hogy gondolkodnak? Hogy nem akarnak elválni, mert tudják, hogy ha elmennek a bíróságra, akkor ők a vádlott szerepébe kerülnek ahhoz képest, hogy ők egyébként évtized óta bántalmazottak és áldozatok. És a magyar bíróságok többnyire nem tudnak ilyen helyzeteket kezelni. Ezért a magyar válásoknak egy jelentős része, amelyet nők kezdeményeznek, nem is derül ki, hogy bántalmazó kapcsolat miatt van ott. Bántalmazó kapcsolat, szétvált kapcsolat után gyerekeknek találkozniuk kell szisztematikusan a bántalmazóval. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Ezek mind teljesen elképesztő dolgok.

Nem. Nem, Magyarország nem áll jól, nincs mire büszkének lenni, és épp ideje van, hogy az izstambuli egyezményt teljeskörűen a magyar kormány megvalósítsa, és kérem, hogy ezzel a határozati javaslattal a parlament hívja fel erre a kormányt. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy döntésre a hétfői ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvénynek a jegybanki működés észszerű keretek közé szorításához szükséges módosításáról** szóló T/9648. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság elutasította.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek 5 perces időkeretben. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mindannyian tudjuk, hogy ez a törvényjavaslat miért született és mi a célja. Annak az esztelen és törvénytelen közpénzszerzésnek, ami a Magyar Nemzeti Bankban folyik, véget kell

vetni. Javaslatunknak három eleme van. Az első ki mondja, hogy az MNB a jegybanktörvényben meghatározott feladataihoz nem kapcsolódó tevékenységet nem folytathat, illetve vagyont ilyen tevékenység folytatására nem fordíthatja. Azt gondoljuk, ezt ki kell mondani, mert Matolcsy György úgy értelmezi a jegybanktörvényt, hogy mindent megtehet, amit az nem tilt. A második rész kötelezi a Nemzeti Bankot, hogy a nyereségének egy részét az eredménytartalékba fizesse be, amíg az el nem éri a 150 milliárd forintot. Amikor az eredménytartalék eléri a 150 milliárd forintot, akkor a nyereség teljes összegét a költségvetésbe kell befizetni. Ez a gyakorlat például a német jegybanknál. A harmadik elem megszünteti az MNB által létrehozott Pallas Athéné alapítványokat. Egyszerűen nincs rájuk szükség.

Törvényjavaslatunk kimondja továbbá, hogy az MNB csak olyan gazdasági társaságnak maradhat tulajdonosa, amely a jegybank MNB-törvényben meghatározott alapvető feladataihoz kapcsolódó tevékenységet kizárólag ebben a formában tudja ellátni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sokszor beszélünk már erről a témáról itt e Ház falai között. Elmondtuk a fő érveket. Az MNB tévesen értelmezi úgy, hogy múlkinvasárlásra, oktatási tevékenységekre, ingatlanvásárlásra és hasonlókra törvényi felhatalmazása van, és tévesen hoz példákat külföldről. A külföldi jegybankok ilyen irányú tevékenysége sokkal kisebb nagyságrendű, és elsősorban a bíróságok jelentette kisebb forrásokat használják erre a célra. Ráadásul a külföldi bankok nyereségének jelentős része nem képződik a devizahitelek kárára a devizahitelek piaci árfolyamon történő forintosításából. Olyan konstrukció, ami ilyen mértékű nemzeti vagyont von ki a köz ellenőrzése alól, sehol nincs. De óvok attól, hogy erre büszkének legyenek, mert a Matolcsy-alapítványok pénzköltései az elmúlt időszakban az esztelen pénzszerzés, az offshore cégektől vásárolt túlarazott luxusingatlan-vásárlások, a rokonok kista-firungozásának és a közpénzek magánzsebekbe történő vándoroltatásának a szimbólumává váltak. *(Közbeszólások: Gyalázat! Felháborító!)*

Van egy másik elem is, ami az alapítványi vagyontok kezelésében eddig kevés figyelmet kapott. Ez pedig az, hogy az átadott vagyont milyen érték-papírokból tartják az alapítványok. Mint kiderült, nem az összes értékpapír finanszírozza a magyar államadósságot. Az MNB a Ferida Zrt.-n keresztül, amely négy MNB-alapítvány közös tulajdonában van, Tesla- és Netflix-kötvényeket vásárolt, egymillió dollárért Tesla- és félmillió dollárért Netflix vállalati kötvényeket. Ez azért érdekes, mert ez a lépés számos, fennen hangoztatott elvvel szembemegy. Egyrészt tiszta spekuláció, ezen kötvényekre nincs garancia. Ráadásul amerikai multinacionális cégekről van szó.

A kormány mindig azt állítja, hogy ellene van a multiknak, erre megveszi a cég kötvényeit. És hogy nem életbiztosítás ezekbe a termékekbe fektetni, jól

mutatja, hogy januárban például a Tesla részvényeinek értéke több mint 40 százalékot esett, és sok elemző cég már ennek a cégnek a végleges bedőlésétől is tartott. A Netflix értéke is megfeleződött akkor, ami nem csoda. Egy ilyen piacon egy céget egy új versenytárs akár egy negyedév alatt padlóra küldhet. Az elvtelenséget mutatja az is, hogy amíg a magyar kormány tüzzel-vassal irtja a megújulóenergia-fejlesztési lehetőségeket, addig a Nemzeti Bank az egyik leginnovatívabb megújuló technológiát fejlesztő céggel spekulál.

Rövidre zárva: az alapítványi forrásokkal való spekulálás is azt bizonyítja, hogy a Magyar Nemzeti Bank vezetése úgy játszik, spekulál és jótékonykodik a közpénzzel, mintha az a sajátja volna, és persze ideges, ha erre figyelmeztetik. Ezért kell hát ennek a történetnek most radikálisan véget vetni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérjük, támogassák a javaslatunkat. *(Taps az LMP, az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén 2 perces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Elsőnek megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azt azért szeretném jelezni, hogy a hatályos jegybanktörvény alapján ma sem lehetne álláspontunk szerint ilyen alapítványokat rendelni a Magyar Nemzeti Banknak, hiszen a jegybanktörvény vonatkozó, a jegybank feladatait meghatározó paragrafusa világos, hogy kizárólag törvényi feladatot láthat el, és ilyen törvényi felhatalmazás, mint amilyen tevékenységet ezek az alapítványok folytatnak, nincsen. Ugyanakkor kétségtelen, hogy a törvény a vége felé lehetővé teszi, hogy a jegybank alapítványt rendeljen. Ezt a kikaput és ezzel az értelmezési vitákat szeretnénk bezárni ezzel a javaslattal.

Mi ezzel együtt, a törvényjavaslattal párhuzamosan kezdeményeztük az ügyészségnél, hogy indítson törvényességi felüyeleti eljárást, kezdeményeztük továbbá a büntetőeljárás megindítását hűtlen kezelés miatt, és éppen a mai napon kaptuk meg az ügyészség nyomozást megtagadó határozatát is.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP mindig is hangsúlyozta, hogy a jelenlegi jegybankvezetés monetáris politikájával, kamatpolitikájával egyetért. Szemben a Járai-, illetve Simor-féle jegybankvezetések kamatpolitikájával, úgy gondoljuk, hogy ez a monetáris politika helyes. De egy egyébként helyes monetáris politika senkit nem hatalmaz fel törvénytelen ségekre. És még valamit! Az, hogy a kamatpolitika így alakult az elmúlt időszakban, az nem Matolcsy György zsenialitásának köszönhető vagy nem pusztán

a jegybank helyes döntéseinek köszönhető, hanem a nemzetközi pénzügyi folyamatoknak.

(16.00)

Azért fontos, hogy legyen kellő nagyságú tartalék, és ne verjék el offshore lovagok számára, és ne fizessék ki a rokonoknak, haveroknak, különböző családtagoknak azt, ami tartalékként, nyereségként felhalmozódik, mert ha rosszabb idők jönnek, azt, ami ma hiányzik tartalékként, azt az adófizető polgárok fogják kipótolni.

Ezt a vírzsajtót, amit Matolcsy György kerített a jegybank körül, ennek az árát *(Az elnök csenget.)* a magyar állampolgárok meg fogják fizetni. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Volner János képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ott folytatom, ahol képviselőtársam abbahagyta: egyetérték azzal, hogy az a fajta monetáris politika, ami most megvalósult, részint nemzetközi okokból, részint pedig a jegybanki vezetés tevékenységének köszönhetően sokkal jobb annál, mint amit még a szocialista kormányok idején a jegybankelnökök folytattak. Ha a pénzügyi egyenlegét nézzük ennek a folyamatnak, évente akkora volt a kamattöbblet, amit Magyarország kénytelen volt a magasan tartott jegybanki alapkamatnak köszönhetően kifizetni, mint amennyit éves szinten eddig a Magyar Nemzeti Bank alapítványaiba beletöltöttek. Tehát hogyha mérleget kell vonni, akkor a szocialisták által uralt jegybanki vezetés időszaka rendkívül rossznak mondható, hiszen rengeteg pénzbe került ilyen módon a jegybank üzemeltetése.

Fontos azonban azt is látni, amire Schiffer képviselő úr is hivatkozott, hogy a jegybank a jegybanki törvény szerint csak a fő feladatainak a támogatására hozhat létre alapítványokat, másra nem. Ezek a tevékenységek túlnyomórészt, amelyek ezekben az alapítványokban folynak, nem felelnek meg ennek a célnak, és maga az állam, mint a jegybank tulajdonosa, nem érvényesíti a jelenlegi jegybanki törvénynek megfelelően a tulajdonosi jogait. Önmagában a törvény is korlátozó erővel bír az államra nézve, hiszen a jegybank vezetése gyakorlatilag önállóan dönt arról, hogy a nála képződött, részint rajta kívül álló okok miatt nála képződött nyereséggel mit tesz és mit nem.

Ezt a helyzetet meg kell változtatni, megítélésem szerint az LMP-s javaslat jó irányba hat és megfelelő, én magam is támogatom, és a Jobbik-frakció is ennek a javaslatnak az elfogadását kéri. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Legény Zsolt képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Szocialista Párt támogatja az előttünk lévő törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmét, és azért támogatjuk ezt, mert a Magyar Nemzeti Banknak az elmúlt években mutatott gazdálkodása vagy garázdálkodása valóban sok kívánnivalót hagyott maga után. Előttem szóló képviselőtársaim elmondták már azt, hogy mondjuk, hogyan alapíthat a Magyar Nemzeti Bank olyan alapítványokat, és oda hogy pumpálhat át olyan pénzeket, pénzeszközöket, ezt nagyon-nagyon nem értjük, hogy hogyan lehetett ezt megtenni. Azt gondoljuk, hogy ez egy olyan törvényjavaslat, amely ezt megpróbálná legalábbis tisztázni, vagy legalábbis megpróbálna tiszta vizet önteni a pohárba, és azt gondolom, hogy kormánypárti képviselőtársaimnak, fideszes és KDNP-s képviselőtársaimnak is érdeke lenne az, hogy az elmúlt időszakok botrányai után a Magyar Nemzeti Bank működése valóban, mondjuk úgy, hogy visszakerüljön a régi medrébe, és valóban ellássa azt a funkciót, amelyre létrehozták ezt az intézményt.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Úgyhogy én fideszes képviselőtársaimat is arra szeretném biztatni, hogy támogassák ezt a tárgysorozatba-vételi javaslatot, mert szerintünk nemes célokat fogalmaz meg. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Sok szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Megkérdezem az előterjesztőt, Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt, kíván-e hozzászólni.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Szeretném megköszönni a támogatásokat, és nagyon reméljük, hogy a kormány be fogja látni, hogy tényleg véget kell vetni ennek a történetnek, mert hogyha a kormány ezt nem teszi, azzal is tisztában kell lenni, hogy átveszik most már a felelősséget Matolcsy Györgytől, és most már a kormány nem mondhatja azt, hogy a jegybank független, és Matolcsy György a felelős mindenért. A jövőben a kormánynak kell ezért a felelősséget itt viselnie. *(Taps az LMP soraiban. - Sallai R. Benedek közbeszól.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, valamint az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonsága hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvénymódosításokról** szóló T/9328. számú törvényja-

vaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság elutasította.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek, ötperces időkeretben. Az előterjesztő Schiffer András képviselő úr. Tessék!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha jól számolom, négy év alatt 12. alkalommal hoztam a Ház plénuma elé az állambiztonsági múlt feltárására vonatkozó törvényjavaslatot, illetve most már negyedik alkalommal ez az aktanyilvánossági törvényjavaslat kiegészült egy lusztrációs törvényjavaslattal is. S mielőtt a szokásos érvekkel lesöprik az asztalról, szeretném azt is jelezni, hogy ebben a törvényjavaslatban szerepel az az indítványunk is, hogy a Magyar Országgyűlés kötelezze arra a magyar miniszterelnököt, a magyar kormányt, hogy járjon el Moszkvában, nem az atompaktum és a magyar energiafüggőség meghosszabbítása érdekében, hanem annak érdekében, hogy volt egy katonai, politikai függőség is az oroszoktól '44 és '91 között, kíváncsiak lennénk arra, hogy a régi NKVD, majd KGB irattárában mit tartalmaznak magyar emberekről, a magyar politikai folyamatokról. *(Közbeszólás az ellenzéki képviselők soraiból: Így van!)* Félreértés ne essék, itt nem csak a málenkij robotra elhurcolt százazezrekről van szó, de természetesen az ő emlékükről is, főleg hogy tavaly Gulag-emlékév volt; szó van arról is, hogy még a 80-as években is történtek Magyarországon olyan gyilkosságok, amelyeknek a háttere mind a mai napig felderítetlen, és többen okkal sejtik az orosz titkosszolgálati beavatkozást.

Ami pedig a 12. alkalommal itt lévő indítványt illeti, újra és feltehetően utoljára szeretném rögzíteni azt, hogy nem pusztán a múlt feltárásáról van szó, vagy ha úgy tetszik: a múlt feltárása másodlagos. A jelen feltárását célozza ez az aktanyilvánossági törvényjavaslat. Egyszerűen arról van szó, hogy végre nézzünk egymás szemébe, ne nézzük egymást hülyének, és beszéljünk nyíltan és világosan arról, hogy már a rendszerváltó parlament tele volt olyan személyekkel, akik érintettek voltak a kommunista állambiztonságban, tele volt a gazdasági rendszerváltás és a médiabeli rendszerváltás is olyan szereplőkkel, akik a régi kommunista állambiztonsági kapcsolatokat váltották át pénzügyi tőkévé vagy adott esetben információkká, amivel a médiapiacra tudtak hatalomra szert tenni. Akarunk-e egy olyan Magyarországot, ahol bizony még negyedszázad után is nem csak a politikát, a gazdaságot és a médiát átszövik és manipulálják olyan hálózatok, amelyek láthatatlanok, olyan hálózatok, amelyek egyébként a létezésüket és a befolyásukat egy diktatúrának köszönhetik?

Tisztelt Országgyűlés! Szeretném azt is egyértelművé tenni - utalva itt egy korábbi vitára Répássy képviselőtársammal -, hogy az LMP javaslatai egyetlen alkalommal sem tartalmaztak szankciót. Mi úgy gondoljuk, hogy 25 év után jó okunk van feltételezni

akkora erkölcsi nagyságot a magyar népről és olyan morális ítélőképességet polgártársainkról, hogy ha az információk nyilvánosak, mindenki meg tudja ítélni, hogy ezek közül ki volt az, aki valóban kényszer hatása alatt vagy egyszери megtévelyedés miatt követett el nemtelen cselekedeteket, ki az, akinek a neve szerepel ugyan, de nem ártott senkinek, és kik azok - hiszen, beszéljünk világosan, a lényeg nem a spionok kiléte, hanem hogy kik azok -, akik önként és dalolva nem pusztán csak jelentésírást vállaltak, hanem vezető szerepet vállaltak a mai kommunista állambiztonság (*sic!*) parancsnoki hídjain.

Az, hogy tizenkettedjére van itt a javaslat, és vélhetően tizenkettedjére szavazzák le, azt jelenti, hogy a Fidesz-KDNP menlevelet ad a régi kommunista állambiztonság tisztjeinek (*Közbeszólás az ellenzéki képviselők soraiból: Ott vannak köztük!*), merthogy a lusztrációs törvényjavaslat, amely ezzel egybe van varrva, az bizony már tartalmaz szankciót; az aktanyilvánossági javaslat nem, a lusztráció igen. Bizony, mi azt szeretnénk, hogyha világossá tennénk, hogy az új magyar demokráciában - bár furcsa 2010 óta új magyar demokráciáról beszélni - még miniszterelnökségi tanácsadó sem lehet olyan személy, aki egyébként érintett volt a kommunista állambiztonságban, hogy nem lehet a magyar kormány államtitkára olyan személy, aki adott esetben '89. június 16-án állambiztonsági tisztként dolgozott Orbán Viktor jelenlegi miniszterelnökre.

(16.10)

Szeretnénk egyértelművé tenni, hogy azok, akik érintettek akár a régi állampárt vezető testületeivel, akár a régi kommunista állambiztonság hálózataival, nem tölthetnek be sem közhatalmi pozíciót, és nem is lehetnek tanácsadói közhatalmi szerveknek.

Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy ez egy erkölcsi adósság, egy negyedszázados erkölcsi adósság, és amíg itt él a láthatatlan múlt velünk, Magyarország nem fog egyről a kettőre haladni. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP és a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Most két kétperces hozzászólásra van lehetőség frakciócsoportonként. Elsőnek megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Az úgynevezett ügynöklistákat is tartalmazó állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről szóló, Schiffer András által jegyzett törvényjavaslattal egy problémám van, hogy nem nekem jutott eszembe a benyújtása. (*Derűltés a Jobbik soraiban.*) Ha pártkatona volnék, próbálnék fogást találni rajta, tudnék is, lenne módosító javaslatom, de most csak egy szót kell mondjak: gratulálok.

Persze, szégyenkezniem sem kell a tétlenség miatt, hiszen Gaudi-Nagy Tamás képviselőtársammal közös javaslatunk vezetett a legközelebb a sikerhez. A Fideszben 55-en voksoltak a frakciófegyellemmel

szemben 2011. december 23-án egy általunk kért név szerinti szavazáson, amikor a Nemzeti Emlékezet Bizottságának kötelező feladatául szabtuk volna, hogy nevezze meg és tegye közzé a BM volt állambiztonsági főcsoportfőnöksége hivatásos, nyílt és titkos állományának tagjait, valamennyi hálózati személyét, ügynökeit, továbbá a katonai hírszerzés állományát és hálózatát.

Javaslatunk elfogadása helyett azonban maszatolás folyik a Nemzeti Emlékezet Bizottsága körül is, mely itt csak a szemfényvesztést, időhúzást szolgálja, miközben még a kormánynak is tagja lehetett a D-209-es fedőnevű Medgyessy Péter egykori kollégája, egy szintén III/II-es ügynök, Martonyi János, illetve jelenleg is a kormányzat tagja a szintén III/II-es Tasnádi László rendészeti államtitkár. Szégyen!

A Jobbik három legfontosabb antikommunista programpontja viszont a 2060-ig titkosított állambiztonsági múlt feltárása, a pártállami vezetők elszámoltatása és közéletből való kitiltása, valamint a kommunista luxusnyugdíjak megvonása. Az elmúlt 26 év, az MSZP- és Fidesz-kormányok közös szégyene, hogy ezekben az ügyekben eddig csak maszatolás történt, ezért a kommunizmus áldozatai forognak a sírjukban.

Utolsó felszólalásom ez a nemzet templomában, mert úgy tűnik, Schiffer András és a magamfajta idealistáknak nincs helyük a mai politikában, ahogy Pongráz Gergely sem tudott megalkudni az úgynevezett rendszerváltás utáni kormányzatokkal, demonstratívan távozott a Parlament tárgyalóterméből is, amikor az '56-os szervezetekkel próbáltak ki egyezni.

Paradigmaváltásra van szükség a politikában, azaz radikális változásra. Köszönöm a figyelmet. Köszönöm, hogy képviselő lehettem. Szébb jövőt! (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Mesterházy Attila képviselő úrnak adom meg a szót.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is szeretném megköszönni Schiffer Andrásnak ezt a törvénytervezetet, sőt azt is köszönöm neki, hogy nagyon konzekvensen - ahogy ő is említette - tizenkettedik alkalommal tárgyalja a Ház ezt a kezdeményezését, és szerintem a többség számára szégyen, hogy nem veszi komolyan ezt a kezdeményezést, és nem támogatja azt, hogy Magyarország ebben a kérdéskörben a teljes nyilvánosság legyen egyedüli módon a mértékadó. Hiszen mindaddig... (*Novák Előd: És amikor kormányon voltatok?*)

Tudja, ez egy nagy élmény nekünk, hogy maga elmegy innét végre a parlamentből, képviselő úr, és többet nem kell magát hallgassuk, azért vannak még pozitív napok itt a parlamentben az ellenzék széksoaraiban. És értem, hogy önnek ez egy nagyon nehéz érzés, hogy a saját párttagjai nyírják ki magát (*Dúr*

Dóra: *Bagoly mondja!*), de most ezt tegyük egy pilanatra félre.

Én 2003 óta amellest érvelek, és hogyha akarja, akkor szívesen elküldöm önöknek az ezzel kapcsolatos hozzászólásaimat, minden egyes alkalommal támogattam a teljes nyilvánosságot ebben a kérdés-körben, akkor is, amikor államtitkárként a kormányom mást képviselt ebben az ügyben.

Most is csak azt szeretném mondani, hogy erre a kérdésre akkor lehet pontot tenni, hogyha valóban a teljes nyilvánosság pártjára állnak a parlamenti pártok, ha nem teljes a nyilvánosság, akkor valóban ez a morális, erkölcsi adósság a rendszerváltás óta fennáll. Ráadásul ezekkel az ügyekkel mindig folyamatosan vissza lehet élni, és ezt a visszaélést csak és kizárólag a teljes nyilvánosság biztosításával lehet garantálni.

Éppen ezért én újra azt javaslom, és azt kérem a kormányzó többségtől is, hogy fontolja meg Schiffer Andrásnak ezt a javaslatát és támogassa a teljes nyilvánosságot. Mi a magunk részéről, az MSZP-frakció jelenlegi képviselői támogatják ezt a törvénytervezetet, mi mindenféleképpen igennel fogunk voksolni, függetlenül attól, hogy korábban a Gyurcsány Ferenc által vezetett kormány mit gondolt erről. A Magyar Szocialista Párt frakciója ma már nem ugyanazt gondolja erről, mint amit akkor az éppen akkor kormányzó társaság gondolt.

Úgyhogy még egyszer köszönöm Andrásnak ezt a lehetőséget, az MSZP támogatja ezt a törvényt. Köszönöm. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Most Répássy Róbert képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Ház! Politikátörténeti eseményeknek lehettünk az elmúlt percekben tanúi. *(Bangóné Borbély Ildikó: Lesz még néhány ilyen!)* Egyrészt a Jobbik volt országgyűlési képviselője, aki még a Jobbiktól is szélsőségesebb politikai állásponton helyezkedik el, üdvözölte a javaslatot, majd utána az állampárt jogutódjának egykori elnöke üdvözölte másikként ezt a javaslatot. *(Dr. Bárándy Gergely: Ne már, 11-szer már elmondtam ugyanezt!)* Ez a szimbiózis, ahogyan egy szélsőjobb oldali politikus és ahogyan az állampárt jogutódjának volt elnöke egymásra találtak Schiffer András javaslatában, ez mindent elmond erről a javaslatról, és mindent elmond arról, hogy milyen sanda politikai szándékok vannak e mögött a javaslat mögött. *(Dúró Dóra: Mi van benne?)* És a képmutatás magasiskolája volt, amit különösen Mesterházy Attila az előbb előadott, de hát mindenki a saját lelkiismeretével kell hogy elszámoljon.

Ami magát a törvényjavaslatot illeti, tisztelt Ház, mondanom sem kell, hogy meglehetősen megkésett a rendszerváltás után 26 évvel lusztrációs törvényt az Országgyűlésben előterjeszteni. Az Országgyűlés Igazságügyi bizottságában többségi álláspont szerint a javaslat valószínűleg nem felelne meg

a mai alkotmányos mércének. Ez nem azt jelenti egyébként, hogy közvetlenül a rendszerváltás után esetleg ne lett volna esélye annak, hogy egy ilyen lusztrációs törvény az Alkotmánybíróság mércéjén vagy akár az emberi jogi bíróság mércéjén átmenjen. De ma már, 26 évvel a rendszerváltás után, azok után, hogy az egykori állampárt jogutódja intézményesült a demokráciában, az, hogy az MSZMP egykori jogutódja a parlamenti választásokon indult, sőt kormányzó párt volt, ezek után azt mondani, hogy az MSZMP alkalmazottjait ki kellene zárni bizonyos funkciókból, azt gondolom, hogy ez képtelenség, hiszen az MSZP, mindegy már, hogy ez kinek tetszik, kinek nem, nekem olyan nagyon nem tetszik, de valójában a demokrácia résztvevőjévé vált.

Ezek után azt mondani, hogy azért, mert valaki az MSZP jogelődjének az alkalmazásában vagy valamilyen módon hozzá kapcsolódóan részt vett, az ne vehessen részt a demokratikus közéletben, ezt Schiffer András, aki kiváló jogász, maga is tudja, hogy az Alkotmánybíróságon nem tudná megvédeni ezt a javaslatot. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nyilván felemelő Répássy képviselőtársunk után megszólalni ebben az ügyben, hiszen olyan szavakat használt, mint lelkiismeret, és elég nehéz ezt a szót elfogadni a Fidesz képviselőitől *(Dr. Répássy Róbert: Próbálja meg!)*, akik itt lesütött szemmel, anélkül, hogy felnéznének, végighallgatják Schiffer Andrásnak a felvezetőjét, mindenki lapít, és utána lelkiismeretről kezdenek el beszélni, és arról, hogy mi ment volna át közvetlenül a rendszerváltást követően.

Lehet, hogy igaza van képviselőtársamnak, hiszen akkor még nem a Fidesz soraiban voltak ezek a volt állambiztonsággal kapcsolatos emberek, hanem azon kívül, akkor még öten-hatan elfértek itt a fideszesek, most pedig már, miután önök befogadták a soraik közé, nyilván más az álláspont és másképp látják ezt az egészet.

A lesütött szemhez hozzátartozik az, hogy mit gondolnak önök a rendszerváltásról, hogyan vélekednek erről. Ahogyan szavaznak, az ennek az indikátora, hogy mennyire tudják elfogadni. Meggyőződésem, hogy a rendszerváltás nincs befejezve Magyarországon. Meggyőződésem, hogy nem is lesz befejezve addig, amíg ezeket az aktákat, ezeknek a személyeknek a nevét nem tesszük teljesen nyilvánossá, és nem adjuk meg azt a jogot, hogy minden magyar állampolgárnak joga legyen tudni, hogy jelenleg kik ülnek a kormányban, kik vették át az üzleti elitet, milyen kapcsolat volt az üzleti elit és a politikai hatalom között. Majd hogyha tisztán látunk az elmúlt 25 évben, hogy mi történt az országgal, hová lett a közvagyon 90 százaléka, mi történt ezzel, és az

milyen kapcsolatban volt a régi pártállami rendszerrel, majd akkor beszélhetünk arról, hogy a rendszerváltás befejezése hogyan is tart.

Jelen pillanatban ez az, ami hiányzik. Mint minden más tekintetben is, a Fidesz-KDNP legnagyobb bűne ennek a szembenézési képességnek a hiánya. Nem bír szembenézni a korrupcióval, nem bír szembenézni azzal, hogy mit képvisel egy szabadkereskedelmi egyezményvel, és nem bír szembenézni azzal, amit a mindennapi tevékenységekkel el kellene hogy végezzon.

(16.20)

Nem bír szembenézni azzal a volt kommunista múlttal, ami ott van a padsoraiban, akiket befogadott, és emiatt hátráltatja azt, hogy a magyar demokrácia végre lezárja ezt az elmúlt huszonhat évet, ami a rendszerváltás óta eltelt. Én kérem, akinek még maradt a lelkiismeretében annyi, hogy esetleg fontosnak tartja a magyar demokráciát, az szavazza meg az önök soraiból is ezt a javaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Most megkérdem az előterjesztőt, Schiffer András, kíván-e hozzászólni. *(Dr. Schiffer András jelzésére:)* Öné a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Répássy képviselőtársam, hogyha ön itt csinál egy műfelháborodást azon, hogy egy szélsőséges politikus - ugye, Novák Elődre gondolt -, illetve egy állampárti utódpolitikus - Mesterházy Attilára gondolt -, akkor én csak annyit tudok önnek mondani, hogy még mindig megítéltél egy sorban lenni Mesterházy Attilával és Novák Előddel, mint kormányzati támogatást biztosítani, mondjuk, Zoltai Gusztáv és Tasnádi László munkájának. *(Sallai R. Benedek: Úgy van! - Taps az LMP és a Jobbik soraiból.)* Számoljon el ön a lelkiismeretével!

Tisztelt Országgyűlés! A második előterjesztésem már az új Alaptörvény hatálya alatt született. A másodiktól a tizenegyedik alkalomig sem Répássy Róbert, sem más nem hivatkozott alkotmányossági problémákra. Meg kell nézni a jegyzőkönyveket, Répássy képviselőtársam! Nemhogy nem tették, hanem néhány alkalommal még önök között is voltak bátrak, akik egyébként megszavazták a tárgysorozatba vételt.

Igen, köszönöm egyrészt Mesterházy képviselőtársam szavait, és köszönöm szépen Novák Előd képviselőtársamnak, hogy mind a tizenkét alkalommal támogatta ezt a munkát, támogatta kitartóan ezt a javaslatot; és azt gondolom - bár túlmutat a javaslaton -, legalábbis elgondolkodtató, hogy a magyar parlamentben huszonkét év után újra van olyan parlamenti képviselő, aki, amikor kisebbségben marad a frakciójában, nem lesz mandátumtolvaj.

Tisztelt Országgyűlés! Szeretnék arról is szólni, hogy ugyan most elfelejtették megemlíteni, de a

Nemzeti Emlékezet Bizottságának mi ebben a javaslatban külön feladatot szabtunk arra, hogy egy éven belül tegyen le egy fehér könyvet az asztalra, hogy a rendszerváltás utáni Magyarországon kik voltak érintettek. Önök folyamatosan a Nemzeti Emlékezet Bizottságával takaróznak, miközben még ezt a feladatot sem hajlandóak kötelezővé tenni a bizottság számára. Ez a bizottság pusztán a maszatolásról és a szőnyeg alá söprésről szól. Azzal, hogy önök újra le fogják szavazni azt, hogy végre a Magyar Országgyűlés rendbe tegye a múltat, a morális züllés politikájára mondanak igent. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a hétfői ülésnapon kerül sor.

Varju László és támogató képviselők azt indítványozták, hogy az Országgyűlés döntsön **a versenysportban és különösen a sportvezetésben uralkodó morális deficit miatt a fiatalok lelki és testi fejlődését durván sértő cselekményeket vizsgáló bizottságról** szóló H/10516. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Először megadom a szót ötperces időkeretben Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak... *(Jelzésre:)* Vadai Ágnes képviselő asszonynak. Elnézését!

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2016. április elején derült ki az a szégyenletes ügy, amely megrázta nemcsak a magyar médiát, a magyar közéletet, a magyar sportéletet, hanem az egész magyar társadalmat. Akkor derült ki, hogy 1961-ben Kiss László, a magyar úszók doyenje, sokak példaképe egy gyalázatos bűncselekménynek, csoportos nemi erőszaknak volt részese, és más egyéb cselekmények miatt is részesült már megrovásban. Azóta újabb és újabb ügyek kerültek elő, ahol edző fizikai, lelki vagy éppen szexuális bántalmazással és erőszakkal vádolható, melyet fiatalok, gyerekek tanítványaival szemben követett el. A legutóbbi hír a Papp László Bokszaakadémia vezetője, aki szintén erőszakos bűncselekményeket követett el, nemi erőszakért ítélték el, aki egyébként a női bokszolónak volt a szövetségi kapitánya. Hasonló vád került elő egy nagykanizsai kajak-kenu edzővel kapcsolatban, aki meglehetősen kétértelmű üzeneteket küldött fiatalok tanítványainak. De hallottunk fizikai bántalmazás ügyéről a korcsolyázók körében is. És látható, hogy a magyar versenysport - különösen az utánpótlás-nevelésben - bizony nem tökéletes.

Vártunk, sokáig vártunk, mert azt gondoltuk, hogy az arra hivatott szövetségek vagy éppen a Magyar Olimpiai Bizottság, amelynek elnöke és számtalan sportvezető itt ma felvonult, majd tesznek valamit. A budapesti olimpia megrendezése érdekében idevonultak, és nagyon fontos lépéseket tettek, ám annak érdekében, hogy visszaszorítsák és kivizsgál-

ják és ajánlásokat fogalmazzanak meg a gyerekeket ért fizikai, lelki és szexuális bántalmazás tekintetében - már ami a versenysportot illeti -, hát, nem nagyon kapkodták el a dolgot. Olyannyira nem kapkodták el, hogy semmit nem csináltak. Az égadta világon semmit. Ráadásul Kiss László ügyében elindult egy gyalázatos magatartás, ahol az áldozathibáztatás volt a legfontosabb mérce a Magyar Úszósövetség vezetőinek, akik, amíg halottnak gondolták az áldozatot, tagadtak, és amikor kiderült, hogy az áldozat él, és bátran kiállt és elmondta, hogy mi történt vele, akkor elindult a lavina, lett következménye, de nem elég következménye; Kiss László valamennyire megbűnhődött, de nem teljesen. De ez az ügy nem róla szól, ő a legkevésbé fontos ebben az ügyben, sokkal fontosabbak azok a gyerekek, akik talán ma is ki vannak téve a lelki, a fizikai és a szexuális zaklatásnak, miközben arra készülnek, hogy jövődőlbeli olimpiai, Európa- vagy éppen világbajnokok legyenek.

Mi, akik ezt a határozati javaslatot beterjesztettük és ezt a vizsgálóbizottságot létre szeretnénk hozni, azt gondoljuk, hogy muszáj ebben a magyar politikának, a Magyar Országgyűlésnek lépni, hogyha mások nem tették meg, muszáj azt megvizsgálni, hogy a jelen körülmények között van-e a versenysportban gyerekeket érő lelki, fizikai és szexuális bántalmazás, és ha van ilyen, akkor az Országgyűlésnek ebből milyen kötelezettsége származik, milyen lépéseket kell tenni, és milyen kötelezettségeket kell róni a szövetségekre vagy éppen a Magyar Olimpiai Bizottságra. Mert, tudják képviselőtársaim, persze az aranyérem nagyon szépen csillog, kívánom is, hogy nagyon sok sportolónk szerezzen a riói olimpián aranyérmet, érjen el bármilyen helyezést, de semmilyen érem nem éri meg azt, azt a fájdalmat, amit talán ma is elszenvednek gyerekek, akik felnéznek edzőikre, felnéznek masszőrökre.

Én arra szeretném kérni az Országgyűlést, hogy ebben az ügyben legyen sokkal nyitottabb, mint más ügyekben. Nem számít, hogy ki terjesztette be ezt a javaslatot, bármilyen módosító javaslatra a tárgyalás során mi hajlandók leszünk, csak vizsgáljuk meg ezt az ügyet, kérem! A jövő generációról van szó, gyerekekről, unokákról, unokaöcsőkről, unokahúgokról. Gondoljanak arra, hogy ez bárkivel megtörténhet, az önök közvetlen környezetében is. Éppen ezért kérem, hogy támogassák a tárgysorozatba vételt, és aztán pedig állítsuk föl közösen ezt a vizsgálóbizottságot azért, hogy Magyarországon a gyerekek nyugodtan mehessenek a sportcsarnokokba, az uszodákba, és önök nyugodtan elengedhessék a gyerekeiket. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Most képviselőcsoportonként 2-2 perces időkeret áll rendelkezésre a felszólalóknak. Elsőnek megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Az Igazságügyi bizottság ülésén Vadai képviselő asszony képviselte az előterjesztőket,

és a bizottság ülésén elmondtam, most is megismétlem, hogy abban a súlyos ügyben, amelyre hivatkozva fel akarják állítani ezt a vizsgálóbizottságot, két súlyos hibát lehet elkövetni: az egyik, ha közömbösséget mutat az Országgyűlés ebben az ügyben, a másik, hogyha általánosít ebben az ügyben. És ez a vizsgálóbizottsági kezdeményezés az utóbbi hibát követi el: súlyosan általánosító a vizsgálóbizottsági kezdeményezés. Már a javaslat címe is úgy szól, hogy a versenysportban uralkodó morális deficit miatt kellene létrehozni ezt a bizottságot, illetve a sportvezetésben uralkodó morális deficit miatt kellene létrehozni. Én visszautasítom, bár egyiknek sem vagyok tagja, sem a versenysportban, sem a vezetésében nem játszom szerepet, hogy a magyar versenysportban morális deficit uralkodna.

(16.30)

Ez a javaslat a kollektív bűnösség talaján áll, ennek a javaslatnak az a kiindulópontja, hogy valamilyen kollektív bűnt követtek volna el a versenysport művelői, a versenysport trénerai, a versenysport legkiválóbbjai.

Tisztelt Ház! Sosem fogunk olyan javaslatot támogatni, amely megbélyegez több tízezer sportolót vagy akár csak több ezer sportvezetőt azon az alapon, hogy néhányan tényleg súlyos bűncselekményt követtek el a gyerekek ellen. Nagyon kérem önöket, hogy ne menjenek tovább ezen az úton. Valóban úgy van, ahogy Vadai Ágnes mondja, mindenki beszélgethet mostanában szülőikkel, akik azon gondolkodnak, hogy ilyen előzmények után merjék-e a gyerekeiket uszodába vinni, merjék-e a gyerekeiket edzésre járatni.

Én azt kérem, hogy a bűnösöket állítsuk bíróság elé - egyébként egy részük már állt is a bíróság előtt -, akik pedig nem tehetnek arról, hogy mások ilyen bűncselekményt követtek el, azok ne szenvedjenek, és különösen a gyerekek ne szenvedjenek az olyan politikai akcióktól, mint amit ez a vizsgálóbizottsági kezdeményezés jelent. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak adom meg a szót.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Répássy képviselő urat hallgatva nem tudom, mi a borzasztóbb, a felszólalása vagy az, hogy el is hiszi azt, amit mondott. *(Dr. Répássy Róbert: Te vagy borzasztó!)* Mi mindenféleképpen támogatni fogjuk.

Felhívom képviselőtársam figyelmét, hogy készültek felmérések, és ami a legszörnyűbb, hogy az UNICEF már két évvel ezelőtt súlyos megállapításokat tett ezzel az ügygel kapcsolatban. Ha ezt képviselő úr nem hiszi el, akkor néhány adatot mondanék ebből. A kutatási minták azt igazolták, hogy 73 százalékban fordult elő érzelmi bántalmazás, 39 százalék-

ban fizikai erőszak, 31 százalékban szexuális zaklatás, és 15 százalékban beavatási szertartás. Az adatok igen szoros kapcsolatot mutatnak az egyes bántalmazási formák között is: az érzelmileg bántalmazott gyermekek aránya 96 százalékos volt a fizikai bántalmazottak között, és 95 százalékos volt a szexuális zaklatás elszenvedői között. A jelentés azt is megállapította, hogy a gyermekek nem is a siker és a küzdelem kedvéért, sokkal inkább a mozgás öröme miatt kezdenek el valamilyen sportágat, és utána súlyos veszélyeknek vannak kitéve. Az imént felsorolt adatokat kutatási minták alapján készítették.

Én nem tudom, hogy mivel ártunk többet, ha homokba dugjuk a fejünket, vagy ha továbbra is folytatódik az, ami nemcsak egyes sportágakban terjedt el, hanem általánosan a sportban. Azt kimondhatjuk, hogy méltán lehetünk büszkéek az elért sikereinkre, csak akkor fel tenni a kérdést, hogy milyen árat fizetünk ezért. Kell-e ilyen súlyos árat fizetni azért, hogy sikereket érzünk el? Én azt gondolom, hogy most van joga e vizsgálóbizottság felállításának.

Arra kérem a kormánypárti politikusokat, hogy egyetlenegyszer, most a gyermekeinkért nézzenek tükörbe és támogassák ezt. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Kérem képviselőtársaimat, hogy lehetőleg tartsák be a két percet. A következő hozzászólóként Dúró Dóra képviselő asszonynak adom meg a szót.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Répássy képviselő úr felszólalása rendkívül méltatlan volt. Ha keressük a kifogásokat, hogy egy ügyet miért söpörjünk a szőnyeg alá és miért ne vegyük tárgysorozatba ezt a kezdeményezést, arra nagyon megfelelt az ön felszólalása. De ha azt nézzük meg, hogy a Kiss László-ügy milyen kérdéseket vetett fel a magyar társadalom vonatkozásában, akkor egyrészt felveti azt, hogy Kiss Lászlónak szabadott volna-e az úszóválogatott szövetségi kapitányának lenni - zárójelben jegyzem meg, a botrány kirobbanása után a Jobbik volt az egyetlen párt, amelyik követelte, hogy mondjon le a szövetségi kapitányi tisztségéről -, az állami kitüntetések visszavonhatóságának megteremtését szintén felveti, aztán felveti azt, hogy a szexuális bűncselekményt elkövetőkről nyilvános adatbázis legyen, valamint a pedofil bűncselekményt elkövetőkről, amivel kapcsolatban volt és most is van a Ház előtt jobbikos kezdeményezés is, és felveti azt, amit ez a határozati javaslat céloz, hogy állítsunk fel egy vizsgálóbizottságot, és azokkal a számokkal, amelyeket az előbb Bangóné képviselőtársam ismertetett, nézzünk szembe, plusz vegyük hozzá az erőszak látenciját is.

Sajnálhatja Répássy képviselő úr, hogy nem utánam szólalt fel, mert akkor még fröcsöghetett volna, mert nagyon sok mindenben egyetértek Bangóné képviselőtársammal azokból, amiket az előbb

elmondott. Tehát ez egy kihagyott ziccer az ön számára.

Ilyen értelemben a határozati javaslatot támogatjuk, hiszen egy ügy felmerülése kapcsán számos olyan társadalmi kérdés van, amit a politikának és a közéletnek is rendeznie kellene. Az, hogy szőnyeg alá söpörjünk és megpróbáljuk eltussolni ezeket az ügyeket, és különböző személyi összefonódások miatt ezekkel nem foglalkozunk, nem fog megoldást nyújtani. Az nyújt megoldást, ha vesszük a fáradságot és a felmerült ügyeket kivizsgáljuk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Megmondom őszintén, én sem értem Répássy Róbert képviselőtársamat, aki pedig frakciójának kiváló képességű politikusa. Egyszerűen nem értem meg. Most az egyszer nem arról beszélünk, hogy a fideszesek mit loptak el, mit vittek haza, milyen jogtalanságot csináltak, nem politikai töltesz az egész. Nem arról szól, hogy a Fidesz és a KDNP mit hibázott, hanem arról szól - pont amiről az előbb beszéltem -, hogy a szembenézés politikájára hogy reagál egy társadalom; hogy reagál arra, hogy ha problémákat lát egy szegmensben, és meg kellene oldani azokat.

Nem bűnösöket kell keresni, szó sincs erről, nem pellengérré kell kiállítani embereket, hanem hogyha tapasztalunk egy negatív folyamatot, ami nyilvánvalóan kiderült az utolsó időszakban, akkor ezzel hogy nézünk szembe és hogyan kezeljük. Ebben semmi olyan nincs, ami a Fidesz érdekeit sértené, ami csökkentené a Fidesz támogatottságát. Pont most az egyszer lehet egy politikamentes tevékenység. Ha a teljes ellenzék egyetért mindenféle szegmensből, akkor el kellene gondolkozni azon, hogy helyes-e az a „mindenki hülye, csak én vagyok helikopter” politika, amit a Fidesz folytat.

Valamennyien azt mondjuk, hogy ez nem politikai felelősségre vonás, nem emberek megszegéséről szól, hanem arról szól, hogy tapasztaltunk valamit, amivel szembe kell hogy nézzen a magyar társadalom. Ez azért kell hogy megvalósuljon, mert el kell gondolkozniuk valamennyiüknek, önknek mint apának, mint nagyapának, hogy ha a saját gyermekeikről lenne szó, akkor megérné-e bármilyen érem annyit, hogy átessen a gyermekük vagy az unokájuk egy lelki, fizikai vagy szexuális bántalmazáson. És ha azt mondják, hogy önök szerint megérné ennyit, akkor azt mondom, hogy megértem az álláspontjukat. De az emberek többsége számára sokkal fontosabb a gyermeke, mint hogy elfogadjon egy rendszerben rejlő hibát, amit valahogy meg lehet előzni.

Ez az előterjesztés arról szól, hogy meg lehessen előzni és szembe lehessen nézni ezekkel a problé-

mákkal. A vizsgálóbizottság felállítása ehhez nyújthat segítséget mindenféle politikai tartalom nélkül. Ezért kérem minden lelkiismerettel rendelkező kormánypárti képviselőtársamat, segítsen abban, hogy ez megvalósulhasson a vizsgálóbizottság felállításával. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Megkérdezem Vadai Ágnes, hogy kíván-e hozzászólni. *(Dr. Vadai Ágnes: Igen.)* Oné a szó két percben.

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én az Igazságügyi bizottság ülésén is eléggé feldúlt és megrendült voltam az ott elhangzott kormánypárti álláspont miatt, de most újra ezt kell megismételnem.

Ha nem jó a cím, akkor változtassuk meg, akkor találunk ki valami mást, képviselőtársaim. De hogy ezt az ügyet egyszerűen lesöprik a plenáris ülésen is, az egy nagyon rossz út. Rettenetesen tévednek a kormánypárti képviselők, ha azt gondolják, hogy ez ezzel itt véget ér. A bizottsági ülésen is megmondtam és most is megmondom, a vizsgálóbizottság paritásos lenne, senkinek nem lenne benne többsége - ez a lényeg -, konszenzusra kellene törekednünk annak érdekében, hogy a gyerekek jövőjét jobbra, szebbé tegyük, hogy a versenysport normális legyen. És nem csak a Kiss László-ügyről van szó. Képviselő úr, felsoroltam: kajak-kenu edző, bokszedző, más úszók, és még lehet sorolni azokat az eseményeket, amelyek az elmúlt időszakban éppen a Kiss László-ügy hatására kerültek elő.

Amit ön mondott, az alapján világosan látszik, hogy a kormánypárti képviselő ezt nem fogják támogatni. Akkor meg fogom találni annak a módját, hogy ebben az ügyben továbblépünk. Ha az Országgyűlés kormánypárti többsége ebben nem partner, akkor ott kezdődik majd a politika, képviselőtársaim. Mert eddig ebben nem volt politika. Eddig nem beszéltünk arról, hogy Demokratikus Koalíció, eddig nem beszéltünk arról, hogy MSZP, eddig nem beszéltünk arról, hogy LMP, és még a Jobbik se mondta azt, hogy a Jobbik. Majd most kezdődik el a politika, képviselőtársaim, mert látható, hogy önök viszont politikai okokból nem akarják támogatni ezt a javaslatot. De nem tudom, hogy miért. Kit védenek ebben az ügyben? Van-e még valaki, akit védeni kell?

(16.40)

Higgyék el, képviselőtársaim, ha önöket csak ez érdekli, akkor ez nem fog megoldást jelenteni. Az jelent megoldást, ha megtaláljuk azokat a törvénymódosítási kötelezettségeinket, azokat az ajánlástételi kötelezettségeinket, amivel normálisabbá tudjuk tenni a magyar versenysportot.

Arra kérem még egyszer, különösen a kormánypárti képviselő hölgyeket, segítsenek nekünk ebben, győzzék meg a férfiakat a frakciójukban. Köszönöm

szépen. *(Szórványos taps az LMP és az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: A döntésre a hétfői ülésnapon kerül sor. Most soron következik az MSZP képviselőcsoportjának indítványa, hogy az Országgyűlés döntsön **a vasárnapi munkavégzés fokozottabb elismerése érdekében a munka törvénykönyvről szóló 2012. évi I. törvény, valamint az egyes adótörvények és összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény módosításáról** szóló T/10285. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Vállalkozásfejlesztési bizottság utasította el.

Először megadom a szót az előterjesztőnek, Lukács Zoltán képviselő úrnak, ötperces időkeretben.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Amikor a Fidesz-KDNP-kormányok vissza kellett vonnia a vasárnapi zárvatartásról szóló törvényt, mert a Kúria átengedte a szocialisták népszavazási kezdeményezését, és a kormány ettől megrémült, és visszavonta ezt a törvényt, akkor sajnos azt a hibát is elkövette, hogy egy másik törvényben szabályozott vasárnapi bérpótlékot is elvonta. Persze, azzal se nagyon voltunk kiségitve, az a bérpótlék gyakorlatilag arra a hat darab vasárnapra vonatkozott, amikor a kereskedők nyitva lehettek, és csak a kereskedelemben dolgozókra.

De ez felszínre hozott egy olyan problémát, ami a vasárnapi munkavégzés normális elismerését jelenti. Ezért a Magyar Szocialista Párt egy átfogó módosítást nyújtott be a munka törvénykönyvéhez, aminek persze része a 100 százalékos vasárnapi bérpótlék, és természetesen ki kell emelnünk, hogy nem csupán a kereskedelemben. Mi mindenkiről beszélünk, aki ma Magyarországon vasárnap munkát végez vagy szolgálatot lát el. Úgy gondoljuk, hogy nekik is jár a 100 százalékos vasárnapi bérpótlék.

Röviden összefoglalva azt, hogy ez a törvény mit szabályozna még: a törvénymódosítási javaslat megteremtene a munka és szabadidő közti egyensúlyt, tehát végre kimondaná, hogy 8 óra a munkaidő, egy héten pedig 40 óra. Ettől eltéréseket lehetőségessé tesz, de nagyon indokolt esetben és a munkavállalóval való megállapodás alapján lehetne ettől eltérni. A munkaidőkeretet is szabályozná. Tudjuk, ez az, amikor bizonyos ideig a munkaadó megsabhatja a munkavállalónak azt, hogy adott időszakban egyenlőtlenül is be lehessen osztani a munkaidőt. Ez akár egy évben is meghatározható most. Mi ebben a javaslatban rövidebb távot határozunk meg, ezt túlzásnak tartjuk. Azt gondoljuk, hogy fél évnél hosszabb időre ne lehessen munkaidőkeretet megszabni.

Azt is betettük ebbe a javaslatba, függetlenül attól, hogy nyitva vannak-e az üzletek, mert még egyszer mondom, nem a kereskedelemről beszélünk, hanem általában a vasárnapi munkavégzésről, hogy egy hónapban két vasárnap lehet kötelezni a munka-

vállalót a munkavégzésre. Lehet még egy vagy két vasárnap is dolgozni, de két vasárnapon túl csak a munkavállaló és a munkaadó között írásbeli megállapodás alapján lehet munkát végezni. Azt is beleírtuk a javaslatba természetesen, hogy kik azok, akiknek járna ez a 100 százalékos vasárnapi bérpótlék, felsoroltuk őket, de gyakorlatilag összefoglalva arról van szó, hogy mindenkinek, aki vasárnap dolgozik. Benne van természetesen, hogy 100 százalékos bérpótlék jár a vasárnapi munkavégzésért.

Természetesen szeretnénk elkerülni azt a problémát is, hogy a 100 százalékos vasárnapi bérpótlék kifizetése olyanfajta problémákat okozzon a munkaadói oldalon, aminek munkavállalók látják a kárát. Tehát, mondjuk, a kifizetés olyan nehézségeket okoz, hogy munkahelyek szünnének meg emiatt. Ezért úgy írtuk meg ezt a javaslatunkat, hogy a bérpótlék összege után a munkáltatónak nem kellene szociális hozzájárulási adót fizetnie, tehát járulégmentes lenne. Ez nem terhelné meg oly módon a munkaadót, hogy emiatt ilyen típusú problémák legyenek. Sőt, még arra is gondoltunk, hogy hiába van kifizetve ez a bérpótlék és hiába nem fizet járulékot ez után a munkaadó, a törvény rendelkezzen úgy, hogy ez ne érintse később a munkavállaló nyugdíját negatív irányban. Tehát azt is szabályoznánk ebben a törvényjavaslatban, hogy ettől függetlenül természetesen a nyugdíjalap ne változzék.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt gondoljuk, hogy ha a KDNP-nek most olvassuk a napokban, hogy van ilyen típusú elképzelése, akkor itt a lehetőség, lehet bemutatni, hogy munkavállaló-barát pártból beszélünk, önök mindig a munkavállalók pártján állnak, legalábbis szavakban. Ez a javaslat teljes mértékben rendezzi a vasárnapi bérpótlék kérdését, ez a javaslat mindenkinek dupla bért ad, aki vasárnap dolgozik, ez a javaslat úgy ad mindenkinek dupla bért, hogy nem terheli meg túlzottan a munkaadókat sem, és úgy ad lehetőséget a munkaadóknak, hogy közben nem lesz veszélyben a munkavállalók nyugdíjalapja sem a későbbiekben.

Ez egy átfogó, átgondolt törvényjavaslat, a munkavállalóknak minden érdekét figyelembe veszi. Aki ezt megszavazza, az a munkavállalók mellett áll, aki nem, az nyilvánvalóan nem. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most az előre bejelentett felszólalók következnek. Gyüre Csaba képviselőnek adom meg a szót.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan törvényjavaslat fekszik előttünk, amivel kapcsolatosan a Jobbik mindig elmondta, hogy amennyiben ez a munkavállalóknak jót jelent, többletbért jelent, többletjogokat jelent, a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatja. Így ennek a törvényjavaslatnak a tárgysorozatba vételét a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatja.

A vasárnapi boltbezárással kapcsolatban megvolt a markáns véleményünk. 2010-ben még a Jobbik Magyarországért Mozgalom programja tartalmazta a vasárnapi boltbezárást, majd amikor láttuk, hogy ez milyen problémákhoz vezet az országban, akkor mi voltunk azok, akik először felszólítottuk a kormányt, amikor bevezették a vasárnapi boltzárát, hogy ez egy elhibázott döntés, ezt vissza kell vonni. Egy év kellett hozzá, hogy sikerüljön ezt keresztülvinni. Nyilván a népszavazási kezdeményezés egyben nagyon döntően hozzájárult, hogy végül is sikerült. Egyértelműen látszott az, hogy a családok nem tudják megoldani abban a munkatempóban, olyan munkateher mellett, ami a XXI. században van, hogy a vasárnapi boltzár mellett normális életet tudjanak élni. Tehát erre szükség volt.

Ezzel kapcsolatosan viszont egyértelműen leszögezte a Jobbik az álláspontját, hogy abban az esetben, ha egy dolgozónak munkát kell végezni vasárnap, akkor meg kell érje anyagilag is. Amit a munka törvénykönyve biztosít vasárnapi bérpótlék címen, az 50 százalékos bérpótlék mindenképpen kevésnek találhatjuk, s az az álláspontunk nekünk is, hogy mindenféle formában ezt emelni kell. Minimummegoldásként a 100 százalékos bérpótléket mi is elfogadhatónak tartjuk, tehát e tekintetben ezt támogatjuk.

Azt is támogatjuk, ami ebben a törvényjavaslatban még van, ami kedvező a munkavállalóra nézve, a munkaidő, a munkaidőkeret meghatározása. Itt a Fidesz folyamatosan a munkáltatók javára változtatt a munka törvénykönyvén. Ez egy picit megint visszafelé szűkít, ezért ez támogatható. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem akarom felülről a képviselőtársam által mondottakat, de közel másfél évvel ezelőtt mondtam a Parlament falai között, hogy sírva fogják majd visszahozni a vasárnapi nyitvatartás kérdéskörét. Meg is tették, ha nem is sírva, és kijátszva mindazt, hogy az embereknek lehetőségük legyen népszavazni a kérdésről. Na de nem erről, hanem magáról a törvénytervezetről három gondolatot engedjenek meg! Most már van vasárnapi nyitvatartás, most már vásárolhatnak az emberek vasárnap is, most már eldönthetik a munkaadók, a szolgáltatást nyújtók, hogy megéri-e nekik nyitva tartani, és ha igen, akkor nyitva tartanak. Még egy szelete hiányzik a történetnek, amit önök itt ígértek két hónappal ezelőtt a Ház falai között.

Emlékezzenek csak vissza, hallják Gulyás Gergely szavait, a füleikben csengjen vissza, amikor azt mondták, hogy természetes, az nem kérdés, hogy támogatni fogják a bérpótlékok emelését, a 100 százalékos bérpótléket, a szakszervezetekkel tárgyalni fognak, mindent, és heteken belül majd visszatérnek

rá, és törvény és minden egyéb más garancia lesz erre vonatkozóan. Na, az igazmondás tekintetében ennyire lehet önöknek hinni, hiszen azóta eltelt bő két hónap, és ott tartunk, hogy semmi nem történt.

(16.50)

Ez az egyik része a dolognak. Még Rogán Antal is megerősítette a történetet.

A másik része pedig az, hogy ebben a törvénytervezetben, ha nem mást, csak két felületet pengünk meg, az egyik arról szól, hogy mindenképpen kell hogy legyen olyan pihenőnap, ami vasárnapra esik. Nem baj, ha kettő vagy három. A munkavállaló nélkül ne is lehessen olyan helyzetet teremteni, hogy kettőnél kevesebb legyen. A másik pedig az, hogy a bérpótlék kérdése nem lehet kérdéses, a bérpótlék minimum százszázalékos mértékű kell hogy legyen.

Eleget rontottak önök már a munka törvénykönyvén keresztül a munkavállalók érdekein, úgyhogy nyugodt lelkülettel megtámogathatják, megszavazhatják mindazt, amit előterjesztettünk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(Gúr Nándor elfoglalja a jegyzői széket.)

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt. A határozathozatalokra a hétfői ülés... *(Jelzésre:)* De igen! Sallai R. Benedek képviselő úr a helyére ért, úgyhogy öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Elnézést kérek, elnök úr, hogy ügyetlenkedtem itt a gombbal, és elnézést kérek az Országgyűléstől is. Szeretném elmondani, hogy az előterjesztést a Lehet Más a Politika frakciója támogatja. Az LMP is javasolta korábban, a kormány sajnos leszavazta, hogy kapjanak a dolgozók százszázalékos vasárnapi bérpótlékot ágazattól függetlenül - ez összecseng az előterjesztés tartalmával -, ugyanígy a Lehet Más a Politika javasolta azt, hogy legyen önkéntes a vasárnapi munka, és havonta legalább egy pihenőnap vasárnapra essen kötelező jelleggel.

Tekintettel a vállalkozások teherbíró képességére, javasoltuk a munkára rakódó adó- és járulékteher csökkentését is, hiszen igazából az ágazatban ezzel tudnánk érdemi segítséget elérni. S végül a mindezek betartását biztosító munkaügyi ellenőrzések szigorítására tettünk javaslatot. Mindezen javaslatok korábbi tárgysorozatba vételekkel és módosító indítványokkal, amelyeket megtettünk, sajnos kormánypárti képviselőtársaink ellenszavazatai miatt nem kerültek megfontolásra. Ezért tartjuk fontosnak azt, hogy most, amikor újra van lehetőség erre, hogy a Parlament falain belül beszéljünk, és megvitassuk ennek a problémának a jelentőségét, kérjük kormánypárti képviselőtársainkat, hogy adják meg a lehetőséget a tárgysorozatba vétellel, és beszélhessünk erről a fontos témáról.

Mindez azért is fontos, mert éppen tegnapi hír, hogy már akkora a munkaerőhiány a kereskedelemben, hogy az áruházláncok jogsértő eszközökhöz nyúlnak, sorra íratnak alá az alkalmazottakkal olyan nyilatkozatokat, hogy a nyáron nem veszik igénybe a nekik járó szabadságokat. Az alacsony bérek miatti elvándorlás a maradékat sújtja leginkább, hiszen a munkaerőhiány, ami párhuzamosan jelentkezik a közmunkára fordított források növekedésével, az egyre inkább érezteti a hatását az ország teljes területén, ezért véleményünk szerint nagyon-nagyon fontos, hogy az előterjesztés témájával az Országgyűlés foglalkozzon.

Az LMP szerint nem juthatunk oda vissza, ahol a vasárnapi boltzár előtt voltunk. A béremelés a megoldás a kereskedelmi dolgozók túlterheltségének csökkentésére, a létszámbiányra és az elvándorlásra. Ehhez csökkenteni kell a munkára rakódó terheket, és mindezek megvitatására nagyon fontos lehetőséget teremteni, ezért kérjük kormánypárti képviselőtársainkat, hogy támogassák az előterjesztést.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem Lukács Zoltánt, kíván-e hozzászólni. Öné a szó, két percben.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Vártam a KDNP megszólalását, de nem érkezett. Mindenesetre nyilvánvalóan az ő sajtóban megjelent céljaiknak tökéletesen megfelel ez a törvényjavaslat, sőt egy kicsit tovább is megy ebben, úgyhogy reméljük, hogy az ő szavazataikra is számíthatunk.

Az ellenzéki pártok képviselőinek köszönöm a támogatást. Nyilvánvalóan annak szól ez, hogy a törvény módosító javaslat egyértelműen a munkavállalók pártjára áll, és nyilvánvalóan Gür Nándor képviselőtársam teljes mértékben igazat mondott akkor, amikor elmondta, hogy mennyi mindent, és talán a Jobbiktól is elhangzott, hogy mennyire szűkítették a munkavállalók lehetőségeit a munka törvénykönyvében, és ez egy kicsit visszaadna a munkavállalóknak. Hiszen tudjuk, hogy a pótlékok esetében pláne nagy baj van a munka törvénykönyvében, hiszen a délutános pótlék, az éjszakai pótlék, sőt most legutóbb néhány hete a készenléti szombati pótlék eltörlése is napirendre került, úgyhogy ebben az ügyben nagy a baj. Ez azért visszaadna sok mindent.

Én az LMP képviselőjének, Sallai R. Benedek képviselő úrnak mondanám, hogy amit ő elmondott, az ő javaslatukkal szintén egyetértettünk, főképpen a munkahelyi ellenőrzések szigorításának a fontosságával. Mi ezt megszavaztuk, amikor ők kérték, sajnos a kormánypártok ezt is leszavazták. Ha valamilyen módon lehetne, hogy ez a javaslat idekerüljön a Ház elé, és megszavaznák a tárgysorozatba vételét, mert úgy gondolnák, hogy a munkavállalók pártjára állnak, akkor esetleg az ezekben a témákban benyújtott kapcsolódó módosító indítványoknak mi nem lennénk az ellenére, és szívesen szavaznánk erről együtt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nagyon kérem a kormánypárti képviselőket is, hogy tekintsenek el attól, hogy mi a központi direktíva, gondolják meg azoknak az embereknek a helyzetét, akik vasárnap dolgoznak, és nem csak a kereskedelemben, és engedjék meg, hogy ez a törvény idekerülhessen. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Most a bizottsági jelentések vitája következik.

Soron következik a **határon lefolytatott menekültügyi eljárás széles körben való alkalmazhatóságának megvalósításához szükséges törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés T/10526. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Megkérdem az előterjesztőt, Kontrát Károly államtitkárt, kíván-e most hozzászólni, vagy csak a végén. *(Kontrát Károly: Köszönöm, most nem.)* Rendben, köszönjük.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vas Imrének, a kijelölt Honvédelmi és rendészeti bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottsága a Hárszabály 32. § (1) bekezdése alapján kijelölt bizottságként 2016. május 25-ei ülésén lefolytatta a T/10526. számú, a határon lefolytatott menekültügyi eljárás széles körben való alkalmazhatóságának megvalósításához szükséges törvények módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitáját.

A bizottság a törvényjavaslatot megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a Hárszabály 44. §-ában foglalt követelményeknek. A bizottság a részletes vita során megtárgyalta a jelentés mellékletében szereplő módosító javaslatokat, megvizsgálva egyben azt is, hogy megfelelnek-e a Hárszabály 42. §-ában foglalt követelményeknek.

A bizottság a benyújtott képviselői módosító javaslatok közül egyet sem támogatott, a Honvédelmi és rendészeti bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2016. május 25-én lezárta. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Most a képviselői felszólalások következnek. Ennek keretében megadom a szót Horváth Imre képviselő úrnak.

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A törvényjavaslat általános vitájában vagy az azt követő interpellációban is aggályaimat, kritikai észrevételeket tettem ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban, de azt gondolom, ha figyelték képviselőtársaim meg államtitkár úr, a tegnap felszólaló fideszes

Ágh képviselőtársamat, ő is aggódott bizonyos kérdések vonatkozásában, hogy a megnövekedett migrációs adatot milyen formában, hogyan tudja kezelni a Belügyminisztérium.

Azt gondolom, hogy nem alaptalan a mi felvetésünk e vonatkozásban. Államtitkár úrtól minden esetben én is az interpellációmra, Ágh képviselőtársam is, lejegyztettem, ugyanazokat a válaszokat adta elő, amelyek valójában szakszerűek, hogy milyen intézkedések történtek: kerítésépítés, pénzbeli megerősítés, aztán fizikai határsáv, az ugye rendben van, a honvédség bevonása a határőrizetbe, meg sorolhatnám, nem kívánom ezeket felsorolni.

Ugyanakkor, ha az államtitkár úr belenéz a tegnapi Népszabadságba, az általam az interpellációm-ban elmondott számadatok hatványozottan növekedtek. Most már nem 13 ezer emberről, hanem 17 ezer emberről beszélünk, aki menedékkérelmet nyújtott be. De itt nem csak én vagy a képviselőtársam, aggodalmát fejezi ki a jogvédő is ezen a területen, aggodalmát fejezi ki az osztrák belügyminisztérium is, aki azzal próbálja figyelmeztetni önöket, hogy a határ túloldalán, az autópályán szigorú ellenőrzéseket vezet be, gondolva talán, hogy a kormány észreveszi, hogy nincs minden itt rendben a határőrizettel, illetve a menekültkérdéssel.

(17.00)

Már én a törvényjavaslat címét is kritizálom olyan vonatkozásban, hogy az a cím, hogy „széles körben való alkalmazhatóság”. Nem kívánom kifejteni, de azt gondolom, hogy aki ért a szakmához, tudja, hogy ez sem térben, sem időben nem valósítható meg, tehát teljes terjedelmében.

Többet felhívtuk a figyelmet arra, hogy a szabályozás nem értelmezhető minden határszakaszra. Ez a térbeli dolog itt mindjárt jelentkezik is. Nem tudni azt sem, miként kerülhet bármely határsértő a kerítés túloldalára anélkül, hogy bűncselekményt követne el, hiszen a határzár pusztán átlépése is bűncselekmény. Ez a törvényjavaslat így legfeljebb arra lesz jó, hogy a rendőrök a kerítés mellett bolyongókat bekísérhessék a tranzitónába. Itt felvetődik egy másik kérdés is, ami gyakorlati kérdés, hogy 8 kilométerről akár a rendőr vagy a járőr gyalog, illetve gépkocsival bírja-e ezt a naponta 300-400 fő bejött meg elfogott embert kísérgetni vissza a kerítéshez.

Az általános vita óta pedig nemhogy csökkent, hanem inkább nőtt a válaszra váró kérdések száma. A Belügyminisztérium képviselői a Honvédelmi bizottság ülésén sem adtak megnyugtató választ arra, hogy miért éppen 8 kilométerben határsértőt meg azt a sávot, amelyben a feltartóztatott határsértőt bekísérik a tranzitónába. Továbbra is kérdés, hogy hogyan kell értelmezni ezeket a szabályokat olyan határszakaszokra, ahol nincs kerítés.

A legmeglepőbb pedig Pintér Sándor éves miniszteri meghallgatásán e témában elhangzott kijelentése volt a Honvédelmi és rendészeti bizottság

május 31-i ülésén. Belügyminiszter úr tájékoztatása szerint: „Továbbra is kérdés, hogy a befogadóállomásokat a későbbiekben kell-e növelni. Amennyiben a jelenleg a parlament előtt lévő törvénytervezetet elfogadjuk, amely kiegészíti a tranzitónát déli határainknál a 60 méterről 8 kilométerre, akkor úgy gondolom, hogy nem lesz szükség ezekre az állomásokra, mert 8 kilométeren belül meg tudjuk tartani a hazánkba jogtalanul érkezőket.” Azt gondolom, nem kell mondani, hogy hol van a 13 ezer ember, aki bejött az elmúlt öt hónapban.

Kérdezem továbbá a Belügyminisztérium képviselőjét, hol van ebben a törvényjavaslatban az a kitétel, hogy a tranzitóna 8 kilométer mélyre is benyúlhat az ország területére, mert ha jól olvasom, akkor bizony ez a törvényjavaslat csak arról szól, hogy a rendőrök a határvonalától számított 8 kilométeres sávban elfogott határsértőket a hatályos szabályok szerint kialakított tranzitónába kísérik. Miniszter úr valami újabb, még be nem nyújtott BM-es tervvel kapcsolatban szólta el magát, vagy valóban már ebbe a törvényjavaslatba is beleértelmezhető a tranzitónák kiterjesztése. Kérdezem, hogy erről a tervről konzultáltak-e a határ menti települések lakosságával.

Azt tudom mondani, a frakció azt mondja, hogy itt az idő, hogy végre világossá tegyék, pontosan mi is a szándékuk ezzel a zavaros, félig kész törvényjavaslattal, amit azért nagyon sok kritika illet.

A másik nagyon fontos észrevételem, amit szintén a kidolgozóknak figyelembe kellene venni, hogy milyen viszonyban van egymással a politika, a rendészet és a jogi kérdések. Azt gondolom, hogy jól látható ebből, hogy itt a politika diktálja az iramot.

A Szocialista Párt frakciója ezekkel a kritikai észrevételekkel egyetértve nem fogja támogatni a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Heringes Anita tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Ikotity képviselő úr jelzője jelez, de nem látom itt. Megkérdezem, hogy valaki kíván-e még szólni. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Kontrát Károly államtitkár úré a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én a Horváth Imre képviselő úr által feltett kérdések lényegét összefoglalóan, illetőleg az arra adott válaszok lényegét összefoglalva világosan és egyértelműen azt fogalmazom meg az ön által feltett kérdésre, hogy mi a célja ennek a törvényjavaslatnak. Ennek az a célja, hogy megvédjük Magyarországot, megvédjük Magyarországot határait, megvédjük a schengeni külső határt, megvédjük a magyar emberek biztonságát. Ezt a célt szolgálja ez a törvényjavaslat.

Ha visszagondolunk az időben, akkor 2015. szeptember 4-én, illetőleg 5-én fogadta el a parlament azokat a törvényt módosításokat, amelyek a jogi

védelmet kialakították a magyar-szerb, illetőleg később a magyar-horvát határon. Ezeknek a tapasztalatait, tehát az elmúlt közel kilenc hónap tapasztalatait figyelembe véve hozta meg az előterjesztést a kormány, illetőleg a Belügyminisztérium, hogy javítani kell ezeket a szabályokat. Mind a fizikai védelmet is javítani kell, fizikailag meg kell erősíteni a magyar-szerb határt, ez világos, hiszen ott jönnek át a legtöbben, és a jogi védelmet is pontosítani kell.

Tehát ennek az a célja, tisztelt képviselő úr, hogy a jogszabály, a törvény által biztosított lehetőséggel élve a rendőrség átkísérje ezeket a 8 kilométeren belül elfogott illegális migránsokat az államhatár védelmét szolgáló létesítmény kapuján; tehát átkísérje őket a kapun, és akkor onnan mehetnek. Ez a helyzet, képviselő úr. Tehát ez a törvény Magyarország érdekeit szolgálja, és kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy fogadja el, hiszen a javaslat elfogadása esetén lehetőséget teremt a határon lefolytatott eljárás szabályainak széles körű alkalmazására és arra, hogy egyetlen migráns se tartózkodhasson jogellenesen az országban, és minden kérelmező ügyében gyors döntés szülessen.

Ezért tisztelettel kérem az Országgyűlést, hogy a javaslatot szavazatával támogassa és fogadja el. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: A vitát lezárom. A határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény, valamint az energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi XXIX. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10095. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Ennek keretében megadom a szót Vejkey Imrének, a bizottság elnökének.

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. június 2-án megtárgyalta a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény, valamint az energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi XXIX. törvény módosításáról szóló T/10095. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 24 igen, 2 nem és 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt a Gazdasági bizottság indítványát, másrészt

a TAB saját irományát, mely egy ponton módosítja a szakbizottság javaslatát az ellentmondás feloldása érdekében.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Törvényalkotási bizottság támogatta a Gazdasági bizottság irományának 5. és 7. pontját is, melyek kifejezetten az állami és az önkormányzati szerv tulajdonában lévő, háztartási méretű kiserőműnél nagyobb, de legfeljebb 0,5 megawatt névleges teljesítőképességű kiserőműben megtermelt energia szaldótípusú elszámolására ad lehetőséget. Ez a megoldás mind az önkormányzatok költségvetési helyzetét, mind pedig a megújulóenergia-termelés elterjedését jelentősen javíthatja. Mindez pedig hozzájárul ahhoz, hogy a Magyarország által vállalt megújulóenergia-résarány, vagyis a 14,65 százalékos érték elérhető legyen, a további maximum 4177 gigawatt villamos energia megújuló teljesítményt elérjük.

Ezúton is kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

(17.10)

ELNÖK: Megkérdezem Szabó Zsolt államtitkár urat, kíván-e most válaszolni, vagy pedig majd a végén. *(Dr. Szabó Zsolt nemet int.)* Rendben.

A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót, így megadom a szót Sallai R. Benedeknek, aki a vitához kapcsolódó Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményét ismerteti. *(Jelzésre:)* Nincs itt; elnézést, nem is figyeltem. Akkor ez is elmarad.

Így most a képviselői hozzászólások következnek. Kepli Lajos képviselő úrnak adom meg a szót.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Én sem rabolnám sokáig a tisztelt képviselőtársaim idejét. Mérnökember vagyok, és többször nekifutottam az összegző módosító javaslatban szereplő megújuló energiaforrás definíciónak, és többször bele is gabalyodtam. Tehát nem tudom, egy kicsit át lett alakítva a fogalmi meghatározás, ami most úgy szól, hogy megújuló energiaforrás: nem fosszilis és nem nukleáris energiaforrás, amelyből nap-, szél-, légtermikus, geotermikus, hidrotermikus energia, vízenergia, biomasszából nyert energia - beleértve a biogázból nyert energiát - állítható elő. Tehát nyilvánvaló, hogy hőenergia vagy villamos energia nyerhető ki a megújuló energiaforrásokból.

Szerintem most anélkül, hogy itt a szakmai részletekbe belemennék, a fogalom szerintem további pontosításra szorul, ez így nem teljesen felel meg a megújuló energiaforrásnak a mindennapi életben, a mindennapi életbeni alkalmazás során megfelelő definíciójának. Amit mi megújuló energiaforráson értünk, az magyarul mondva nem az, ami ide le van írva az én véleményem szerint. És nem is nagyon tudok továbbra sem ezen kiigazodni, bár egy kis

módosítás történt rajta, de szerintem szakmailag ez egy elég pongyola megfogalmazás.

Egyebekben az általános vitában nyilván a javaslattal kapcsolatos véleményünket már elmondtuk, azt itt most nem kívánom megismételni, csak azért kértem szót, hogy erre a kis hiányosságra felhívjam a figyelmet. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padso-raiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én sem fogom megismételni az általános vita kapcsán elhangzott dolgokat. Nyilván csak rövid visszaigazolást szeretnék tenni.

Vejkey képviselőtársam említette is, hogy az Európai Unió által elvárt 13 százalékos megújulóenergia-felhasználást kíván gyakorlatilag elérni, és ezzel szemben egy 14,65 százalékos célkitűzés fogalmazódott meg az Orbán-kormány részére a 2020-ig terjedő időszakra.

2013-ban ez az arány 9,8 százalékos mértéket ölelt fel, mármint a megújulók tekintetében. Ezen belül nyilván meg lehet nézni azt, hogy a megújuló alapú villamos energia aránya hogyan néz ki. Csak a történelmi hűség kedvéért négy szám adatot hadd jelezzek. 2003-ban ez 0,8 százalékos mértékű volt, tehát igen alacsonyan helyezkedett el. 2010-ben 7,3 százalékos, és érdekes, 2012-13-ban a 2010-es 7,3 százalékot követően hogyan és miképpen néz ki e tekintetben: hát, úgy, hogy 2012-ben 6,3, 2013-ban 6,7 százalékos mértékű ez az arány.

Tehát ha ezeket a szám adatokat egymás után helyezjük az idő lefolyásának figyelembevétele mellett, akkor nyilván akár az úgy mond kötelező - idézőjelbe tetten - vagy az elvárt és az önként vállalt célkitűzések teljesítése, ha finoman akarunk is fogalmazni, azt kell hogy mondjam, hogy bizony erős ösztönzést kell hogy a háta mögött tudjon annak érdekében, hogy ez teljesüljön. Már csak a 13 százalékos mértékének elérése tekintetében is, nem a 14,65 százalékos mérték tekintetében. Tehát némi irrealitás is van ezen célkitűzés megfogalmazása között vagy viszonyrendszerében.

A menet közbeni kormányzati intézkedések, és ezt látni ezekből a megújuló arányoknak az alakulásából, bizonyos értelemben elbizonytalanítanak, másik oldalról nézve pedig a fejlesztések visszafogását is magával hozták, nem véletlenül alakultak ki ezek a részarányok.

Hogy kik lesznek igazából a nyertesek? Szakértői vélemények szerint a napenergia, a biogáz, valamint a geotermikus tevékenységet folytató üzemek. Ehhez illesztetten azért azt rögtön hozzá lehet kapcsolni, hogy ők nem legkiváltképp azok közé tartozóak, akik mondjuk, foglalkoztatáspolitikai oldalról óriási foglalkoztatási bővüléseket hoznának egyrészt, másrészt pedig a villamosenergia-termelés vonatko-

zásában is, növekedésében is gyakorlatilag ez a kérdés hasonlóan vetődhet fel vagy vetődik fel.

Talán egy apró, kicsi kérdést még a gondolatok végére érdemes odatenni, ami nem más, mint a hulladékfelhasználás lehetőségének a mikéntje, már-már mint a villamosenergia-termelés vonatkozásában. Ebben szerintem óriási kételyek, ellentmondásosságok és sok minden jellemzi ma a magyarországi működést, gondolkodást, cselekvést, sok minden egyéb mást.

Ezek az aggályok, ezek a felvetések azok, amelyeket még mindenképpen el kellett mondani a törvénytervezethez illetően. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vitát lezárom. Megkérdezem Szabó Zsolt államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Öné a szó, államtitkár úr.

DR. SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a szót. Néhány gondolat, ami úgy néz ki, a parlament, az Országgyűlés előtt mindig visszatérő gondolat ezen témakörben.

Először is talán a megújuló energiához kapcsolódóan annyit, hogy az elmúlt időszakban sikerült átlépni a 10 százalékos megújulóarányt. Szeretném egy dologra főlhívni a kedves MSZP-frakció figyelmét, hogy hála az égnek, az Európai Unió az energiaportfólióját minden országnak úgy engedi összeállítani, ahogy az az ország gazdálkodásának a legoptimálisabb. Annak ellenére, illetve amellet, hogy ez így van, folyamatosan nő a GDP, nő az ország gazdaságának teljesítőképessége és csökken a szén-dioxid-kibocsátás. Ezek mind olyan mérvadó számok, amelyek erősítik azt a folyamatot, ami szerint tovább kell lépniük. Vannak olyan megújuló energiaforrások, melyek nem felelnek meg teljes egészében azoknak az érdekeknek, amiket az ország gazdasági érdeke megkíván. Gondolok itt arra például, hogy éjszaka termelő energiaforrások talán nem segítik igazából a magyar gazdaság fejlődését.

Ami a fogalmat illeti, való igaz, Kepeli képviselőtársam jól fogalmazta meg. Egy kicsit szélesebb kört próbáltunk engedni a rendszernek, hogy minél több forma beleférjen, például beleférjen a barna prémium kategória, ami kimondottan azt a célt szolgálja, hogy a biomassza-, biogáztermelés leállítását követően ne térjenek át kimondottan fosszilis energiára. És próbáltuk az EU-irányelveket a lehető legszélesebb körben átültetni ebben az új, megújuló energiákat támogató kérdéskörben.

A tisztelt Ház előtt fekvő törvényjavaslat elsődleges célja, hogy az Európai Unió vonatkozó iránymutatásainak meg tudjunk felelni, és a megújuló energiaforrásból származó villamosenergia-termeléshez nyújtott támogatási rendszert építsük ki, rugalmasan és költséghatékonyan. Véleményem szerint ez a jogszabály alkalmas arra, hogy továbblépjünk és elérjük a 2020-as céljainkat.

Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm képviselőtársaimnak az aktív munkát és a részvételt a vitában, a törvényalkotás folyamatában. Kérem önöket, hogy az Unió környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatásának, követelményeinek való megfeleltetést, ezt a támogatási rendszert szíveskedjenek támogatni, elfogadni, és a T/10095. számú törvényjavaslatot szavazatukkal is erősíteni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Most soron következik az **engedély nélkül személygépkocsival végzett személyszállító szolgáltatásokhoz kapcsolódó jogkövetkezményekről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10529. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

(17.20)

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Ennek keretében megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. június 2-án megtárgyalta az engedély nélkül, személygépkocsival végzett személyszállító szolgáltatásokhoz kapcsolódó jogkövetkezményekről szóló T/10529. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 24 igen és 2 nem szavazattal összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat a Gazdasági bizottság négyponos indítványát foglalja magában, amely csupán jogtechnikai és pontosító rendelkezéseket tartalmaz.

A törvényjavaslat egyik célja annak biztosítása, hogy az egyéb megelőző hatósági intézkedések eredménytelensége esetén akadályozza meg a jogellenesen működő taxi vagy taxi jellegű diszpécierszolgáltatásokhoz való internetes hozzáférést. Ezért kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak mint előterjesztőnek.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt lévő törvényjavaslatot azzal a szándékkal alkottuk meg, hogy az engedély nélkül, személygépkocsival végzett személytaxi szolgáltatások hatékonyabban szankcionálhatók legyenek. A kormány kezdeményezésének

célja nem a korszerű, innovatív alkalmazások ellehetetlenítése vagy betiltása, azok térnyerését a hazai taxitársaságok körében minden lehetséges fórumon szorgalmazzuk. Az előterjesztés az egyenlő versenyfeltételek biztosítását szolgálja a taxis szolgáltatások piacán, a szabályosan működő, adót fizető magyar vállalkozók, az utasok élet- és vagyonbiztonságának védelme érdekében.

A törvényjavaslat négy törvény módosítására terjed ki. A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvényt módosító rendelkezések lehetővé teszik, hogy más hatósági intézkedések eredménytelensége esetén a jogellenesen működő taxi vagy taxi jellegű diszpécierszolgáltatásokhoz való internetes hozzáférést meg lehessen akadályozni. Ennek érdekében a hatóság elrendelheti az olyan internetes tartalom blokkolását, amely közvetlen hozzáférést biztosít a jogellenes diszpécierszolgáltatáshoz, vagy az igénybeviteléhez szükséges lépések bemutatásával közvetlenül népszerűsíti azt.

A törvényjavaslat a jogellenesen működő személytaxis személyszállítást szankcionálja továbbá azzal is, hogy az engedély nélkül végzett tevékenységhez használt személygépkocsit kormányrendeletben meghatározott időtartamra, első alkalommal hat hónapra, ismételt szabályszegés esetén legfeljebb három évre ki kell vonni a forgalomból.

A közúti közlekedési előéleti pontrendszerrel szóló törvény módosítása az engedély nélkül, személygépkocsival végzett személyszállító szolgáltatást végző járművezetőnek 9 büntetőpont elrendelését írja elő a közúti közlekedési előéleti pontrendszerben. Ismételt elkövetés esetén a járművezető újabb 9 büntetőponttal sújtható, így ha a nyilvántartott pontjainak száma eléri vagy meghaladja a 18-at, akkor az automatikusan a járművezető vezetői engedélyének fél évre történő visszavonásához vezet. A törvényjavaslatban szintén szereplő, a közúti közlekedésről szóló törvény módosításával párhuzamosan ugyanakkor nem ír elő utánpótlási kötelezettséget a járművezető számára, ha a vezetői engedélyét kizárólag az e jogsértéshez kapott pontok megállapítása miatt vonták vissza.

A vízi közlekedésről szóló törvény rövid terjedelmű módosítását jogharmonizációs kötelezettség teljesítése tette szükségessé. A benyújtott összegző módosító javaslat a törvényjavaslat jogtechnikai pontosítását célozza.

A törvényjavaslat vitájának lezárásaként köszönöm a Gazdasági bizottság és a Törvényalkotási bizottság munkáját, valamint az általános vitában aktívan részt vevő képviselőtársaim tevékeny közreműködését.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezekre tekintettel kérem önöket, hogy az összegző módosító javaslatot és a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. A kormány a törvényt módosítással nem tekinti letudottnak a taxis szabályozás kérdését, nyitottak vagyunk az új ágazati előírások új kihívásaihoz igazodó átfogó felülvizsgálatra is, ehhez várjuk az érdekkép-

viseletek, a szakmai szervezetek és az önök javaslatait. Köszönöm figyelmüket. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót, így most a képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondoljuk, hogy a fejlődésnek tényleg nem lehet útját állni, de azzal, hogy szankcionálunk és büntetünk első körben és egyébként nem a szabályozást próbáljuk megteremteni, azt gondolom, a fejlődést gátoljuk és akadályozzuk. Nem hiszem, hogy ez jó út. Elsősorban az lett volna a kormány és egyébként a kormánytöbbség feladata, hogy leüljön és egyeztessen, és egy olyan szabályozást hozzon létre a személyszállítással kapcsolatban, amely a taxisok és az Uber-sofőrök számára is elfogadható szabályozás, mert jelen pillanatban kimondhatjuk azt, hogy az a szabályozás, ami ma a taxizásra, személyszállításra vonatkozik, a taxisoknak sem jó. Ők is elmondják számos helyen, a szakszervezetükben is, hogy ők nem betiltani kívánják az Ubert mint rendszert és nem ellehetetleníteni az Uber-sofőröket, hanem egy olyan szabályozást szeretnének, amely nem bünteti őket sem és azokat sem, akik a személyszállításba be kívánnak kapcsolódni.

Én egy azonnali kérdésben már elmondtam önöknek, hogy rengeteg sofőr hölgy fordult hozzánk, hogy ez egy olyan lehetőség volt számukra, ami kiégésízhette a bevételeiket, ami mellett el tudtak menni a gyerekért az iskolába, ők osztották be az életüket, és ők egyébként felháborodnak azon, hogy ma őket adócsalónak állítják be, amikor ugyanúgy adóznak, mint bármely vállalkozó. Ezek a hölgyek, hangsúlyozom, hölgyek és anyák, másodállásként a munkájuk mellett végzik ezt a szolgáltatást és dolgoznak egyébként Uber-sofőrként, és ahogy elmondtam, ők adóznak. Ezek a hölgyek letették a PÁV II.-es vizsgát, az autójukat levizsgáztatták, biztosítást kötettek az utasokra, az autójuk mindennek megfelel, ami egyébként a személyszállításhoz szükséges, és egyébként még a forgalmijukba is bejegyeztették azt a számot, amivel személyszállítást végezhetnek.

Éppen ezért ők nem értik, hogy őket most jelen pillanatban miért szankcionálni és büntetni akarják, miért nem leülnek velük, és próbálnak meg kialakítani egy olyan atipikus munkavégzési lehetőséget, amivel egyébként ők végezhetnék ezt a személyszállítást, hiszen ők adózó állampolgárok, a bevételeik után az adót befizetik. Most azt érzik, hogy mégis ők lettek beállítva egy olyan helyzetbe, ami szerintük méltatlan.

Éppen ezért azt gondolja a mi frakciónk is, hogy megoldásokat kell keresni erre a problémára, és első körben nem büntetni és szankcionálni kell, nem

olyan törvényjavaslatot kell elénk hozni, amely első sorban büntet, szankcionál, ellehetlenít és a fejlődés útjában áll, hanem olyan megoldást kell találni, ami mind a taxisofőrök, mind az Uber-sofőrök számára elfogadható, ami nem túlszabályoz, nem túlbüntet, és nem túl sokba kerül ahhoz, hogy sokan megtehessék, hogy csatlakozzanak a személyszállításhoz. Egy olyan rendszert kell létrehozni, amely versenyképesé teszi ezt a területet a taxisok és az Uber-sofőrök számára is. Szerintem ez a jövő, hogy ez a két dolog megférjen egymás mellett, és az a jövő, ha első körben nem szankcionálunk, hanem megpróbálunk olyan szabályozást létrehozni, amely életben hagy mindenkit, aki tisztességgel adózva kíván dolgozni.

Éppen ezért kérem, gondolják meg, fontolják meg, hogy visszavonják ezt a javaslatot. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Tisztelt Országgyűlés! Ha már ilyen szűk baráti körben maradtunk itt, akkor hadd meséljem el önöknek, hogy Túrkevén, szűkebb hazámban hogyan zajlott a rendszerváltás! Ennek az egyik fontos eleme az volt, hogy a Vörös Csillag filmszínházat átnevezték Korda Sándor mozira, és onnantól kezdve így vetítette a filmeket. Majd a mozi elkezdett szépen lassan hanyatlani és bezárt, mert jöttek a videotékák, mindenki egyre többet járt videotékába, és nem nagyon volt, aki a moziba elmenjen, így aztán a vidéki mozikra ez az időszak nagyjából rányomta a bélyegét.

(17.30)

Igen ám, de újra eltelt pár év, és a videotékák is elkezdtek tönkremenni, mert megkezdődtek a kalóztöltések, és miután a filmek jelentős részét így szerezték meg az emberek, nem kellett videotékába se menni. Ez lett a vége ennek a filmnézési folyamatnak, és most már nagyjából a megyeszékhelyeken van egy-egy mozi.

Azért fontos, hogy elgondolkozzunk ezen, hogy vajon meg lehet-e állítani azt a fajta fejlődést, amit az Uber képvisel, vajon lehet-e gátat szabni ennek bármilyen tiltással. Vajon bölcs politika-e a teljes elhatárolódás attól, ami egyébként a maga útján megy? Én azt gondolom, hogy egy normális kormányzat esetén meg kell próbálni megteremteni annak a lehetőségeit, hogy hogyan lehet az adót beszedni, hogy lehet ugyanazt a szolgáltatási minőséget elérni, hogy lehet olyan feltételeket teremteni, hogy az a fajta biztonság, amit az államtitkár úr is említett az utazóközönség részére meghatározva, az biztosított legyen. De ilyen elv alapján, mint ahogy a kormányzat ezt kezeli, a személygépkocsi-forgalmazást is be lehetne tiltani, mert az is kárt okoz a taxisszolgáltatásoknak, és azért is nyugodtan tüntethetnének a taxi-

sok, hogy minél több kocsit vesznek az emberek, annál kevesebben fogják igénybe venni a szolgáltatásokat. És meg kellene hallgatni a társadalom véleményét ebben az ügyben, hogy vajon mennyire korrekt az, hogy mondjuk, a közforrásból fenntartott buszsávokat a taxik minden további nélkül használhatják, míg másoknak, a társadalom más szereplőinek erre nincs meg a lehetősége.

Összességében értem a problémát, és a Lehet Más a Politika is próbálja úgy kezelni ezt, hogy nem politikai kérdésként, hanem szakmai kérdésként, hogy miként lehet a személyszállítás rendszerét átalakítani. Ugyanakkor látni kell azt is, hogy azt a fajta internetes, online alkalmazást, az okostelefonokon használható alkalmazások sokaságát nem fogja megállítani a kormányzat ezzel a tiltással, és nem is biztos, hogy ezt a fajta elhatárolódást és tiltást célszerű teljes mértékben kimondani, hiszen nagyon-nagyon sok esetben ez egy út lehet abba az irányba, hogy átalakuljon valamilyen szinten a közösségi közlekedés is, hiszen azok a szolgáltatások is éppúgy működnek már, amelyek csökkentik az „egy kocsis - egy ember” fővárosi szemléletet, amit szerte a közutakon látunk. Kérem szépen, hogy nézzék meg, menjenek ki, próbáljanak statisztikai adatokat megneézni, kiállni a Körútra, a Margit hídra, hogy alapvetően mennyien ülnek egy kocsiban, mennyien vesznek igénybe a saját személygépkocsijukat, és mennyire van az kihasználva, ez hogyan járul hozzá a fővárosi közlekedéshez, hogyan járul hozzá az alacsony légköri szmognak a kialakulásához, a PM10-es szennyeződések mennyiségéhez a közúti közlekedésen keresztül, és nézzük meg, hogy mindez alapvetően mennyi pénzbe kerül a magyar társadalomnak mindennel együtt! És meg kell nézni azt, hogy ez vajon jó út-e, hogyha egy olyan szolgáltatási rendszert, ami előremutató, online rendszerekkel könnyíteni próbál, teljes mértékben tiltani akarjuk.

A kormány pártján vagyunk abban az ügyben, hogy ne támogassuk az adóelkerülőket, ne támogassuk akkor se, hogyha azok az Uber-szolgáltatást végzik, akkor se, hogyha taxiszolgáltatást végeznek, mert egyébként nyilvánvalóan tagadhatatlan, hogy az adóelkerülésnek a szándéka nem a szolgáltatás jellegétől függ, hanem attól az állampolgári magatartástól, ahogy éppen a szolgáltatást végző hozzááll ehhez a kérdéshez.

Támogatjuk a kormányt abban is, hogy tekintsük át ezeknek a szolgáltatásoknak a jövőjét, és nézzük meg a közlekedés jövőjét, hogy milyen lehetőségek vannak akár a fővárosban, annak a környékén ezeknek a megvalósítására. De nem támogathatjuk azt az elhatárolódást, hogy gyakorlatilag egy szigorú szankcióval elkezdik büntetni azt, aki valamilyen oknál fogva bevállalja ezt a szolgáltatást, egy ilyen szigorú háttérrel, akár hogy először csak hat hónapra, majd három évre a gépkocsi forgalomból való kivonását valósítsa meg a kormányzat.

Biztosak vagyunk benne, hogy jogállamot vagy úgy lehet teremteni, hogy olyan jogszabályokat ho-

zunk, amelyeket be lehet tartani, és amelyeket be akar tartani a társadalom, vagy pedig hogyha nyilvánvalóan azt követjük, hogy a gyakorlathoz alakítjuk a jogszabályokat. Ez a megoldás gyakorlatilag egy rossz megoldás, hiszen egy meglévő gyakorlathoz illegalitásba fog kényszeríteni egy halom embert, amivel gyakorlatilag csak a számonkérő hatóság munkájának a növelése fog megvalósulni, és gyakorlatilag beláthatatlan helyzeteket hozhat számos tekintetben.

Arra kérjük a kormányt, hogy folytassuk tovább ezt a vitát, nézzük meg annak a lehetőségét, hogy milyen megoldás van, ne próbáljunk engedni a zsarolásnak, ami nyilvánvalóan a kormányra nehezedik ebben az ügyben, hanem keressük meg a közös megoldást, amely teljes mértékben nem politikai kérdés, hanem egy jövőbe tekintő kérdés, hogy hogyan tudunk a XXI. század ezen kihívásaival megküzdeni. Arra kérjük a kormányt, hogy vonja vissza ezt a törvényjavaslatot, és folytassuk ezt a vitát, amelyet előremutatónan hátha le lehet folytatni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Gúr Nándor jegyző úré a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem tudom mással kezdeni, államtitkár úr, csak azzal, hogy egy folyamatban változó világban nem az a megoldás, hogy amit eddig nem lehetett, azt ezután sem lehet. Megítélésem szerint illeszkedni kell a változásokhoz, meg kell találni azokat a módszereket, akár a törvényalkotás menetrendjében és a törvényalkotás tartalmát érintően is, amely befogadóképessé tud válni.

Az igazság az, hogy az én értékítéletem szerint abszolút nem jó az, ha valamit zsigerből elutál egy kormány, nem jó, mert itt nem arról szól a történet, hogy tíz, száz vagy épp ezer ember, aki ilyen típusú szolgáltatást végez, válik sérültté, sértetté, hanem arról szól, hogy - az én ismereteim szerint - nagyjából 150 ezer ember az, aki ezt a szolgáltatást használja, és ezeknek az embereknek messze döntő többsége pozitív véleménnyel van a szolgáltatás nyújtásának a mikéntjéről, a minőségéről. Ilyen értelemben őket sérti az, hogyha zsigerből egy elutasító magatartással találkozhatnak szembe.

Nemcsak szankcionálás létezik, nemcsak olyan utat lehet járni, hogy hogyan és miképpen lehet a forgalomból kivonni azokat az autókat, amelyek ezeket a szolgáltatásokat végzik, hogyan és miképpen lehet szétszórni büntetőpontokat ismételt, amivel lehetetlen helyzetet teremtenek, hogyan lehet jogszabályokat bevonni. Nyilván akkor és hogyha bizonyos alapvetéseknek nem felelnek meg ezen szolgáltatás nyújtói, akkor persze ez érthető és világos, mert hiszen mindenkor kell egy szabályozott környezet. De megítélésem szerint sokkal inkább abba az irányba kellene elmozdulni, hogy hogyan működhet valami, hogyan lehet működtetni valamit úgy, hogy az az emberek javát szolgálja.

Nézze, államtitkár úr, a taxisközeget, a taxistevékenységet, -szolgáltatást nyújtók körét is érdemes lenne adott esetben, mondjuk, a hatósági ellenőrzések tekintetében görcső alá venni, már csak a taxisok messze döntő többségének, a tisztességes tevékenységet végző taxisok messze döntő többségének az érdekéből fakadóan is, hiszen akkor, amikor az ember nap nap után azt látja vagy azzal találkozik szembe, hogy mondjuk, egy adott útvonalon a taxis-szolgáltatás, -tevékenység végzése kapcsán, mondjuk, egy adott napon ötfajta árral találkozik szembe a szolgáltatást igénybe vevő ugyanazon az útvonalon, és ezeknek a különbsége nem egy-kétszáz forintban, hanem több ezer forintban mutatkozik meg, három- és nyolcezer forint között egy adott útszakaszt érintően, akkor ez bizony a taxistársadalom tevékenységének a lejáratásával is párosul. Ilyen értelemben tehát ott is lenne tennivaló a szabályozás, az ellenőrzés és sok minden más tekintetében.

Nézze, államtitkár úr, én azt hiszem - és ezt nem erre a tevékenységre mondom csak, hanem általában vettem -, hogy az új iránti befogadóképesség vagy -készség a kormány számára nyilván némi nehézséget okoz, de a haladással szembemenni nem biztos, hogy célszerű, sőt, sokkal inkább azt mondom, hogy célszerűtlen.

Sokkal inkább egyfajta olyan szabályozási környezetet kell tudni életre hívni, amelynek való megfelelést követően a szolgáltatások nyújtására lehetőség van. Most mindegy, hogy miről beszélünk, az elektronikus számla biztosításától kezdve az átlátható vagy a nyomon követhető tranzakciókon át, de - mint képviselőtársam az előbbieken is mondta - az adófizetés, az adómegfizetés kötelemének az előírásáig és annak a betartásáig sok mindent meg lehet fogalmazni a szabálykövetés tekintetében.

Még egyszer azt szeretném mondani: akkor, amikor egy szolgáltatást nagyjából 150 ezer ember igénybe vesz, az én ismereteim szerint a budapestieknek több mint a 90 százaléka egyébként elégedett ezekkel a szolgáltatásokkal, amikor... - *(Közbeszólás.)* igen, köszönöm -, amikor bizalmi kör alakul ki, amikor nincs az autókban történő pénzmozgás, fizetés, hanem online felületeken történik meg ez, amikor mindenki tudja, az utazó is és az utaztató is, hogy ki a szereplője a történetnek, hiszen online felületeken keresztül ezek rövidre zárhatóak az utas és a sofőr tekintetében, akkor, amikor kölcsönösen értékelhetik egymást a találkozásuk kapcsán és azt követően, akkor, azt gondolom, fel lehet építeni egy olyan rendszert, amely az emberek javát szolgálja.

Szóval, egy szó, mint száz, a változtatások elutasítását óvatosabban kellene megtenni. Arra biztatom a kormányt, hogy mindent, ami egyszerű, átlátható és kifizetődő, az emberek javát szolgáló, azt az utat kellene járni. Államtitkár úr, abban kérem a támogató együttgondolkodását, hogy ne zsigerből utálja el a kormány mindazt, ami az emberek javát szolgálhatja. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(17.40)

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni a napirendhez. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom, és megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Igyekszem, megszívlevélve az elhangzottakat, összefoglalni a saját kormányzati véleményem. Előljáróban szeretném elmondani, hogy egy éve - élve az ön kifejezésével - zsigerből tárgyalunk a taxisokkal, zsigerből tárgyalunk az Uberrel. A múlt héten én két órát ültem velük, 16-18 taxistársasággal és az Uber képviselőivel folyamatosan egyeztetünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány messzeemenően egyetért minden korszerű megoldással, tudjuk, hogy a XXI. században élünk, változik a világ, szép új világ, még akkor is, hogyha van, akinek ez nem biztos, hogy szép, de hogy új, az biztos.

De az nem lehet, hogy valaki az újra, a korszerűre hivatkozva berúgja maga előtt az ajtót, semmibe veszi egy európai ország jogrendszerét, és kapitalista hevülettől vezérelve... - hiszen az Uber milliárdokat keres ezen az üzleten, amit nem a szép szavakból keres meg, hanem az üzleti profitjából, amit valahol megkeres; megkeres a magyar megtévesztett uberező sofőrökön, megkeresi a magyar adórendszer csorbításán, és megkeresi a világban mindenütt, ahol ugyanezt csinálja.

Nem a korszerű módszerek ellen vagyunk, hiszen egy éve mindent igyekszünk elkövetni, hogy a magyar taxistársaságoknak, amelyek egyébként 10,5 ezer magyar taxist működtetnek, 10,5 ezer magyar családnak a megélhetését biztosítják, igyekszünk egyenlő versenyfeltételeket teremteni egy, a hazai jogszabályokat semmibe vevő, kizárólag a modernségekre hivatkozó rendszer ellen.

Képviselőtársaim, a modernséggel, a korszerűséggel semmi baj. Virágozzék száz virág, jöjjön az applikációs rendszer, vegyék át a magyar taxisvállalatok, és működjön itt a külföldi cég is, semmi bajunk vele. Egy éve kérjük az Uber magyarországi képviselőit, hogy az amszterdami cég kérje meg a diszpécser tevékenységre vonatkozó engedélyt. Nem tiltottunk még be semmit. Egy éve kérjük, hogy azt az engedélyt, amelyet a Magyarországon működő legális diszpécser szolgálatok megkértek és megkaptak, kérjék meg.

Képviselőtársaim, a fülük botját nem mozdították, nem kértek semmit, hanem kaszálnak a magyar piacon, és veszélyeztetik 10,5 ezer magyar taxis megélhetését; 10,5 ezer olyan magyar taxisét, akik, meg kell hogy mondjam, nem angyalok, nekik is megvan a maguk hibái. Gúr képviselőtársamnak mondom, hogy a sok ármegeállapítással kapcsolatban én magam épp ott látom a négy évvel ezelőtti szabályozás gondját, hogy kifejezetten a budapesti taxisok kérésére - 5,5 ezren vannak - fix árat vezettek be a

budapesti piacon. Tehát nem lenne szabad, hogy különbség legyen. Azért mondom, hogy bizony a magyar taxisok sem angyalok, és amikor mi az ellenőrzések hatékonyságának javítását célozzuk, akkor nemcsak az Uberre és nemcsak az okostelefonos applikációs elérhetőségekre, hanem bizony a magyar taxisok szabálykövető magatartásának számonkérésére is gondolunk. Ismétlem: nem akarunk betiltani senkit. Ez egy szankció, amellyel arra akarjuk rászorítani, hogy kérjék meg a diszpécser engedélyt, működjenek a magyar szabályoknak megfelelően.

Az expozé során, az utolsó mondataimban kitértem arra, hogy a kormány nyitott arra, hogy ezt az egész rendszert felülvizsgálja. De azt, hogy nyomásnak engedve, egy, a modernség pajzsát maga előtt tartva, egy, a magyar szabályokat semmibe vevő rendszernek a működését - hogy mondjam - babarccal és a kezünket széttárva, tehetetlenül hallgassuk és végignézzük, gondolom, hogy önök, akik a magyar választópolgárok, és így a magyar taxisok bizalma révén is a jogalkotói pozícióban ülnek, gondolom, ezt önök sem gondolják komolyan.

Nem akarom hosszasan húzni a mondanivalómat *(Heringes Anita felé fordulva:)*, képviselő asszonynak mondom, hogy félreértés ne essék, ha a magyar asszonyok és lányok valamilyen mellékfoglalkozást keresnek, és ezt ebben kívánják érvényesíteni, ám, feleljenek meg a szabályoknak. Ön sorolta, hogy mi mindennek tesznek már eleget, ha ezeknek eleget tesznek, akkor az ellenőrzések során ezzel nem lesz bajuk. Egyébként nem őket akarjuk betiltani vagy ez a betiltás nem elsősorban rájuk vonatkozik, hanem a diszpécser szolgálatra, aki egyébként mozgatja őket, és - ez az ön mondanivalójából is kiténik - megtéveszti őket. Az Uber ugyanis azt mondja, hogy kérjék meg a személyszállítási engedélyt. A személyszállítási engedély nem taxiengedély, a személyszállítási engedélyt a magyar jogszabály arra találta ki, hogy ha van egy nagy rendezvény vagy van egy szálloda, amely a saját vendégeinek fuvarozására néhány személyszállítót alkalmaz, vagy egy nagy rendezvény, amihez eseti forgalom társul, például egy Sziget, ami a nagy forgalom lebonyolítására abban az időben mikrobuszokat kíván igénybe venni, erre szól a személyszállítás.

Nem véletlen, hogy ezeken rajta van a megkülönböztető jelzés, hogy NT, ami nagyon szellemesen azt jelenti, hogy nem taxi. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Tehát ezek nem taxis tevékenységek.

Mindezek alapján, egyetértve a jó szándékukkal, kérem, hogy a - nagyon remélem - közös érdekeink érdekében támogassák ezt a törvénytervezetet. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Most soron következik az **egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról** szóló előter-

jesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10538. számon, és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatnom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. május 26-án tartott ülésén megtárgyalta az egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló T/10538. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság 26 igen szavazattal, 4 ellenszavazattal, valamint 4 tartózkodás mellett fogadta el.

A háttéranyagban található a Gazdasági bizottság 14 pont terjedelmű módosító indítványa, amely kizárólag helyesírási pontosításokat tartalmaz. Tekintettel arra, hogy érdemi módosításra nem került sor, szakmai vita sem alakult ki a törvényjavaslattal összefüggésben.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat célja, hogy összesen öt ágazati törvény módosításának eredményeként az elmúlt időszak jogalkalmazási tapasztalatainak megfelelően módosítsa az egyes ágazati szabályokat. Az általános vitában bizonyára megismerték az apróbb módosításokat, amelyekre azért van szükség, hogy a jogalkalmazásban felmerült akadályokat orvosoljuk. Ehhez kérem szíves támogatásukat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e most hozzászólni. *(Dr. Aradszki András: Nem.)* Nem kíván. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Így most a képviselői hozzászólásokra kerülne sor, ha valaki jelentkezne ilyenre. Igen, van jelentkező. Heringes Anita képviselő asszonyé a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! A törvénymódosítást olvasva egy-két gondolat merült fel bennem. Módosítják az atomtörvényt, mely a radioaktív hulladék-termelő létesítmények és az atomerőműben kiégett üzemanyag átmeneti tárolása vonatkozásában a felügyeleti díj mértékének módosítását tartalmazza.

Ahogy én végigolvastam, ez most a felügyeleti díj csökkentését jelenti a befizetői részről, és ilyenkor kell az embernek két gondolatot megfogalmazni magában, hogy egyrészt nézi persze a befizető oldaláról, másrészt nézi a felügyeleti szerv oldaláról. Pont fél évvel ezelőtt ültünk itt és módosítottuk az atomtörvényt, pont azzal kapcsolatban, hogy az Országos Atomenergia Hivatalban dolgozók fizetése növekedhessen, és ezzel sokkal több szakembert tudjanak

felvenni, és a szakemberek ott maradjanak az Atomenergia Hivatalnál, ami sok szempontból, azt gondolom, hogy mindenki számára fontos lehet, hogy ott szakmailag felkészült emberek üljenek.

(17.50)

Egy ilyen nagy beruházás előkészítésének folyamatában olyan szakemberek dolgozzanak, akik régóta ott vannak, megbecsült szakemberek és egyébként a fiatalok, akik bekerülnek, ott is maradjanak ennél a hivatalnál.

Ez a hivatal az, amely költségvetési pénzből tartja fenn magát és a felügyeleti díj is hozzá kerül részben. Az a kérdés, hogy ha csökkentjük a felügyeleti díjat, akkor nem veszélyeztetjük-e azt újra, amit egyébként anno módosításban megléptek, hogy nem tudja majd egyébként ez a hivatal fönntartani magát, a fiatalok nem érzik majd azt, hogy ők megbecsülve lennének itt, nem érzik azt, hogy miért maradjanak ennél a hivatalnál, és ezért elszivárognak majd onnan.

Ezért én majd írásbeli kérdésben is meg fogom tenni ezt a lépést, és meg fogom kérdezni önöktől, hogy mennyi a fluktuáció most az Országos Atomenergia Hivatalnál. Azzal, hogy megemeltük a béreket, azzal ott maradnak-e a fiatalok, ott maradnak-e a szakemberek, mert szerintem most nincs annál fontosabb kérdés egy ilyen beruházásnál, hogy ott olyan emberek üljenek, s olyan emberek felügyeljék ezt a beruházást, az engedélyezést és minden pontot, akikben csukott szemmel bármikor megbízhatunk. S ezek az emberek sokáig maradjanak ezen a poszton, dolgozhassák végig akár a nyugdíjig magukat ezen a területen, merthogy itt tényleg olyan emberekre van szükség, akiknek a kisujjukban van ez a szakma. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az imént Vas Imre képviselőtársunktól az hangzott el, hogy a 14 pontos összegző módosító javaslat csupán helyesírással kapcsolatos javításokat tartalmaz, ami nem teljesen így van, hiszen a 4. pontban a 11. §-t egy új bekezdéssel egészíti ki a javaslat, ami úgy szól, illetve azt szabályozza, hogy a felhasználó az átviteli hálózatra milyen feltételekkel csatlakozhat, és ennek a technikai részleteit foglalja magában. Tehát ez mindenképpen egy új rendelkezés az eddigiekhez képest, ezért azt szeretném, ha a zárszavában államtitkár úr megindokolná ennek a törvényjavaslatba való bekerülését. Jelent-e ez bármilyen újabb akadályt a felhasználó számára az átviteli hálózatra történő csatlakozásnál, illetve az eredeti törvényhez képest hogyan változik ez a rendelkezés?

Én ugyancsak azt tudom elmondani, amit a korábbi jogharmonizációs célú energetikai törvények módosításánál, nem akarom megismételni most itt,

az összegző módosító javaslat vitájánál azt, amit már az általános vitában elmondtam, amiről már beszélünk, úgyhogy leginkább az összegző módosító javaslatra szeretnék koncentrálni és ezzel kapcsolatban az általam imént elmondottak terén kikérni államtitkár úr álláspontját, és nyilvánvalóan majd a véleményüket a törvényjavaslatról pedig a zárószavazás során fogjuk kifejezni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nem látok további jelentkezőt felszólásra, így a vitát lezárom, és akkor megadom a szót államtitkár úrnak, hogy válaszoljon a kérdésekre.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Valóban, az egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitáját követően a Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatot nyújtott be, amely alapvetően jogtechnikai és nyelvhasználati szabályokat tartalmaz és biztosítja a jogszabályok koherenciáját.

Kepi Lajos képviselő úr kérésére mondom, hogy ez az új rendelkezés arról szól, hogy az átviteli hálózatra való csatlakozásra egy további lehetőséget ad, mert a hatályos szabályozás szerint átviteli hálózatra csak 132 kilovoltos feszültség szint felett volt lehetőség, most ebbe a körbe bevontuk a 132 kilovoltos feszültségi szintet azzal a korlátozással, hogy erre bizonyos körülmények esetén van lehetőség, mégpedig akkor, ha a felhasználás célja a nemzeti adatgyűjtéssel kapcsolatos nyilvántartások kezelése, tehát egy új eszközt és reméljük, hatékony eszközt és olcsóbb eszközt tudunk biztosítani ezáltal a nemzeti adatgyűjtés-kezelési célokra.

Heringes Anita képviselő asszony hozzászólását mindig nagy figyelemmel kísérem, és a kérdéseire kellő komolysággal és tisztelettel igyekszem válaszolni. A nagy odafigyelésemet mindig az a várakozás hozza elő, hogy egyszer csak ki fogja mondani, hogy paksi érdekeltségű képviselőként, a Paks környéki emberek munkájának biztosításaként és Paks városának és környéke jövőjének biztosításaként kiáll és szocialista képviselőként egyszer a Házban elmondja, hogy támogatom a Paks II. atomerőmű működését *(Heringes Anita: Államtitkár úr, nem akarja megérteni, amit mondtam!)*, és teljes mértékben egyetértek azzal, hogy a kapacitásfenntartás, -biztosítás és a beruházás eredményes kivitelezése nemcsak az ország, hanem a paksiak érdekét is képviseli, és ő teljes egyetértésben van ezzel a beruházással.

A felügyeleti díjjal kapcsolatos kérdésére azt szeretném mondani, hogy az általános vitában is elhangzott, hogy ez a felügyeleti díj arányosabbá teszi a díjazási rendszert, tehát az elvégzett munkához igazítja a felügyeleti díj mértékét, ugyanis eddig a felügyeleti díj mértékének kiszámításánál figyelembe vették azokat a kis és közepes hatékonyságú

hulladékokat is, amelyeket már leraktak, kezeltek és véglegesen elhelyeztek, és emiatt ebben a tekintetben olyan mértékű és olyan arányú felügyeleti díj elszámolása nem méltányos és nem igazságos. Egyébként egyeztetve az Országos Atomenergia Hivatal vezetésével is, ők egyetértettek ezzel a számítási móddal.

Azt hozzá kell tennem, hogy a szakember-ellátottsággal kapcsolatban a kormány mindig odafigyelt a megfelelő szakember-ellátottságra a szakmai munka minőségének tárgyi és anyagi feltételeinek megteremtése érdekében. Mint ahogy a képviselő asszony is mondta, kellő időben megemeltük a költségvetési támogatását az Atomenergia Hivatalnak, és nagyon bízom benne, hogy a folyamatos létszámfejlesztés és a szakmai tudás folyamatos fejlesztése alkalmassá teszi minden időben, minden esetben az Atomenergia Hivatal működésének biztosítására és szakszerű működését semmi nem fogja akadályozni, legfőképpen az anyagi természetű kérdések, de erre bármikor a kormány nyitott lesz, hogy a megfelelő lépéseket megtegye.

Mindezekon túl én köszönöm a támogató nyilatkozatokat a parlamenti pártok részéről, ugyanis az általános vita alkalmával az ellenzéki frakciók is alapvetően támogatták a törvényjavaslatot, és ezúton kérem a tisztelt Házat, hogy szavazatával fogadja el a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **földgáz biztonsági készletezéséről szóló 2006. évi XXVI. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10724. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak.

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság 2016. június 2-ai ülésén a tagok vitát folytattak a T/10724. szám alatt benyújtott, a földgáz biztonsági készletezéséről szóló 2006. évi XXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatról. A bizottság a Házsabály 46. §-a alapján 20 igen szavazattal, 1 nem ellenében, valamint 1 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot s összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat teljes mértékben tartalmazza a Gazdasági bizottság módosító javaslatát, amely két módosítást eszközölt. Egyrészt kikerül a 80 százalékos korlát a törvényjavaslatból, tehát visszaigényelhetővé válik azon földgázmennyiség után megfizetett tagi hozzájárulás, melyet igazoltan nem energetikai célra, hanem vegyipari célra vagy

vegyipari alapanyagként hoznak be, használnak fel vagy értékesítenek.

(18.00)

Másrészről megváltoztatja a hatálybalépés időpontját a javaslat, azaz a törvényjavaslat 2017. január 1-je helyett 2016. szeptember 1-jén már hatályba lépne.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kérem, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását annak érdekében, hogy Magyarország ezáltal közelebb kerüljön kitűzött céljához, miszerint növeljük a vegyipari vállalkozások versenyképességét. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e most válaszolni. *(Dr. Aradszki András: Nem.)*

A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót, így megint csak képviselői felszólalások következnek, ha valaki gombot nyom, ám nincs jelzés - de mégis. Kepli Lajos képviselő úré a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Elnök úr, a gombokkal küzdöttem, de végül is sikerült megoldanom a feladatot.

Ahogy azt az általános vitában is elmondtuk, a törvényjavaslat eredeti céljával egyetértünk, hogy a vegyipari célra felhasznált földgáz mennyisége után megfizetett tagi hozzájárulás visszaigényelhető legyen. Még további kedvezmény az, hogy nem legfeljebb 80 százalék, hanem a teljes mennyiség után visszaigényelhető. Nincs olyan módosítás az összegző módosító javaslatban sem, amely ellentétes lenne a törvény eredeti céljával, így ha az eredeti célját támogattuk, akkor a tagi hozzájárulás visszaigényelhető részének a fokozottabb mértékét is egyértelműen támogatni tudjuk.

Azt gondolom, hogy a 2017. január 1-je helyett a 2016. szeptember 1-jei hatálybalépés a fűtési szezonhoz igazodva történhetett, hiszen egy fokozottabb földgázfelhasználás történik abban az időszakban. Ez ezért kerülhetett bele, de államtitkár úr ezt a zárszavában nyilván majd el fogja mondani.

Ami fontos, és a földgázellátással kapcsolatos törvényjavaslatoknál mindig el szoktuk mondani, hogy a Jobbik annak idején támogatta a stratégiai földgáztárolók állami tulajdonba történő visszavásárlását, és azoknak a megfelelő használatát mindig szóvá is szoktuk tenni itt a parlamentben, ha úgy ítéljük meg, hogy a feltöltöttség mértéke nem éri el azt a szintet, amiért ezek a tározók létrejöttek vagy rendelkezésre állnak. De mindig a fűtési szezon megkezdése előtt szoktak aktuálissá válni ezek a problémák.

Ez a törvényjavaslat a vegyipar versenyképességéről vagy versenyképesebbé tételéről szól. Az általános vitában is elmondtam, nagyon jó lenne, ha a vegyipari cégeknél maradt extraprofitot munkahely-

teremtésre fordítanak, újabb munkahelyek létrehozására, és nem kerülne ki az országból extraprofitként. A magyar tulajdonú vegyipari cégeknél ez nyilvánvalóan kevésbé jellemző, mint multinacionális társaiknál. Ez ugyan nem témája ennek a törvényjavaslatnak, de mindenképpen el kell mondani minden ilyen alkalommal, hiszen a valaha szebb napokat élt vegyipar a rendszerváltás előtt az előző évtizedekben több tízezer munkahelyet biztosított Magyarországon. Ennek egy jó része már megszűnt, leépült, illetve helyette jöttek multinacionális cégek, vegyipari képviselők, akik szintén nagyszámú munkahelyet biztosítanak Magyarországon, de már átalakulóban van az egész vegyipar szerkezete, és ahogy az igények változnak, ahogy a technológia változik, új termékek jelennek meg a piacon.

A törvényi szabályozást is ahhoz kell igazítanunk, hogy a megfelelő versenyképességet fenn tudjuk tartani, ezért is mondtuk az általános vitában és mondom el most ismét, hogy támogatni fogjuk a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Ha nincs több jelentkező, a vitát lezárom, és megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kepli képviselő úr kérdésére azt tudom mondani, hogy a kőolaj-készletezésről szóló törvényben 1992-93 óta már megvan ez a lehetőség. A földgáz-készletezésről szóló szabályok ezt nem biztosították. Úgy gondolom, ha minél hamarabb biztosítjuk ezt a lehetőséget, annál jobbat teszünk a magyar vegyipar számára, már csak azért is, mert ez a kedvezmény, ez a lehetőség nem extraprofitot jelent a vegyiparnak, hanem versenyképességének a biztosítását. A vegyiparban nagyon éles a verseny, nemcsak az Európai Unió belüli gazdálkodó szervezetek jelennek meg a magyar és az európai piacon, hanem a Közel-Keleten, Indiában és az ezen a részeken működő vegyipari vállalkozások is komoly versenytársai az európai vegyiparnak, legyen az magyar vagy Európa más részén levő vegyipar.

S anélkül, hogy belemennék a részletekbe, hozzá kell tennem, hogy a magyar vegyipar szerkezete, termelékenysége a leginkább kitett ennek a régióknak a versenykihívásaival szemben, ezért úgy gondolom, nagyon helyes volt az a döntés, hogy ez az előterjesztés ide bekerült. S nagyon helyes az is, hogy az elmúlt napokban a vita során a parlamenti frakciók egyöntetűen támogatták a törvényjavaslatot. Köszönöm a támogatásukat, és azt kérem, hogy szavazatukkal biztosítsák a törvény hatálybalépését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Soron következik a **földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról** szóló elő-

terjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A Manninger Jenő és Hadházy Sándor képviselők által T/10735. számon benyújtott előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Megkérdezem, hogy az előterjesztők közül Manninger Jenő kíván-e most hozzászólni. (*Manninger Jenő: Nem.*) Nem kíván hozzászólni a képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kormány részéről államtitkár úr kíván-e hozzászólni. (*Dr. Aradszki András: Nem.*) Államtitkár úr jelzi, hogy nem. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót, így most a képviselői felszólalások következnek, de nem nagyon vannak, így továbblépünk, és a nem létező vitát lezárom.

Megint csak megkérdezem Manninger Jenő képviselő urat, hogy kíván-e esetleg még hozzászólni. (*Manninger Jenő: Nem.*) Jelzi, hogy nem. Így végeztünk is a napirendi ponttal. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Soron következik az **egyes foglalkoztatási tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10720. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, ennek keretében megadom a szót Selmeczi Gabriella képviselő asszonynak, a bizottság előadójának.

DR. SELMECZI GABRIELLA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. június 2-án megtárgyalta a T/10720. számon benyújtott, egyes foglalkoztatási tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 22 igen szavazattal, 8 tartózkodás mellett, tehát ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat a Törvényalkotási bizottság indítványát tartalmazza, amely egyrésztől kodifikációs rendelkezéseket, másrésztől jogtechnikai jellegű módosítást tartalmaz.

Engedjék meg, hogy egy kicsit szakmai jellegű megjegyzést is tegyek a bizottsági ülés alapján. Egy fogalmi módosításra szeretném felhívni a figyelmet, miszerint a fokozott expozíció még nem betegség, így szakmailag fontos, hogy ne kelljen megvárni, hogy mindkét fülön kialakuljon a minimum 30 decibeles hallásvesztés, hanem már ezt megelőzően legyen kivizsgálva, hogy miért alakult ki, és megelőző intézkedéseket hozva elkerüljük a további hallásromlást.

(18.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Amint az már önök előtt ismert, a kiküldetési irányelvek célja a kiküldetési

tési helyzetben foglalkoztatott munkavállalók védelme, valamint a gazdasági szereplők számára tisztességes versenyfeltételek biztosítása az egységes belső piacon.

Kérem, hogy a szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását az egységes és könnyebb jogalkalmazás érdekében. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Megkérdezem Tállai Andrást, kíván-e most hozzászólni. (*Jelzésre:*) Jelzi, hogy most még nem kíván hozzászólni. A kijelölt Vállalkozásfejlesztési bizottság nem állított előadót, így most a képviselői hozzászólások következnek. Ennek keretében megadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Előre is szeretném jelezni, hogy vannak pozitív felületek a törvénytervezetben, ezeket jónak és támogatandónak tartjuk; magában példaként említve azt is, hogy a Nemzeti Foglalkoztatási Alapon belüli, tárgyévben fel nem használt források gyakorlatilag átvihetők, felhasználhatók a következő esztendőben. Vagy az olyan típusú módosítások, amelyek a munkavállaló munkabiztonsági dolgait erősítik; mindegy, hogy a védőeszközök biztosításán, azoknak az igénybevételét érintő oktatási rendszernek a kibővítésén és sok minden egyéb máson keresztül, vagy épp az, hogy a munkavédelmi képviselőt ellátók most már majd nem a több mint 50 főt érintő munka törvénykönyve alá tartozó dolgozói kör esetében szükségszerűek, választandóak, hanem ha 20 főt meghaladó a létszám, akkor ebben az esetben már az megvan. Ezek pozitív dolgok, tehát ezekről nem kell hogy bővebben beszéljek, ezek olyanok, amelyek támogathatóak.

Emellett vagy mindezekkel együtt viszont vannak olyan felületek, amelyek, hogy mondjam, nem túl elegánsak, mondjuk, az álláskeresői nyilvántartás rendszerének kérdéskörét érintően. Ezt tapasztaltuk már az elmúlt hat esztendőben, hogy statisztikailag hogyan és miképpen játszanak ezzel a történettel. Most teljesen mindegy, nem akarok a részletekbe menni a közfoglalkoztatott-nyilvántartástól kezdve a külföldön dolgozóig vagy épp a diákmunkát végzők kérdéskörét érintően.

Most itt, a törvénytervezet keretei között például a képzési tevékenységet folytatók szüneteltetési státuszának kérdéskörét lehet idesorolni. Ezek a statisztikai bűvészkedéseknek a mikéntjét jelenítik meg. De ugyanígy gyakorlatilag tegnap, ma már felütötte a fejét, mondjuk, a munkavégzés szempontjából alkalmasnak vagy alkalmatlannak való minősítés, akár mentális, szociális vagy egészségügyi megfontolásokból történő számbavétele, és ezeket követően nyilván a nyilvántartásokból való törlés megteremtése. Ezek nem igazán a probléma megoldását adják, hanem megint csak a statisztikai háttér széppé festését, szebbé festését teszik meg.

De lehetne beszélni arról a részéről is a történetnek, ami a munkavédelmet, a munkavédelem kérdéskörét érinti más aspektusból, mint az előbb mondtam, a kedvező változások tekintetében, a védőeszközök vonatkozásában, most itt a kedvezőtlenebb változások vonatkozásában. Ugye, a felhalmozódott tapasztalatokat egy adott esztendőben majd egy ilyen 9 hónapos csúsztatási időintervallum eltelte követően hozzák nyilvánosságra. Hát, ez nem túl biztató, hiszen a szembesülés akkor jó, ha minél hamarabb megtörténik, hiszen akkor lehet jó és gyors, rapid jellegű megoldásokat találni a dolgra. Vagy az is, hogy egy adott munkahelyen, ahol több munkaadó által történő foglalkoztatás valósul meg, ott a fővállalkozói minősítés gyakorlatilag kikerül a rendszerből, ezáltal a felelősség vállalása tekintetében is olyan helyzetek alakulhatnak ki, amelyek az ott munkatevékenységet végző embereknek nem a javát, hanem a kárát szolgálják.

És szerintem minden ilyen típusú törvénynek, ami akár forrásoldalról, a Nemzeti Foglalkoztatási Alapon keresztül segítheti a dolgozó emberek mindennapjait, akár a munkavédelem vagy a munkaügyi intézkedések meghozatalán keresztül teremthet olyan helyzetet, hogy nagyobb biztonságban végezhessek az emberek a munkájukat, itt mind-mind olyan típusú változásokat kellene eszközöljenek, amelynek középpontjában, epicentrumában az ember van. Arra kellene fókuszálni minden vonatkozásban és minden tekintetben, és akár a tapasztalások mihamarabbi közzététele tekintetében is élen kellene járni. Hiszen akkor lehet úgymond preventív módon a következő időszakban elébe menni a majdan kialakuló vagy kialakulható olyan típusú történéseknek, amelyeket el kívánunk kerülni.

És még egy gondolat, megint csak visszatérve az előbbi napirendhez, hogy nem mindig a bírság, nem mindig az a jó, ha abban gondolkodunk, hogy hogyan és miképpen szankcionáljunk. Ugye, itt az 500 ezer forintos mértékű bírság a biztonságos munkavégzés nem megteremtése vagy annak elkerülése, vagy a baleseti nyilvántartáshoz való hozzáférés nem biztosítása és sok minden egyéb más, a foglalkoztatási megbetegedésekkel kapcsolatos nyilvántartási rendszernek a nem megfelelő megléte, rendelkezésre bocsátása, vagy épp a már előbb említett munkavédelmi képviselőnek az akadályoztatása a feladatának ellátása tekintetében ezt hozhatja magával.

Értem, hogy ezek mind-mind fontos dolgok, és egyet is értek vele, hogy ezeknek az előbb említett kérdésköröknek a szem előtt tartása mindenekelőtti, az emberek érdekét szem előtt tartva. De még egyszer szeretném jelezni, nem mindig a bírság vagy a bírság folyamatos emelése az, ami ahhoz vezet, hogy másfajta, jobb elmozdulási lehetőségek alakuljanak ki.

E vonatkozásban tehát azzal szeretném zárni a gondolataimat, hogy célszerű, ésszerű minden olyan változtatás támogatása, ami az emberek érdekét szolgálja, másik oldalról nézve viszont ezen törvénytervezet keretei között vegyesen jelenik meg ez a

része is a történetnek meg az is, ami nem a munkavállalók érdekeit szolgálja. Tehát ezért nehéz egy egyöntetű viszonyulást, egy egyöntetű támogatást megfogalmazni a törvénytervezethez illetően. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Ha nincs további hozzászólási szándék, akkor a vitát lezárom. Megkérdezem Tállai államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. Jelzi, hogy igen, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is köszönöm szépen Gúr Nándor felszólalását, bár csodálom, hogy a 9 percet nem beszélte ki teljes egészében, több mint 2 perc maradt még a keretből. *(Gúr Nándor: Csak a fontosakat mondtam.)*

Ugyanakkor módosító javaslatot nem kívánt beadni a törvényjavaslatához, de el is mondta a felszólalása elején, hogy vannak pozitív elemei ennek a törvényjavaslatnak. Ez magyarra lefordítva azt jelenti, hogy ezzel a törvénnyel semmi gond, semmi probléma nincs. Nem is lehet egyébként, mert az európai uniós irányelveknek való megfelelés a törvényjavaslat célja. Alapvetően szakmai indokok alapján van szükség arra, hogy öt törvény is módosul ebben a törvényjavaslatban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedik, miután, még egyszer mondom, nincs módosító javaslat, a Törvényalkotási bizottság is csak kodifikációs szempontokból tárgyalta a törvényjavaslatot, nem szeretném elismételni annak tartalmát. Egyrészt az általános vitában mindenki megismerhette, másrészt pedig, amennyiben elfogadja az Országgyűlés többsége június 13-án, akkor a Magyar Közlönyben való megjelenést követően újra megismerheti az egész országot.

Egyébként minden szempontból könnyíti a munkaadók, a munkavállalók helyzetét a jelen törvényjavaslat. Kérem, hogy a parlament támogassa. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Soron következik **az oktatás szabályozására vonatkozó és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10729. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

(18.20)

A vitában a Törvényalkotási bizottság álláspontja került volna terítékre, de nincs itt Kucsák László képviselő úr, így ezért ez elmarad, a bizottság előadója nem tud itt lenni.

Megkérdem az előterjesztőt ettől függetlenül, hogy kíván-e hozzászólni. *(Dr. Palkovics László jelzésére:)* Nem kíván jelen pillanatban. A kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek. Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak adom meg a szót.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Az MSZP-frakció nem ért egyet, és elfogadhatatlannak tartja a köznevelési törvénynek ezt a típusú módosítását és az egész köznevelési törvényt. Nem értünk egyet a Fidesz által bevezetett és erőltetett államosítási rendszerrel. Ennek nagyon sokszor hangot adtunk.

Véleményünk szerint ez katasztrófa fog vezetni a magyar közoktatás működtetésében. Látni kell, hogy az elmúlt években, akár ha az elmúlt 25 évre tekintünk vissza, de akár az önök második és harmadik kormányzásának a tevékenységét látjuk az oktatás területén, egész egyszerűen nemhogy jobbá tették volna a rendszert, nemhogy kijavították volna az elmúlt húsz év hibáit, hanem sajnos egy rosszabbat hoztak létre. Az oktatás mindig kell hogy igazodjon a világ változásához. Egy oktatási rendszert, az állami irányítást is ennek megfelelően kell felépíteni. Úgy gondolja az MSZP, és a módosítóink jelentős része arra irányult, hogy megpróbáljuk valahogy tisztázni és kiküszöbölni még az önök által elkövetett hibákat is.

Úgy véljük, hogy nem az önkormányzati rendszer és nem a vegyes rendszer bukott meg az elmúlt időszakban, hanem az a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ és az az erőltetett központosítás, államosítás, amely csak adósságot halmozott, amely egy idő után a probléma fő okozójává vált, és amely nem látja azokat a problémákat, amelyeket nap mint nap meg kellene oldania. Véleményünk szerint, ha önök azt a következtetést vonták le ebből az egészből, amit az elmúlt években láttunk a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ kapcsán, hogy totális államosítást kell csinálni az oktatásban, tetézni fogják a problémákat. Saját maguknak is okoznak nagyon sok bajt, amit nem fognak tudni kezelni, de a legrosszabb, hogy a nap végén ennek a gyerekek, a pedagógusok és az egész oktatási rendszer fogja kárát látni.

Ennek a salátatörvénynek van egy másik módosítási része is, ez pedig a szakképzésre irányul. Itt szintén nagyon nagy problémákat látunk, hiszen az az átalakítás, amelyet elkezdtek, gyakorlatilag egy átnevezési hullám, de nem fogja megoldani a szakképzésben lévő problémákat, nem fogja a hiányszakmákat pótolni, és valójában azt az igényt, amit a munkaerőpiac folyamatosan felvet, hogy minőségi, magas tudású, jól képzett és jó képességekkel rendelkező szakmunkásokat bocsásson ki az iskola, azt most sem fogja teljesíteni. Ilyen csodafegyverként emlegetik önök a duális képzést, folyamatosan Németországra mutogatva és hivatkozva, de mindig elfelejtik hozzátenni, hogy a német gyerekek, mire

eljutnak az általános iskola végéig, az általános iskolában 2000 órával többet kapnak, mint a magyar gyerekek, és sokkal nagyobb arányban fejlesztik a lexikális tudás mellett a képességeiket.

Véleményem szerint 50-50 százalékban lenne helyes meghatározni, vagy oda kellene a magyar oktatásnak eljutni, hogy 50 százalék lexikális tudás és amellet egy nagyon erős képességfejlesztés, a tanulás képessége, a differenciált gondolkodás képessége, a magyarok vitakultúrája, demokratikus kultúrája, ezt mind-mind az iskolában kellene elsajátítani. Ami itt általános iskolában nem jön létre, azt már nem fogja a szakiskolai rendszer sem behozni. Azért tartjuk nagyon veszélyesnek a szakiskolai rendszer ilyen típusú rángatását és átalakítását, mert a szakiskolákba nem a középosztálybeli polgári családokból származó gyerekek mennek, ahogy ezt korábban az önök egyik képviselőtársa is megfogalmazta, hanem a szegényebb családok gyerekei. Nagyon nagy különbséget látok a két tábor, tehát az ellenzék, főleg az MSZP és a Fidesz között a tekintetben, hogy önök a szakmunkásokat nem tekintik polgárnak. Ennek megfelelően az egész jogalkotásukon végighúzódik a kirekesztő magatartás is.

(A jegyzői székben Földi Lászlót Móring József Attila váltja fel.)

Végezetül szeretnék egyetlen dolgot megemlíteni: a módosítóink egy része, amit ehhez a salátatörvényhez benyújtottunk, a fejlesztő nevelésben részt vevők eddigi jogosultságait akarja legalább szinten tartani. A módosítóink jelentős része arra irányult, hogy vissza kívánjuk emelni az ötödik életévet betöltött gyerekek fejlesztő nevelésben való részvételét. Nem az iskolában kezdődik egy sni-s gyerekeknek a fejlesztése, hanem a kora gyermekkori fejlesztő rendszerben. Erre jobban kellene figyelniük.

Nem tudjuk támogatni ezt a csomagot ebben a formában. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Heringes Anita tapsol.)*

ELNÖK: További hozzászólási szándékot nem látok, így a vitát lezárom.

Megkérdem Palkovics László államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Nagyon rövid volt a vita, úgyhogy arra a néhány pontra szeretnék röviden reagálni, ami részben specifikus, részben általános ügyeket vetett fel.

Az önkormányzati kezelésben lévő iskolák állami kézbe vételének az indoka, azt gondolom, az elmúlt időszakban látható volt. Nem is akarnám újra elmondani, hogy miért is volt ez szükséges, miért vált szükségessé. Itt arról beszélünk, hogy ha az állam felelősséget vállal az iskoláért, akkor ehhez a megfelelő eszközrendszerrel rendelkeznie kell. Az

állam felelősséget akar vállalni az iskoláért, és ezt meg is fogja tenni.

Azt hiszem, itt a feladat, amennyiben a parlament ezt a törvénymódosítást elfogadja, az, hogy ez a folyamat úgy történjen meg, hogy az iskola a gyerek érdekében működjön, és ne egymással szembeállítva esetlegesen az államot és az önkormányzatot. Azt hiszem, közös érdekünk, hogy ez a dolog jól működjön. Meg fogunk tenni mindent annak érdekében, hogy ez így történjen.

Abban, hogy az oktatásnak alkalmazkodnia kell a világ változásához, természetesen egyetértünk, egyet is értettünk mindig. Ez indokolja, hogy 2018 szeptemberétől szeretnénk már egy átdolgozott alaptervet bevezetni, ami 2017 végére el fog készülni. A köznevelési keretrendszer tartalomfejlesztő bizottsága ezen dolgozik. Ennek az elvei pontosan azok egyébként, ami itt is elhangzott: az iskolarendszernek olyan mértékű, olyan típusú átalakítása, ami valóban arra teszi képessé a gyerekeinket, hogy elfogadják azt, hogy meg tudnak tanulni bizonyos dolgokat, és az életük során sokszor meg tudják tanulni és alkalmazni is tudják ezt a fajta tudást. Természetesen ez egy hosszabb folyamat, de azért, hogy a képviselő asszony által is említett lexikális tudás mennyiségét csökkentjük, javaslatot tettünk arra, hogy ez év szeptemberétől kezdődően a jelenlegi Nemzeti alaptantervre alapulva, de lényegesen kisebb tananyagmennyiséget határozzunk meg. Ennek módja, hogy meghatározásra kerülnek a 4., illetve a 8. év végén elérendő szintek, erre kidolgozunk egy olyan tanmenetet, amely javaslat az iskolák számára, és az iskola maga döntheti el, hogy ezeknek a szinteknek az elérését hogyan gondolja megtenni. Félreértés ne essék, itt annak a kérésnek, követelésnek a teljesítése jelenik meg, hogy az iskolának, a tanárnak legyen nagyobb szabadságfoka abban, hogy mit tanít annak érdekében persze, hogy egy bizonyos szintet a gyerekek el tudjanak érni. Hogy ez most 50 vagy 60 százalék, nehéz megmondani, hiszen tantárgyanként változó, de lényegesen változik a struktúra, csökken a lexikális tananyag, a megtanulandó tananyag tartalmi része is, és nő egyébként az a rész, ami az iskolára van bízva, hogy hogyan használja ezt az időt.

Én azt mondom, hogy a szakképzési rendszert illető kritikák nem feltétlenül valóságok, hiszen ha megnézzük, hogy a vállalatok mit igényelnek, és ehhez milyen lehetőséget kínál a szakképzési rendszer duális képzéssel vagy duális képzés nélkül, a szakköznevelés egy olyanfajta intézmény, amely nem zárja el a felsőoktatástól azokat, akik odajelentkeznek, viszont ezzel párhuzamosan egy szakmát is ad, ellentétben a mai szakközneveléssel. Ennek az az indoka, hogy azoknak, akik érdeklődnek az adott szakma iránt, és nem gimnáziumban akarnak tanulni, hanem egy meghatározott területen akarnak elmélyülni, legyen lehetőségük arra, hogy részben a közismereti tantárgyaknak a megfelelő tananyagkiméletével, részben pedig a szakmai tantárgyakból - legyen ez természettudományos tantárgy vagy

pedig maga a szaktárgy - emelt szintű érettségit tudjanak tenni, tehát tudjanak menni egyetemre.

(18.30)

Aztán, ha egyébként pedig úgy gondolják életük során bármikor, hogy az adott szakmában akarnak elhelyezkedni, erre is legyen módjuk. Azt hiszem, hogy ez nemhogy elzárna a lehetőségektől az ebbe az intézménytípusba jelentkezőket, hanem a gyerek számára és a szülő számára is azt a biztonságot adja, hogy egy szakmával, de egyébként egyetemre jutás lehetőségével fog rendelkezni.

Ha megnézzük a számokat egyébként, ez pont ugyanaz az arány, mint Németországban. Nagyjából a gyerekek 30 százaléka jelentkezik gimnáziumba, 40-45 százalék szakköznevelésbe vagy szakköznevelésbe, és a maradék 20-25 százalék pedig szakiskolába vagy most már szakköznevelésbe. Azt gondolom, hogy itt az arányok nagyon hasonlóak.

Azt hiszem, hogy a duális képzés egy kifejezetten progresszív eleme ennek a koncepciónak mind a felsőoktatásban, mind a köznevelésben. Azt hiszem, hogy az pedig, hogy milyen hosszú a tanév, egy másik vita tárgya. Ahogy említettem, a Nemzeti alaptanterv átdolgozásra kerül, aminek lesznek egyébként ilyen elemei is, tehát hogy hosszabb legyen a tanév, mint megfelelő feltételek mellett.

Úgyhogy én röviden ennyit szerettem volna mondani, azt gondolom, hogy a törvényjavaslataink ezt biztosítják, úgyhogy kérem az Országgyűlést, hogy ezt fogadja el. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/9784. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek. A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Ennek keretében megadom a szót Salacz Lászlónak, a bizottság előadójának.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. június 3-án megtárgyalta a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló T/9784. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 26 igen és 2 nem mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat egyrészről tartalmazza a Külügyi bizottság módosító javaslatait, másrészről a TAB saját indítványát.

A TAB indítványának legfontosabb része az Európai Unió melletti állandó képviselet, közismert

nevének ÁK jogállásának tisztázása. Az ÁK Magyarország európai uniós tagságából eredő jogok gyakorlásának és kötelezettségek teljesítésének, a magyar érdekek érvényesítésének központi külképviseleti szerve, amelyre az összegző módosító javaslat 24. pontja szerint a törvényjavaslat külön fejezete vonatkozik. A magyar érdekek Európai Unióban való hatékony érvényesítésének jelentőségére tekintettel indokolt, hogy ez a szempont a törvényjavaslat preambulumban is megjelenjen.

A javaslat egyértelműen kimondja, hogy az ÁK irányítását, beleértve a funkcionális működést is, az európai uniós ügyek koordinációjáért felelős miniszter látja el. Az említett fejezet meghatározza tehát a jövőben az ÁK jogállását, alapvető feladatait, a működtetésének finanszírozásával kapcsolatos kérdéseket, és a fentiek szerint rendezi az ÁK irányítását.

A törvényjavaslat 11. § (1) bekezdése a szakdiplomáták diplomáciai szakmai felkészítésénél csak a külpolitikáért felelős minisztert nevesíti. A külföldi magyar kulturális intézeteket és kulturális szolgálatot vezető kulturális tanácsosok, az intézetekben tartós külszolgálatot teljesítő más kihelyezettek, valamint a kulturális és oktatási szakdiplomáták felkészítésébe szükséges a szakminiszter bevonása, tekintettel arra, hogy a szakmai felkészítésben a szakminiszter az illetékes. Ezt is rendezi a módosító javaslat, továbbá pontosítja a külképviseletek által folytatott vállalkozási tevékenység szabályait, valamint a támogatásra és adományokra vonatkozó rendelkezéseket is.

Az elhangzottakra tekintettel kérem a törvényjavaslat támogatását. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypartti sorokból.)*

ELNÖK: Megkérdezem Magyar Levente államtitkár urat, hogy kíván-e most hozzászólni vagy majd a végén. *(Nincs jelzés.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Csenger-Zalán Zsoltnak, a kijelölt Külügyi bizottság előadójának.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Külügyi bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar kormány számára mindig is fontos volt hazánk nemzeti érdekeinek védelme, külföldön való képviselete. Ugyanakkor az utóbbi időben kibővültek a kormány külügyi feladatai. A klasszikus értelemben vett diplomácia mellett a kulturális és külgazdasági feladatok is az eszköztárral együtt átkerültek a tárcához. Mindezek szükségessé tették egy stabil, ámde mégis rugalmas külszolgálati rendszer kiépítését. Ennek egyik eszköze a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló törvény.

Az előttünk fekvő normaanyag törvényi becikkelyezésével egyrészt egységesítjük a külszolgálatra vonatkozó speciális szabályokat, másrészt szimbolikusan és materiálisan is elismerjük a külügyi kapcsolatokkal és külgazdasággal foglalkozók munkáját és szerepének fontosságát. A tervezet a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvénnyel kerettörvényt alkot,

erősítve ezzel a szabályozás garanciális jellegét, rögzítve az alapvető jogokat és kötelezettségeket. A tervezet idomul azokhoz a XXI. századi élethelyzetekhez, melyekkel a külképviseleten dolgozók találkoznak nap mint nap, ezzel is növelve a kiszámíthatóságot és a tervezhetőséget.

Tisztelt Képviselőtársaim! Alapvető változásnak minősül a javadalmazási rendszer átstrukturálása, melynek köszönhetően egy átláthatóbb rendszer jön létre, növelve a kontroll, az ellenőrzés hatékonyságát és csökkentve a bürokráciát a külképviseleteken. Úgy gondolom, hogy a tervezet nagy előnye, hogy végre tiszta vizet önt a pohárba, és eltörli azt a szocialista rendszerből itt ragadt beidegződést és zavaros szabályozást, mely szerint a diplomata két fizetést kap, miközben belföldön valójában nem végez tényleges munkát. A javaslat szerint az egyes juttatások kiszámításához szükséges alapösszegek a mindenkori költségvetési törvényben kerülnek meghatározásra, így a rendszer átláthatóvá, kiszámíthatóvá és egyszerűbbé válik. Mindezek mellett a tervezet újfajta mozgásteret biztosít a kihelyezett számára is, nevezetesen, hogy saját maga dönthet az adó- és járulékmentes költségkeretek felhasználásáról.

Véleményem szerint mindezek mellett a magyar diplomácia versenyképességét növeli, hogy az új törvény igyekszik, mondjuk, Párizs, London vagy Berlin mellett más külképviseleteket is vonzóvá tenni az állomáshelytől függő százalékos illetménypótlék segítségével. Különösen fontosnak tartom mindezt a környező országok vonatkozásában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Meggyőződésem, hogy a módosító javaslatok beépítésével a törvény biztosítani fogja az átfogó szabályozást. Véleményem szerint a rugalmasságot biztosítja az a módosítás, mely szerint a tartós külszolgálat idejét főszabályként négy évben állapítjuk meg. Fontos továbbá, hogy a külképviselet a fogadó ország beleegyezésével vállalkozási tevékenységet is folytathat. Ez növelheti a két ország közötti kommunikációt és fejleszti a kapcsolatokat, különösen a kultúra, oktatás és nyelvtanítás terén.

Felhívnam a figyelmet arra az igen fontos módosításra is, mely a minisztérium által nyújtható támogatásokat, adományokat a külpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium illetékes hivatali szervezete vezetőjének előzetes engedélyéhez köti, ezzel is elősegítve a koordinációt és elkerülve a költséges és felesleges párhuzamosságokat. Mindezek mellett kiemelendő, hogy a tervezet új formájában lehetőséget ad arra, hogy a miniszter különösen indokolt esetben eltekintsen attól a feltételtől, hogy a kihelyezett magyarországi állandó tartózkodással rendelkezzen, illetve ne legyen a fogadó állam állampolgára.

ELNÖK: Elnézést kérek. Három perc állt rendelkezésére.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Külügyi bizottság előadója: Bocsánatot kérek, akkor egy utolsó mon-

Azt gondolom, hogy egyáltalán a diplomáciai pályának és a karriernek a megbecsülését is mindenképpen növeli az az egyébként módosító javaslat, amit benyújtottunk, hogy a kivételes ranghasználatot, tehát nem a normál diplomáciai, karrierdiplomata státusznak megfelelő rangot, illetve magasabb ranghasználatot, azt a miniszter engedélyezheti, de a módosító javaslat szerint csak arra a bizonyos adott külszolgálat idejére, ezzel is megbecsülve vagy még jobban aláhúzva a karrierdiplomaták értékelését.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy nagyon sok olyan kérdésen itt végigmehetnék pontról pontra, ahol alapvetően megváltozik a helyzet. Nyilván itt a legfontosabb és a legjobban tetten érhető éppen a juttatások területe, ahol a legnagyobb káosz is uralkodott az elmúlt időszakban. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, amikor először hallottuk a Házban, hogy egy ilyen ágazati törvény érkezik, én magam is örültem, és egy jó kezdeményezésnek tartottam. Sőt, az elképzelést továbbra is jónak tartom, de engedje meg alelnök úr, hogy azért a figyelmébe ajánljam, amiről Demeter Márta képviselőtársam beszélt, hogy mégiscsak ennek a törvénynek majdnem 90 százaléka már létező, kormányrendeletekből átemelt szövegtervezet vagy szöveg. Tehát ebből kifolyólag azért a komplexitása iránt van egészen biztosan vagy lehet egészen biztosan egyfajta kétség. Tehát amikor egy törvény nem tesz mást, mint 90 százalékan áttemel korábbi kormányrendeletekben szereplő szöveget, akkor olyan nagy nóvum nem lehet ebben a törvényben.

Tény és való, hogy ettől még lehetne ez egy jó törvényi kezdeményezés. Mi a magunk részéről pusztán azt hiányoltuk, hogy nem volt bátrabb egy kicsit, nem volt ambiciózusabb a törvényhozó, a törvényalkotó vagy -kezdeményező. Mi azt gondoltuk volna, hogy ha a diplomáciai szakmát teljes mértékben átfogó ágazati törvény születik, az egészen biztosan több innovációt és több újdonságot hozott volna, több biztonságot hozott volna a szakmában dolgozók számára. Egyébként nemcsak mi fogalmaztuk meg ezt a kritikát, hanem a Külügyi bizottság elnöke, Németh Zsolt a hozzászólásában hasonlóképpen fogalmazott, hogy a gazdálkodási kérdésektől sok minden át érdekes lett volna talán egy kicsit komplexebbé tenni ezt a törvénytervezetet. Demeter Márta képviselőtársam erre utalt a hozzászólásában.

(18.50)

Ettől függetlenül azt gondolom, hogy helyes és jó kezdeményezése volt a Külügyminisztériumnak, hogy ezt a törvényt idehozta a Házba. Valóban, talán

az egyik legfontosabb pontja vagy újdonsága ennek a törvénytervezetnek az, hogy átalakítja a javadalmazási rendszerét a diplomatáknak.

Én nem azt láttam problémának, amiről alelnök úr beszélt, nevezetesen, hogy most két helyről kapnak-e fizetést, vagy bonyolult-e adott esetben a különböző jutalékoknak és egyéb más dolgoknak a kiszámítása. Ennél sokkal nagyobb probléma volt szerintem a diplomatáink számára, hogy a fizetés vagy a javadalmazás mértéke messze elmaradt a régiós országokétól is. Tehát magyarul, a magyar diplomáciai kar fizetése messze leszakadt a régió különböző országaiban dolgozó diplomatákétól, és itt nem a németre, a svájcra vagy a britre gondolok, hanem akár a román, a szlovák, a cseh vagy éppen a szlovén diplomáciai kar fizetése is jóval magasabb javadalmazást jelentett, és ezen mindenféleképpen változtatni kellett. Persze, ilyenkor mindig lehet azt mondani, hogy de bezzeg mások is rosszul keresnek Magyarországon. Én most hadd ragaszkodjak ahhoz, hogy csak a diplomáciáról beszélünk, tehát itt ez a kezdeményezés mindenféleképpen helyes és jó irányú kezdeményezés. Az egy másik kérdés, hogy beszélgettem több volt, jelenlegi nagykövettel, diplomáciai státuszban dolgozó szakemberrel. Nem mindenki pontosan látja még, hogy valóban nyertese lesz-e ennek az új rendszernek.

Valószínűleg a Külügyminisztérium sem tudta pontosan mindenkinek ezt kiszámolni, hiszen a rendelkezések között szerepel egy olyan kitétel, hogy ha valaki rosszabbul járna, akkor rávonatkozóan nem léptetik életbe a törvény új rendelkezéseit. Ez azért talán arra enged következtetni, hogy személyre szabottan mindenki tekintetében nem lehet pontos becslést vagy számítást végezni. Ettől függetlenül fogadjuk el azt egyelőre bementésre, hogy ez a mostani új javadalmazási rendszer mindenki számára pozitívumot hoz, hiszen ez a cél. Nem elsősorban az, hogy egyszerűsítsük, mert a bérszámfejtést eddig is megoldották, hanem az, hogy ez egy magasabb javadalmazással járjon a diplomatáink számára, és ezáltal nemcsak az erkölcsi megbecsülés legyen nagyobb, hanem az anyagi is, hiszen azért lehet a boltban mindenkinek vásárolnia.

Azt is talán, ha szabad még kritikaként megjegyezni, hogy úgy tűnik a módosító indítványokból, amiket a Külügyi bizottságba a fideszes többség hozott be és mi a magunk részéről szintén támogattunk, vagy ha ismételtlen visszaemlékszem Németh Zsolt szavaira, amiben számos kritikát fogalmazott meg a törvénytervezet szövegével kapcsolatban, akkor talán úgy is fogalmaztam, hogy igazából nagyjából le is ülhettem volna és mondhattam volna azt, hogy egyetértek Németh Zsolttal és azokkal a kritikákkal, amiket megfogalmazott. De visszatérve: tehát a Külügyi bizottságban megfogalmazott módosító indítványok azt mutatják, hogy mintha a Külügyminisztérium vagy elmulasztotta volna, vagy nem kellő hatékonysággal végezte volna el a Fidesz-frakcióval való egyeztetést, hiszen akkor talán nem

ennyi módosító indítvány érkezett volna fideszes képviselőktől.

De a végeredmény a fontos. Azt gondolom, hogy számos jó módosító indítványt fogalmazott meg a Külügyi bizottság. Én ezeket akkor is és most is támogattam, sőt, azt köszönöm a Külügyminisztériumnak, hogy volt több olyan módosító indítványom, amit fontosnak tartottam volna. Ezekből egyet a Külügyminisztérium elfogadott, szerintem ez helyes döntés volt. Nem azért, mert én fogalmaztam meg, hanem azért, mert számos szakember is erre a következtetésre jutott. Ez arról szól, hogy nem öt plusz egy évre, hanem négy plusz egy évre lehet kinevezni a diplomatákat. Ennek egyszerűen olyan oka van, hogy talán hat év alatt már nagyon elszakad valaki a magyar valóságtól, és igazából talán nem is pontosan látja, hogy mi történik abban az országban, amit neki aztán képviselni kellene.

Abban már egy kicsit szomorúbb voltam, hogy két másik, szerintem fontos módosítást nem fogadott el a Külügyminisztérium. Az egyik arról szólt, hogy kötelező legyen állandó lakcímmel rendelkeznie a nagykövetnek, a fogadó állam állampolgára pedig ne rendelkezessen a fogadó állam állampolgárságával, aminek nemzetbiztonsági és sok minden más oka is lett volna. Szerintem tízmillió magyar emberből lehet találni jó nagykövetet a magyar külpolitika desztinációira. Azt értem, hogy praktikussági okokból nem fogadta el ezt a Külügyminisztérium, hiszen jelenleg is van olyan nagykövetünk, aki rendelkezik a fogadó állam állampolgárságával, és aki feltétlenül nem rendelkezik magyar állandó lakcímmel, tehát ez okozott volna problémákat, de hát kevesebb politikai kinevezettel vagy jobban átgondolt politikai kinevezetekkel ez a kérdés megoldható lett volna.

A harmadik ilyen pedig arról szólt, hogy azt mi elfogadjuk, és nem tartjuk feltétlenül káros gyakorlatnak, ha az arányok helyesek, hogy nagyköveti posztra minden kormány és nemcsak a múltbeliek, a jelenlegiek, hanem a jövőbeliek is fognak kinevezni politikai kinevezetteket nagyköveti posztra. Sok esetben ez még akár segítheti is az országok közötti kapcsolatépítés és gazdasági kapcsolatok fejlesztését.

Itt mi elfogadhatónak tartottuk volna azt, hogy a pályázati rendszertől vagy a pályázati folyamattól eltekintsen a mindenkori külügyminiszter. Tehát azt gondoljuk, hogy ez egy, a napi gyakorlatban igazolható változtatás. Azt viszont kevesbé, hogy minden beosztott diplomatára, minden technikai személyzetre vonatkozzon ugyanez, magyarul, hogy nekik ne kelljen semmilyen formában pályázni. Szerintünk ez már egy kicsit túlmege azon a határon, ami a politikai kinevezettek racionalitását szolgálhatná, tehát magyarul, ott a pályázati út, a pályázati rendszer megtartását hasznosnak tartottuk volna.

Éppen ezért összegzésként azt tudjuk mondani, hogy ez a kezdeményezés jó irányba tett, jó lépés volt. Talán nem elégséges, és bizony, lett volna még egy-két olyan, szerintünk tartalmi és nem technikai módosítás, amit nemcsak mi magunk fogalmaztunk

meg a frakciónk részéről, hanem adott esetben a Fidesz-frakció részéről is érkezett ilyen típusú kritikai észrevétel, ami aztán nem került be a törvény végső szövegébe.

Ezért én a magam részéről azt javasoltam a frakciónknak, hogy ne támogassuk a törvényt, de ne is mondjunk rá nemet, mert valahol a kettő között van a mi szakmai meggyőződésünk szerint az igazság, ezért az MSZP-frakciója nem fog a törvény ellen szavazni, nem is fogja támogatni, tehát egy tartózkodással fogjuk kifejezni azt, hogy jó irányba tett jó lépés, csak talán lehetett volna egy kicsit több energiát szánni arra, hogy még pontosabb, még jobb legyen a szöveg szakmailag. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, Magyar Levente államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Öné a szó, államtitkár úr.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezt a vitát a részletes vita során egyszer már lefolytattuk, és nagyon hasonló kérdések merültek fel akkor is az MSZP külpolitikával foglalkozó szakpolitikusi részéről. Ezért nem szeretném megismételni az akkori érveinket, de néhány vonatkozásban mégiscsak kitérnék a felvetetekre, hogy senkiben ne maradjanak kérdőjelek vagy elvarratlan szálak.

Először is szeretném azt hangsúlyozni, hogy ennek a törvénynek talán a legfőbb erénye az, hogy egyáltalán létezik, illetve várhatóan hatályba fog lépni, ugyanis soha korábban az elmúlt 26 év során a rendszerváltás óta egyetlen kormány sem fogott neki egy ilyen átfogó külügyi törvény megalkotásának. Ez egy komoly hiátus volt, amit a jelenlegi kormány igyekezett legjobb tudása szerint pótolni.

Én azt elfogadom, hogy lehetnek olyan szakvélemények, amelyek azt mondják, hogy ennél meszebb is lehetett volna menni, ennél részletesebben is lehetett volna bizonyos aspektusokat szabályozni, viszont szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy ez egy kerettörvény, egyfajta alapja lehet egy hosszabb távon megalkotandó külügyi életpályának és egyéb vonatkozó alkérdéseknek, amelyeket valószínűleg nem is lehet ilyen gyorsasággal néhány hét alatt szabályozni.

Ettől függetlenül szeretném azt a vádat visszautasítani tisztelettel, hogy kapkodás jellemezte volna a törvény előkészítését. Hosszú hetek álltak mindenki rendelkezésére, hogy a véleményeit, illetve javaslatait, előterjesztéseit, módosító indítványait megfogalmazza, és ahogyan Mesterházy Attila képviselő úr utalt is rá, ezek közül néhány beépítésre is került a végső törvénytervezetbe.

Demeter képviselő asszony úgy fogalmazott, hogy kárt nem okoz a törvény, ezt talán, ha az MSZP

padsoraiból hangzik el, akkor ezt egyfajta dicséretnek is vehetjük. Engedjék meg, hogy annak vegyem, tehát olyan rossz nem is lehet, ha az MSZP így fogalmaz. És igenis, képviselő asszony, van néhány olyan nagyon fontos gyakorlati kérdés, amit a törvényjavaslat meggyőződésem szerint érdemben adresszál, érdemben szabályoz, ahogyan többen is említették például a javadalmazás kérdését, amit egyszerűen átláthatatlan káosz jellemzett korábban, és általában a Külügyminisztérium, a külügyi igazgatás működését jellemezte egyfajta rögtönzés, egyfajta ad hoc jelleggel való, napról napra való, egyik napról a másikra való döntéshozatal.

Ebben a két kérdésben mindenképpen azt gondolom, hogy objektíve bizonyítható, hogy előrelépést hoz a jelenlegi szabályozás, és amennyiben a korábban átláthatatlan szabályrendszer a legkisebb mértékben is egyszerűsíteni tudja, akkor már nem nevezhető hiábavalónak ennek a törvénynek a betervezése.

(19.00)

Még egyszer: egy külképviseleti életpályamodell megalkotását az egyéb hivatásrendek, egyéb szakágak mintájára mi is megfontolandónak és talán ildomosnak is tartjuk, és biztosíthatom arról a képviselő asszonyt, hogy erre még ebben a kormányzati ciklusban rá fogunk térni, amint lesz arra mozgástér, és lesz lehetőség.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselő Úr! Néhány konkrétumra még kitérnék, amelyet felvetettek. Az, hogy a brüsszeli állandó képviselőnek az operatív fenntartása, működtetése kikerül a Külügyminisztérium, a Külgazdasági és Külügyminisztérium hatásköréből, azt gondolom, egy logikus lépés, ami abból következik, hogy 2014 nyarán szétválasztásra került a külügyi diplomácia, illetve az európai uniós ügyekkel való foglalkozás. Ez egy megalapozott lépés volt, azon véleményünkből ered, hogy az EU-s kérdések általában inkább tartoznak a belpolitika hatáskörébe, a belpolitikai vonatkozásuk erősebb, mint a klasszikus diplomáciai, ezt követte ez a szabályozás. Így helyreáll az az egység, helyreáll, letisztul az a rendszer, amely korábban még tartalmazott egy ilyen elemet, hogy az operatív működtetés nálunk volt, a Miniszterelnökségen pedig a politikaalkotás volt, ez most végérvényesen rendezésre kerül.

A vagyongazdálkodás kérdéskörében szintén egy külön előterjesztésben kívánjuk ezt a kérdést rendezni.

Ami pedig a diplomáciai karunk megfizettségét illeti, teljesen jogos az az észrevétel, hogy Magyarország jelenleg a 28 európai tagország közül a 27. helyen áll ebben a vonatkozásban, ez, azt gondo-

lom, az ország teljesítőkéességétől elmaradó mutató, nyilvánvaló, hogy ennél Magyarország többre képes. Azonban szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a 2017-es költségvetés hatalmas mértékű jövedelememelőt tartalmaz egyéb vonatkozásokban, egyéb közszolgák és köztisztviselők vonatkozásában, nyilván priorizálni kell, és annak a követelésnek a kapcsán, amit az MSZP több ízben is megfogalmazott, a közelmúltban is, hogy a tanárokat, az orvosokat, az egészségügyben, az oktatásban dolgozókat jobban meg kell fizetni, azt gondolom, önöknek is el kell döntenükhöz, hogy mi a fontos. Mi meghoztuk azt a határozott döntést, hogy a diplomatáink fizetésének a rendezése - kivéve a legkirívóbb egyenlenségeket - még várhat magára, bár megteszünk mindent, hogy ez is minél hamarabb megnyugtatóan rendezésre kerüljön.

Azt szeretném tehát hangsúlyozni, hogy azokat a kirívó egyenlenségeket, amelyek valóban fennállnak a rendszerben a korábbi átláthatatlan vagy nehezen átlátható szabályozás miatt, azokat már a 2017. évben a költségvetési törvény előirányzása szerint rendezni fogjuk, és erre meg is van a költségvetési fedezet.

Mesterházy képviselő úrnak annyit mondanék még, hogy legutóbb a kiküldöttekkel kapcsolatban még talán az volt a legmarkánsabb észrevétele, az volt a probléma, hogy külföldi állampolgár ne lehessen diplomata, örömmel konstatalem, hogy a képviselő úrnak azóta volt alkalma részleteiben is átolvasni a törvényjavaslatot, mert abból kitűnik, hogy ebből természetesen semmi nem igaz. Soha nem javasoltuk tehát azt, hogy akár külföldi állampolgár is lehessen magyar diplomata, nagykövet, misszióvezető vagy akár beosztott diplomata. A Kttv. törvény szabályai vonatkoznak azokra a tisztviselőkre, akik diplomáciai pályát vállalnak, az pedig, hogy éppen valaki nem rendelkezik vagy rendelkezik magyarországi állandó lakcímmel, azt gondolom, nem egy releváns aspektus, amikor kiválasztásra kerülnek olyan személyek, akik adott esetben a legalkalmasabbak vagy a legalkalmasabbnak tűnnek az adott feladatra, de éppenséggel, mondjuk, életük egy jelentős részét külföldön töltötték, és napi szinten nem volt akár éveken keresztül kapcsolatuk Magyarországgal, ettől még lehetnek kitűnő nagykövetek vagy főkonzulok.

Összességében szeretném megköszönni a támogatást, amit az elmúlt hetekben kaptunk a törvényjavaslat tárgyalásának a különböző fázisaiban. Szeretném megköszönni az alelnök úrnak a méltatását. Azt gondolom, hogy mindenképpen előrelépés, egy 25 éves restancia rendezését jelenti ez a törvényjavaslat, és szeretném továbbra is az MSZP és a többi párt támogatását kérni abban, hogy miután leraktuk ezeket az alapokat, tovább tudjuk építeni a külgazdasági igazgatást, a külügyi igazgatást továbbfejlesztő és annak a részleteit kidolgozó szabályozást, beleértve a javadalmazás és az életpályamodell, valamint a vagyongazdálkodás szintén kiemelten fontos kérdé-

seit is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Üdvözlöm önöket. Tájékoztatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Európai Unió harmadik országokkal kötött kereskedelmi és beruházási megállapodásai-val kapcsolatos követelményekről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Schiffer András képviselő úr, LMP, által H/9798. számon benyújtott előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor 15 percben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2016. június 2-án megtárgyalta az Európai Unió harmadik országokkal kötött kereskedelmi és beruházási megállapodásaival kapcsolatos követelményekről szóló H/9798. számú, Schiffer András LMP-s képviselő által benyújtott határozati javaslatot, és ahhoz a bizottság 27 igen, 1 nem és 3 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat az Európai ügyek bizottságának hárompontos módosító javaslatából kettőt tartalmaz.

Az elhangzottak értelmében a módosító javaslat pontosítja a határozati javaslatban szereplő kereskedelmi megállapodások elnevezéseit. Az Európai Unió Tanácsa tárgyalási irányelvekben vegyes hatáskörbe tartozó megállapodás kitérőjére adott az Európai Bizottságnak felhatalmazást az Európai Unió és Kanada közötti átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás, a CETA, az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerség, a TTIP, valamint a Kereskedelmi Világszervezet keretein belül zajló sokoldalú szolgáltatás-kereskedelmi megállapodás, a TiSA tekintetében. A határozati javaslat rögzíti, hogy vegyes hatáskörbe tartozó megállapodások hatálybalépéséhez az egyes tagállamokban nemzeti ratifikációs eljárás lefolytatása is szükséges.

Mindezek alapján annak a rögzítése is elengedhetetlen, hogy a CETA vagy akár a TTIP, illetve a TiSA ideiglenesen sem léphet hatályba azelőtt, hogy valamennyi európai uniós tagállam ratifikálta volna ezeket az egyezményeket. Fontos azonban leszögezni, hogy a jelen határozati javaslat nem az egyezményekről mond véleményt, hanem azok elfogadásának módját rögzíti, elkerülve a prejudikáció mindenféle

látszatát. Ezen elv szerint kerültek a módosító javaslatok is a TAB által befogadásra.

Ezért kérem, hogy jelen formájában támogassák a határozati javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, Schiffer képviselő urat, kíván-e most szólni. *(Dr. Schiffer András jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Néhány megjegyzésem lenne egyrészt ahhoz, amit itt Salacz képviselő úr az imént elmondott, illetve ami az elmúlt hetekben történt. Kezdem az utóbbival.

Én már a határozati javaslat vitájában elmondtam azt, hogy Magyarország ezzel a határozati javaslattal, ha úgy tetszik, nem egyedülként ugrik ki a lövészárokból. Említettem az új osztrák államfő álláspontját, a lengyel kormány álláspontját, a francia köztársasági elnök álláspontját, illetve hogy Hollandiában vélhetően népszavazás lesz a TTIP-ről. Ugyanakkor új fejlemény: néhány napja, hogy a brit népszavazási kampányban, ami Nagy-Britannia Európában maradásáról szól, Jeremy Corbyn, a brit ellenzék vezére, aki egyébként a maradás mellett kampányol, világosan rögzítette azt, hogy amennyiben a Munkáspárt hatalomra kerül Nagy-Britanniában, nemet mondanak ezekre a szabadkereskedelmi egyezményekre.

(19.10)

Tehát világos az a képlet, hogy egyre inkább reccs-ropog a rendszer, Európában egyre többen fedezik azt fel, hogy ezek az egyezmények afféle trójai falóként aláássák az európai emberek jólétét. Éppen ezért én annyiban bátorodom vitatkozni azzal, amit az imént Salacz képviselő úr elmondott, hogy bizony, ez a határozati javaslat ítélet ezekről az egyezményekről, mert ami ebben a határozati javaslatban van - és külön örültem Bencsik képviselő úr javaslatának -, az egyértelművé teszi, hogy így ezek az egyezmények nem lesznek elfogadhatóak Magyarország számára. Hiszen ezeknek a szabadkereskedelmi egyezményeknek pontosan az a lényegük, hogy lerontsák az élelmiszer-biztonság, a pénzügyi szabályozás, a fogyasztóvédelem, a környezet- és természetvédelem már elért szintjét az egész Európai Unióban.

Ez a határozati javaslat ugyanakkor egy olyan mandátummal bízta meg Magyarország kormányát, hogy álljon bele, vétózzon meg minden olyan szabadkereskedelmi paktumot, amelyik egyébként az élelmiszer-biztonság, a környezet- és természetvédelem, a munkajog, az egészségvédelem már elért szintjéhez képest visszalépést jelent. Ezeknek az egyezményeknek ugyanis pontosan ez a lényege, a lefelé tartó verseny, hiszen akkor, amikor nem vám-

jellegű kereskedelmi korlátokról beszélnek, akkor pontosan az embereket, a közösségeket és a természeti erőforrásokat védő szabályok lebontását helyezik a célkeresztbe. Ilyen egyezményekre Magyarországnak nemet kell mondania, Magyarország, a magyar emberek csak vesztesei lehetnek ilyen szabadkereskedelmi paktumoknak.

Bencsik képviselőtársamnak az egyik, a Törvényalkotási bizottságban is támogatott javaslata úgy egészíti ki a határozati javaslatot, hogy Magyarország álljon ellen annak, hogy a három említett egyezmény közül bármelyiket is ideiglenesen hatályba léptethessék. Ez azért rettenetesen aktuális, és fontos az, hogy Bencsik képviselőtársam ezt a javaslatot megfogalmazta, én magam is előterjesztőként támogattam, mert az úgynevezett CETA, tehát a Kanada és Európai Unió közötti szabadkereskedelmi egyezményt lassan ratifikálásra kerül. Nem annyira lassan, már ősszel sor kerülhet a ratifikációs eljárás megkezdésére. Ha és amennyiben ezt az egyezményt akár csak néhány hétre vagy néhány hónapra hatályba léptetnék, akkor Magyarország Alaptörvényben is rögzített GMO-mentességének annyi. Tehát a Kanada és Európai Unió közötti szabadkereskedelmi egyezmény tervezete világosan és egyértelműen szakít az elővigyázatosság elvével. Ott pedig, hogyha az elővigyázatosság elvét felváltja az az elv, hogy pusztán csak a kockázatokat kell bemérni, az azt jelenti, hogy Magyarország nem lesz többé GMO-mentes. Hiszen az elővigyázatosság elve az, amely garanciát nyújt arra, hogy Magyarországon ne lehessen természetien génmódosított szervezeteket, illetve Magyarországnak legyenek eszközei arra, hogy a GMO-mentességét fenntartsa, az ökológiai mezőgazdaságot megóvja.

Szeretném még egy pontra felhívni a figyelmet, éspedig amelyik a 2. pontban az antidemokratikus vitarendezési eljárásokról szól. Az antidemokratikus vitarendezési eljárás fogalmába beletartozik nemcsak az úgynevezett ISDS, hanem az ICS fantáziánévvel viselő vitarendezési mechanizmus is. Magyarországnak világosan és egyértelműen nemet kell mondania arra, hogy offshore bíróságokon kötelezzék sokmillió dolláros kártérítésekre. Világosan nemet kell mondania arra, hogy azokért a döntésekért, amiket itt az emberek felhatalmazása alapján a magyar Országgyűlés meghoz, utána különböző multinacionális cégek által pénzelt magánbíróságok kánpadra vonják Magyarországot.

Tisztelt Országgyűlés! Teljesen egyértelmű, hogy mind a nemzetállami parlamenti ratifikáció megkezdése, mind a ratifikációt megelőző ideiglenes hatályba léptetés, mind pedig a magánbíróságok intézménye támadás minden egyes uniós tagállam, minden egyes érintett nemzet szuverenitásával szemben. Nem lehet nem észrevenni azt a folyamatot, hogy egyik oldalon ezeket az egyezményeket globális nagyvállalatok nyomják ezerrel, egyszerűen azért, mert az ő profitmaximalizálásuknak ez az érdeke, az ő profitmaximalizálásukat ezek az egyezmények szolgálják, a másik oldalon pedig nem lehet

nem észrevenni azt, hogy ma már a globális kapitalizmus jelenlegi szakaszában, a XXI. században a nemzetállami keretek is útját állják az óriásvállalatok profitcéljainak, profitéségének.

Világossá kell tenni, hogy Magyarország, a magyar parlament csak olyan politikát támogat, ahol a profit nem előzheti az embert. Világosan nemet kell tudnunk mondani minden olyan nemzetközi egyezményre, amelyiknek pontosan az a lényege, hogy a profit megelőzi az embert, tehát az embert, a természeti erőforrásokat, a közösségeket védő szabályokat akarják odadobni néhány óriásvállalat profitésége miatt.

Tisztelt Országgyűlés! Ez a határozati javaslat arról szól, hogy egyrészt ne lehessen megkerülni a nemzetállami parlamenteket, másrészt hogy Magyarország nem fog asszisztálni, nem fog belemenni olyan szabadkereskedelmi egyezményekbe, amely visszalépést jelent Európának a fogyasztóvédelem, az élelmiszer-biztonság, az egészségügy, a környezet- és természetvédelem, az emberi jogok, a munkajog területén már elért, kivívott szintjéhez képest.

És nem utolsósorban azt tartalmazza a Bencsik-módosító alapján ez a határozati javaslat, hogy Magyarország szembemegy minden olyan kísérlettel, amelyik lehetővé tenné ezeknek az egyezményeknek az ideiglenes hatályba léptetését. Az ideiglenes hatályba léptetés veszélyezteti Magyarország GMO-mentességét, az ideiglenes hatályba léptetés támadás Magyarország szuverenitásával szemben.

Bencsik János másik befogadott módosító javaslata egyébként pontosítja azt, hogy milyen keretek között tárgyaljon a magyar kormány egyáltalán, vagy milyen keretek között lépjen fel az Európai Unión belül. Én a tisztelt Országgyűlést azzal szeretném kérni arra, hogy ezt a határozati javaslatot a befogadott módosító javaslatokkal együtt fogadja el, hogy ez a tárgyalási pozíció szolgálja Magyarország érdekeit, a magyar emberek érdekeit. Nem utolsósorban ezek az egyezmények tovább mélyíthetik a szakadékot az Európa keleti és déli felén elhelyezkedő úgynevezett félperiferiális országok és a centrumországok között, ezek az egyezmények erősítik az Európai Unió kétsebességes jellegét, és nem utolsósorban, hogy ha - ahogyan az egyezmény hívei mondják - intenzívebbé válik a transzatlanti kereskedelem, az nagyon könnyen az Európai Unió kereskedelmi dezintegrációjához is vezet. Ma azt látjuk, hogy politikai, belbiztonsági értelemben az Európai Unió béna kacska, azt látjuk, hogy az euróövezet csak szétfeszíti a különbségeket a centrum és a félperiferia országai között. Ezek után ezek a szabadkereskedelmi egyezmények végképp zsákutcába juttathatják az egész Európai Uniót, hiszen innentől kezdve a transzatlanti kereskedelem növekvő volumene könnyen az Európán belüli kereskedelmi forgalom csökkenéséhez és jelentőségének a csökkenéséhez is vezethetnek.

Szeretném még egyszer megerősíteni, hogy minden rendelkezésünkre álló mérés azt mutatja, hogy 600 ezer európai munkahely forog veszélyben

ezek miatt a szabadkereskedelmi egyezmények miatt, és ezek a szabadkereskedelmi egyezmények mikroszkóppal alig kimutatható növekedést jósolnak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) Magyarország, illetve a többi kelet-közép-európai ország számára. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP, a Jobbik és az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Képviselő Úr! Kötelességem tájékoztatni, hogy a rendelkezésére álló időt felhasználta, így a vita végén a zárzó elmondására nem maradt ideje.

Megkérdezem a kormány képviselőjét, kíván-e felszólalni. (*Dr. Mikola István jelzésére:*) Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon röviden az elhangzottakhoz néhány megjegyzést szeretnék tenni.

Nem vagyunk abban a helyzetben, hogy akár igent, akár nemet mondjunk a tervezett szabadkereskedelmi megállapodásokra, hiszen egyetlen megállapodás sincs azok közül, amelyek itt elhangzottak, sem az Európai Unió és Kanada, sem az Európai Unió és az Egyesült Államok között folyó tárgyalások még nem jutottak odáig, hogy kompakt anyagok összeálltak volna. Illetve a CETA-nál már van kompakt anyag, de egyelőre még az Európai Bizottság nem nyújtotta be a Tanácsnak, a megrendelőnek ezt az anyagot.

(19.20)

De úgy, ahogy Schiffer képviselő úr elmondta, valószínűleg ez ebben az évben megtörténik, sőt, biztos, hogy megtörténik, és elindul egy ratifikációs folyamat.

Azonban szeretném a figyelmet felhívni arra, hogy bonyolult lesz ez a ratifikációs folyamat, mert az európai tagállamok meglehetősen megosztottak a vitarendezési mechanizmus kérdésében, bár most az eredeti ISDS-mechanizmus helyett egy új szisztémát talált ki az Európai Bizottság, amire egyébként a TTIP vonatkozásában az Egyesült Államok még csak nem is válaszolt. Ez pedig az úgynevezett Investment Court System, az ICS. Én azt tapasztalom a brüsszeli tárgyalóasztalnál, hogy az európai országok megosztottak ennek az elfogadhatóságát illetően, tehát valószínű, hogy a ratifikációs folyamat is hosszú lesz és bonyolult lesz, és nem fog ebben az évben egészen biztosan befejeződni.

Az teljesen egyértelmű, és a kormány maximálisan támogatja, hogy mivel a megállapodások vegyes megállapodásnak minősülnek, így az Európai Unió és Kanada között létrejövő megállapodás hatálybalépése előtt semmiféle ideiglenes alkalmazás nem lehetséges. Bár meg kell mondjam, ebben nem teljesen

egységes az európai 28-ak állásfoglalása, de a többség ezt a megközelítést támogatja.

Szeretném azt is elmondani, hogy nekünk nagyon fontos, ha ez a határozati javaslat megszületik, hiszen a kormányt segíti mintegy igazodási pontként a további tárgyalásokon, amelyeken maximálisan figyelni fog az itt a parlamenti vitában elhangzottakra. Bár én ezeknek a vitáknak a során nem tudtam itt lenni, de elolvastam minden jegyzőkönyvet, és láttam, hogy egy nagyon tartalmas vita alakult ki, folyt le, ami a későbbi tárgyalások során nekünk és a szakértőinknek igen komoly muníciót is szolgálhat.

A GMO újra meg újra elhangzik, mint valami fenyegetés, de meg kell mondjam, hogy a tárgyalóasztalnál nincs szó a GMO-ról, hiszen az Európai Bizottság nem kapott felhatalmazást ennek a kérdésnek a tárgyalására, egyszerűen nincs hatásköre erre. Nálunk pedig, mivel törvényben rögzített kérdésről van szó, itt nem kérdéses a kormányzat álláspontja. Tehát ebben, mivel nem folynak viták, azt gondolom, mi nyugodtak lehetünk, a GMO-t nem fenyegeti veszély, bár kétségtelen, hogy a TTIP vonatkozásában még csak talán valahol az elején tartunk egy valószínűleg még sok évig zajló tárgyalási folyamatnak, hiszen ne felejtsük el, hogy a 25 tervezett dossziéból egyelőre 14 készült el. Ezek az úgynevezett konszolidált anyagok, de a konszolidált anyag nem azt jelenti, hogy közös nevezőre jutott a két tárgyaló partner, csak annyit jelent, hogy mindenki rögzítette az álláspontját, tehát ezeken belül is még további viták várhatóak.

Szeretném megköszönni az előterjesztőnek, Schiffer András képviselő úrnak és a Magyar Országgyűlésnek, hogy ilyen mélységében tárgyalta ezt a kérdést, és segít nekünk a tárgyalóasztalnál a további magyar érdekek képviselését jelentő munkánkban.

Azt azonban végül szeretném hangsúlyozni, hogy nem állhatunk fel a tárgyalóasztaltól, hiszen akkor feladjuk a magyar érdekek képviselését. A magyar tárgyalódelegáció meglehetősen erőteljesen és következetesen képviseli a magyar érdekeket; nem is vagyunk ezzel mindig szimpatikusak, sőt egyáltalán nem vagyunk szimpatikusak Brüsszelben. De a tárgyalásokon ott kell lennünk, ez nagyon fontos ahhoz - ha egyáltalán létrejön a TTIP-megállapodás, hiszen az a legkritikusabb kérdés -, hogy az valóban számunkra előnyököt jelentsen, és ne hátrányokkal vagy éppen valamiféle, ahogy elhangzott, ilyen katasztrofális következményekkel szolgáljon. Elnök úr, köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Európai ügyek bizottsága nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Elsőként előre bejelentett felszólalóként Mesterházy Attila képviselő úr jön, az MSZP képviselője. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Valóban nagyon sok hasznos és érdekes észrevétel hangzott el a korábbi vita során is, én most néhány dologra szeretnék csak újra reflektálni vagy kiemelni.

Az államtitkár úr említette a nyilvánosság kérdését. Azt gondolom, helyes és jó dolog, hogy most itt a parlamentben beszélünk erről a kérdéstről. Én arra biztattam már a múltkor is a kormány képviselőit, hogy ez a vita ne egy ilyen egyszeri vita legyen, tehát a nyilvánosságot itt a parlamentben is érdemes újabban és újabban megteremteni, hiszen ahogy az államtitkár úr is mondta, a szöveg még nincs kész, nagyon sok változás van benne. Vannak téves információk akár a sajtóban, akár bárhol máshol, és vannak meglepő információk is, hiszen nem is olyan rég jelentek meg olyan titkosnak szánt tárgyalási tematikák, összefoglalások a különböző tárgyalásokról, amelyek szerintem egészen új kontextusba helyezték ezeket az egyeztetéseket, és sajnos igazolták, beigazolták azokat a félelmeket, hogy itt bizony nagyon erősen nagycéges lobbik, érdekek érvényesülnek ahelyett, hogy valóban a kereskedelmi partnerek tárgyalnának egymással.

Tehát ebben a tekintetben egészen biztosan fontos a folyamatos tájékoztatás, a folyamatos nyilvánosság mind a kormányzati tárgyalási tematika szempontjából, mind pedig aztán a generális, általános egyeztetési folyamatról. Én akkor azt javasoltam, hogy adja magát, legalább három olyan bizottság van a parlamentben, ha nem is a plenáris ülésen akarunk ezzel foglalkozni, a Gazdasági bizottság, adott esetben a Külügyi bizottság, az EU-s bizottság, és még lehet természetesen az agráriummal foglalkozó bizottság is, ahol ezeket a kérdéseket érdemes napirendre tűzni.

A másik, ezt kérdezném az államtitkár úrtól. Korábban születtek vagy írtak a kormány felkérése alapján különböző hatástanulmányokat, ha jól emlékszem, talán a Tudományos Akadémia koordinálásában, és akkor azokkal kapcsolatban vita volt, hogy mennyire nyilvánosak, mennyire hozzáférhetőek. Ezt az új külügyi vezetés egyértelművé tette, de ilyen hatástanulmányok, elemzések, gondolom, akkor is kell hogy készüljenek, amikor megvan a végleges szöveg a tárgyalásokról, hiszen ezek azóta már nagyon sokat változtak, ön is említette a GMO kérdését és a vitarendezés mikéntjét, és biztos, hogy ez még tovább fog változni a következő hetekben, hónapokban. Egyáltalán nem mindegy, hogy az egészségügyi kérdésekben, a környezetvédelmi, munkajogi, élelmiszer-biztonsági kérdésekben milyen változásokat eszközölnek a tárgyalások során, vagy hogy adott esetben a magyar mezőgazdaságot, a kis- és középvállalkozói szektort, a gépipart, az autógyártást milyen formában érintik majd az újabb-újabb szövegjavaslatok.

Tehát magyarul azt kérdezem az államtitkár úrtól, és ha megteszi, hogy kitér rá egy pillanat erejéig

majd a záróbeszédében, hogy a kormány készül-e arra, hogy újabb hatáselemzéseket kérjen majd a végleges szöveg alapján - remélem, nemcsak a Századvégtől, hanem más intézményektől is -, és hogy azoknak a nyilvánosságát majd legalább a kormány által tudja-e biztosítani.

A másik talán egy kicsit kritikai észrevétel, vagy biztos, hogy annak is minősíthető. Ha már a nyilvánosságról beszéltünk, ha már elfogadjuk azt, hogy az államtitkár úr azt mondta, hogy nagyon nehéz ebben ma egyértelmű álláspontot adni, hiszen nem látjuk még a pontos szöveget, ez mind igaz, de akkor azért azt érdemes lenne tisztázni, hogy ehhez az egész folyamathoz most a kormánynak milyen a hozzáállása. Szerintem az, amit a Külügyminisztérium mond, egy teljesen racionális hozzáállás, hogy nem lehet sarkos véleményt mondani, mert nem látjuk, hogy mi a végeredmény, amihez képest lehet döntéseket hozni, de nem így jár el minden kormánytag. Maga a miniszterelnök is mondott már igent is meg nemet is erre a TTIP nevezetű folyamatra; a legutóbb valamilyen az AmChamnek egy ülésén az amerikai nagykövet boldogan jelentette be, hogy mennyire örül annak, hogy a magyar miniszterelnök támogatja ezt a folyamatot és ennek a megállapodásnak a létrejöttét. Aztán vagy előtte, vagy utána Lázár János petíciót írt alá arról, hogy mennyire nem kell ez Európának, és ha jól emlékszem, talán Rogán Antal is hasonlóképpen foglalt állást egy pár hónappal ezelőtt.

Ezzel csak arra szeretnék utalni, hogy valószínűleg ezek a típusú miniszteri megszólalások vagy magának a miniszterelnöknek a kicsit kacskaringós álláspontja, véleménye nem segíti a tárgyalódelegációt Brüsszelben, tehát ebben az egyértelműség, vagy úgy mondanám, az óvatosság egészen biztosan indokolt, amit a Külügyminisztérium is oszt az ön előterjesztése vagy eddigi mondatai alapján.

Egyébként azokat a módosító indítványokat, amelyek beérkeztek az Európai ügyek bizottságától, ha jól emlékszem, három vagy négy módosító javaslat, mi a magunk részéről mindet tudjuk támogatni; pontosító vagy egy-egy kérdést jobban kibontó, és egy fontos kérdésben az ideiglenesség kapcsán, amiről az államtitkár úr is beszélt, egy kicsit talán precízebb megfogalmazást tartalmaz.

(19.30)

Mi a magunk részéről mind a módosító indítványokat, mind pedig magát a határozattervezetet is támogatni fogjuk az MSZP-frakció részéről. Én is hadd köszönjem meg Schiffer Andrásnak, hogy ebben a tekintetben ezt a vitát idehozta a javaslat kapcsán a Magyar Országgyűlésbe. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Normál szót kérő képviselői felszólalások következnek. Elsőként Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Elsőként is, mielőtt reagálok, hadd adjak örömmnek hangot, hogy ez a párbeszéd közöttünk létrejöhetett. Azt gondolom, ha a magyar kormány ebben az ügyben a magyar állampolgárok oldalára áll, és kinyújtja a kezét az ügyben, hogy a nagytőkés, a multinacionális tőkével szemben a magyar állampolgárokat védje, akkor hátha ez a lépés hozzájárul ahhoz, hogy az Európai Unió is megtegye ezt az uniós állampolgárokkal, és végre az európai uniós állampolgárokat képviselje az amerikai nagyvállalatok helyett. Tehát én is ki szeretném fejezni az örömet, hogy erről egyáltalán beszélhetünk. Annak még jobban örülök, ha többpárti egyeztetéssel elfogadja az Országgyűlés Schiffer András képviselőtársam, frakciótársam indítványát.

Azokról a szabadkereskedelmi egyezményekről szól a javaslatunk, amelyek nagymértékben befolyásolják a magyar emberek életét. Ilyen egyezmények alapján per indult az elmúlt években olyan kormányok ellen, amelyek javítani akarták állampolgáraik életkörülményeit, így szembekerültek a multinacionális vállalatok gátlástalan profitésével, és nagyon nehezen tudták megvédeni az állampolgárok érdekeit ezzel szemben.

A ratifikálásra váró kanadai szabadkereskedelmi egyezmény és a tárgyalási szakaszban lévő transzatlanti szabadkereskedelmi partnerség tartalmazza a befektető állam vitarendezési eljárásrendszerét. Ezért is lényeges, amit a határozati javaslatunk leszögez, nevezetesen, a parlament ragaszkodjon ahhoz, hogy részt vegyen a ratifikációs folyamatban, képviselve a magyar állampolgárok érdekeit. És fontos az is, hogy közösen kimondjuk: nem fogadható el semmilyen formában az, hogy a szabadkereskedelmi egyezmények antidemokratikus vitarendezési eljárásokat tartalmazzanak.

A kormánynak fel kell lépnie a Kanada és az Európai Unió közötti kereskedelmi szabályokat lefolytató szabadkereskedelmi egyezmény, a CETA elfogadása ellen is, amely a kanadai befektetőknek előjogokat biztosít a hazai és uniós befektetőkkel szemben. Hadd mondjam el Mikola államtitkár úrnak, aki azt mondta, ragaszkodnak ahhoz az állásponthez, hogy megőrizték az ország GMO-mentességét, hogy a CETA-ban konkrétan már szövetségükben benne van ez. Jelen pillanatban itt csak az igen és a nem szerepelhet, tehát ez a biztonságot sajnos nem tudja garantálni részünkre, államtitkár úr.

Fel kell lépni azért is, hogy töröljék a CETA-ból a befektetési bíróságok antidemokratikus rendszerét, amely az Európai Bizottság által javasolt, sokak által ellenzett befektető állami vitarendezési eljárás helyett lépne hatályba. A befektetési bírósági rendszer lényegében semmivel nem jobb és nem demokratikusabb a befektető állam vitarendezési mechanizmusánál, így nem jelent előrelépési lehetőséget. Ugyanúgy lehetővé teszi, hogy külföldi cégek bepeleljék az EU-tagállamokat, és így a magyar alkotmá-

nyos védelem, például konkrétan a GMO esetében, nem jelent kellő védelmet Magyarország számára. Ugyanúgy előjogokat biztosít a külföldi befektetőknek a hazaiakkal szemben. Ugyanúgy nem biztosítja a bírói függetlenséget. Ugyanúgy kívül helyezi a jogi eljárásokat a tagállami és az európai uniós bírósági rendszerben.

A CETA, tehát a Kanada és az Európai Unió közötti szabadkereskedelmi megállapodás elfogadása esetén is az európai országok ellen egy percunami indulhat el, számos kanadai székhellyel rendelkező amerikai cég indíthat ugyanis azonnal peres eljárást például hazánk ellen, ha szigorítani akarjuk a GMO-szabályainkat, hogy biztosítsuk a génmódosításmentes mezőgazdaság megvalósítását, amire elvileg az alkotmányunk kötelezne bennünket. Érthetetlen, hogy miért ragaszkodik az Európai Bizottság a külföldi befektetők előnybe hozásához annak ellenére, hogy az európai konzultációban részt vevő százazrek 97 százaléka teljes mértékben elutasította ezt a vitarendezési eljárást, és a többi európai kormány is ellenzi ezt.

Fontos kimondanunk, hogy a szabadkereskedelmi egyezmények még ideiglenesen sem léphetnek hatályba a parlamenti ratifikáció előtt. Akár a CETA, akár a TTIP befektetővédelmi szakaszai alapján a multinacionális vállalatok akkor évekig perelhetnek a hasznuk elmaradásáért Magyarországot, ha végül is nem iktatnánk jogrendünkbe ezeket az egyezményeket.

Meggyőződésünk, hogy a kormánynak kötelessége fellépni az antidemokratikus vitarendezési eljárások ellen. Itt szintén Mikola államtitkár úrra reagálnék, aki azt mondta, hogy nem álltak még fel. Hát az is egy nagy probléma, hogy még nem álltak fel, ugyanis véleményem szerint sokkal egyértelműbben kellene kommunikálni azt, hogy a globalizáció nem hozhat jót Magyarországnak és Magyarország állampolgárainak. Amit a TTIP kínál, nem pusztán a GMO-ról szól és nem néhány nagyvállalatról, hanem arról, hogy Magyarországot kiszolgáltatjuk-e a multinacionális tőkének. Ebből adódóan egy ilyen helyzetben nem nagyon van meg a lehetőség arra, hogy ezt megtegyük. Nem véletlen az, hogy a Kövér László elnök úr által elnökölt Nemzeti Fenntartható Fejlődés Tanácsa, amelyben az Akadémia, a gazdasági szektor, a civil szektor is képviselteti magát, viszonylag határozott állásfoglalásban értett egyet a Bencsik János képviselő úr által benyújtott módosítókkal, hiszen ez azokra épült.

Ebből kifolyólag arra kérem az Országgyűlést, hogy a módosítókkal együtt elfogadni szíveskedjen, és most az egyszer egy külső ellenséggel, a multinacionális nagytőkével szemben az ellenzék és a kormány fogjon össze, hogy megvédje az ország állampolgárait. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Legény Zsolt képviselő úr, az MSZP képviselője következik. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A rendelkezésre álló időkeret rövidségére való tekintettel két kulcsgondolatra vagy kulcsmomentumra szeretnék kitérni. Az egyik a Schiffer András képviselőtársam által említett élelmiszer-biztonság. Ezúton is szeretném leszögezni, hogy a Magyar Szocialista Párt számára természetesen csak az elfogadható megoldás, ha az élelmiszer-biztonságot fenn is tudjuk tartani. Semmilyen olyan megoldást, semmilyen olyan egyezményt nem tudnánk elfogadni, amely az élelmiszer-biztonságot veszélyeztetné, ami Magyarországon nagyon-nagyon fontos, hiszen az, hogy az itt lakó magyar állampolgárok mit esznek, mit fogyasztanak, abszolút nem elhanyagolható.

A másik pedig az említett GMO-mentesség vagy a GMO kérdése. Mikola államtitkár úr is kitért arra, hogy régebben a Mezőgazdasági bizottságban is egyértelműen megfogalmazódott, és itt a Ház falai között is, hogy a GMO-mentességünket mindenképpen tartani szándékozunk, tartani akarjuk. Azt gondolom, ez is egy olyan sarokpont, amiből nem lehet engedni. Az már csak egy sajnálatos dolog, amit már szakmai viták keretében is megfogalmaztak, hogy a magyar határokat nem lehet hermetikusan lezárni, ezért ha a környező országokban nem alkalmazzák a GMO-mentességet, akkor az a határon előbb-utóbb át tud majd gyűrűzni, de az egy másik témához tartozik, egy másik kérdés lenne.

Magyarán mondva: Mesterházy képviselőtársam már említette, hogy természetesen támogatni fogjuk ezt a javaslatot, de én azt gondoltam, azt külön is ki kell emelni, hogy az élelmiszer-biztonság és a GMO-mentesség két nagyon-nagyon fontos kulcsmomentuma, gondolata ennek az egész történetnek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bana Tibor képviselő úr, Jobbik!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik a kezdetektől egyértelművé tette, hogy támogatja azt a határozati javaslatot, amely előttünk fekszik, és ami Schiffer András munkáját dicséri. Az Európai ügyek bizottságának ülésén végigmentünk a módosító javaslatokon, és azt gondolom, lehetett volna azokat a javaslatokat is támogatni, amelyek a kormány részéről végül nem nyertek pozitív fogadtatást, mert ezek még egyértelműbben fogalmaztak, és összességében kerekébb lett volna ez az előttünk fekvő javaslat. Azokat a veszélyeket még konkrétan megfogalmazta a Bencsik János által benyújtott egyik módosító indítvány, amelyek az egyezmények elfogadása esetén Magyarország szempontjából velünk szemben állhatnak.

Az is egyértelmű, hogy a tagállami ratifikáció nélkül nem kerülhet sor a CETA és a TTIP életbe lépésére. Az ideiglenes hatálybalépés bekerülése mindenképpen rendkívül fontos volt, és örömteli,

hogy az erre vonatkozó indítvány elfogadásra került. Bízom benne, hogy a kormány álláspontja ebből a szempontból következetes lesz az előttünk álló időszakban.

Miért mondom ezt? Azért, mert vannak bennünk félelmek, hiszen ha visszagondolunk az elmúlt időszakra, akkor egy kettős beszédet érzékelhettünk. Láthattuk azt, hogy voltak olyan kormányzati szereplők, akik sokkal inkább támogatóan nyilatkoztak a határozati javaslatban szereplő megállapodásokkal kapcsolatban. Persze, a másik oldalról azt is el kell mondani, hogy voltak olyan erős emberek a Fideszen belül, akik határozott ellenvetéseiket fogalmazták meg. Mégis azt láttuk, hogy az Európai Parlamentben is a fideszes képviselők igencsak támogatólag álltak az EU és a szabadkereskedelmi megállapodás kérdéséhez. Tehát a magunk részéről egyáltalán nem vagyunk biztosak abban, hogy ezek a dolgok esetleg nem siklanak ki, és a későbbiek során a kormány álláspontja esetleg nem lesz kevésbé következetes és konzekvens, mint ahogy azt most tapasztalhatjuk.

(19.40)

Hiszzen államtitkár úr úgy fogalmazott, hogy nem mondhatunk most még igent vagy nemet, ott kell ülni a tárgyalóasztalnál. Igen, mi azt mondjuk, hogy a magyar érdekeknek határozott képviselésével kell mindezt megtenni. És azért arra láthattunk már példát nem egy esetben, hogy ugyanez volt a kormányzati kommunikáció, aztán a végén mégsem kerültek be vagy adott esetben kerültek ki azok a részletek a szerződésekből, amelyeket mi, Magyarország aggályosnak tartottunk. Aztán az volt a végső megállapodás, hogy mégiscsak elfogadjuk ezeket. Hiszen nem tehetünk mást, a többség ezekre rábólintott, és mi sem lóghatunk ki ebből a sorból.

Tehát én azért ezt szeretném egyértelműsíteni, és arra kérem államtitkár urat, hogy a továbbiakban is ez a kommunikáció ne csak köztünk legyen meg, hiszen ez is rendkívül fontos, de legyen meg azokkal a civil szervezetekkel is, amelyek hazánkban is határozottan felemelik szavukat akár a Kanadával kötendő, akár az EU-USA szabadkereskedelmi megállapodással összefüggésben. Ez nagyon fontos lenne, és már csak azért is utalok erre, mert persze az is elhangozhat itt, hogy ez a veszély nem áll fenn. De láthatjuk azt, hogy a legfrissebb információkhoz nem lehet hozzájutni, tehát mi azért nem vagyunk ennyire optimisták ebből a szempontból.

Határozottan ki kell állni tehát ezekben a kérdésekben, nemcsak a GMO-mentesség, hanem az ISDS, az ICS ügyében is, vagy éppen a magyar gazdaság védelme, a kis- és középvállalkozások védelme érdekében. Hiszen azért a hasonló jellegű szabadkereskedelmi egyezmények megmutatták azt, hogy ezeknek az lett a következményük, hogy adott multinacionális vállalatok bepereltek egyes nemzetállamokat, ők pedig minden esetben ennek elszenvedői voltak. Ez is ebbe az irányba mutat, ezért kell a lehe-

tő leghatározottabban állást foglalnunk ezzel szemben. Így aztán én államtitkár úron keresztül az egész kormánytól azt kérem a Jobbik frakciója részéről, hogy valóban a végsőkig tartsunk ki az álláspontunk mellett.

És ha esetleg úgy látjuk, hogy olyan irányban alakulnak a tárgyalások, hogy azok az itt elhangzottak alapján, amiket Mikola államtitkár úr is elmondott, nem elfogadhatóak, akkor igenis merjünk nemet mondani, és merjünk a saját nemzeti érdekeinkért ilyen határozottan kiállni. Hiszen sajnos az elmúlt 26 évben ez nem volt jellemző. Bízom benne, hogy ebben az esetben ez megtörténik, már csak azért is, mert a rendelkezésre álló hatástanulmányok sem támasztják azt alá, hogy a gazdaságra ennek pozitív hatása lenne. Sőt, éppen ellenkezőleg, még akár a kormányhoz közeli felmérések vagy tanulmányok is abba az irányba mutatnak, hogy ez igenis hátrányos lesz. Úgy látom, hogy Közép-Európa esetében ez különösen igaz.

Tehát ezzel az üzenettel fejezném be, és ezt kérem államtitkár úrtól, természetesen még egyszer megerősítve azt, hogy ebben a formában, ahogy végül is szavazni tudunk majd a határozati javaslatról, támogatni tudja a Jobbik képviselőcsoportja, és a továbbiakban is nemcsak itt az Országgyűlésben, hanem az Európai Parlamentben és a megfelelő nemzetközi fórumokon is el fogjuk mondani határozottan a véleményünket a magyar nemzeti érdekek teljes körű védelme érdekében. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom. Az előterjesztő képviselő úrnak nem maradt ideje, hiszen elmondta a bevezetőben. Így aztán nem marad más hátra, tisztelt Országgyűlés, mint hogy tájékoztatom önöket, a határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10527. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, maximum 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. május 26-án megtárgyalta a szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös

kezeléséről szóló T/10527. számú törvényjavaslatot és ahhoz a bizottság 27 igen, 4 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészről az Igazságügyi bizottság jogtechnikai pontosításait, másrészről a Törvényalkotási bizottság indítványát, amely a szakbizottság javaslatát írja felül két ponton.

A bizottság ülésén érdemi vita a törvényjavaslatról nem alakult ki. Kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem az előterjesztőt. Államtitkár úr, kíván-e most szólni? *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót. Most képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megkérdezem, kíván-e valaki szólni. Igen. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényről néhány gondolatot hadd osszak meg az MSZP-frakció részéről önökkel! Az Európai Parlament és a Tanács 2014. február 26-án fogadta el a szerzői és szomszédos jogokra vonatkozó közös jogkezelésről és a zeneművek belső piacon történő online felhasználásának több területre kiterjedő hatályú engedélyezéséről szóló európai uniós irányelvet. Az irányelv magyar jogba történő átültetésének határideje 2016. április 10-e volt. Ezt az átültetést szolgálja a törvényjavaslat.

Mivel az irányelv miatt nagyobb terjedelmű szabályozásra van szükség, ezért döntött úgy az előterjesztő, hogy önálló törvény fogja szabályozni e jogterületet, a szerzői jogról szóló törvényben ma meglévő, tárgykörre vonatkozó szabályozás helyett. Ezzel a törvénnyel kapcsolatban a mi megítélésünk szerint néhány olyan kérdés felmerül, aminek talán a tisztázásához ez a mai vita lehetőséget szolgáltat.

Az első, hogy érdekes lenne tudni például azt, hogy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala működési feltételeit is biztosító díjak és felügyeleti díjak miként alakulnak majd. Mibe kerül a közvetlen elektronikus kapcsolattartás, miként hat ez az új szabályozás a piaci szereplőkre? A második, hogy vajon miért nem tesz eleget éppen a jogalkotásért felelős miniszter annak a kötelezettségének, amit a 2010. évi társadalmi részvételről szóló törvény ró ki rá, ami arról szól, hogy ugyan válaszadási kötelezettsége nincs a társadalmi egyeztetés kapcsán a miniszternek, de a beérkezett vélemények mérlegelése után azokról, valamint az elutasított vélemények esetében az elutasítás indokairól úgynevezett tipizált összefoglalót kell készíteni, amit a honlapon a véleményezőket listájával együtt közzé kell tenni. Ez egészen biztosan

segítené a társadalmi vitában részt vevők tisztánlátását, hiszen 2016. május 4-én benyújtották az Országgyűlésnek a törvényjavaslatot.

Aztán a harmadik, hogy nekünk semmiféle ismeretünk nincs arról, hogy a tervezetet a bíróság, az Adatvédelmi Hatóság látta-e, véleményezte-e. Márpedig ez egészen biztosan előremutató volna. A negyedik, hogy az előterjesztés arra sem ad magyarázatot, hogy ha a szabályozás alapjául szolgáló irányelvet 2016. április 10-ig kellett volna átültetni, akkor miért csak most kerül sor a törvényjavaslat benyújtására. És az ötödik kérdés, amit államtitkár úr figyelmébe szeretnék ajánlani, hogy ma az SZTNH honlapján 9 egyesületet lehet olvasni mint közös jogkezelő szervezetet, tehát ők szerepelnek nyilvánvalóan a kérdés az, hogy közöttük van-e szakmai egyetértés a mostani szabályozást illetően. Hiszen ez is azért nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy értékelni lehessen ennek a törvénytervezetnek a hatékonyságát és eredményességét.

Éppen ezért jelen pillanatban az a frakcióálláspont, hogy ezek miatt a kérdések miatt és néhány egyéb észrevétel miatt, amiről Legény Zsolt képviselőtársam fog beszélni, a Magyar Szocialista Párt frakciója jelen formájában nem támogatja ezt a törvényt. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most normál szót kérő képviselőként Legény Zsolt képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

(19.50)

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mesterházy képviselőtársam már említette a közös jogkezelő szervezeteket, és én erre szeretnék kitérni. Ennek a javaslatnak egy uniós irányelv átültetése lenne a célja, és ez az irányelv, amelynek az átültetése lenne a javaslat célja, nem tartalmaz speciális szabályozást a reprezentatív közös jogkezelő szervezetekre. Emellett a szabályozás elveit meghatározó rendelkezéseiben abból indul ki, idézem: „Egy olyan belső piacon, ahol a verseny nem torzult, az innováció és a szellemi alkotás védelme ösztönzi az innovatív szolgáltatásokba és termékekbe történő befektetést is.” Mi úgy gondoljuk, mármint az MSZP frakciója, hogy nem alaptalan a gyanakvás, amely szerint Magyarországon a közös jogkezelés területén nem lehetünk biztosak a tiszta piaci verseny megvalósulásában.

A javaslat szerint a közös jogkezelő szervezet a jogdíjbevételeinek meghatározott részét, valamint a tagdíjából és a közös jogkezelésén kívüli tevékenységéből származó bevételeit a törvényben foglalt feltételekkel a jogosultak közösségi céljaira felhasználhatja, különösen szociális és kulturális célokra. A közös jogkezelő szervezet pedig a Nemzeti Kulturális

Alap számára történő átadással használhatja fel bevételeit kulturális célokra. Gyakorlatilag tehát az NKA, a Nemzeti Kulturális Alap diszkrecionális jogköre, hogy ezt a pénzt hogyan osztaná el, hogyan osztja el, milyen célokra.

Mi azt gondoljuk, hogy ez az elosztás nem átlátható, így nem is támogatható és ez az egyik nagyon fontos érvünk arra, hogy miért nem tudjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schiffer András képviselő úr, LMP.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Maga a törvényjavaslat, a szerzői jogi törvényt módosító indítvány persze támogatható, hiszen jórészt technikai jellegű a javaslat, viszont a módosító javaslat, ami itt van előttünk, az nem szól egyébről, az összegző módosító, mint hogy amennyiben a jogosult vagy a jogosult tartózkodási helye ismeretlen és ezért ki nem fizethetőnek minősül a jogdíjbevételek, úgy az a Nemzeti Kulturális Alapba kerül. Természetesen az LMP ezt az elmúlt ciklusban is elmondta, komoly problémánk van a közös jogkezelés rendszerével, ami immáron lassan 50 éves Magyarországon, viszont akkor, amikor van egy így-úgy működő, így-úgy bírálható közös jogkezelői rendszer, vannak közös jogkezelő szervezetek, amelyek hozzáférhetőek a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának a honlapján is, akkor kérdéses, hogy egyébként mi célt szolgál a ki nem fizethető jogdíjbevételek átirányítása a Nemzeti Kulturális Alaphoz.

Az elmúlt években azt láttuk, hogy a Nemzeti Kulturális Alap nem szolgál egyebet, mint hogy egy bizonyos érdekkör, egy bizonyos kulturális irányzat céljaira használja fel a Nemzeti Kulturális Alap forrásait. Ma a Nemzeti Kulturális Alap nem a kulturális sokféleséget, a sokszínűséget szolgálja, hanem egy-egy lobbicsoport vagy egy-egy irányzat érdekeinek megfelelően használja föl ezt a bevételt. Régen nem lehet arról beszélni, hogy a Nemzeti Kulturális Alap forrásainak a felhasználása felett lenne hatékony társadalmi kontroll. Ezen a ponton érdekes az is, amit Mesterházy képviselőtársam elmondott, hogy miközben az igazságügyi tárca indítványára 2010-ben törvény született a jogalkotásban való társadalmi részvételről, azt mégis hogy gondolja az igazságügyi tárca, hogy az ő előterjesztésében idejön egy olyan javaslat, amelyik konkrétan érint adott területen működő különböző szervezeteket, és nem tudjuk, hogy az érintett szervezetek egyébként magáról az indítványról, illetve konkrétan az összegző módosító javaslatról mit gondolnak. Nem arról van szó, hogy a szervezetek véleménye alapján kell jogot alkotni, de arról igen, és erről szólt a jogalkotási törvény indokolása, ez a jogpolitikai célja 2010 őszéről, hogy úgy döntsön a parlament, hogy az érintett szervezetek, az érintett polgárok véleményét tudja.

Rádásul azért is aggályos, hogy a ki nem fizethetőnek minősülő jogdíjbevételek az NKA-hoz kerülnek, vagy inkább úgy fogalmazok, hogy ez akkor is aggályos lenne, ha egyébként az NKA tevékenységével maradéktalanul elégedett lenne az ember, hiszen dogmatikailag is nonszensz, hogy a közös jogkezelő szervezeteknek vannak szociális feladataik, művészek támogatása, alapvetően a jogdíjbevételek ott összpontosulnak a közös jogkezelő szervezetnél, akkor ugyan miféle dogmatikai logika vezethet oda, hogy ezek a ki nem fizethető jogdíjbevételek átkerülnek a Nemzeti Kulturális Alaphoz.

Rendszertanilag is értelmetlen a megoldás, ráadásul a cél mégiscsak az lenne, hogy ha a szerző vagy a szerző tartózkodási helyének az ismeretlensége miatt nem kifizethető egy olyan jogdíjbevételek, amit egyébként a közös jogkezelő szervezetnek a szerzőnek vagy a szerző örököseinek kéne elutalnia, akkor ez a bevétel maradjon a közös jogkezelő szervezetnél, legyen, gazdagítsa a közös jogkezelő szervezet vagyonát azzal, hogy a közös jogkezelő szervezet az így keletkező bevételt csak meghatározott, adott esetben meghatározott szociális célokra fordíthatja. Egy ilyen megoldást az LMP támogatna, hiszen egyébként is eléggé elszomorító látvány azt látni, hogy hány szerző, művész él ma nyomorúságos körülmények között Magyarországon. Igen, minden így keletkező pluszbevételt annak a célnak kéne szentelni, hogy ezek a közös jogkezelő szervezetek az egyébként szegényes körülmények között élő művészek életkörülményein, alkotó körülményein próbáljanak meg javítani. Ehhez képest bekerül abba a nagy közösbe, ami eléggé egyirányú módon próbál meg kultúrát támogatni, jöllehet az ilyen típusú bevételeknek a jogpolitikai, dogmatikai célja is egészen más lenne. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Éppen ezért az összegző módosító javaslatot nem fogjuk tudni támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Legény Zsolt képviselő úr, parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Bocsanat, egy gondolatot az előbb elfelejtettem még elmondani, ami szerintem szintén lényeges, hogy a javaslat a benne szabályozott hatósági eljárásokban, az általa szabályozott hatósági eljárásokban a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályait, a Ket.-et rendeli alkalmazni néhány kivétel mellett. Azt gondoljuk, hogy ez megért volna még egy kis gondolkodást, hiszen úgy tudjuk, hogy az igazságügyi tárca a közigazgatási eljárások keretszabályait tartalmazó általános közigazgatási rendtartás benyújtását tervezi az Országgyűléshez.

Hogy mondjam? A frakciónk egyáltalán nem hiányolja a hatósági eljárási szabályok újabb rombolását vagy átalakítását célzó javaslatot, de azt gondoljuk, hogy a felelős miniszternek azzal számolnia kellett volna, amikor benyújtotta ezt a javaslatot, hogy most pedig valószínűleg ezeken a szabályokon változtatni fognak. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e valaki szólani. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, Völner Pál államtitkár urat illeti a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Csak röviden. Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az irányelv átültetésének április 10-e volt az ideje, mind az egyeztetési, mind a jogalkotási folyamatok elhúzódása miatt van, hogy a mai napon tudunk itt erről záróvitát folytatni.

Elhangzott a kérdés, hogy az SZTNH költségei milyen szinten terhelik majd itt a bevételeket. Ez egy kialakult rendszer, hiszen 2011 óta tartozik az SZTNH körébe ez a fajta tevékenység, de a költségek emelkedésére nem számítunk a jövőben. Az SZTNH mint a közös jogkezelőkkel kapcsolatot tartó szervezet, természetesen leegyeztette az előterjesztést, több körben megvolt az közigazgatási egyeztetése, a parlamenti vitát lefolytattuk, a bizottsági viták megtörténtek, tehát ismert volt a tervezet tartalma.

Schiffer képviselő úr által felvetett, hogy a Nemzeti Kulturális Alap rendelkezik szociális, illetve kulturális céllal a bevételek azon része felett, amely nem felosztható, illetve nem kifizethető bevétel a jogosultak hiánya miatt. Remélhetőleg az NKA működésének az átláthatósága biztosítja azt, hogy mindenki megnyugtatóan láthatja, hogy milyen célokra kerülnek ezek felhasználásra, többek között a Cseh Tamas-programot tudom említeni ebben a körben. Csak ennyivel szerettem volna kiegészíteni az elhangzottakat. Köszönöm a szót, elnök úr.

(20.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10528. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben.

Elsőként megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. 8 perce van. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási

bizottság 2016. június 2-án megtárgyalta a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló T/10528. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 24 igen, 7 nem és 4 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt az Igazságügyi bizottság indítványát, továbbá a Törvényalkotási bizottság saját javaslatait, mely két ponton felülírja az Igazságügyi bizottság előterjesztését.

A vita során a legnagyobb hangot vagy legnagyobb vitát a szülőtartásra vonatkozó szabályok változtatták ki. A módosító javaslat egyértelművé teszi, hogy azokban az esetekben nincs helye megtérítési igény érvényesítésének, ha a tartásra rászorult szülő szükségleteinek ellátása az érintett személynek, intézménynek egyébként is jogszabályon vagy szerződésen alapuló kötelezettsége. Így például nyilvánvalóan nem kötelezhető az ellátás megtérítésére, ha tartási vagy életjáradéki szerződés alapján nyújtja azt.

Úgy gondolom, hogy az ellenzék teljesen rossz nyomon jár akkor, amikor arról beszél, hogy az állam magáról kíván lerázni terheket, és a szociális és nyugellátásokat akarja állampolgárookra hárítani. Jelen esetben valójában arról van szó, hogy egy korábban is létező szabályt, amit az Alaptörvény is rögzít, tartalommal kíván megtölteni a jogalkotó, ezáltal kikényszeríthetővé tenni, hogy akinek körülményei megengedik, gondoskodjon szüleiéről.

Tekintettel arra, hogy a javaslat benyújtását négypartii egyeztetés előzte meg, és számos ellenzéki javaslat befogadásra került, kérem, a törvényjavaslatot támogassák. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypartii sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kisebbségi vélemény következik, maximum 7 percben. Bárándy Gergely képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy Vas Imre képviselőtársam is elmondta a többségi vélemény ismertetésekor, valójában sok mindenről szólt a törvényjavaslat, sok mindenféle rendelkezés szerepel benne, és a módosító javaslatok is tágabb körben jelentek meg, mint amilyen körben maga a vita folyt.

A vita, amely egyébként a TAB-on egy komoly vitának minősült, valóban a szülőtartás körül bontakozott ki, és az általános vitához képest talán még újabb érvek is előjöttek a bizottsági vita során.

A szembenálló vélemények nagyjából megegyeztek tartalmi szempontból azzal, amit már a plenáris ülésen is elmondtak az egyes frakciók képviselői. A kisebbségi álláspontot képviselő bizottsági tagok azon véleményüknek adtak hangot, hogy nem szerencsés, sőt igencsak szerencsétlen dolog az, amikor az állam a szociális szférából egyre kijebbb kíván vonulni.

Vas Imre képviselőtársam az imént úgy fogalmazott, hogy tartalommal tölti ki ez a jogszabály az Alaptörvény hasonló rendelkezését. Én egy picit fordítva fogalmaznék. Mi annak idején, amikor az Alaptörvény elfogadásáról egyáltalán még vita zajlott - ez nem történt meg -, akkor jeleztük már az alkotmány-előkészítő eseti bizottságban is, hogy nem tartjuk elfogadhatónak azt, hogy főleg a szociális területen bizonyos témákban bizonyos alapjogok államcélá válnak. Ilyen például az időskori ellátáshoz való jog, ami szintén alapjogból államcélá devalválódott.

Éppen ezért én nem így fogalmaznék, ahogy Vas Imre képviselőtársam tette, hogy tartalommal töltik ki a rendelkezést, hanem úgy fogalmaznék, hogy azok a fenntartásaink, amelyeket akkor megfogalmaztunk az Alaptörvény kapcsán, és a fideszes képviselők akkor azt mondták rá, hogy ó, ezek csak deklaratív szabályok, ezeknek nincs normatív ereje, hát most látjuk, hogy mennyire van. Látjuk, hogy pontosan erre alapozva hozták meg azokat a rendelkezéseket a szülőtartással kapcsolatban, amelyek bizony már érdemi többletterhet jelentenek a leszármazók részére, és érdemi könnyebbséget jelentenek az állam számára.

Nem az a probléma, és hangsúlyozták ezt a kisebbségi véleményt megfogalmazó képviselők is, hogy vitatná bárki azt, hogy a leszármazónak lenne olyan erkölcsi kötelezettsége, kötelessége, hogy azokról a szülőkről, nagyszülőkről, akik őket felnevelték, akik nekik életet adtak, azokról gondoskodjanak. Ezt a gondoskodási kötelezettséget, ezt az erkölcsi kötelezettséget senki nem vitatja, én sem teszem most. Mindössze azt kifogásoltuk, hogy ennek az erkölcsi szabálynak az eszközként való használásával próbálják meg indokolni azt, hogy az állam gyakorlatilag miért vonul egyre kijebbb a szociális szférából, a szociális területről.

Senki nem vitatta azt, hogy bizonyos alapjai a kötelezettségnek már léteztek korábbi jogszabályokban is, hanem azt kifogásoltuk és kifogásolom most én is, hogy ehhez képest olyan helyzetet teremt most ez a jogszabály, ami többletterhet ró a leszármazókra, és könnyebb helyzetbe hozza az államot. Márpedig mi úgy gondoljuk, hogy egy szociális jogállam akkor működhet, hogyha az állam az ellátásoknak bizonyos szintjét alapjogi szinten biztosítja az állampolgárainak. Ilyen például a minimális időskori ellátáshoz való jog. Ezt a jogot akkor is biztosítja az állam, amikor vannak egyébként tartásra kötelezhető leszármazók is.

Hadd emlékeztessenek egyébként arra is, hogy túlnyomó többségében ezek az emberek végigdolgozták az életüket, járulékokat és adót fizettek az államnak, éppen ezért az államnak kutya kötelessége ezekről az emberekről gondoskodni. De ha csak szociális jogállamot nézünk, és egy minimális szociális védőhálót, akkor is el tudunk oda jutni, hogy az államnak egy minimális gondoskodási szintet akkor is biztosítania kell, hogyha egyébként ez az illető életében

nem fizetett egy fillér járulékot és egy fillér adót sem abban az államban. De még egyszer mondom, nem erről van szó. Arról van szó, hogy olyan emberek vonatkozásában is érvényesíteni kívánják ezt, akik adókat és járulékokat fizettek életük során, munkájuk során hosszú évtizedeken keresztül. Ezeket a kötelezettségeket kívánják most önök áthárítani a leszármazókra, lényegesen jobban, lényegesen nagyobb körben, mint korábban ez történt.

Mi ezt elfogadhatatlannak tartjuk a továbbiakban is, és a bizottság kisebbségi véleményt megfogalmazó képviselői körülbelül ebben a körben adtak hangot nemtetszésüknek, és ezért szavaztak nemmel az összegző módosító javaslatra, és hozzáteszem, hogy ezért fogunk legfőképpen és elsősorban nemmel szavazni a teljes törvénycsomagra is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e most reagálni. *(Dr. Völner Pál: Majd a végén.)* Mondja, hogy majd a végén. *(Dr. Bárándy Gergely: Hát, pedig beszállhatnál a vitába!)* Reménykedjünk, hogy ez itt nagyon gyorsan bekövetkezik.

Most akkor a helyzet a következő. Tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót, és képviselői felszólalások következnek. A remény hal meg utoljára - Schiffer András képviselő úr meg szót kért, így aztán a kettőt összehozzuk. Parancsoljon!

(20.10)

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Vas Imre képviselőtársamnak azt szeretném elmondani, hogy igen, továbbra is fenntartjuk, hogy az egész szülőtartás intézményének átvezetése a polgári törvénykönyvön azt készíti elő, hogy az idősgondozásból is, mint általában a jóléti szférából, az állam kivonuljon. Ez annak a neoliberalis, neokonzervatív politikának a célja, amit egyébként az Orbán-kormány 2010 óta rendületlenül képvisel. Hiszen mi más lenne egyébként a cél, amikor az alkotmányozási folyamatban önök a szociális jogokat... *(Dr. Vas Imre dr. Völner Pálhoz beszél.)* - megvárom, Vas képviselőtársam, vagy esetleg nyomjon gombot, az is egy megoldás -, a szociális jogokat úgy, ahogy van, kiseprűzték, a szociális jogállamot felszámolták. A szülőtartás intézményének a polgári jogba történő átültetése pedig egész egyszerűen azt jelenti, hogy önök lovak közé dobják a gyeplőt, és az egyszerű emberek számára írják elő kötelezettségként azt, amit egyébként jóléti államokban az állam szokott biztosítani.

Ezen a téren, ha már valami teendője lenne az igazságügyi tárcának, leginkább az, erre az ötpárti egyeztetésen meg is fogalmaztam javaslatot, hogy nyilvánítsa semmisnek azokat az ingyenes juttatásokat, illetve öröklési megállapodásokat, amelyeket

különböző idősgondozó szociális intézményekkel, azoknak a fenntartóival kötnek idős emberek. Az elmúlt 10-20 évben rengeteg olyan gyalázatos esetet lehetett látni, ahol ezek az intézmények úgy semmizték ki rászoruló embereket, hogy ők minden vagyónukat ezekre az intézményekre írták rá. Szerintem ezt nem lehet megengedni, és ahol lenne szabályozási felelőssége az államnak, az pontosan az, hogy ha egyszer kötnek egy gondozási szerződést, tehát itt nem valami ingyenes juttatásról van szó, hanem pénzért vállalja egy fenntartó intézmény egy idős ember gondozását, akkor utána a polgári törvénykönyv zárja ki, hogy a megfizetett díjazás mellett érvényesen lehessen ugyanezen személyek között egy ajándékozási, illetve öröklési megállapodást kötni.

Visszont van még egy neuralgikus pontja ennek a törvényjavaslatnak, amiért az LMP nemet fog mondani a zárószavazásnál, éspedig az önálló zálogjog visszavezetése a magyar polgári jogba. Annak idején a Vékás professzor úr által az asztalra letett Ptk.-tervezet nem véletlenül szakított az önálló zálogjog intézményével. Az önálló zálogjog, mint egy ilyen elkülönült zálogjogi intézmény, pontosan alkalmas arra, hogy újraélesszen olyan ingatlanbuborékokat, amelyek egyébként a 2008-as pénzügyi válság keletkezését is előidézték. A vitákban elmondtam, hogy például Szlovéniában egyenesen a pénzügyi rendszer összeomlásával fenyegetett ugyanez a jogintézmény.

Erre nem válasz önmagában az, hogy de itt most a kodifikáció során próbálták a fogyasztókat is védeni. Nem pusztán fogyasztóvédelmi aggályok vannak az önálló zálogjog intézményével kapcsolatban, hanem a legfőbb probléma az, hogy ha a pénzpiacokra, az üzleti forgalomba bekerülnek fiktív jószágok, tehát virtuális jogtárgyak, amelyekkel kapcsolatban lehet üzleti megállapodásokat kötni, ami mögött nincs megfogható teljesítmény, jog, valami vagyoni értékű dolog, akkor az nagyon könnyen segítheti a spekulatív gazdaság elburjánzását.

Tehát miközben a székfoglalójában a miniszterelnök 2010-ben épp a spekulatív gazdaság ellen is üzent hadat - meg persze a nihilizmus és a cinizmus ellen is; tudjuk, mekkora eredménnyel -, ehhez képest az önálló zálogjog tipikusan egy olyan jogintézmény, amely segíti a spekulatív gazdaság virágzását. Olyan bizonytalanságot visz be a rendszerbe, ami nagyon könnyen alááshatja a pénzügyi stabilitást Magyarországon. Tehát az önálló zálogjoggal az egyik aggály egy fogyasztóvédelmi aggály, amit jólrosszul kezelni próbál a tervezet, a másik aggályunk viszont az, hogy valójában egy duplikátumot hoz létre, ugyanarra az ingatlanra tulajdonképpen többféle értékesíthető vagyoni értékű jog is létrejöhet, és innentől kezdve ott van a rendszerben a lehetősége annak, hogy újra-újra megnőjenek olyan pénzügyi buborékok, olyan ingatlanbuborékok, amelyek egyébként például az Egyesült Államokban elindították a pénzügyi válságot, vagy például Szlovéniában, tőlünk nem messze lévő szomszédos országban majdnem pénzügyi katasztrófába torkolltak. Éppen

ezért óva intem a törvényhozást attól, hogy ezt az intézményt visszavezsse. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Völner államtitkár úr kíván reflektálni, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Csak szeretném Bárándy képviselő urat megnyugtatni, ahogy az eddigiek során is megpróbáltam a vita folyamán. Az adó és járulékok fejében az állam természetesen továbbra is nyugdíjat, egészségügyi ellátást biztosít.

Ami pedig a szociális juttatásokat illeti, ez nem kivonulást jelent az állam részéről. Elég precízen meg van fogalmazva a Ptk.-ban, és azt hiszem, ha azokra a módosításokra vagy az egyéves elévülési időre gondolunk, az mind-mind azt támasztja alá, hogy nem a kivonulást készíti elő az állam, hanem egy meglévő, természetjogon alapuló kötelezettségnek a megjelenítését, pontosítását szolgálja a Ptk.-ban, a korábbi rokонтartási szabályokhoz képest precízebben.

Schiffer képviselő úr említette egyrészt, hogy neoliberais politikát folytatna a kormány, és ezért kerülné be ez a módosítás. Talán az előbb elmondottak is alátámasztják, hogy nem értünk egyet, hiszen ennek semmi köze a gazdaságpolitikához, és egyébként általában véve is vitatnám, hogy neoliberais gazdaságpolitika lenne a Fidesz-KDNP-kormány gazdaságfilozófiai hajtóereje.

Az önálló zálogjoggal kapcsolatban pedig csak megismételni tudom: gyakorlatilag olyanfajta szabályozás került bevezetésre, amely a német mintára megadja a biztosítékokat. Egyrészt nem lehet kétszeresen érvényesíteni a követelést azért, mert felhasználták ezt jelzáloglevél formájában és az önálló zálogjog keretében. Másrészt pedig a bankfelügyelet működése biztosítja azt, hogy nem alakulhatnak ki azok a fajta buborékok, amelyekről a képviselő úr is tart, és amelyek az amerikai piacon éppen a 2008-2009-es évek válságát okozták. De ezek Európában nem is jellemzőek. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Soron következik a **hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10530. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Bejelentem, hogy az

előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. június 2. napján megtárgyalta a T/10530. számon benyújtott, a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 25 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat a Fenntartható fejlődés bizottságának hárompontos indítványát tartalmazza, illetve a Törvényalkotási bizottság további pontosításait. Ahogyan a bizottsági ülésen is utalt rá az államtitkár úr, a benyújtott törvényjavaslat egyrészt bürokráciacsökkentési célú, másrészt a hulladék keletkezése megakadályozásának szolgálatában áll. Számos ponton a termelés területén hoz könnyítést, nevezetesen a hulladékstátuszba való bekerülés nélkül melléktermékké lehet nyilvánítani számos anyagot, megkönnyítve ezzel a termelők és a felhasználók helyzetét.

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításával a törvényben nevesített járulékmentes hulladékok köre is bővül. A módosító javaslat 1. pontja szerinti módosítás a lerakásra kerülő azbesztlap kapcsán pontosítja, hogy a járulékmenteség az állampolgárok terheinek csökkentése érdekében a lakosságnál képződött, azbeszttel tartalmazó építőanyagra vonatkozik.

(20.20)

Továbbá az összegző módosító javaslatban szereplő 1. pont jogértelmezést segít elő, nyelvhelyességi módosításokat is tartalmaz. A hulladéklerakási járulékkal kapcsolatos módosítások hatálybalépésére pedig későbbi időpontot állapít meg, azaz 2017. január 1-jét annak érdekében, hogy a végrehajtáshoz több idő álljon rendelkezésre. Kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most szólni. Parancsoljon!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint Vejkey képviselő úr tájékoztatójából és beszámolójából kiderült, a Törvényalkotási bizottság tulajdonképpen megerősítette, helyreállította az előterjesztői

szándékot, a Szabó Zsolt képviselő úr által benyújtott és a Fenntartható fejlődés bizottsága által támogatott javaslatok így kikerülnek a törvényjavaslatból, és helyreáll az az eredeti szándék, hogy a termelés világában könnyítsük meg a hulladék státuszából való kikerülés lehetőségét, tehát a termelés során a termék mellett keletkezett használható anyagokat melléktermékké nyilváníthatjuk, és ezáltal a képződött hulladék mennyisége fog csökkenni. Jelentősnek tartjuk azt a pontosítást is, hogy nem kívánjuk megterhelni a kommunális hulladéklerakókat ipari-azbeszt-hulladékkal, hanem ezt a lehetőségét, a járulégmentes lerakás lehetőségét a lakosságnál keletkezett azbeszthulladékokra kívánjuk csak korlátozni.

Mindemellett úgy vélem, hogy a lerakási járulék tekintetében lévő mintegy három hónapos hatályba léptetési csúszás nem fogja csorbítani a törvényjavaslat céljait. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ez azt jelenti, hogy ha a végén államtitkár úr még szeretne felszólalni előterjesztőként, akkor durván nyolc perce van.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Fenntartható fejlődés bizottsága nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek. Előszörként előre bejelentett felszólalóként Heringes Anita képviselő asszony, MSZP.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ez most már tényleg olyan, mint egy sorozat 126. része. Harmadik éve állunk itt, és a 26. módosításnál tartunk a hulladéktörvénnyel kapcsolatban, és most egyszerűsítünk, pontosítunk, nyelvhelyességet javítunk, csak pont egy héttel ezelőtt módosítottuk pont ugyanezt a törvényt. Ha egy kicsivel pontosabban dolgoznának vagy átgondoltabban, akkor talán nem kéne hetente a hulladékról szóló törvényt módosítani, és talán akkor egyébként nem egy toldozgatott-foldozgatott törvényünk lenne, amit tényleg huszonhatodszorra módosítunk három év alatt, ami, bár-hogy nézzük, de a jogalkotás szempontjából szerintem nem egy szép munka.

De ha csak erről az oldalról lennének problémák! Mindig államtitkár úr szokta elmondani, hogy ne riogassunk azzal, hogy bedőlnek a közszolgáltatók. Éppen egy napja jelentette be az egyik Észak-Pest megyei közszolgáltató, hogy a továbbiakban nem tudja végezni ezt a munkát, és 33 településen mostantól a katasztrófavédelemnek kell végeznie a hulladékszállítást, ami, azt gondoljuk, hogy akkor nemcsak riogatás, hanem tényleg önöknek sikerült ellökögetni ezeket a közszolgáltató cégeket odáig, ameddig lassan-lassan feladják a munkát.

Létrehozták már ezt az óriási mamutcéget, ami a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt., aki számlagyárként tökéletesen működik a továbbiakban, merthogy más feladata

nem nagyon lesz. Annyi történik, hogy a közszolgáltató a továbbiakban is végzi a munkáját, elviszi a szemetet, csak mostantól a holdingnak lesz befizetve a pénz, és ő pedig nem a teljes összeget adja tovább a közszolgáltatóknak, hanem egyötödét majd elrakja működési költségekre.

Eddig az egyetlen teljesítmény, amit ettől a holdingtól láttunk, hogy több tíz millió forintot költött el hónapokon keresztül csak és kizárólag fizetésekre, más teljesítménnyel nem rendelkezett, közbeszerzéseken nem indult, semmilyen eszközt nem vásárolt, csak akkor nem tudjuk, hogy egyébként a számlákat majd milyen nyomtatón fogja kiállítani. Biztos majd a díjbeszedőn keresztül, amit már egyébként államtitkártársra meg is erősített, hogy valószínűleg arra számíthatunk, hogy rajtuk keresztül fog megtörténni a számlázás. Csak akkor egyébként erre a mamutvállalatra mi szükség azon kívül, hogy újabb munkalehetőségeket biztosítottak, egy újabb mamutcéget hoztak létre a barátoknak, ismerősöknek. Csak attól még nem működik jól a hulladékgazdálkodás rendszere, és a továbbiakban sem fog jól működni, ameddig nem hajlandóak átgondolni ezt az egész rendszert és létrehozni egy olyan hulladékgazdálkodási rendszert, ami fenntartható, amely jó a lakosság, az önkormányzatok és mindenki számára, akinek fontos ez a kérdés.

Én államtitkár úrnak elhiszem, hogy számára fontos a környezetvédelem és ő erről az oldalról nézve próbál küzdeni a kormányon belül, de akkor is ez a hulladékról szóló törvény egyre durvábban néz ki, hogy már hetente egyszer módosítjuk, pontosítgatjuk, nyelvhelyességet javítunk benne, de ettől függetlenül még mindig alkalmatlan arra, hogy a közszolgáltatást ellássák azok a cégek, azok a cégvezetők és azok a dolgozók, akik ezt szeretnék tisztességgel és becsülettel csinálni. Sokkal egyszerűbb lenne, itt a nyár, üljenek le velük, beszéljék végig és hallják meg, amit mondanak, mert ha meghallják, akkor lehet, hogy létre lehetne hozni egy olyan törvényt, ami működőképes és fenntartható. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kepli Lajos képviselő úr következik, Jobbik.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Valóban nem nevezhető éppen betonszilárdságúnak ez a hulladékos törvény, hiszen két tucatnál is több módosítása volt, mióta megszületett. Ez származhat abból, hogy gyorsan változnak a körülmények, és alkalmazkodnia kell a jogszabálynak a változó körülményekhez, és származhat természetesen a nem megfelelő kodifikációs munkából vagy jogalkotásból.

Azért lássuk be, ez utóbbira is bőségesen van példa, hiszen számtalan jogszabály jön ki úgy, hogy ilyenkor, mondjuk, az összegző módosító javaslatban kell helyesírási hibákat kijavítani, benne nyelvtani, nyelvhelyességi hibákat, de sokszor érdemi módosí-

tások is kerülnek bele, még ilyenkor az utolsó pillanatban is. Mint ahogy most is az azbesztet tartalmazó építőanyag-hulladék lerakásával kapcsolatban, a járulégmentességével kapcsolatban bekerült a lakoságnál képződött kitétel, ami nagyon helyes, hiszen nyilván nem cél, hogy gazdasági tevékenysége körében azbeszttartalmú építőanyag-hulladékot keletkeztető vállalkozások mindenféle mennyiségben járulégmentesen helyezhessék el a hulladéukat. Természetesen meg kell oldani annak a feltételeit, hogy ezek a típusú hulladékok is elhelyezhetőek legyenek.

Egyébként, ha a cél az, hogy Magyarország középületének, mondjuk, azbesztmentesítése megtörténjen, akkor egyébként lehet, hogy a későbbiekben nem volna rossz kiterjeszteni a járulégmentességet az egyéb kategóriájú azbesztet tartalmazó építőanyag-hulladékokra is, illetve a más tevékenység körében keletkezettre. Hiszen nemcsak lakossági épületek bontása során, hanem irodaépületek, ipari üzemek, csarnokok elbontása során is jócskán, sőt nagyobb mennyiségben ott keletkeznek ezek a hulladékok, és ott sem cél, hogy az árokparton kössön ki vagy az erdő szélén. Nyilván sokkal szigorúbb nyilvántartási rend vonatkozik egy vállalkozásra, aki szervezett tevékenység keretében hulladékkezeléssel foglalkozik, neki el kell számolnia valamilyen szinten azzal a hulladékkal, amit átvesz kezelésre, de látjuk sajnos Magyarországon, hogy ez ma mennyire működik vagy tartható be.

Nagyon sokszor az azbesztet tartalmazó hulladékot belekeverik a sima építési-bontási hulladék közé, és ugyanúgy nem veszélyes hulladékként próbálják meg a különböző lerakókba, akár felhagyott bányagödrökben vagy más egyéb lerakókban elhelyezni. Ez azért probléma, mert ha megfelelő földtakarással nem látják el, és a kiporzása lehetővé válik, akkor ez az egészségre rendkívüli módon veszélyes. Tehát még további lépések szükségesek ahhoz az azbeszttartalmú hulladékok tekintetében, hiszen a következő évtizedekben - és azt hiszem, nyugodtan mondhatok évtizedeket - várható, hogy az azbeszt-tartalmú szigetelő anyagokat vagy tetőfedő anyagokat tartalmazó épületek elbontása teljeskörűen befejeződjön. Még folyamatosan fognak ilyen tartalmú hulladékok keletkezni, ezért meg kell oldani ezeknek a megfelelő elhelyezését és a megfelelő biztonságú lerakását megfelelő műszaki védelemmel ellátott hulladéklerakókban.

(20.30)

Én most a közszolgáltató cégek problematikájába azért nem mennék bele, mert egyrészt órákat lehetne róla beszélni, másrészt meg most ennek a törvényjavaslatnak a zárószavazás előtt a módosító javaslatát vitatjuk meg itt az Országgyűlésben, és nem szeretnék képviselőtársaim idejével visszaélni. Az tény, hogy ha egy olyan hulladékgazdálkodási törvényünk lenne, illetve ha maga a hulladékgazdálkodási ágazatnak a szabályozása - most nem csak

erre az egy törvényre gondolok - megfelelő lenne, akkor ez a helyzet nem állhatott volna elő, de az államtitkár úrral már elég sokat vitatkoztunk itt a Házban ebben a témában, hogy jó-e a jelenlegi hazai hulladékgazdálkodási rendszer vagy nem jó. Nyilvánvaló, hogy ha jó lenne, akkor nem kellene ennyit módosítani rajta.

Ezekkel a módosításokkal, amelyek most belekerültek huszonhatodjára, egyet tudunk érteni, és támogatni is fogjuk a zárószavazás során. A probléma koncepcionális, egy-egy módosító indítvány nem fogja az egész hulladékgazdálkodási ágazat problémáját megoldani, valószínűleg átfogó reformokra volna szükség. Egyelőre az, hogy mondjuk, a központi hulladékgazdálkodási koordináló szervezet létrejött, nem feltétlenül a megoldás irányába hat, hogyha bizonyos problémákat orvosol is, egyelőre úgy látszik, hogy majd egy másik kormányra vár az ágazatnak a teljes megreformálása.

És akkor azzal fejezem be, amivel kezdtem, hogy az összegző módosító javaslatban foglalt pontosításokkal együtt a jelen törvénymódosítást támogatni fogjuk a zárószavazás során. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki nem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Az államtitkár úr kíván reflektálni. Parancsoljon, V. Németh Zsolt államtitkár úr következik.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a hozzászólásokat. És akár élcelődhetnék is a képviselő asszonynak a hozzászólásán, és újra elmondhatnám, hogy ez nem a közszolgáltatásról szól, de mivel ebbe a hibába még kormánypárti képviselőtársaim is beleestek módosító indítványokkal, ezért ezt nem teszem. De hadd ismétljem meg újra azt, hogy most itt elsősorban a termeléssel foglalkozó gazdasági szervezetekkel kapcsolatos hulladékkezeléssel foglalkoztunk, és ez alapvetően nincs összefüggésben a közszolgáltatással. Gyakorlati példán keresztül hadd világítsam meg, hogy miben segít ez a jogszabály, hogyha életbe lép.

A cukorgyárban keletkezik melasz, az jelenleg a hatályos jog szerint hulladék, ezért ha egy gazda azt meg akarja venni és meg akarja etetni az állatokkal, akkor hulladékgazdálkodási engedélyt kell váltania. A fűrészüzemben keletkezik forgács, és ha azt a téglagyár meg akarja venni, hogy belekeverje az agyagba, hogy porózus legyen, akkor hulladékgazdálkodási engedélyt kell váltania. Hogyha egy luxusautónak a kárpitozása során van maradék bőr, és azt egy kézműves meg akarja venni, akkor nem tudja megvásárolni, mert hulladékgazdálkodási engedélyt kell váltania. Ezt a problémát kívánjuk feloldani azzal, hogy maga a termelő cég tudja ezeket az anyagokat egyoldalúan, bejelentési kötelezettséggel és a hatóság

visszaigazolásával melléktermékké nyilvánítani. De folytathatnám a sort, mert a kitermelt, szennyeztelen föld jelenleg például hulladék, és mikor Kétvölgy és Felsőszőlő között utat építettek az Őrségi Nemzeti Park közepén, és a bevágásból kikerülő földet nem tudták beépíteni a töltésbe, felesleges föld keletkezett, akkor ott volt a hatalmas dilemma, hogy a hulladékot hogy lehet elhelyezni egy nemzeti parkban. Ezt is meg akarjuk ezzel oldani.

Egyébiránt valóban sok módosítása volt a törvénynek, de most elkerülhetetlen lett volna, ugyanis van egy eleme, amely európai uniós jogharmonizálási célú, és emiatt mindenképpen szükségessé vált a módosítás.

Kepi Lajos képviselő úrnak megemlítem, hogy valóban, a törvényi normaszövegből hiányzott ez a lakossági kitétel, de ha elolvasták a részletes indoklást, ott egyértelmű volt. Ez tehát valóban egy mulasztás volt, amit most helyreállítottunk. Mindezekkel együtt köszönöm a hozzászólását és a jelzett támogatását is, úgy, mint a többi képviselőtársamnak is. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A Kósa Lajos, Font Sándor, Nyitrai Zsolt és Farkas Sándor képviselő urak, Fidesz, által T/10688. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt - jelen esetben vélhetően Farkas Sándor képviselő urat -, hogy kíván-e most felszólalni. *(Farkas Sándor jelzésére:)* Igen. Képviselő úr, parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azon szerencsés helyzetben vagyunk ennek a törvénynek a módosításával kapcsolatban, hogy két rövid módosításról szól ez a törvény, amit én nagyon röviden szeretnék ismertetni is, mivel ez a bizottsági ülésen is, mondhatnám azt, hogy vita nélkül, teljes egyetértésben történt, de azért jó, hogyha erről is megemlékezünk egy ilyen alkalommal.

Ami természetesen a törvényjavaslat célja volt, a hazai szőlő- és bortermelők versenyképességének növelése, valamint a más tagállamokból behozott borászati termékek hazai ellenőrzési hatékonyságának a növelése, ez mind a bortermelők és a szőlőtermelők érdekében történt.

A bortörvény módosítása két olyan szabályozási területet érintett, amelyet az intézkedések hatásossága érdekében még a szüret előtt meg kell változtatni. Erre mondhatnám azt, hogy itt van az utolsó pillanat, mivel a jövő héten várhatóan zárószavazás

lesz, és a következő törvényalkotási periódus már a szüretre fog esni várhatóan, tehát sikerül az utolsó pillanatban ezt a törvényt úgymond megalkotni a szőlő- és bortermelők érdekében.

A borászati hatóság ügyintézésre vonatkozó határidejét a Magyarországra továbbfeldolgozás vagy kiszereles céljából behozott borászati termékek ellenőrzésére vonatkozóan az eddigiekben kormányrendelet tartalmazta, a hatósági ügyintézésre általánosságban meghatározott határidőnél a Ket. módosítását követően azonban már csak törvényben lehet hosszabb határidőt meghatározni. E határidő fenntartása szükséges ahhoz, hogy a magyar fogyasztók elé kerülő borászati termékek minden tekintetben megfeleljenek a jogszabályi előírásoknak. A Magyarországon szüretelt szőlőből készített borászati termékek nyomon követése a szőlőtől egészen a kiszerelesig biztosított lesz.

A másik módosító elem a tájborok termelésekor alkalmazandó maximális hektáronkénti szőlőhozamot meghatározó keretszabály. A versenyképesebb tájbortermelés érdekében a szakma képviselői egyöntetűen kérték, hogy a szüretelhető termésmennyiség felső határa legyen magasabb, az Európai Unióban, a fejlett bortermelőknél ez már így is van, a keretszabályozásról van szó. A magasabb terméshozam engedélyezéséhez az érintett tájborszabályozások, -termékleírások módosítása is szükséges, amely folyamat gyakorlatilag ezzel a módosítással a 160 hektoliter per hektárral meg is valósul.

Ezen intézkedések nagymértékben segítik a bortermelők és szőlőtermelők helyzetét a 2016-os szüret idejére is már. Bízom abban, hogy képviselőtársaim támogatni fogják ezt a módosító indítványt, így bízom abban, hogy ez sikeres törvény lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom, hogy 7 perc áll rendelkezésére, hogyha a vita végén fel kíván szólalni.

Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni. *(V. Németh Zsolt jelzésére:)* V. Németh államtitkár úr, parancsoljon!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton is köszönjük az előterjesztők szakmailag megalapozott, indokolt javaslatát, köszönjük a képviselőknek a hozzászólásokat. Mindannyiunknak az a célja, hogy az idei szüret nyugodtan, rendezett körülmények között indulhasson, a törvény módosítása is ezt a célt szolgálja.

A benyújtott javaslat szakmai tartalmára vonatkozóan a tervezet vitája során nem érkezett egyetlen kritikai észrevétel sem. Ezek után javasolom, hogy a tervezetet az Országgyűlés fogadja el. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Mezőgazdasági bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek. Ezek sorában elsőként az MSZP képviselője, Legény Zsolt képviselő úr jön. Parancsoljon!

(20.40)

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan előterjesztőként Farkas Sándor képviselőtársam említette, az előttünk fekvő törvényjavaslat alapvetően két fő rendező elv mentén szándékozik módosítani a szőlő- és bortermelésről szóló törvényt. Előre szeretném leszögezni, hogy mind a két tartalmi résszel egyetértünk, ezt már a vezérszónoki felszólalásunkban is elmondtuk, mert azt gondoljuk, hogy mind a kettő szakmailag helyes, megalapozott, és valóban „nemes célokat” szolgál a törvényjavaslat.

Eppen ezért, ahogy már említettem, mind a két részével szakmailag teljesen egyet tudnánk érteni. Azonban ma már elhangzott itt a Házban az európai uniós napirendi ponttal kapcsolatosan az úgynevezett sárga lapos figyelmeztetés, és a Magyar Szocialista Párt frakciója tartózkodni fog a zárószavazásnál, merthogy egy sárga lapot szeretnénk felmutatni a kormánypártok részére, illetőleg a kormány részére, ugyanis sérelmezzük azt, hogy miért egyéni képviselői indítvány formájában jön be a Ház elé ismételt ez a jogszabálytervezet. Azt gondoljuk, hogy ez a jogalkotási törvény megcsúfolása vagy kihasználása, és azt gondoljuk, hogy ez nem egy helyes eljárás. Ezt többször is elmondjuk akkor, amikor egyéni képviselői indítvány formájában kerül be valami a Ház elé. Sajnos, azt vesszük észre, hogy ez egy gyakorlat a kormány és a kormánypártok részéről, mi azt gondoljuk, hogy ez nem egy jó, nem egy elegáns megoldás.

Eppen ezért tehát, ahogyan említettem, a törvényjavaslat tartalmával szakmailag teljesen egyetértünk, és azzal is tisztában vagyunk, hogy még a megkezdendő szünet előtt ez kifejezetten a gazdákat segítő jogszabálytervezet, azonban az az eljárásrend, ahogyan ez megint bekerült a Ház elé, azt gondoljuk, hogy ismételt fel kell hívnunk a figyelmet arra, hogy ez nem üdvöztető megoldás. Eppen ezért, ahogy említettem, tehát tartózkodni fogunk a végszavazáskor. Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm. Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönjük szépen az előterjesztést. Az általános vitában elmondtuk, hogy az első részét kifejezetten kívánatosnak és örvendetesnek ítéljük, és egyértelműen azt szeretnénk, hogyha ezzel párhuzamosan a költségvetés-módosítások során támogatták volna azon indítványunkat, ami a Nébihnek nagyobb forráslehetőséget biztosított volna az ellenőrzések megvalósítására, hiszen ez ezzel párhuzamosan tudott volna együtt eredményes lenni.

A második részéről az általános vitában azt mondtam, hogy aggályaink vannak azzal kapcsolatban, hogy esetleg nem megy-e a minőség rovására ez az emelés. Közben borászati szakmai szervezetek meggyőzték bennünket, hogy minden további nélkül lehet ezt, hiszen ez nem minden kiemelt minőségű borra, hanem csak egy bizonyos bortípusra valósul meg, és ez a borászat versenyképességét javíthatja a nemzetközi piacon. Ennek megfelelően az általános vitától eltérően bejelenthetem azt, hogy a második részét is támogatjuk, így a törvénymódosítást a frakciónk támogatni fogja.

Ugyanakkor hadd mondjam el azt is, hogy ezen konzultációk során megtudtuk azt is, hogy már a korábbi, borászok által megvalósított tüntetésekben is nagyon sokan és nagyon sok másféle problémára is felhívták a figyelmet, tehát hogy mindez a két módosítás, habár szolgálja az ágazat érdekeit, sok más olyan hiányterület van, amivel foglalkozni kell még a közeljövőben. Nyilvánvalóan azokban, ahol a borászati szakmai szervezetekben sincs tökéletes konszenzus és egymással is vitáznak, sokkal nehezebb a kormánzatnak az álláspontja, hogy hová is helyezkedjen. Ugyanakkor fontos jogalkotóként, hogyha látjuk a problémákat és látjuk azt, hogy mondjuk, milyen kiegészítő lehetőségek lennének még arra, hogy a magyar borászati ágazat helyzetét erősítsük, akkor ezek ügyében még kell, hogy a parlament keretein belül, de minimum a képviselő úr bizottságában vagy az albizottságában erről még érdemi párbeszéd folyjék.

Erre bátorítanám az előterjesztőket, hogy ez a párbeszéd mielőbb erősödjön meg, mert sokan fejeztek ki a borászok közül is esetlegesen más területeken szabályozási hiányosságokat, amelyek sok esetben hátrányokat okoznak nekik, akár pedig a pancsolással, akár pedig a külföldi borral kapcsolatban.

Elnök úr, köszönöm a szót, a frakciónk támogatni fogja az előterjesztést.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Az a helyzet, hogy ahogy már említettem korábban is, támogatjuk ezt a javaslatot, előremutató és egyeztetve a szakmai szervezetekkel, ők is egyöntetűen azt javasolták, hogy támogassuk.

Azt sajnáljuk, hogy csak most került be elének ez a módosító javaslat. Jobb lett volna ezt már évekkorábban, illetve szeretném én is felhívni arra a figyelmet, hogy azok a szőlészek, borászok, akik részt vettek a tavalyi demonstrációkon - és mellettük teljes mellszélességgel kiállt a Jobbik, és is jelen voltam minden ilyen megmozduláson -, ennél azért jóval több javaslatot tettek le az asztalra. Így remélem, hogy azok is előbb-utóbb idekerülhetnek a Ház elé, és sokkal nagyobb ütemben kezdődhet meg, felfokozott ütemben a jogalkotás a hazai szőlészet és borászat érdekeinek védelmében.

Remélem, hogy a Nébih gyakrabban fog élni a megkapott lehetőségekkel, és én is szorgalmaznám, hogy ezt a többlettámogatást, amit a jobbikos képviselőtársaimmal benyújtottunk módosító indítványként a költségvetéshez, azt még az utolsó pillanatban próbáljuk meg elfogadni. Tudomásunk van olyan XXI. századi technológiát üzemeltető, azzal bíró berendezésekről, módszerekről, melyek nagyban segíthetnék a Nébih dolgát, a mindennapjait. Így kérem a kormányt, hogy teremtsen lehetőséget arra, hogy ezeket be tudja szerezni, hogy ezzel is hatékonyabban tudjuk kiszűrni az esetleges hamisítványokat. Illetve van egy módosító indítványom, ami lehetőséget biztosítana arra, hogy a külföldről behozott bornál vagy bornak látszó folyadékknál időben nagyobb mozgásteret legyen a magyar hatóságoknak. Azt hiszem, ezt még érdemes lenne talán megfontolni.

Összességében el szoktuk mondani az ilyen jellegű javaslatoknál, ami tudom, hogy elsősorban nem a kormánynak a felelőssége, de jó lenne, ha már elkezdődne legalább a nemzetállamok között egy egyeztetés arra vonatkozóan, hogy előbb-utóbb elérjük azt, hogy az élelmiszer kikerüljön a szabadkereskedelemből legalábbis ilyen szintű mivolta alá. Én azt hiszem, hogy hazánkban az egy komoly segítség lenne, megszabadulnánk ettől a béklyótól, és akkor például ilyen jogszabályokkal és ilyen trükkökkel nem kellene élnünk, hanem a nemzetállamok sokkal szabadabban dönthetnének így saját sorsuk felett.

Tehát szeretnénk, ha a fegyver és a gyógyszer mellett, mondjuk, az élelmiszer is megérdemelné azt a státuszt, hogy nagyobb szabadságjogot adunk ebben a nemzeteknek. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki szólani. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Megkérdem államtitkár urat, hogy kíván-e reflektálni. *(V. Németh Zsolt jelzésére:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a hétfői... *(Farkas Sándor jelzi, hogy szólani kíván.)* Igen, de Farkas képviselő úr a legelején metakommunikatívén azt jelezte, hogy nem, de megkapta a kedvet. *(Farkas Sándor: Igen, csak nem tudtam a hozzászólásokra reagálni.)* Akkor képviselő úr mint előterjesztő, parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem akarok visszaélni senkinek az idejével, csak két apró pontosítást szeretnék tenni. Az egyik megjegyzés: 1998 óta országgyűlési képviselőként élek a Mezőgazdasági bizottságban, de nincs még egy olyan ágazata az agráriumnak, mint a szőlő- és borkereskedelem, ami annyiszor megjelent volna módosító indítványként, mindegy, hogy melyik kormány van. Folyamatosan úgy látom, hogy ez egy állandóan visszatérő kérdés, és nem is hiszem, hogy ez rövid

időn belül meg fog oldódni, még ha egy teljesen új törvényt is alkotnánk.

A másik megjegyzésem csak Sallai képviselőtársamnak: a Kertészeti albizottság a szőlővel és a borral nem foglalkozik, mert erre van egy külön Szőlő-, bor-, pálinka albizottság, tehát az az albizottság, amit én vezetek, az a szőlővel és a borral így nem foglalkozik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Hát, ezt nagyon sajnáljuk, de tudomásul vettük, meg azt is, hogy képviselő úr akkor előterjesztőként elmondta a zárszót.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10524. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Tessék!

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. május 26-án tartott ülésén tárgyalta meg a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról szóló T/10524. számú törvényjavaslatot.

(20.50)

Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló 10/2011. számú országgyűlési határozat 46. §-a alapján 24 igen szavazattal, 4 nem ellenében, valamint tartózkodás nélkül fogadta el. A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a háttéranyagban található, a Törvényalkotási bizottság saját kétpontos módosító javaslatát.

Összességében elmondható, hogy a törvénymódosítás lényege kettős. Egyrészt a magyar energiapolitikai törekvéseket támogatja, másrészt pedig bővíti a gazdasági diplomácia mozgásterét is. Mivel az elmúlt 15 esztendőben kiderült, hogy a magyar szabályozási modell sok tekintetben más országokat képviselő tagok számára is követendő példa volt, ezért nemcsak arra nyújtott lehetőséget, hogy a szabályozási oldalon egység alakuljon ki a tagként működő szervezetek energiaszabályozói gondolkodásában, hanem arra is, hogy magyar befektetői körök részt vegyenek ezeknek a társult országoknak az energia területén megjelenő, különböző típusú fejlesztéseiben.

Ebből fakadóan kéri a kormány, hogy ennek a szervezetnek a felügyeletét a Külgazdasági és Kül-

ügyminisztérium végezze a jövőben. Ehhez kérem tisztelettel támogatásukat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e most szólni.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen. Csak annyit tennék hozzá a képviselő úrhoz, hogy kettős jelentősége van a törvényjavaslatnak.

Egyrészt egy Magyarországon létrehozott egyesületet, amely a környékbeli országok energiaszabályozó intézeteit, illetve hatóságait fogja össze, azért is érdemes egy másik keretrendszerben kezelni, mert ez lehetőséget ad arra, hogy ne csak mint szabályozó és szabályozásban ötletet adó hatóság, illetve szervezet jelenjen meg, hanem lehetőséget adjon olyan magyar cégeknek is, akik befektetőként az energiafelhasználás területén érintettek lehetnek.

Amennyiben a törvényjavaslat a parlament támogatását is elnyeri, akkor pedig egy gazdaságdiplomáciai eszközzel bővül Magyarország mozgástere. A kormány ezért kéri a parlament támogatását. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, 9 perc 15 másodperce van, amit nem köteles felhasználni.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót. Most a képviselői felszólalások következnek. Na, kérem, kíván valaki szólni? *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Megkérdezem az államtitkár urat *(Csepreghy Nándor jelzi, hogy nem kíván szólni.)*, aki gyorsan és jól válaszol, hogy nem kíván reagálni önmagára. Ez helyes is. Így aztán megállapítom, hogy a vita lezárta után a határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor. Köszönöm szépen.

Soron következik a **kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény és az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10525. számon és az ahhoz beérkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Hadházy Sándor képviselő úr, a bizottság előadója következik, tessék!

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezúton tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. június 3-ai ülésén megtárgyalta a T/10525. szám alatt benyújtott, a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. számú törvény és az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz

a bizottság 22 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Kulturális bizottság kétpontos módosító javaslatát és a Törvényalkotási bizottság saját módosító indítványait, amelyek kodifikációs pontosításokat és szövegponosító javaslatokat tartalmaznak. Tekintettel arra, hogy érdemi módosítás nem került bele az összegző módosító javaslatba, így szakmai vita sem alakult ki.

Egyetértve a kormány kezdeményezésével, kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Csepreghy államtitkár úr, parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Közel másfél éve, hogy hatályban van a kulturális örökség védelméről szóló törvény 2014. december végén elfogadott átfogó módosítása. A kormány álláspontja szerint a törvény lényegében jól vizsgázott, alkalmazása során azonban kisebb korrekciós igények merültek fel.

A szabályozásnak meg kell felelni az azóta született kormányzati stratégiai irányoknak is. Ilyen például az egyszerűsítés, a bürokráciacsökkentés vagy az építési jogszabályok jelentős változtatásai. Az önök előtt fekvő törvényjavaslat alapvetően e hármas elvárásnak, a szabályok pontosításának, egyszerűsítésének és a kapcsolódó területeken megindult folyamatokkal való összhangnak tesz eleget.

A módosítás a kulturális örökség és a gazdaság érdekeinek összehangolása, az állampolgárok, tulajdonosok és a beruházók terheinek csökkentése érdekében jelentős újításokat vezet be a régészeti örökség védelme és a műemlékvédelem területén.

A törvénymódosítás tovább erősíti a nagyberuházások régészeti előkészítésére irányuló koordináció hatékonyságát, fontosnak tartjuk továbbá, hogy szigorításra kerüljön a fémkeresőzés szabályozásának szigorítása, amelynek jogellenes használata szabálysértés lesz. Ennek oka, hogy fémkeresős turizmus van kibontakozóban ma Magyarországon. Szervezett csoportok buszokkal utaznak, lényegében a régészek előtt, nem a megfelelő szakmai elvárásoknak megfelelően lerabolni a régészeti lelőhelyeket. Ezekkel az intézkedésekkel kívánjuk visszaszorítani ezt az állapotot.

A nemzeti kulturális örökségünk jelentős részei a nemzeti emlékhelyek. Új nemzeti emlékhelyeket jelölünk ki a törvényjavaslatban. A legnagyobb magyar és családja előtt tisztelgünk a nagyeceni Széchenyi-kastélyegyüttes kijelölésével. Fejet hajtunk Zrínyi Miklós hősiessége előtt a szigetvári vár nevesítésével. Kijelölésre kerül továbbá az ezeréves állami-

ságunk helyszíne, az esztergomi Várhegy és Víziváros. Mindez jól mutatja a kormány elkötelezettségét kulturális örökségünk megóvása mellett. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. 7 perc 49 másodperce van.

A kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót. Most képviselői felszólalások következnek. Kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, MSZP, parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk álló javaslat két különálló részből áll. Az első részt támogatni tudjuk. Nincs problémánk azzal, hogy a nagyeceni Széchenyi-kastély műemlékegyüttesét, a szigetvári várat és Esztergom Várhegyét és Vízivárosát nemzeti emlékhellyé sorolják.

A javaslat lényege ugyanakkor nem ez, hanem a műemlékvédelem tönkretétele. Vannak ugyanis olyan területek, ahol az örökségvédelem érdekei szembe kerülnek a nagyberuházások érdekeivel. Ez a dilemma arról szól, hogy milyen jövőt, milyen környezetet szeretnénk Magyarországon. Olyat, ahol a kormányközeli építőcégek gyorsan és óriási profittal teszik tönkre a műemlékeket, a kulturális és környezeti örökségünket, vagy olyat, ahol erre tekintettel épülnek a jövő beruházásai. Sajnos úgy tűnik, hogy a kormány ebben a javaslatban lobbierdekeket támogat a műemlékvédelemmel, örökségvédelemmel szemben.

A javaslat célja, hogy a beruházás tervezése és kivitelezése során minél gyorsabban, kizárólag a gazdasági érdekeknek megfelelően járjanak el, hátrébe szorítva minden egyéb szempontot, amelyek önmagukban állva egyébként jogosak lennének, csak most az örökségvédelem a szenvedő fél, ezt pedig sokan fogják bánni a jövőben.

Az örökségvédelem, a régészet sajátos szerepet játszik Magyarországon. Magyarország régészeti és kulturális javakban gazdag ország. Ezért rendkívül fontos, hogy bármilyen építési beruházás esetén kellő figyelmet fordítsunk az örökségvédelemre. Sajnos ezzel a javaslattal a kormány megszünteti a régészet szerepét Magyarországon, ezentúl semmi nem garantálja majd a színvonalas feltárást.

Osszefoglalnám. A törvénymódosítás azon részével, amely a nemzeti emlékhelyekről szól, egyetértünk, a lényegi részével, az örökségvédelem tönkretételével azonban nem. Arra kérem önöket, hogy fontolják meg a „nem” szavazatot, mielőtt egy tollvonással számos nemzeti értéket ítélnék pusztulásra Magyarországon. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsorai-ban.)*

ELNÖK: Ikotity képviselő úr, LMP!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A kulturális örökség védelméről szóló törvény módosítása gyakorlatilag nem más,

mint a bürokráciacsökkentés köntösébe bújtatott örökségvédelmi ámokfutás folytatása. A kulturális örökségvédelem szintjének lecsökkentéséhez kiváló ürügyet szolgáltat a Forster Gyula Nemzeti Örökség-gazdálkodási és Szolgáltatási Központ megszüntetése. Erre hivatkozva írják most át a jogszabályokat.

(21.00)

Az LMP az intézmény megszüntetését már az év elején beharangozott bürokráciacsökkentési program kapcsán is kritizálta, még akkor is, ha annak idején nem értettünk egyet a létrehozásával. Ha csak a Forster megszűnésével keletkező joghézagokat pótolnák ki ezzel a jelenlegi szabályozással, az még nem lenne nagy visszalépés, még ha javulást nem is hozna. A törvényjavaslat egyébként nem is titkolja, hogy a nagyberuházó oligarchák érdekeit szolgálja, hiszen az indoklásából kiderül, miszerint a cél a régészeti feltárásokkal kapcsolatban az, hogy „a beruházók számára felgyorsítsa és megkönnyítse a folyamatot”. Vagy: „komoly előkészítést igénylő beruházások megvalósítását a kivitelezési szakaszban ne hátráltathassa a korábban kellően fel nem derített régészeti örökség váratlan előkerülése”. Döbbenetes szavak egy kulturális örökségvédelemről szóló törvényben.

Ehhez hasonló rész az is, amikor azt indítványozzák, hogy a nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházások esetén a jogszabályi előírásoktól a jelenleginél szélesebb körben is el lehessen térni. Nehéz szavakat találni erre. Ilyen mondatok belefogalmazásával hogy gondolják mindezt komolyan?

Persze, ennek a javaslatnak, mint a legtöbb javaslatnak van pozitív oldala is. Ilyen például - ami apróbb módosítások formájában kerül elő - az államtitkár úr által említett fémkereső műszer használata, amit jogellenessé nyilvánítanak, tehát szabálysértésnek számít majd a jövőben. Ezzel egyet tudunk érteni, mert valóban óriási károkat okoztak az elmúlt évtizedben ezekkel a műszerekkel, főleg hogy egyre csökken az áruk, és egyre nagyobb számban használják egyre kevésbé hozzáértő emberek.

Az összegző módosító javaslat hasonló módon belerakja a salátatörvénybe azt is, hogy az esztergomi Várhegy és Víziváros elnyerje a nemzeti emlékhely címet. Az indoklás szerint ez a helyszín méltán érdemes a cím viselésére, és ezt mi sem tagadjuk el. Csak maga az eljárás nem méltó az esztergomi helyszínhez, hogy egy szedett-vedett salátatörvény utolsó pillanatban beadott módosítójával próbálják átnyomni a változtatást. Valakinek tényleg az utolsó pillanatban jutott eszébe, hogy bővíteni kell a nemzeti emlékhelyek sorát? Kinek és hogyan jutott ez az eszébe? Miért nem megfelelő előkészítés után terjesztik be ezeket a változtatásokat?

Azt egyébként kihagytam, hogy a nagyeceni Széchenyi-kastély műemléki együttese, illetve a szigetvári vár is nemzeti emlékhely lesz. Ezekkel természetesen egyetértünk.

A másik összegző módosító javaslatban szereplő változtatás az örökségvédelmi szerv és a gyűjtőterületén lévő területi és megyei múzeumok feladatmegosztását érinti. Látszólag a mai napig nem sikerült egy stabil rendszert kialakítani, ide-oda pakolgatják az intézményeket a rendszerben ahelyett, hogy alapjaiban szabnák újra a rendszert, visszalépnének a központosításból, és ismét a szakmai elveket és a valós örökségvédelmi szempontokat helyeznék előtérbe a nagyberuházók érdekeivel szemben. Egy újabb bevásárlóközpont, egy újabb stadion, egy újabb létesítmény fontosabb, mint a föld alatt fekvő és feltárandó, megőrzendő kulturális örökségünk. Nemhogy fontosabb, de ma már lassan az egyedüli szempont ez.

Beszéltünk több szakemberrel, akik az örökségvédelem helyzetét a jelenlegi módosítás szerint egyenesen az egyiptomi tíz csapáshoz hasonlították, és ezen az összegző módosító javaslat lényegében semmit sem változtat. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kíván-e még valaki szólni? *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom. Államtitkár úr, parancsoljon! 7 perc 40 másodperc ideje van.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a lehetőséget. A támogató részeket köszönöm az ellenzék képviselőinek. A kritikusokkal kapcsolatban pedig engedjék meg, hogy két felvetéssel éljek.

Önök abban a kényelmes helyzetben vannak, hogy egy-egy téma kapcsán annak ellenére változtatják az álláspontjukat, hogy egy másik ügyben, de ugyanebben a témában ezzel homlokegyenest más álláspontot képviseltek. Például amikor a fejlesztési források felhasználásának a gyorsaságáról beszélünk, azt kérték számon a kormányon, hogy miért nem hárít el minden akadályt azelőtt, hogy a fejlesztési forrásokat gyorsan és hatékonyan fel lehessen használni.

A kormány áttekintett minden ilyen ügyet. Többek között az építési beruházások esetében kétségtelenül van egy komoly vita arról, hogy a régészeti eljárások finanszírozása és időigénye hogyan, miként kell hogy alakuljon. A kormány pont azért, hogy ezt a kérdést megfelelően lehessen kezelni, egyrészt az összes állami beruházásban elkülönítette azokat a pénzügyi forrásokat, amelyek a régészeti feltárásokat kell hogy finanszírozzák, a másik oldalon pedig valóban szabott egy olyan időkeretet a régészeti feltárások biztosítására, ami valóban garantálhatja egy gyors tempóban a megfelelő szakmai munka elvégzését, és nem hátráltat olyan beruházásokat, amelyek adott esetben munkahelyteremtő beruházások, vagy a helyi gazdaságfejlesztésben fontos erővel bírnak.

Engedjék meg, hogy a kormány a jövőben tervek, illetve víziók helyett tettekkel beszéljen. Érdeemes megjegyezni, hogy 1990, tehát a rendszerváltás óta nem került sor annyi kulturális örökségvédelmi

felújításra Magyarországon, mint 2010 óta. Elég megnézni például Budapest esetében a Várkert Bazárt, amely több évtizeden keresztül lényegében lerohadt, és most hogy néz ki, vagy más fővárosi és vidéki beruházásokat, amelyek igazolják azt, hogy a kormányzat elkötelezett a kulturális épített örökség megóvása mellett, de ugyanígy elkötelezett azok mellett a fejlesztések mellett is, amelyek perspektívát nyújtanak egy-egy településnek. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes területrendezési tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10531. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontja jön. Megadom a szót ismét Hadházy Sándor képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Tessék!

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. június 2-án tárgyalta az egyes területrendezési tárgyú törvények módosításáról szóló T/10531. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 23 igen, 2 nem szavazat és 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat csupán a Gazdasági bizottság hétpontos jogtechnikai és nyelvhelyességi pontosításait tartalmazza.

A törvényjavaslat célja továbbra is a területrendezési tervek közötti összhang biztosítása, valamint a megyei önkormányzatok területrendezési, tervezési önállóságának növelésével a területi érdekek és sajátosságok érvényre juttatásának biztosítása. Kérem, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Én is köszönöm. Megkérdem az előterjesztőt, államtitkár urat, hogy kíván-e most szólni. *(Csepreghy Nándor: Nem.)* Jelzi, hogy nem.

A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót. Képviselői felszólalások jönnek. Kétperces vitára nincs lehetőség. Az előre bejelentett felszólalók közül Harangozó Gábor képviselő urat illeti a szó, MSZP. Tessék!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Szerintem elég nagy szégyen az, hogy nem történt módosítás e törvény vitája kapcsán. Ezt a törvényjavaslatot a költségvetéssel együtt nyújtották be, és nyilvánvalóan az lehetett a célja, hogy a költ-

ségvetési viták közepette senki nem fog felfigyelni arra az elképesztő módosításra, amit ebben a törvényjavaslatban megfogalmaztak. Nem másról van szó, mint arról, hogy ez a javaslat lehetővé teszi a Balaton partvonalának a teljes szétverését. Sem a TAB-on, sem egyéb bizottságokban nem láttam azt, hogy a Balaton-parti képviselők a saját választóikat képviselve részt vettek volna a vitában és kézzel-lábbal tiltakoztak volna az ellen, hogy ezt meg lehessen tenni. De sajnos ma este se látom, hogy akár csak egyetlenegy Balaton-parti képviselőtársam is tiltakozna ez ellen a törvény ellen.

(21.10)

Talán csak nem azért, mert esetleg maguk is bizniszt vagy érdekeltséget találnak ebben a javaslatban? Hiszen miről van itt szó? Arról van szó, hogy a partvonal-szabályozásra vonatkozó garanciális rendelkezéseket egyszerűen eltörlik a törvényből. Azokat a szabályokat, amelyek darabra, taxatívén felsorolták, hogy a partvonal-szabályozási tervben miket kell figyelembe venni, hogyan kell ezeket elkészíteni, hogy ne lehessen ezeket kifejezetten befektetői szándékoknak, érdekeknek alárendelve, a helyben élő lakosság és a környezetvédelem szempontjait, a jövő generációk igényeit, hogy megtartsuk a Balatont, a jövő generációknak való megfeleléseket figyelmen kívül hagyni.

Most ez a törvényt módosítás egyszerűen ezeket a garanciális szabályokat egytől egyig eltörlő, és majd rábízza a minisztériumra, miután környezetvédelmi minisztérium nincs, a Földművelésügyi Minisztériumra, hogy akkor majd ő rendeletben szabályozza. Tartok tőle, hogy ennek az a célja egyébként, hogy most elsősorban a vizes vb-nek szeretnének kedvezni, hogy ha ott valamihez hozzá kell nyúlni a Balaton partszakaszán, akkor azt mindenféle korlátozás nélkül meg lehessen tenni. Csak hát, sajnos azt kell mondjam, úgy látom, hogy ennél már jóval messzebb mennek a dolgok. Hiszen sorra azzal kerestek meg Balaton-part környéki, például régóta létező kempingek ősfás környezetben, hogy megjelentek a befektetők, fölvásárolják a kempinget, és közvetlenül a parton majd lakóingatlanokat vagy üdülőingatlanokat fognak építeni. Merthogy megszűnik az a szabályozás, ami ezt megtiltotta volna, és nekik már az az információjuk, hogy a kormányrendeletben ez benne sem lesz, mert már jönnek a befektetők, és ezeket vásárolják föl. Az ősfákat is simán ki lehet vágni, hiszen nincsen már benn a törvényben, ami ezt megtiltana. Pedig önöknek lenne kötelezettségük, hogy hozzányúljanak a Balaton-törvényhez, hiszen az Alkotmánybíróság előírta azt, hogy kötelező módon a belterületi partszakaszok 30 százalékát szabad bejárásúvá kéne tenni.

Tisztelt Képviselőtársak! Tehát nem lerombolni és üzleti szempontoknak alárendelni kéne a meglévő szabad partszakaszokat is vagy esetleg kempingeket, hanem föl kéne vásárolniuk, ki kéne sajátítaniuk egy

csomó ingatlant, hogy szabad bejárásúvá tethessék az Alkotmánybíróság döntése alapján a Balaton-partot. Ugyanis ma a Balaton-part egy csomó településen úgy néz ki, hogy a hétköznapi ember számára megközelíthetetlen a Balaton, mert hatalmas, kacsalábon forgó kastélyok, paloták állnak ott szépen sorban a vízparton. Ezekben egyébként egész évben egy darab embert nem lehet látni. Talán a 2-3 hónapos szezonban 3-4 napon jelennek meg például a Siófok környéki hatalmas üdülővillákban a tulajdonosok. Egyébként egész évben ezeket senki nem látogatja. Ők persze nagyon büszkék rá, hogy több száz millió forintos Balaton-parti ingatlanjuk van, biztos kiváló befektetés is volt. De közben a környéken lévő üdülőkből az emberek a vízpartra úgy tudnak lejutni, hogy az út végén van egy kis keskeny, egy embernek éppen elegendő kis lejáró, ahol szépen, libasorban bemehetnek a vízbe. Miután ott jó hosszan be lehet sétálni, például a siófoki partszakaszon, ezért jó hosszan azt a kis szűk partszakaszt elfoglalhatják. Egyébként meg ott van kilométer hosszan a luxusüdülők sora, ahová az emberek nem jutnak be.

Tisztelt Képviselőtársak! Ez így nincsen rendben. Ezért hozta az AB például azt a döntést, hogy ezt meg kell változtatni, kell ingatlanokat kisajátítani, és visszaadni az embereknek a szabad bejárás lehetőségét legalább a belterületi partszakaszok 30 százalékában. Hát, valahogy ezt nem tartalmazza ez a törvény.

Viszont tartalmaz például egy olyat, hogy a kiemelt beruházások esetében figyelmen kívül hagyhatók a vízpart-rehabilitációs tervben foglalt követelmények. Tehát amennyiben valamit kiemelt beruházásnak minősítenek, még azt a maradék szabályozást sem, amit eddig elfogadtak, és félig-meddig kötelező lett volna, most már azt sem kell figyelembe venni. Azért mondom, hogy félig-meddig kötelező, mert egyébként sajnos az a tapasztalat, hogy az utóbbi időben hiába volt akár törvényi kötelezettség is, nagyon sokszor figyelmen kívül hagyták eddig is ezeket az előírásokat. És ahelyett, hogy itt úgy alakítanak át a szabályozást, hogy ezeknek az egyébként fontos előírásoknak érvényt lehessen szerezni, egyszerűen eltörlik őket.

Csak hogy egy példát említsek, ilyen volt az, amikor Balatonfenyvesen a tóba 500 méter mélyen beékelődő óriásmólót építettek, amit egyébként a Balaton-törvény eddig tiltott, hiszen megmaradó építményt a Balaton medrébe nem lehetett beleépíteni. Hát, most ezentúl nem az lesz, hogy megbüntetik meg megakadályozzák, hogy ilyet csináljanak, hanem egyszerűen eltörlik azt a törvényi szabályozást, ami ezt megtiltja, és majd szabadon lehet csinálni.

És ott van még egy gyöngyszem ebben a javaslatban, ami igazán egy aranyos kis szösszenet, hogy nem került be a törvénybe a 30 százalékos szabad bejárhatóság, viszont bekerült a törvénybe a Balaton kiemelt üdülőkörzethez tartozó települések közé Balatonakarattya, amit bizonyára majd nagy öröm-

mel lát Matolcsy György is, hiszen az ő felesége lett ott a polgármester. Egyébként ez a település nem régóta vált önállóvá, így lehetett első önálló polgármestere is Matolcsy György felesége. Hát, most már kiemelt beruházásokat is lehet csinálni ezen a területen, hiszen önök ezt a törvényben biztosították.

Tisztelt Képviselőtársak! Azt hiszem, hogy ez a javaslat, nem kell hosszabban ecsetelnem, abszolút szégyen. Ezt a módosítást vissza kellett volna vonniuk. Gógös képviselőtársammal erre tettünk javaslatot, sajnos a fideszes többség az erre vonatkozó módosító indítványunkat leszavazta. Ezek után önök biztosítják a szabad rablást, a Balaton-part szétverését. Szégyelljék magukat! Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Ikotity István képviselő úr, LMP. Tessék!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Nagyon röviden szeretném ismertetni a pártom álláspontját erről a településkép védelméről szóló törvényjavaslatról. Egyébként önkormányzati szakszövívő kollégám szombaton tájékoztatta erről a közvéleményt. Azt gondoljuk, hogy ezzel a törvényjavaslattal próbálja a kabinet és sikertelenül próbálja helyretenni azt a hibát, amit tavaly követett el, amikor eltörölte a 300 négyzetméteresnél kisebb családi házak építésének hatósági engedélyezését. A Lehet Más a Politika már akkor sem értett egyet, hogy a helyi közösségektől elvették a lehetőségét annak, hogy meghatározhassák, milyen ingatlanok épülhetnek a településükön.

Illetve azt szeretném még elmondani, hogy a Miniszterelnökségnek a településkép védelméről szóló javaslata az ügyintézés egyszerűsítése helyett tovább növeli a bürokráciát azzal, hogy a települések arculati kézikönyvek elkészítésére lettek kötelezve. Ez további nehezítést, további feladatokat ró a rendszerre. Azt gondoljuk, hogy az egyetlen jó megoldás itt az, ha visszavonják a javaslatot, és visszaállítják a korábbi építési engedélyezési gyakorlatot. Erre kérjük önöket. Azt gondoljuk, hogy ez a jó megoldás. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm. Kepli Lajos képviselő úr következik, Jobbik.

*(Gúr Nándort a jegyzői székben
Ikotity István váltja fel.)*

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Ha már Harangozó képviselőtársam azt mondta, hogy nincs itt egyetlen Balaton-parti képviselő sem, aki a Balaton érdekeiért kiállna, megszólítva éreztem magam mint Balaton-parti képviselő. Azt hiszem, nemcsak földrajzilag vagy lakhely szerint, hanem egyébként sincs a Magyar Országgyűlésnek jelenleg olyan képviselője, aki többet szólalt volna fel a Balaton érdekében az elmúlt két évben a parlamentben, mint én. Egyébként a mai napirend utáni

felszólalásomnak is majd pontosan ez lesz a témája, illetve egy kicsit más, nem annyira területrendezés.

De ha már ez a téma napirendre került, akkor engedje meg államtitkár úr, hogy én is kifejezzem abbéli aggályomat, hogy a jelen törvényjavaslatban foglaltak milyen hatással lesznek a Balaton-partra. Jó néhány írásbeli kérdésem, szóbeli kérdésem, különböző műfajokban beadott beadványaim szóltak a szabad parti sétányok kialakításáról, amiről képviselőtársam az imént beszélt, hogy mikor teljesülnek végre azok a 30 százalékos belterületi partszakaszok, a hozzáférhetőség tekintetében, ahol szabad parti sétányt kell a Balaton-törvény értelmében kialakítani vagy kellett volna. Ez szinte egyetlen településen sem valósul meg, és a továbbiakban még kevesebb esély mutatkozik arra, hogy ez valaha is meg fog valósulni. Egyre inkább az ellenkezőjét látjuk, egyre inkább zárttá válik a partszakasz. Most már lassan ott tartunk, hogy a legújabb hírek szerint egyre több önkormányzat kényszerül az idegenforgalmi adóhoz nyújtott állami támogatás csökkenése miatt a szabadstrandjait is fizetőssé tenni. Tehát még ott sem tudnak majd ingyenesen hozzáférni most már a Balatonra érkezők vagy az ott élő emberek.

(21.20)

Nagyon sok helyen a kempingeket is eladták, beépítették, tehát egyre inkább körülzáródik a tó.

A partvonal-szabályozással kapcsolatban is számtalan kérdésem volt, hogy a különböző illegálisan létrehozott mederfeltöltéseket, bejárókat, stégeket mikor fogják elbontani, a Belügyminisztériumhoz már rendszeresen intézek ebben a témában beadványokat. Mindig újabb és újabb felmérésekre hivatkoznak, hogy ha majd az újabb és újabb felmérések elkészülnek, akkor tudnak erről nyilatkozni, valójában érdemi lépés azóta sem történik, és egyre nagyobb a káosz a Balatonnál.

Beszélt szintén itt az előttem szóló képviselőtársam Balatonakarattyáról, ami új településként bekerült a partközeli települések listájába a Balaton-törvény tekintetében. Bizony az, hogy Matolcsy György felesége a polgármester, még önmagában nem lenne probléma, a probléma az, hogy már meg is kezdték a Magyar Nemzeti Bank alapítványai a bevásárlást Balatonakarattyán az egymilliárdos volt MÁV-üdülő megvásárlásával. Lehet, hogy éppen ott készülnek valami olyan kiemelt állami beruházásra, ami miatt ezt a törvénymódosítást meg kell hozni. Soha nem lehet tudni sajnos önöknél, az ördög nem alszik.

Mindenesetre éberek leszünk, különösen mivel az én választókerületemről van szó, arról a választókerületről, ahol 2010-ben és 2014-ben is elindultam képviselőjelöltként. Folyamatosan rajta tartjuk a szemünket a Balatonon és az ottani eseményeken, és ennek a törvényjavaslatnak az életútját is figyelemmel fogjuk kísérni, és bizony szóvá fogjuk tenni még jó néhányszor itt a parlamentben azt, hogy önök

mikor váltják be azokat a korábbi ígéreteiket, akár a parti sétányokra, akár az illegális feltöltések, stégek elbontására vonatkozóan, amelyeket már többször megtettek, de sosem váltottak be, mindig csak ígéretek maradtak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeret terhére kíván-e még valaki szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr, parancsoljon! Csepreghy államtitkár úré a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Engedje meg, hogy csak néhány pontban reagáljak, először Harangozó képviselő úrnak, akinek azt mondanám, hogy a Balaton-védősáv megmaradt, sőt törvényerőre emelkedik.

Kettő: a 30 méteres sáv beépíthetlenségét garantálja ez a történet.

Három: mielőtt a képviselő úr hatalmas államosítási hevét itt kiterjeszti a teljes MSZP nem túl nagy frakciójára, szeretném emlékeztetni, hogy 2002 és 2010 között nulla, pontosan nulla forintot fordítottak arra a célra, amit ön most a kormányon kér számon, hogy magántulajdonban lévő ingatlanokat kellene kisajátítani. A Balaton Fejlesztési Tanács, amely a környékbeli önkormányzatokat tartalmazza, egyhangúlag támogatta a javaslatot.

Ikotity képviselő úrnak szeretném mondani, hogy összekeverte a papírokat. Az a napirendi pont, amelyhez ön hozzászól, a következő, nem a jelenlegi.

Végezetül pedig, hogy a kormány mennyire veszi komolyan a Balatont: 320 milliárd forint értékű fejlesztést valósítunk meg 2020-ig a Balaton területén. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Kepli Lajos: 600 milliárd Mészáros Lőrinc...)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **településkép védelméről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10728. számon és az ahhoz érkező bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére sor, és a jól megszokott módon Hadházy Sándor képviselő úr fogja bizottsági előadóként ezt ismertetni velünk. Parancsoljon!

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezúton tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. június 2-án megtárgyalta a településkép védelméről szóló T/10728. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 26

igen és 5 nem szavazat mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat a Gazdasági bizottság módosító javaslatait, valamint a Törvényalkotási bizottság saját indítványát tartalmazza, amely kettő pontban pontosítja a szaktbizottság előterjesztését. A Törvényalkotási bizottság egy pontban külső túlterjeszkedést állapított meg, így a hárszabályi rendelkezések tiszteletben tartásából következően nem támogatta az országos területrendezési tervről szóló 2003. évi XXVI. számú törvény módosítását. Ugyanakkor a módosító javaslat figyelembe veszi a Magyar Építész Kamara szövegpontosító javaslatait: az építettré vonatkozó felelősségi szabályokat egyértelművé teszi; tervező és kivitelező hiányában a bejelentéshez kapcsolódó határidő is módosul a benyújtott szöveghez képest a Megyei Jogú Városok Szövetségének véleménye alapján, méghozzá nyolcóról tizenöt napra.

Mindezek figyelembevételével kijelenthető, hogy a cél a települések jellegzetes és értékes arculatának megóvása. Tisztelettel kérem a támogatásukat. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem az előterjesztőt, az államtitkár urat, kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Csepreghy államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Kötelességem megkérdezni, de sejtem a választ, hogy az államtitkár úr mit fog mondani: most kíván felszólalni. *(Csepreghy Nándor jelzésére:)* Nyert. Öné a szó, parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Nem visszaélve az ön türelmével, engedje meg, hogy csak röviden összefoglaljam, illetve részben reagáljak a már elhangzottakra, hiszen az előzőekben is szóba került a településkép-védelem fontosságának kérdése, illetve a nyitó vitában is szóba került az, hogy mi az, ami a bürokráciacsökkentés után garantálja azt, hogy a magyarországi építészeti örökség olyan lesz, amire a jelenlegi jogszabályalkotó generáció méltán büszke lehet.

Egyrészt az, hogy a helyi építési sajátosságok tekintetében a települések olyan lehetőséget kapnak lényegében a helyi építészeti arculati kézikönyv megalkotásával, ami pont ezt a történelmi örökséget igyekszik méltó módon továbbvinni. Ezért azt gondolom, ez egy olyan szabályozás, ami a bürokráciacsökkentést kiegészítve a megfelelő garanciákat megadja arra, hogy a helyi építészeti sajátosságok és

a megfelelően csökkentett bürokrácia együtt tudjon érvényesülni, ezért ne sérüljenek a beruházói érdekek se, és minden olyan garancia megmaradjon, ami valóban büszkévé tehet bennünket, akár több évtizedes visszatekintésben, a jelenleg létrejövő építészeti alkotásokra. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10730. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerülne sor, de minthogy a többségi álláspontot Révész képviselő úr mondaná, aki még nem ért ide, a kisebbségi véleményt meg Gógös képviselő úr, akinek sajnos nincsen módja arra, hogy ezt elmondja, mert éppen lábadozik, ezért most akkor ettől eltekintünk.

Megkérdezem az előterjesztőt, Csepreghy államtitkár urat, hogy ilyen felvezetés után kíván-e most szólni.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Elnök Úr! Mivel részt vettem a nyitó vitában is és a TAB-on is ismertettük az álláspontunkat, itt a kormány nevében csak gyógyulást kívánok Gógös képviselő úrnak.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, át fogom adni.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Mezőgazdasági bizottság előadója Farkas Sándor képviselő úr, akinek most három perce van, hogy elmondja a véleményét. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR, a Mezőgazdasági bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Mezőgazdasági bizottság megtárgyalta a módosító indítványokat, és azt 7 igen szavazattal, 4 nem ellenében támogatta.

Önálló indítvány négy darab volt és ezenkívül volt egy összegző mezőgazdasági bizottsági módosító indítvány. Ezek az indítványok jelentős részben mind a törvény jobbítási szándékával kerültek benyújtásra, illetve pontosításra, ezáltal úgy gondolom, megnyugtató megoldást jelentenek minden egyes olyan bérlőnek, illetve az árverésen részt vevő személynek, akiknek már egy előrehaladott állapotból kellett úgymond később visszalépni.

Éppen ezért fontos az, hogy a törvény és a módosítás is meghatározza, hogy gyakorlatilag a ma művelt földterületek december 31. után kerülnek az

új ménesgazdasághoz, a mintagazdasághoz vagy a tangazdasághoz, illetve azok a módosítások, amelyek kártalanítási összegről szólnak, azok is biztonságosan addig rendezhetővé válnak.

(21.30)

Megjegyzem még azt, hogy a törvénymódosításban a módosító indítványok között volt egy preambulummódosítás is, ami egyértelműen a törvény nemes voltát - ha szabad így kifejeznem - erősíti, amely meghatározza és utal arra az alapításkori időszakra, amellyel ez a ménesbirtok 1784-ben megalakításra került. Most az a szándékunk, hogy ez a ménesbirtok ismételtén, azt mondhatnám, a régi hagyományoknak megfelelő alapokon, a mai korszerű gazdálkodásnak, a korszerű technológiáknak a tangazdasági jellegéből, az oktatási célra vetített gondolatokból egy olyan teljes állami tulajdonban lévő gazdaságként működjön, amely példaértéket és az oktatás bázisát fogja szolgálni a magyar mezőgazdaságban, a magyar gazdák számára és természetesen a határon túl lévő gazdálkodók számára szintén.

Biztos vagyok benne, hogy ezek a módosítások a törvény elfogadását követően nagyon gyorsan, hatékonyan fogják a térségben azt a megnyugtató helyzetet elősegíteni, ami sajnos 2004 óta ezen a területen tapasztalható. Bízom abban, hogy ezek a mai módosítások azon kívül, hogy megnyugtatót az ott élő embereket, egy olyan biztonságot is jelentenek mindenki számára, illetve egy olyan lehetőséget, amellyel a gazdálkodást azok a gazdák, akik ezeken a területeken nem tudják elkezdni, de egyéb állami területre várhatóan még van lehetőségük licitálni, illetve bérleményt szerezni, a gazdálkodást folytatni tudják. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Harangozó Gábor képviselő úr, kisebbségi vélemény 3 percben.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN, a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Itt az ellenzéki képviselők nem voltak már így elragadtatva ettől a törvényjavaslattól, hiszen akkor tisztázzuk, hogy itt miről van szó. Arról van szó, hogy volt egy működő ménesgazdaság, amely ménesgazdaságra egyébként senkinek nem volt semmi panasza. Ellenben a fideszes többség úgy döntött, hogy ezt a ménesgazdaságot szétveri, és a földet privatizálja ez alól a ménesgazdaság alól.

Aztán amikor rájöttek, hogy ez így nem lesz jó, mert nagy butaságot csinálnak, hiszen 500 munkahely és egy nagyon komoly nemzeti érték került veszélybe e miatt a döntésük miatt, ezek után úgy döntöttek, hogy akkor valahogy mégiscsak orvosolni kellene ezt a helyzetet. Gyakorlatilag most ott tartunk, hogy létrehoznak egy új gazdasági társaságot, egy állami gazdasági társaságot, és ez az újonnan

létrehozott állami gazdasági társaság fogja majd továbbvinni a ménesgazdaságot. Tehát attól, aki csinálta, elvették, a földet odaadták valakinek, majd most létrehoznak egy új társaságot, és az új társaság nem tud működni föld nélkül, ezért a földet is gyorsan vissza kellett venni azoktól, akiknek odaadták. Emiatt kell most itt törvényt behozniuk a Ház elé, merthogy egyébként a jelenlegi törvényi szabályok szerint sem lehetne ezt megcsinálni.

Csakhogy ez a javaslat annak ellenére, hogy egyébként is jól jellemzi, hogy a Fidesz mit képzel az egész vidékről és hogyan működik vidéken, hogy aki nem tetszik neki, attól elveszi, aki tetszik, annak odaadja, azon kívül is komoly problémák vannak vele, hiszen kétharmados törvény, a földforgalomról szóló törvény írja elő azt például, hogy nem lehet, ha állattenyésztésről van szó, akkor 1800 hektárnál nagyobb területen gazdálkodni egy ilyen gazdasági társaságnak. Ez a törvény akarja lehetővé tenni azt, hogy 6500 hektáron gazdálkodjanak. Csakhogy, tisztelt képviselőtársaim, egy sarkalatos, kétharmados törvényt nem lehet egy feles törvénnyel fölülírni. Ezért ez, amit önök csinálnak, azon kívül, hogy az egész úgy pofátlanság, ahogy van, a parlament megcsúfolása, és abszolút figyelmen kívül hagyja az önök által leírt jogszabályokat.

Ezenkívül tartalmilag még a most benyújtott módosítással is van egy óriási nagy probléma, hiszen ráadásul most még úgy döntöttek, hogy akkor ki is fizetik azokat a Fidesz holdudvarába tartozókat, akik így nem jutottak földhöz, hiszen ők kárpótlásként igen nagy összeget, több mint 1 milliárd forintot fognak kapni, méghozzá úgy, hogy egy kapavágást nem csináltak ezeken a földeken, hiszen 2017. január 1-jével kerültek volna birtokba. Tehát eddig ezeken a területeken ők semmit nem csináltak, mégis kárpótlásként megkapják ezt a nagy összeget. Azért ezt nemcsak elutasítjuk, hanem pofátlanságnak is tartjuk. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek, kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Normál szót kérő felszólalóként Farkas Sándor képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Harangozó képviselőtársamnak szeretnék egy pár dolgot a figyelmébe ajánlani. Én nem szeretek visszamutogatni, mert nem az én műfajom, de ilyenkor már nem tudom megtenni, hogy ne tegyem ezt meg. Szeretném emlékeztetni a Szocialista Párt képviselőit, hogy 2004-ben ők mit csináltak. 2004-ben az ország legnagyobb mezőgazdasági kombinátját, részvénytársaságát, a Mezőhegyesi Ménesbirtokot gyakorlatilag egy szűk befektetői csoportnak odaadták, eladták úgy szőröstől-bőröstől az egészet. Akkor még több mint 700 ember dolgozott, ma már csak 430 ember dolgozik. Eladták a legértékesebb, magyar tulajdon-

ban egyedül lévő vetőmagüzemet, ezenkívül eladták a teljes szárítóüzemet, a keverőüzemet és az összes tárolókapacitást ennek a francia cégnek. Emlékeztet bennünket, azt hiszem, ott a rendszerváltozás időszakára ez a francia kapcsolat valamire.

Ezenkívül eladták gyakorlatilag azokat a majorkákat, egyedül a szarvasmarhatelep majorja maradt meg, eladták a sertéstelepet, baromfitelepet, adtak el olyan területeket, amelyben a lóállomány lett volna. Természetesen ezek a telepek mind kikerültek ma már az állami szférából is, ezek mind magántulajdonba kerültek. Ezzel nagymértékben szűkítették, illetve azt is mondhatnám, hogy tönkretették ezt a gazdaságot.

A megmaradt dolgozóknak, akik jelen pillanatban a ménesgazdaságban dolgoznak, biztosítjuk azt a lehetőséget, hogy továbbra is biztonságos munkahelyként Mezőhegyesen éljenek, és vállaljuk azt is, hogy azok az emberek, akik eddig is ott dolgoztak, ezután is, még egyszer mondom, biztonságosan dolgozhassanak egy olyan munkahelyen, amely kiszámítható lesz mindenki számára.

Tehát én úgy gondolom, hogy ha ezeket az érveket most előhozzuk, akkor szerintem az MSZP-nek semmiféle szemrehányásra nem lehetne oka. Jobb lenne, ha csöndben lennének. Pont az ő hibájukat próbáljuk helyrehozni, ami nem egyszerű és nem olyan gyorsan kivitelezhető. Emellett természetesen meg akarjuk oldani a térség mezőgazdasági oktatását is, nemcsak az alapfokú oktatást, a szakmai oktatást, hanem a felsőfokú tanüzemként való működést is biztosítani akarjuk.

Én úgy gondolom, hogy ezek mind olyan célok, amelyekért érdemes mindannyiunknak akár dolgozni, és jó lenne, ha önök is ezt végiggondolnák az előzmények figyelembevételével, és nem akadémikusan mindig egy ilyen történetben, amikor tudom azt, hogy jelen pillanatban is a mai ménesgazdaság első számú vezetője az önök bűvkörében próbálja kapcsolatokon keresztül az egészet megvédeni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Harangozó Gábor képviselő úr, MSZP.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Farkas képviselőtársam, sajnos ki kell hogy ábrándítsam, a rendszerváltás környéki kapcsolatokról én nem tudok semmit. Lehet, hogy ön - hogy is mondjam - sokkal tapasztaltabb ezen a téren, ezért majd egyszer lehet, hogy így a folyosón elmesélheti nekem a rendszerváltás környéki kapcsolatokat, hogy akkor hogyan, ki és milyen kapcsolatokon keresztül osztott ki. Azt hiszem, ebben nem voltam érintett, úgyhogy ezt nem hiszem, hogy nekem kellene itt fölronnia.

Ha már a múltba akarunk tekintgetni, én értem, hogy ön megkritizálja ennek a ménesbirtoknak a korábbi privatizációját. Most nagyon olcsó lenne, ha

azt mondanám, hogy a tizenkét állami gazdaság privatizációja után szerintem önnek nincs joga ahhoz, hogy ezt a kérdést idehozza a Ház elé. De nem ezzel akarok foglalkozni, ezt is meg lehet vizsgálni.

(21.40)

Egyébként volt arra javaslat, hogy ezeket a privatizációkat, ha jól emlékszem, a Jobbik hozott be egy ilyen javaslatot, hogy egy vizsgálóbizottságban vizsgáljuk meg, amit mi is támogattunk. Én is szeretném látni, és aki ebben ludas, derüljön ki, hogy ki ebben a ludas, és annak többet ne kelljen az agrárpolitikába egyáltalán beleszólania, hozzászólania, mert abból valóban szerintem az egész országnak elege van, hogy itt politikuszmebbe öltözött üzletemberek széthordták az országot, és valóban, ha ilyen dolgok történtek, akkor ezeket föl kell tárni, és lehetetlenné kell tenni, hogy ez megismétlődjön. Csakhogy itt nem erről van szó, hanem itt arról van szó, én tudom nagyon jól, hogy Farkas képviselőtársam most a nagyon elrontott szituációt próbálja meg menteni, és az, amit most összeraktak, az egyébként működőképes lehet, és örülünk neki, hogy az 500 munkahely végül megmarad és a ménesbirtok meg fog maradni, én nem a projektet akarom megfúrni, én csak azt szeretném, hogy mindenki lássa, hogy ami ebben az országban történik, amit önök, az ön kollégái műveltek ebben az ügyben is, az elfogadhatatlan. Hiszen itt kifejezetten a Fidesz hatalmi érdekei miatt ez a ménesbirtok szét lett hordva, és amikor az önhöz hasonló szakemberek szóltak, hogy ácsi, nagy butaságot csináltak, mert ezt nem lehet szétverni, ez egy olyan nemzeti érték, amit meg kell őrizni, akkor hál'istennek, sikerült a fideszes agrárlobbinak elérnie, hogy itt ezt valahogy visszacsinálják, és mégiscsak ez a ménesbirtok megmentésre kerüljön.

Eddig még rendben is lenne a történet, csak még egyszer mondom, amit ide letettek a Ház elé, ez alkotmányellenes. Kétharmados sarkalatos törvényt nem lehet feles törvényben szabályozni. Pont ma szavaztunk egy ilyen sarkalatos ügyről, amikor rájöttek arra, hogy a földtörvényt érintő, egyébként felháborító visszaéléseket úgy lehet megakadályozni, hogy hozzá kell nyúlni a törvényhez, de ehhez is benyújtottak egy feles törvényt, és rájöttek, hogy nem lehet feles törvénnyel szabályozni, hiszen ha ehhez akarunk hozzányúlni, akkor azt kétharmados sarkalatos törvényben lehet csak módosítani. Itt is ez a helyzet. Hogyha ott kellett a sarkalatosság, akkor itt, tisztelt képviselőtársam, nem lehet megmagyarázni, hogy miért ne kellene a sarkalatosság! Az Alaptörvény P) cikk (2) bekezdése felsorolja, hogy mit kell sarkalatos módon szabályozni, és ezt például sarkalatos módon lehet csak szabályozni, ezt nem lehet feles törvénnyel fölülírni.

Ennél egyébként sokkal tovább mentek, ami már az alkotmányértést illeti, hiszen a ménesbirtok is tulajdonképpen egy mintagazdaság, és itt akkor

szeretnék egy kitérőt tenni. Ez az egész mintagazdaságos történet szerintem az egésznek a csimboraszója, amit itt ezen a téren csinálnak, hiszen miről van szó? Szintén beleírták az alkotmány P) cikk (2) bekezdésébe, hogy az integrációkat - nem szó szerint idézem, de tartalmilag - szabályozandó és az üzemgazdaságot, tehát hogy mi számít kicsinek, közepesnek, nagynak, ezeket a szabályokat be kell hozni sarkalatos törvénybe. Tehát a földforgalmat, az integrációt és az üzemgazdaságot sarkalatos törvényben be kell hozni. Ez a három együtt értelmezhető csak, hogy milyen mezőgazdaságot akarnak önök működtetni. A földforgalmat behozták; az integrációt már nem hozták be, meg az üzemgazdaságot sem, ezért önkényesen bármire rá tudják mondani, hogy ez kicsi, ez nagy, ezt tönkretesszük, annak odaadjuk, mindenféle törvényi felhatalmazás nélkül. Ez így elfogadhatatlan, egyrésztől.

Másrésztől itt konkrétan egy integrációról van szó, ami nagyon fontos, és kell hogy legyenek integrációk, hiszen a magyar mezőgazdaság mindig, amikor erős volt, azért volt erős, mert a versenyképes, exportképes gazdasági része integrációban működött a kicsikkel meg az egyébként csak jövedelemtermelő képességet adó háztájival. Természetes, hogy abszolút be kéne hozni azt a törvényt, ami ezt rendbe rakja, hogy hogyan tud ez működni, hiszen Magyarországon mondhatjuk, hogy a kicsi és közepes családi gazdaságokra szeretnénk alapozni, hogy sokkal több embernek legyen megélhetése, kiszámítható biztonsága a falvakban, a vidéki Magyarországon, csak amíg ennek a törvényi feltételeit nem tesszük le az asztalra, addig ezek nem lesznek életképesek, nem lesznek versenyképesek, mondjuk, azzal a holland vetélytárral, azzal a holland tejtermelő családi gazdasággal, ahol 10 millió holland tejelő szarvasmarhát egyetlenegy szövetkezetbe tömörítve tartják az egyébként családi gazdálkodók. Ha azt akarjuk, hogy Magyarországon ebből meg lehessen élni, akkor ennek le kell tenni a törvényi feltételeit. Na, ezt önök nem hozzák be, viszont fölhasználják ezt az ügyet a bandaháborúban.

Amikor Simicska Lajos a G-nap után elvesztette Orbán Viktor támogatását, akkor rögtön kiárusították alóla a földeket, miközben meghírdették ugyanekkor Csányi Sándor alól is a földeket, de aztán nyilván Lázár úr békét kötött vagy Orbán úr békét kötött Csányi Sándorral, visszavonták ezeket a hirdetményeket, tovább már nem árulták őket; viszont egyszer csak egy miniszteri rendeletben, pontosabban először egy kormányhatározatban leírták, hogy mi lehet az integráció, aztán egy miniszteri rendeletben ki is hirdették, hogy a Csányi-érdekeltségbe tartozó gazdaságok mintagazdaságnak számítanak, és a ménesgazdaságok is mintagazdaságnak számítanak. De ez itt micsoda, tisztelt képviselőtársak? Beleírják az alkotmányba, hogy sarkalatos törvényt kell behozni róla ide a Ház elé, és nem hozzák be a sarkalatos törvényt, hanem egy kormányhatározatban meg miniszteri rendeletben mondják azt, hogy na, aki ve-

lünk kiegyezik, az 40 ezer hektáron gazdálkodhat, nem vonatkoznak rá a korlátozó törvények, aki meg velünk szembeszáll, attól meg elveszünk mindent?!

Tisztelt Képviselőtársak! Ez nem egy maffia, ez egy ország, ezt nem lehet így működtetni! Ez meg egy parlament, ide, hogyha előírnak szabályokat, akkor a parlamentben előírt szabályoknak megfelelően, tehát ha beleírják a saját maguk által elfogadott Alaptörvénybe, hogy ezt sarkalatos törvényben kell szabályozni, akkor be kell hozni azt a sarkalatos törvényt.

És jó lenne, ha egyszer ebben már végre tiszta vizet öntenénk a pohárba, mert ma gyakorlatilag az van, hogy önök beszélnek kis és közepes családi gazdálkodókról, beszélnek a mezőgazdaság felvirágoztatásáról meg vidéki munkahelyekről, aztán ehelyett mit látunk, hogy gyakorlatilag egy új feudális nagybirtokos rendszert építenek ki, csak éppen azok kaphatják meg a földeket, akiket önök kijelölnek, lásd Mészáros Lőrinc és környezete, vagy akár itt ezt az esetet is. Így nem szabad egy országot működtetni, képviselőtársak!

És még egyszer mondom, Farkas képviselő úr, tudom, hogy meg akarja menteni a ménésbirtokot, én az ön jó szándékát nem vitatom, és tisztelem is azt, hogy ön ezt megpróbálja és keresztülveri ezen a politikai, saját képviselőtársai által keltett ellenszélben, és remélem, hogy sikerülni is fog - csak tessék alkotmányos módon csinálni! Ez így elfogadhatatlan. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével? *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom.

Csepreghy államtitkár úr kíván reflektálni. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Engedje meg, hogy csak négy megállapítást tegyek. Egyrészt örömteli az, hogy az ellenzékétől a kormánypártig mindenki elismeri, hogy az eredendő bűn Mezőhegyes tekintetében az az MSZP által lemenedselt privatizáció volt. Az is örömteli, hogy abban is konszenzus van az MSZP-től egészen a Fidesz-KDNP-frakcióig, hogy a ménésbirtokot újjá kell szervezni, mert valóban szükség van egy rendezett gazdálkodásra, ami egyrészt támaszkodik a történelmi hagyományokkal bíró korábbi ménésbirtok működésére, amely helyi gazdaság-szervező erővel bír, több száz új munkahelyet teremt, illetve tart fent.

Azt látom, hogy az alapvető vita a formáról van, tehát a kivitelezés hogyanjáról, de azt nem várhatja el a kormány az ellenzékétől, hogy bármivel is egyetértessen, amit a forma tekintetében mond. Arra azonban Harangozó képviselő úr figyelmét szeretném felhívni: attól, hogy valamilyen nevet vagy neveket ön sokszor, hangosan elmond, attól még a mögé gyártott teóriája nem válik igazzá. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. Harrach Péter és Vejkey Imre képviselő urak, KDNP, által T/10721. számon benyújtott és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Tessék!

(21.50)

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság 2016. június 2-ai ülésén a tagok vitát folytattak a Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló T/10721. számú törvényjavaslatról. A bizottság a Házsabály 46. §-a alapján 23 igen szavazattal, 4 nem ellenében és 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Gazdasági bizottság egypontos terjedelmű módosító javaslatát, mely módosítás a cégcsoportokhoz tartozó, központosított kontroll alá vont gazdasági társaságok részére végezhető szolgáltatások körét pontosítja, illetve konkretizálja. Kérem szíves támogatásukat. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem az előterjesztőt, illetve a közülük jelen levő Vejkey képviselő urat, hogy kíván-e felszólalni. *(Dr. Vejkey Imre: Igen.)* Kíván szólni. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az MFB közérdekű feladatainak és közcélt szolgáló tevékenységének magas színvonalú, átlátható és költséghatékony ellátása céljából, valamint az állami vagyonnal való felelős gazdálkodás érdekében szükséges a hatáskörébe tartozó egyes gazdasági társaságok működésének és gazdálkodásának összehangolása, irányítása, valamint a felettük gyakorolt kontroll megerősítése, erősítése a hatékonyság és a szolgáltatások színvonalának növelése érdekében.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvény módosítás egyrésztől hozzájárul ahhoz, hogy egy erős MFB-cégcsoport jöjjön létre, mely az alaptevékenysége professzionális ellátásán túl képes a fejlesztéspolitikai célok, feladatok integrálására és hatékony megoldására. A törvény módosítás másrésztől ahhoz is hozzájárul, hogy az MFB Zrt. feladatai kiegészülje-

nek az egyházi jogi személyek pénzügyi finanszírozásával.

Kérem, támogassák a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, a kormány részéről államtitkár úr kíván-e felszólalni. *(Csepreghy Nándor: Nem.)* Jelzi, hogy nem. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek. Kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. László Tamás képviselő úr jelentkezett, Fidesz. Parancsoljon!

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitájára május 25-én került sor. A javaslathoz nem érkezett képviselői módosító indítvány, egyedül a Gazdasági bizottság fogalmazott meg változtatási szándékot a május 31-ei ülésén.

Alapvetően a benyújtott részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat is csak kisebb pontosításokat tartalmaz. Ennek értelmében a cégcsoporthoz tartozó, központosított kontroll alá vont gazdasági társaságok részére végezhető szolgáltatások körét konkretizálja.

A Törvényalkotási bizottság június 2-ai ülésén szintén támogatta az indítványt, így az összegző módosító javaslat elfogadása esetén a fentebb említett módosítások beépülnek a törvényjavaslatba.

Úgy vélem, hogy a Magyar Fejlesztési Bank feladatkörének ez irányú bővítése hatékonyabb működést és átláthatóságot fog jelenteni a szervezet és a tagvállalatok számára. Kérem önöket, hogy támogassák a javaslatot a jövő heti szavazáson. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Előre bejelentett felszólalóként a KDNP képviselője, Vejkey Imre következik. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Nagyon rövid leszek. Kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Az előterjesztők és a KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Velős volt. A fennmaradt időkeret terhére kíván-e valaki a felszólalás lehetőségével élni? *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem.

Megkérdezem Vejkey képviselő urat, hogy az előterjesztők nevében kíván-e reflektálni.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Figyelemmel arra, hogy igazából vita nem volt, úgy látom, konszenzus van. Köszönöm a támogatást az ellenzék részéről és a Fidesz-KDNP támogatását is. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A vitát lezárom. A határozathozatalokra, tájékoztatatom önöket, a hétfői ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Ezek sorában elsőként Fuzik János szlovák nemzetiségi szószólónak adom meg a szót: „Önként és dalolva?” címmel. Parancsoljon!

FUZIK JÁNOS nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Vázeny pán predseda! Vázené Národné zhmazdenie! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Április 12-én, a Felvidékről kitelepítettek emléknapján idéztük meg ismét annak a százezernyi magyar embernek a tragikus sorsát, akiket a csehszlovák-magyar lakosságcsere során űztek el szülőföldjükről. Hetven éve történt.

Az eseményekről a tájékozottabb közvélemény is leginkább annyit tud, hogy az 1946. február 27-én aláírt egyezmény értelmében Csehszlovákia annyi magyart telepíthetett át kényszerrel Magyarországra, ahány magyarországi szlovák önként jelentkezett áttelepülésre. Ez lényegében igaz. Mivel pedig némi-lyen ismerem a szlovákiai magyarság II. világháborút követő kálváriáját, a „hontalanság éveiről” több dokumentumfilmet is forgattam, semmiképpen sem kívánok egyenlőségelet tenni a kényszerű és az önkéntes áttelepülés közé.

Az ördög azonban itt is a részletekben lakik. Hogyan történhetett meg, hogy az egyezményben megszabott három hónap alatt 95 421 magyarországi szlovák iratkozott fel önként áttelepülésre úgy, hogy a túlnyomó részének ez korábban eszébe sem jutott? A csehszlovák politika célja egyértelmű és világos volt, már a kassai kormányprogram is előrevetítette: a németek után megszabadulni a magyaroktól is. Mivel a magyarországi szlovákok számát ugyancsak félmillióra becsülték, kézenfekvő megoldásnak tűnt a kikényszerített lakosságcsere.

A győztes nagyhatalmak szövetséges ellenőrző bizottságának védőszárnyai alatt március elején Budapesten kezdte meg működését a Csehszlovák Áttelepülési Bizottság, amely akkora propagandakampányt zúdított a mit sem sejtő hazai szlovákságra, amelyet még nem látott ez az ország. Három hónap alatt 133 településen 277 népgyűlést tartottak, a Magyar Rádió 266 műsora szólott hozzájuk, 60 hangversenyt rendeztek, 490 ezer brosúrát, 540 ezer röplapot és 790 ezer példány újságot terítettek. A szlovákokhoz felhívást intézett Eduard Beneš köztársasági elnök, a legmagasabb rangú szlovákiai politikusok és egyházi méltóságok jelentek meg a népgyűléseken. És mit hallhattak ezeken a mi szlovákjaink? Néhány idézet. „Az ezeréves magyar elnyomás után vár beneteket a szabadság, a szlovák anyaföld ölelő karja, a szlovák nyelv és kultúra kiteljesedése! Szlovákia az ígéret földje, Magyarország a feketézőké és spekulánsoké. Csehszlovákia győztes állam, Magyarország vesztésként került ki a háborúból, romokban hever,

az infláció világrekordot dönt, és még háborús jóvátételt is kell fizetnie. Az áttelepülők hozzátartozóit a csehszlovák kormány visszahozza a Szovjetunió hadifogolytáboraiából és munkalágereiből. Ha most nem települtök át minden ingóságotokkal, a magyarok hamarosan 25 kilós batyuval úznek el titeket is, mint a németeket.”

Hát, így esett a megtévesztett és megfélemlített 95 ezer magyarországi szlovák önkéntes feliratkozása. A csehszlovák hatóságok számára az eredmény természetesen így is nagy csalódást jelentett, a feliratkozottaknak pedig ezernyi megpróbáltatást mindaddig, amíg jó tíz hónap múlva, 1947 áprilisában mindkét oldalról megindultak a vagonok. Addigra minden ötödik feliratkozott visszalépett, így összesen 73 273 magyarországi szlovák települt át Csehszlovákiába. Sokakra ott várt csalódás. Magyar falvakba kerültek, a kitelepített magyarok portáira.

(22.00)

Ők pedig Magyarországon természetesen az áttelepült szlovákok és az elűzött németek helyére.

A 90-es évek közepén Sládkovičovóban - Diószegen - forgattam egy áttelepült családnál, ahol az akkor már nem élő nagymama ott, Dél-Szlovákiában tanult meg magyarul a szomszédoktól. Valamikor odahaza, a dél-alföldi szlovákok lakta Pitvaroson erre 60 évig nem volt szüksége.

A Miskolc melletti répáshutai szlovákok még cudarabbul jártak. Nem a határ túloldalára kerültek, hanem 800 kilométernyire onnan (*Az elnök csenget.*), az elűzött németek után kiürült Szudéta-vidékre. S mi maradt az áttelepültek után itthon, Magyarországon? Szétszakadt szlovák családok, megbomlott faluközösségek és egy megroppant nemzetiség, amely sohasem heverte ki ezt az önkéntes áttelepülést.

Dakujem za pozornost! Köszönöm a figyelmet! (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett, tisztelt Országgyűlés, Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik: „Szezonkezdet - Helyzetkép a magyar tenger partjáról” címmel. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam, -társaim! - ha még lehet többes számban beszélni. Sajnos elmondható, itt a parlament falai között nagyon kevesen vagyunk olyan képviselők, akik egyik legnagyobb nemzeti kincsünk, a Balaton sorsáért aggódnának vagy azért szót emelnének itt a ház falai között. Én ezek közé a képviselők közé tartozom, és azt hiszem, elmondhatom, és már egy korábbi napirend során is elmondtam, hogy a Balaton érdekében legtöbbet felszólaló képviselőnek tartom magam.

Kormánypárti képviselőtársaim gyakran hangoztatják az eredményeiket, de sajnos ezek csak sza-

vak, és a valóság a legtöbb esetben nem találkozik ezekkel a szavakkal. A képviselői felszólalásokból az olvasható ki sokszor, hogy minden rendben van, és fejlődik a turizmus, töretlen lendülettel megyünk előre, és fejlődik a balatoni régió - sajnos a tettek nem ezt bizonyítják, és a valóság egy kicsit más, vagy leginkább nagyon más.

2014 után a 2015. évben is az utolsó helyre került a Balaton a magyar turisztikai régiók közül a vendégéjszakashám-növekedés tekintetében, sajnos ez már tendenciózusnak látszik, és mégis úgy próbálják a tények ellenére ezt előadni, mint hogyha nagy növekedés vagy valami hatalmas teljesítmény volna. A régió fejlesztését már a parlamentbe kerülésünk óta sürgetjük mi, a Jobbik Magyarországért Mozgalom, a térség egységes kezelését - mindegyre sajnos nem történt semmiféle előrelépés vagy kezdeményezés a kormány részéről. Most bejelentették a 320 milliárd forintos fejlesztési csomagot az uniós 2014-2020-as fejlesztési ciklusra, azonban hamar kiderült, hogy hiú ábránd volt, hogy ebből majd turizmusfejlesztési vagy munkahelyteremtő beruházások valósulnának meg, hiszen 100 milliárd forint vasútfejlesztés címén máris Mészáros Lőrinc érdekeltségéhez került, és már pedzegetik, hogy a déli parti vasútfejlesztést csak az északi partival csomagban, egységben lehet megvalósítani, tehát még nagyobb források fognak valószínűleg ugyanezen érdekeltség zsebébe kerülni. Így hát a 300 milliárd forint egy jó része már el is ment, úgy, hogy semmiféle turizmusfejlesztő vagy munkahelyteremtő beruházás nem jött létre. A kormány tehát ismét elpazarol egy óriási lehetőséget. Különböző tervek és elképzelések jelennek meg, aztán nemhogy javulna, hanem még tovább romlik a balatoni régiónak a lehetősége.

A 2017-es költségvetési tervezet azt mutatja, hogy már az önkormányzatok támogatása is csökken az idegenforgalmiadó-bevételek után. Eddig volt másfél forint minden egyes forint után, ezt a támogatást csökkenti le a kormány, erről tegnap Fónagy államtitkár úrral már vitáztam. Aztán ugyancsak tegnapi hír, hogy a MÁV drasztikusan csökkenti a szezonban a balatoni vasúti járatait, negyedével, illetve felével csökkenti le a Budapestről Tapolcára és a Balaton északi partjára induló vonatjáratok számát. Így hogyan képzelik a turizmus fellendítését, hogyha lecsökken a vasúti járatok száma, hogyha a kispénzű, autóval nem rendelkező családok le sem jutnak a Balaton partjára, vagy legalábbis sokkal bonyolultabb a lejutás nekik?

Aztán - ez pedig már mai hír, egy újabb kisdöfés, és nagyon jó példája annak, hogy hogyan tud a kormány az egyik kezével adni, a másikkal elvenni - a szemfényvesztés tipikus példája az, hogy bejelentették, hogy az éttermi áfát először 18, majd 2018-tól pedig 5 százalékra fogják lecsökkenteni, közben pedig fellelhető az adótörvények között egy olyan javaslat, amely idegenforgalom-fejlesztési, turizmusfejlesztési adó címén bevezet egy új adónemet, ami ugyanazt a réteget sújtja, amelynek a másik kezükkel a kedvez-

ményt adták, magyarul: vissza is veszik rögtön az adott kedvezményt, amit áfacsökkenés címén odaadnak, azt turizmusfejlesztési adó, 4 százalékos adónem formájában vissza is veszik az étel- és italforgalmazás után a vendéglátóhelyektől. Sajnos azt kell hogy mondjam, hogy tipikusan fideszes megoldás.

A közbiztonságról is szólni kell még így végül néhány szót, hogy rengeteg rendőrt vezényelnek a Balaton partjáról is a határok védelmére. Mivel nem fogadta meg a kormány a Jobbik javaslatát az önálló határőrség visszaállítására, ezért a turizmusban rendkívül nagy érvágás a Balaton-parti településeknek, hogy rendőröket kell adniuk határ menti szolgálatokra, ami ugyan nagyon fontos, de a közbiztonság szempontjából egy rendkívül felfokozott időszak a nyári hónapok időszaka, és nyilvánvaló, hogy ez nem tesz jót a közbiztonságnak, és szintén nem tesz jót a turizmusnak sem.

Úgyhogy sajnos (*Az elnök csenget.*) azt kell hogy mondjam, hogy a helyzet továbbra sem rózsás, sőt, ha így vesszük, akkor egyre romlik, de a továbbiakban is fel fogunk szólalni a Balaton érdekében minden alkalommal, amikor erre lehetőség adódik. Köszönöm szépen. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Hangozzék el a diákok véleménye is az Országgyűlésben! - Beszámoló a Jobbik Ifjúsági Tagozatának 'Hallasd a hangod!' kampányának eredményeiről 16. rész” címmel. Tessék!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Továbbra is számos vélemény és értékes, építő jellegű meglátás, adott esetben kritika vagy éppen javaslat érkezik hozzánk a „Hallasd a hangod!” kampányunk során. Jó alkalom ez arra, hogy a valódi nemzeti konzultáció keretében - amely a Jobbik részéről a kormánnyal ellentétben tényleges, személyes párbeszédre alapszik - hallassák a hangjukat a diákok, a fiatalok, vagyis azok, akik elsődlegesen érintettek az oktatásban.

Bízom benne, hogy az eddigi 15 felszólalás - ez most a 16. -, amelyben ismertettük a diákok helyzetét és meglátásait, tükrözve egyébként az oktatási rendszer jelenlegi nem túl kecses állapotát, ráirányítja a figyelmet, elsősorban kormánypárti képviselőtársaim figyelmét arra, hogy érdemes meghallgatni, megfontolni az elhangzott gondolatokat, és ezek szerint lefolytatni az oktatás megreformálását.

Engedjék meg, hogy mostani felszólalásommal is segítséget nyújtván önöknek ebben - bár sajnos kormánypárti részről meglehetősen gyér számban maradtak már itt az esti órán -, az új nemzedék, mondhatni a Jobbik-nemzedék pártja részéről tolmácsoljam a fiatalok hangját itt az Országgyűlésben.

Szabolcs, középiskolai tanuló az iskolai étkeztetés visszasságaira hívja fel a figyelmet, amikor azt írja: „Ideje volna visszavonni az iskolai étkeztetésre

vonatkozó szigorításokat, mert feleslegesen rontja az ételek minőségét. Elhízási szempontból az, amit kap a diák a menzán, irreleváns, ugyanakkor a most hatályos szabályok annyira rontják az ételek minőségét, színességét, hogy képtelenség vele jóllakni.” Valóban, én magam is találkoztam olyan diákokkal, akik arra panaszkodtak, hogy milyen íztelen az iskolai menza, és még a sót és a cukrot is eltüntették az asztalokról.

(22.10)

Tímea a kísérleti tankönyvekre azt írta: „borzalmasak, lehetetlen belőlük tanulni”. Hozzáteszem, a tanárok is hasonlóképpen látják, ők maguk is gyakran nehézkesnek tartják a belőlük való oktatást. Többször elmondtuk már: itt lenne az ideje annak, hogy a tankönyvszolgáltatás államosítását - és ezzel együtt a monopóliumhelyzetet - felszámolva lehetőséget kell biztosítani a kormány a már évtizedek óta kiválóan működő tankönyvkiadóknak.

Dezső az észszerű, teljesíthető követelmények és a csökkenő leterheltség mellett azt szeretné, hogy az „egyetemre való jelentkezés során csak akkor legyen kötelező az emelt szintű érettségi, hogyha az egyetem nem folytat le saját felvételi eljárást; ebben az esetben elég kellene legyen a középszintű érettségi”. Megfontolandó gondolat, egy biztos: nem is olyan régen, bő egy évtizeddel ezelőtt még sokkal kiszámíthatóbb és igazságosabb volt a rendszer.

Dánielt az zavarja, ahogyan írta: „Az iskolák olyan informatikai fejlesztésekre ruháznak be, melyeket nem tudnak teljesen kihasználni. Főlegesen vesznek új, korszerű laptopokat, ha a régiek is ugyanígy - vagy néha jobban - működnek. Ugyanakkor ráerőltetik a diákokra is ezeknek az eszközöknek a használatát - például füzet helyett tablet -, amikor az informatikaórákon kívül másra nem nagyon tudják használni.”

A mindennapos testnevelés kapcsán is sok vélemény elhangzott már korábban, szinte minden alkalommal megjelenik ez napirend utáni felszólalásainkban. Vera is csatlakozik ezek sorába, aki azt írta: „Ha már egyszer bevezették a mindennapos testnevelést, biztosítani kellene a megfelelő számú, állapotú tornatermeket is az iskolákban.” Igen, Vera szépen rávilágított a lényegre: nem a mindennapos testneveléssel van a baj - ezt többségében nagyon is szeretik -, hanem azzal, hogy ennek kivitelezéséhez nem áll rendelkezésre az iskolákban normális felszereltség, kellő méretű vagy számú tornaterem. Vagyis infrastruktúrára kellene biztosítani a kormánynak az iskolák részére, de sajnos azt látjuk, hogy erre nincs is meg az érdemi szándék, hiszen a költségvetéshez magam is benyújtottam módosító javaslatokat, ezek között szerepelt a szentgotthárdi Arany János iskola tornatermének megújítására vonatkozó, hiszen ebben az általános iskolában sincs lehetőség a mindennapos testnevelésre érdemben, de sajnos a többi

benyújtott indítvánnyal együtt ezt is elutasították kormánypárti oldalról.

Tisztelt Elnök Úr! Országgyűlési Képviselőtársaim! Azt gondolom, bőségesen akad olyan javaslat az elhangzottakból, amelyekre lehet és kell is építeni az oktatási rendszer rendbetételekor. Bízom benne, hogy szem előtt tartják, mérlegelik ezeket az észrevételeket. Ha esetleg nem jegyezték volna föl az elhangzottakat, vagy nem nézik meg majd a jegyzőkönyvet, akkor megtalálhatják eddigi „Hallasd a hangod!” napirend utáni felszólalásainkat a jobbik.hu/hallasdahangod oldalon. Mindemellett a Jobbik programpontjait is elolvashatják, kérem, ne csak merítsenek belőlük, de egyszersmind hajtsák is végre azokat.

A diákoknak pedig köszönjük megtisztelő bizalmukat és bátorságukat, továbbra is biztatjuk őket,

hogy hallassák hangjukat az említett oldalon vagy szórólapjainkon keresztül, mi pedig - szócsőként - behozzuk a parlamentbe azokat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 22 óra 12 perckor ért véget.)

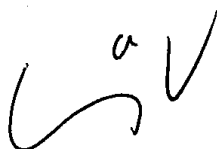
Földi László s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)